

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

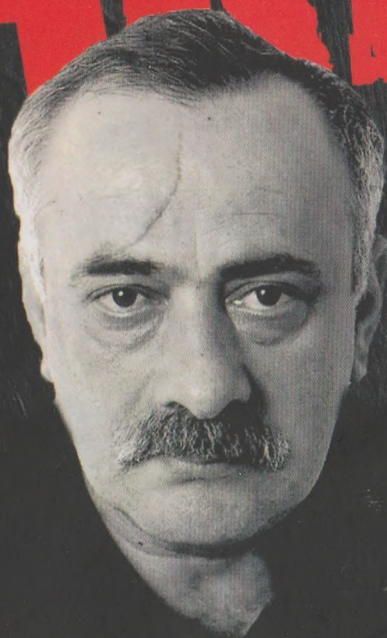
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAYGI ÖZTÜRK

ALATTIN

Siyasette • Bürokraside • Cezaevinde

ÇAKICI

Araştırma
İnceleme

Siyasette Bürokraside Cezaevinde

Alaattin Çakıcı

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Devletin Derinliklerinde
Kırcı / 5-6-2 Tamam Reis
Sınır Ötesi Savaşın Kurmay Günlüğü
Madalyalı Mahkûm
İsmet Paşa'nın Kürt Raporu
33 Kurşun
Belgelerle Ergenekon
Apo Olayının Perde Arkası
Ölüm Kuyuları
Taşeron Mesih

Son Babalar
MGK
Okyanus Ötesindeki Vaiz
Belgelerle, Dünden Bugüne 28 Şubat
Balyoz'da Kumpas
Kırmızı Klasör
Kod Adı Mürted
Kripto Üçgeni
Hayalet İmam
Menzil

Siyasette Bürokraside Cezaevinde ALAATTİN ÇAKICI

Yazan: Saygı Öztürk

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ağustos 2020 / ISBN 978-605-09-7567-3

Sertifika no: 11940

Kapak tasarımı: Taylan Polat

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi. A Blok Kat: 2

34310 Haramidere-İstanbul

Tel. (212) 412 17 00

Sertifika no: 44452

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Siyasette Bürokraside Cezaevinde

Alaattin Çakıcı

Saygı Öztürk

**Doğan
Kitap**

Bu kitapta yer alan bilgiler, mahkeme kararıyla dinlenen telefonlara, Emniyet, Cumhuriyet Savcılığı ve mahkeme belgelerine, milletvekillerinin Alaattin Çakıcı ile cezaevinde yaptığı görüşmelere, medyada yer alan haberlere, operasyonları yürüten Emniyet mensuplarının ve avukatların anlatımına dayanmaktadır.

İçindekiler

MİT'in buluşma evinde babalara karşı ortak mücadele toplantısı.....	15
Öncelikli hedefler arasında Alaattin Çakıcı ilk sırada	17
Çakıcı'nın fotoğrafları ilgili ülkelere gönderiliyor, yardım isteniyor	18
Emniyet'te birinci kural: "Babanın sevgilisini yakın takibe al"	19
Çakıcı yüzünden Türkiye ile Fransa arasında ipler kopma	
noktasına geliyor	21
Şaşırtma uygulanıyor, Çakıcı'ya gidecek kişi aniden İstanbul'a geliyor	22
Son uyarı: "Pekmez gibi yapışırılar. Bir şey olursa nasıl hesap	
soracağımı bilirsin"	23
Alman polisi, dokuz ekiple Hannover Havaalanı'nda kuryeyi bekliyor ...	24
Çakıcı, son anda karar değiştiriyor; pasaportun Muradi'nin	
karısına verilmesini istiyor	24
Petra, Frankfurt Havalimanı'na geliyor; şaşıran polisler uçağa da	
binemiyor	25
Fransız polisi altı ekiple operasyon için hazır bekliyor	26
Çember daralıyor: Polisler, Çakıcı'nın bitişigindeki ve altındaki	
odaya yerleşiyor	27
Çakıcı, o hayvanı görünce ne yapacağını şaşıyor	27
Defterinden ünlü siyasetçilerin telefon numaraları çıkıyor	29
Polise ödül: "Gidin, Pierre Cardin'den üzerinize bir şeyler alın"	30
Boynuna bastırılarak araca bindirilmesi olay oluyor.....	31
 Racon kesen, adalet dağıtan, haraç alan organizasyonların oluşumu.....	32
Organize suçlara karşı Emniyet'te yeni düzenlemeler.....	32
Öyle bir yapı oluşuyor ki, sanki devlet gibi hareket ediyor	33
Bilgi sızmasını önlemek için "örtülü ödenek" sistemine geçiliyor	34
Organize suç örgütleri hakkında bilgi paylaşımı başlıyor	35
 Alaattin Çakıcı'nın Emniyet'teki dosyası	37
Çakıcı'nın hakkındaki suçlamalar	37
Büyük işlerde hep onun adı geçiyor.....	41
Türk Ticaret Bankası ihalesinin yarattığı deprem	45

Alaattin Çakıcı ile Erol Evcil banka sahibi olmak istiyor.....	49
Alaattin Çakıcı'nın ilginç temasları	54

Ucu Hizbullah'a kadar uzanan Mesim Malki cinayetinin ayrıntıları..... 57

Sınır kapısından sahte pasaportla girerken heyecan içindeydi	57
Vali Orhan Taşanlar'ın yanına gelen kişi: "Bildiklerimi anlatırım ama..."	58
İhbarcının parasının örtülü ödenekten ödenmesi için Ankara'ya gidiliyor.....	59
Malki'yi telefonla arayan kişi bir milyon dolar haraç istiyor	60
"Niso'nun öldürülmesi lazım. Bu iş bana kaç patlar?"	63
Malki adım adım izleniyor	64
"Niso'yu öldürdüler"	67
Üstünkaya, Çakıcı'ya karşı yazar Rauf Tamer'den yardım istiyor.....	68
"Mesut Yılmaz, Korkmaz Yiğit ve Alaattin Çakıcı ilişkisini biliyordu" ...	69
Erol Evcil'i korkutan gelişme	71
Erol Evcil'in telefonu çalıyor, Burhanettin T. "Para" diyor	72
"Erol Erkohen, korkudan ağlamaya başladı"	72
"Eyüp Aşık ve Mesut Ağabey'e söz verdim, ben bu açıklamayı yapacağım"	75
"Çakıcı'nın elindeki kasetlerin yayınlanmasını Fransız avukat istedi"	77
"Banka kredisini Erol Evcil'e Çakıcı çıkarttı"	79
Evcil, Bursa'ya döndüğünde baba evine takma sakalla gidiyor	80
Yakın adamlarını taktik gereği sık sık yurtdışına gönderiyor	81
Telefonla gelen ihbar: "DHKP-C militanları bu villada kalıyor"	82
Bursa Valisi Orhan Taşanlar'ın isyanı	84
Cavit Çağlar: "Beni büyük bir töhmet altında kalmaktan kurtardınız" ..	85
Sünbül'ün aldığı parayla Hizbullah lideri Hüseyin Velioğlu'na villa alıyor.....	85
Mehmet Sünbül'e ne oldu? Yaşıyor mu, öldü mü?	93

TBMM komisyonu, Çakıcı'yı dinlemek için cezaevinde 95

Milletvekilinin oğlunun öldürülmesiyle ilgili Çakıcı ilginç bilgiler veriyor	95
Komisyonu ihbar üzerine ihbar geldi ama... ..	96
Çakıcı kendisini şöyle tanımlıyor: "Ben eski ülkücüyüm, ama ucu sivri değilim"	96
"Yalan, kime niçin söylenir? Eşe, polise ve hâkime söylenir"	97

Çakıcı milletvekillerinden Abdullah Öcalan ricasında bulunuyor	98
"Ben Kürtlerin değil, PKK'nın düşmanıyım"	99
"Şemdinlili gelir ama Edirneli gidemez"	100
"Bu tülkeyi İran'a çevirmek isteyen, Türk milletinin düşmanıdır"	101
"Abdullah Öcalan yanımızda olursa, olaylar da azalır"	101

Gökylü Operasyonu 103

Çok gizli, uzun bir takip başlıyor. Eldeki bilgiler bakanla bile paylaşılmıyor	103
Yargıtay'dan Çakıcı'ya kötü haber.....	105
Çakıcı'nın tüm çabalarına rağmen 3 yıl 4 ay hapis cezası veriliyor	106
"Bir an önce git" bilgisini alan Çakıcı operasyondan bir gün önce villadan ayrılıyor	107
Alaattin Çakıcı, denizyoluyla nasıl kaçtı?	108
Çakıcı'ya her ülke için farklı kimliklerle pasaport çıkarıldı	109
Çakıcı'nın İtalya'da bulunabilmesi için her türlü bilgi Emniyet'e anlatılıyor	110
Yunanistan Konsolosluğu'ndan Beşiktaş'ın referansı ile vize	111
Çakıcı iz bırakmıyor.....	112
Lokantacı Necip, Çakıcı'nın emirlerini, bağlantılı olduğu kişilere iletiyor	113
Çakıcı, hangi kamu görevlileriyle telefonla konuşuyordu?	113
Çakıcı'nın yatı Bodrum'dan yola çıkıyor	115
Çakıcı, Necip İleli'yi arıyor: "Şehri iyi bilmiyorum, beni karşılayın"	116
"Amca geliyor, hazırlan"	117
Araçlara aynı anda operasyon	118
Çakıcı operasyonu için Avusturya'ya üç kişi gönderiliyor	120
"Yara izi varsa çöktün başına"	121
"Atlatacağımı sandım ama evet, özgürlüğüm buraya kadarmış"	122
Gerçek Faik Meral yakalanıyor	122
"Türkiye'den problemlerim olduğu için ayrıldım. Siz, FBI elemanı mısınız?"	124
"Sigara içmek istiyorum. Yakalandığımı oğlum Ali'ye bildirin"	125
Ünlü isimlerin numaraları 29 sayfalık telefon defterinde.....	125
Türk görevliye sordu: "Siz Haneî Avcı'nın ekibinden mısınız?"	126
"80 yaşına kadar cezaevinde yatmam gerekecekti"	127
Önce Türkiye'ye gönderilmek istiyor, sonra vazgeçiyor	128
Alaattin Çakıcı'nın yakalandığı tarihteki suç özeti	129

MİT, Alaattin Çakıcı'ya görev verdi mi?	130
MİT'in Alaattin Çakıcı dosyasında neler var?	130
Çakıcı'nun kullandığı isimlerden biri de Hakettin Biber	131
Babası ve amcası öldürülünce ülkücülerle temasını artırıyor	132
Batak paraların kurtarılması için devreye giriyordu	132
"Maskeleri düşürmeye hazırım"	133
Çakıcı'nın MİT ve Emniyet'le ilişkisi var mı?	135
Çakıcı ile Kâşif Kozinoğlu arasındaki telefon trafiği	
MİT'e soruluyor	136
"Çakıcı, üst makamda olan birisine suikast yapılacağını ihbar etti"	141
MİT'çi Kozinoğlu'nun ölümüyle ilgili şüpheler	143
Kardeşi, bu kitap için Kâşif Kozinoğlu'nu anlatıyor	143
Hiram Abas, Çakıcı için "Sıkın kafasına" diye bağırıyor	147
"Her büyük organizasyonun içinden bazı kamu görevlileri çıkıyor" ...	148
MİT'çi Mehmet Eymlir: "Çakıcı yakalanmasıydı, siyasi cinayetler	
başlayacaktı"	149
Anlaşma, Çakıcı'nın Fransa'da yakalanmasıyla bozuluyor	150
"MİT, Çakıcı'yı çalışmalarında kullanarak ona kolaylıklar sağladı"	150
"Emniyet İstihbarat Dairesi bütün telefon konuşmalarını dinlettirdi" ..	151
"İki tip illegal faaliyet sürdürülüyordu; bunlar çok farklı şeylerdi"	153
Siyaset sahnesinde Çakıcı ne yaptı, niçin yaptı?	154
"Hükümetin yıkılması için Mesut Yılmaz'a yardımcı oldum"	155
"Belki Tansu Harun iyi duygularla yola çıkmış ama etrafını	
atmacalar sarmış"	156
"Türkiye'ye canımı kurtarmak için değil, ölmeye geldim"	157
"Otuz defa intiharın eşliğinden döndüm"	158
Çakıcı cezaevinde lahmacun krizi haberleri için ne diyor?	159
Banka satışıyla ilgili olarak Çakıcı'dan 20 milyon dolar isteniyor	160
"Bu olayı Emin Çölaşan'a anlattım. Dürüst bir adam.	
Bu konuyu işledi"	161
Çakıcı, Flash TV'ye nasıl çıktığını ve kaynayan kazanı açıklıyor	162
Eyüp Aşık, Çakıcı'yla konuşurken "Telefonu Mesut Bey'e	
veriyorum" diyor	163
Dünyayı dolaşan Çakıcı İtalya'da iki kez öldürülmek isteniyor	164
Çakıcı, Y.A.'yı, MİT'te Operasyon Dairesi başkanı yapmak için	
uğraşıyor	166

"Benimle ilgili bakanlıkta yapılan toplantının bilgileri anında bana geliyordu".....	168
"Tansu Çiller dolaylı olarak bana haber gönderdi".....	171
"Mesut Yılmaz'la ilgili açıklamadığım kasetler var".....	171
Bankayı almak isteyen işadamları uyardı: "Sakın bu bankayı almayın..."	173
İhaleyi alan Hayyam Garipoğlu'na baskı yapması için 60 milyon dolarlık teklif.....	175
Mesut Yılmaz'ı yumruklayan genç, bir daha ortada görünmedi	176
Çakıcı'nun cezaevine ilk girişindeki kaydı: Siyasi suçlu.....	177
"Tansu Çiller için iki rekât namaz kıldım. Bunun nedenini açıklayayım".....	178
Programı yapacak Kadir Çelik'in aracı kurşunlanıyor, Flash TV basılıyor; olayı yaşayanlar bu kitap için anlatıyor.....	180
"Mesut Yılmaz beni ABD'lilere öldürtmek istedi. Karşılığında Bin Ladin'in ölüsü teslim edilecekti".....	184
"Abi, Doğu Perinçek sizin için de CIA ajanı diyor. Onu koparalım mı?"	186
"Beni yok etmeyi kafasına koymuştu. Bana savaş açınca çetelerin üzerine gitti".....	187
"Eğer Temiz Eller Operasyonu yapılmak isteniyorsa, Susurluk Raporu gibi olmasın"	189
Ergenekon Davası'nın tanığı olarak mahkemede.....	191
Hâkimin sorusuna kızıyor: "Ben ispiyoncu değilim".....	191
Hâkim soruyor: "Sedat Peker'i tanıyor musun?"	193
Çakıcı, mahkeme başkanına bakmıyor, dolaşarak konuşuyor.....	194
"Öldüreceğim adama bile haber gönderdim".....	196
Çakıcı işkence günlerini anlatıyor: "Ayaklarımın altında üç tane sopa kırdılar".....	197
Mahkeme başkanı: "Siz MIT'te mi görevliydiniz?"	198
Çakıcı, salondan alkışlar arasında ayrılıyor.....	199
Tahtiyeye giden yol.....	201
Cezaevinde Çakıcı'nın ziyaretçileri eksik olmuyor.....	201
Öyle bir sağlık raporu çıkarılıyor ki, Çakıcı istediğiyle istediği saat görüşebilecek.....	202
Bahçeli'nin, Çakıcı'yı ziyaretinin ilginç öyküsü	206

Çakıcı'nın cezaevi günleri	208
"Bugün havada kan kokusu var; birisi mermiyi yiyecek"	209
"Kusura bakma abi, seni vurmak zorundayım. Hakları helal et"	211
Çakıcı, Türkiye'nin değişik illerinde en az 100 kişiye para gönderiyordu.....	213
Cezaevinde saat takmıyor, tespih çekmiyor ama Bahçeli'nin tespihi hep cebinde	215
Hiç uyumadan günde beş paket sigara	215
Bir avukatın cezadan kurtulduğu kritik an	216
Avukatı, "Alaattin Bey'in selamı var" deyip Akın Öztürk'ün burnuna yumruk atıyor.....	218
"Maşya ceketi bana uymaz. Görtüyorsunuz içerde adamlarımla değil, tek başımayım".....	219
Gözlerini saatlerce yumuş sessizce beklediği günler oluyordu. Bu hali korkutuyordu.....	220
Pembe etek giydirdiler, eline tabancayı verdiler, kendini vurdurdular	222
Görüş odasında parmaklarını tetik çeker gibi gösterince hücre cezası alıyor.....	224
Üç oda, Çakıcı için kapatılıyor, karşı tarafı görmemesi için perde çekiliyor.....	226
Ve tahliye... ..	228
Tahliyesi muhteşem oluyor; önemli kararlar alıyor	228
Alaattin Çakıcı-Sedat Peker ilişkisi	229
"İki tarafın da dostu olan bir kişi" devreye giriyor.....	231
Sedat Peker, Çakıcı'yla barışma olayını bu kitap için anlattı.....	232
Sonsöz	235
Yakalanmamak için hep yer değiştirdi, dünyayı dört kez dolaştı, 23 yıl cezaevinde yattı.....	235

MİT'in buluşma evinde babalara karşı ortak mücadele toplantısı

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ, illerden gelen "Asayiş Raporu"nu okurken suratı asıldı. "Biz terörle uğraşırken, bunların yaptığına bak. Organize suç örgütleri memleketi örümcek ağı gibi sarmış. Şimdi sıra size geliyor" diye söylendi. Daha iki gün önce bu konuda Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan, İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'la sohbet etmişler, "Bu işe çare bulmak lazım" demişlerdi. Özellikle İstanbul, Antalya ve sahil bölgelerinde oluşan arazi mafyası insanların "kafalarına çöküp" mallarına mülklerine el koyuyordu. Tüm bunlar olurken, organize suç örgütlerine yönelik operasyonlardan yeterli sonuç alınamıyordu. Bunun için kapsamlı bir ön çalışma yapılmasının ve ardından aynı anda bir operasyon düzenlenmesinin gerekli olduğu toplantılarda dile getiriliyordu.

Halil Tuğ, "Asayiş Raporu"nu aldı ve bir üst katta bulunan Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'ın makamına çıktı. Bilican, doğru bildiğini yapan, üzerinde baskı kurulmasına asla fırsat vermeyen bir bürokrattı. Hiç beklenmedik bir anda il Emniyet müdürünü telefonla aratır, "Ne var ne yok?" diye sorardı. Çekmecesinde küçük notların bulunduğu bilgiler vardı. Kulağına gelen bilgileri yazar, aradığı müdüre o konularda sorular yöneltirdi. Bu durum müdürler üzerinde de hayli etkili oluyordu. Bilican'ın sakin tutumu ve önerilere açık olması, alt kademeyi rahatlatıyordu.

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ, ne söyleyeceğini kafasında planlamıştı. Özel Kalem Müdürü Yüksel Bey'e, "Ge-

nel müdürün yanında kimse var mı?" diye sordu. Olmadığını öğrenince, odaya girdi.

"Önemli bir konu var, sayın genel müdürüm. Uygunsanız konuşalım."

"Hayırdır Halil? İnşallah kötü bir haber yoktur."

Genel müdür zile bastı. Çaycı odaya girdi, "Emredin efendim" dedi. Bilican, Tuğ'a ne içeceğini sormadan, "Bize kahve yap öğlum" dedi. Kahveler geldi. Halil Tuğ, "Sayın genel müdürüm" dedi ve aynen şunları anlattı:

"Bildığınız gibi terörle mücadele konusunda çok önemli mesafeler aldık. İllerden, terörle ilgili değil, artık organize suç örgütleriyle ilgili şikâyetler geliyor. Biz bir ön çalışma yaptık, organize suç örgütlerinin yoğun olduğu illeri belirledik. Genelde 16 ilde organize suçlar hayli etkili. Artık, birçok işadama kendini bir organize suç örgütünden korumak için başka bir organize suç örgütünden destek alıyor. Eğer uygun bulursanız, belirlediğimiz 16 ilin Emniyet müdürünü, Organize Suçlar'ın bağlı olduğu Emniyet müdür yardımcısını, Organize Suçlar şube müdürlerini Ankara'da toplayalım. Gizli bir çalışma yürütelim."

Necati Bilican, "İyi olur. Bunun içinde MİT'in de Organize Suçlar bölümü olmalı ve çalışmalara onları da dahil etmek uygun olur. Bunun görüşmesini ben yaparım. Siz, toplantı için çalışma yapın, yazıyı hemen gönderelim" dediğinde, Tuğ çok mutlu olmuştu. Makamına döndüğünde, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan'ı aradı, "Hadi, yazıyı hazırlayın. Bugün genel müdüre imzalatalım" dedi.

Önemli bir adım atılıyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde dairelerin koordineli çalışması için belki de önemli bir uygulama olacaktı. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele, İstihbarat ve il Emniyet müdürleri ortak çalışma yapacaktı.

Beklenen gün geldi. Dikmen'deki genel müdürlük binasında toplantı başlayacaktı. Gazeteci, tanıdığı il Emniyet müdürünü görünce, "Hayırdır abi, bu ne toplantısı?" diye sordu. Müdür, "Bütçe çalışması için geldik. Önemli bir şey yok" deyip gazetecinin yanından ayrıldı. Emniyet koridorlarını, labirentlerini iyi bilen gazeteci inanmamıştı. Çünkü, birkaç gün önce, Emniyet'in

organize suçların üzerine gitmek için hazırlık yaptığını öğrenmişti. Her ilin Emniyet'i, kendi sorumluluk alanındaki organize suç örgütlerinin liderleri, bağlantıları, bunlarla ilgili bugüne kadar yapılan çalışmalar, gözaltına alınanların niçin tutuklanamadıklarıyla ilgili de araştırmalar yapmıştı. Her il, kendi bölgesini anlatacak, genel müdürlükle eşgüdüm içinde çalışacaktı.

Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican, İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu ile birlikte Başbakan Mesut Yılmaz'ın makamındaydı. "Biz ön çalışmayı yaptık. Yalnız bu işin içine MİT'in Organize Suçlar bölümünü de katmak lazım. Kaçakçılık ve Organize Suçlar, İstihbarat, MİT'in Organize Suçlar bölümüne gelen bilgiler tek merkezde toplanmalı. Hem merkezin, hem illerin yaptığı çalışmalar tamamlandıktan sonra, aynı gün, aynı saatte belirlenen 16 ilde operasyona başlanmalı" diye açıkladı. Mesut Yılmaz, hiç tereddüt etmeden, "Olabilir" karşılığını verdi. MİT de bu çalışmaya başbakanın onayıyla dahil edildi.

Tüm bilgiler dar bir kadroda toplanacaktı. Çalışma yeri gözlerden uzak bahçeli bir evdi. Burası, MİT'e aitti. Bazı gizli bulaşmalar bu evde yapılıyordu. Ancak, bugünden sonra o evde sadece organize suçlarla ilgili çalışmalar yapılacaktı. Oluşturulan karma grubun başkanlığına Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkan Yardımcısı İsmail Çalışkan getirildi.

İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu, yürütülen çalışmanın bu dar kadrodan sızmayacağına inanıyordu. Çalışmalar konusunda kendisine bilgi verilmek istendiğinde, "Lütfen bana bile söylemeyin. Başbakan bana sorarsa ben yalan söyleyemem. Ona da gazeteciler sorar ve açıklama yapılırsa tüm çabalar boşa gider" diyordu. Operasyon hazırlıkları Dışişleri Bakanlığı'ndan da gizleniyordu.

Öncelikli hedefler arasında Alaattin Çakıcı ilk sırada

30 Nisan 1998'de kurulan ortak çalışma grubu için önemli ve öncelikli hedefler belirlenmişti. Bunların başında ünlü kabadayılardan Alaattin Çakıcı geliyordu. Çakıcı'nın bazı bakanlarla, milletvekilleriyle, MİT ve Emniyet yetkilileriyle dostluğu vardı. Bu yolla ona bilgi sızması için de dikkatliydiler. Hatta, bilgi taşı-

yacağını düşündükleri kişilerin yanında, farklı konuşuyorlardı. Alaattin Çakıcı gibi güçlü bir ismin yakalanması halinde, bu Emniyet için büyük bir moral olacaktı.

Önce, Alaattin Çakıcı ile yakın ilişki içinde olduğu saptanan kişiler koordineli olarak teknik ve fiziki anlamda izlenmeye başlandı. Telefonları da dinleniyordu. Bunun için mahkeme kararı alınmıyor, istihbaratçıların hazırladığı belli kriterleri içeren kişilerin dinlemeleri yapıyordu. Çakıcı'nun irtibat kanalları çoğunlukla İstanbul'da olduğu için çalışmanın teknik bölümünün büyük bir kısmı İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi ve İstihbarat Daire Başkanlığı ile MİT'in imkânlarından yararlanılarak yürütülüyordu. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı da çalışmaların koordinasyonunu üstlendiği gibi, bu konudaki arşivini ve bilgileri ortak kullanıma açmıştı. Ayrıca Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan'ın ve yardımcısı İsmail Çalışkan'ın yurtdışında diğer ülkelerin organize suçlarla mücadele eden birimleriyle geliştirdikleri ikili dostluk ve işbirliği ortamından da bu çalışmalarda önemli ölçüde yararlanılıyordu. Daire bünyesinde, bazı ülkelerin "irtibat görevlisi" adı altında kaçakçılık ve organize suçlarla mücadeleyle ilgili mensuplarının bulunması da yurtdışından bilgi akışını kolaylaştırıyordu.

Çakıcı'nın fotoğrafları ilgili ülkelere gönderiliyor, yardım isteniyor

Bu dönemde gerekli çabalar sürdürülürken "Özel Büro"ya önemli bir bilgi geldi. Buna göre, Alaattin Çakıcı'ya sahte kimlik, pasaport sağlanacaktı. Kimlik, pasaport ve diğer belgeleri Cenk Çoktosun isimli birinin hazırlayacağı bilgisi alınmıştı. Bu kişinin yurtdışındaki faaliyetleri kontrol altında tutulmaya başlandı. Almanya'dan Cenk Çoktosun'un Alaattin Çakıcı ile irtibatını, Almanya'da avukatlık yapan Mustafa Bey sağlıyordu. Alınan çok özel bilgiye göre, avukatıyla birlikte Cenk Çoktosun'un 15 Ağustos 1998 tarihinde Alaattin Çakıcı'yla buluşmak üzere Almanya'nın Hannover şehrine gideceği ve bir paket götüreceği

saptandı. O pakette, Alaattin Çakıcı için düzenlenen sahte pasaport ve kimlik olduğu düşünülüyordu.

Çalışmalar kritik bir noktaya gelmişti. Bundan sonra daha hassas davranılması, gizliliğe daha çok uyulması gerekiyordu. En küçük bir "sızıntı" olmamalıydı. Ankara'dan üç kişilik bir ekip de Almanya'ya gidecek, çalışmaları orada yürütecekti. Bu doğrultuda Çakıcı'nın bulunabileceği ülkelerin organize suç birimlerinin bir tespit durumunda yapacağı çalışmalar Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi tarafından ilgili ülkelere bildirilmiş, Alaattin Çakıcı ve onunla bağlantılı kişilerin fotoğrafları ve diğer gerekli bilgiler iletilmişti.

Çakıcı'nın bulunması ve gitmesi muhtemel ülkeler İtalya, Almanya, Fransa ve Hollanda olarak belirlenmişti. Çünkü, bu ülkelerde Çakıcı'nın bağlantı kurduğu kişiler olduğu telefon dinlemeleri ve teknik takiplerle ortaya çıkarılmıştı. Bu ülkelerin, Türkiye'deki polis irtibat görevlileriyle Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nda toplantı yapıldı.

İşte orada, Çakıcı'ya gidecek kurye tespit edildiği takdirde bu kişinin izlenmesinin ortak yapılması, çalışmaların yöntemi konusunda yardımları istendi. O dönem Almanya ve İtalya'da, Türkiye'nin Emniyet irtibat görevlileri bulunuyordu. Nasıl, yabancı ülke polisi, Türkiye'de Emniyet binasında çalışıyorsa, Türk görevliler de ilgili ülkelerde onların Emniyet binasında bulunuyordu. İki ülkenin polis irtibat görevlileri ve Türkiye'nin bu ülkelerdeki görevlilerinin yardımlarıyla yapılacak ortak bir çalışma için gerekli zemin hazırlanmıştı.

Emniyet'te birinci kural: "Babanın sevgilisini yakın takibe al"

Organize suç örgütü liderlerine ulaşmanın önemli yollarından biri, "Babanın sevgilisini takibe al" yöntemi idi. Baba ne kadar gizlenirse gizlensin, mutlaka sevgiliyle buluşacaktı. Bu değişmez bir kural olarak Emniyet'in Organize Suçlar ve İstihbarat şubelerinde yeni göreve başlayanlara ders olarak anlatılırdı. Bu kurala uyarak Alaattin Çakıcı'nın sevgilisinin kimliği ve nerede ya-

şadığı belirlendi. Bundan sonrası sabırlı bir bekleyiş, kendini çok iyi gizlemektir, en küçük bir iz bırakmamaktır.

Alaattin Çakıcı'nın sevgilisi Fatoş Aşlı Ural Fransa'da yaşıyordu. Bu nedenle Cenk Çoktosun'un sahte pasaport ve kimliği, Fransa'ya getirebileceği öngörülüyordu. Fransa'nın Türkiye'de görevli Emniyet irtibat görevlisiyle daha sıkı temas kuruldu. Bütün işaretler, Çakıcı'nın Fransa'ya da geçebileceğini gösteriyordu. Bu yüzden, Fransa'nın Türkiye'deki polis irtibat görevlisi Dominique Lecoutre'den, Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı'nın talebi doğrultusunda gelişmeleri ve destek sağlanması gerektiğini Fransa'daki yetkili makamlara iletilmesi istendi.

Kuryenin önce Almanya'ya gideceği biliniyordu. Uzun yıllar Türkiye'de görev yapan Alman irtibat görevlisi Udo Mannweiler ile görüşülmüştü. İki ülkedeki uyuşturucu ve diğer suç alanlarında birlikte başarılı çalışmalar yapılmıştı. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı Emin Arslan ile yardımcısı İsmail Çalışkan'la şahsi dostluğu olan Udo, güvenilir biriydi. Ona konu anlatıldı ve ülkesiyle yaptığı görüşme sonucu Almanya'nın desteği sağlandı. Ama kuryenin Almanya'dan başka bir ülkeye geçme olasılığı da söz konusuydu. Bu nedenle diğer ülkelerin de yardımına ihtiyaç vardı. İrtibat görevlilerinin ülkeleriyle görüşmeleri gerekiyordu. Kendilerine uygun ortam sağlandı, daireden ayrılmadan görüşüp sonucu bildirmeleri istendi.

Bu isteğe sadece, Fransa'nın irtibat görevlisi direniyordu. Fransız makamlarının Alaattin Çakıcı'yı siyasi suçlu olarak gördüklerini (sağ-ölkücü), takip altına alınsa bile kırmızı bültenle aranmasına rağmen yakalanabilmesi için Fransa Adalet Bakanlığı'nın yazılı talimatı gerektiğini belirtti. Devam eden görüşmeler sonucunda Fransa Adalet Bakanlığı, Türk Adalet Bakanlığı'nın Çakıcı hakkında geçici tutuklama talebi olması gerektiğini bildirdi. Fakat, Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı, uluslararası yakalama ve tevkif müzekkeresi niteliğinde olan "kırmızı bülten"in, kişinin yakalanması ve iade amacıyla tutuklanması için yeterli olduğu görüşünde ısrar ediyordu.

Çakıcı yüzünden Türkiye ile Fransa arasında ipler kopma noktasına geliyor

İki ülke arasında bu yüzden gerilim giderek artıyordu. Emniyet yetkilileri, Adalet Bakanlığı'nun yazı göndermesinde ısrar ediyor, "Aksi halde Çakıcı'yı elimizden kaçıracağız. O yüzden acele edelim" diye bastırıyordu. Fransa'nın yardımının sağlanamayacağını anlaşılmaya üzerine Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı Emin Arslan, Fransa'nın Türkiye'de görev yapan irtibat görevlisi Dominique Lecoutre'ye, "Zaman çok dar ve konu çok hassas. Bu konu, kamuoyu tarafından da yakından takip ediliyor. Eğer böyle kritik bir durumda bize yardımcı olmazsanız, artık Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'yle çalışmanız mümkün olmayacak. Hatta sizin Türkiye'de olmanız bile gerek kalmayacak. Bu durumda Fransa'ya dönmeniz daha uygun olacak" dedi.

Aslında Emin Arslan'ın böyle bir yetkisi yoktu. Sadece, bilgi akışını keser, yardımcı olmaz, bu durum da ikili ilişkilere zarar verirdi. Öyle bir noktaya gelindi ki Türkiye ile Fransa arasında ipler tam anlamıyla kopma noktasına geldi. Fransız irtibat görevlisi, diğer meslektaşlarının olumlu cevaplarına karşın, kendisi olumlu cevap veremediği için üzgündü. Yan odaya geçip ülkesindeki yetkiliyle telefonla konuşmak istediğini söyledi. Odada gergin bekleyiş sürüyordu.

Emin Bey, bu tür görüşmelerde diplomatik dille konuşuyordu ama bu kez nezaket sınırlarını da, yetkisini de aşmış, hatta "kafasının taşı" da atmıştı. Çünkü yakalanmasını onur meselesi yaptıkları Alaattin Çakıcı'yı göz göre göre elden kaçıracaklardı. Arslan'ın bu görüşmesinden sonra Emniyet irtibat görevlisi Lecoutre, durumu büyükelçisine ve ülkesinin ilgili yetkililerine iletti. Yapılan görüşmeler sonucu, Fransa kuryeyi takip etmeyi ve belirlenmesi halinde Alaattin Çakıcı'yı yakalamayı kabul etti. Fransız görevli, Arslan'ın oturduğu odaya geldiğinde, son derece sevinçli görüntüyordu. "Tamam, kabul ettiler" deyince, odada bulunan diğer görevliler de rahatladı.

Polis kendisine göre nasıl önlemler alıyorsa, peşinde oldukları

kişiler de önlemler alıyordu. Çakıcı da önlemini almıştı. Zira yakalanmamak için polisten bir adım önde olmalıydı. Çakıcı'ya "paket" götürecek olan Cenk Çoktosun'un, Fransa'ya gitmesi beklenirken, bir şaşırtmayla karşı karşıya kalındı.

Şaşırtma uygulanıyor, Çakıcı'ya gidecek kişi aniden İstanbul'a geliyor

Başından beri izlemeye alındığı için Cenk Çoktosun'un İstanbul'a iner inmez takibi başlamıştı. Çakıcı'nın pasaport ve kimliği Çoktosun'un yanındaydı. Gelir gelmez kitapçıya gitmesi de ilginçti. Raflardaki kitapları incelerken, hemen yanında duran ve onun gibi kitapları incelemeye çalışan kişi de Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nin görevlisiydi. Başka bir köşede ise İstanbul Organize Suçlar Şubesi'nin görevlileri dolaşıyordu.

Cenk Çoktosun, oradaki bir görevlinin yardımıyla elindeki listede yazılı kitapları almaya başladı. Dünya Tarihi, Siyasi Tarih ve Dinler Tarihi aldığı kitaplardan bazılarıydı. Bu kitapları bizzat Alaattin Çakıcı istemişti. Çakıcı, çok kitap okuyan biriydi. On beş yıl önce kendisini cezaevinde ziyaret eden bir milletvekiline, "Bugüne kadar 1.500'den fazla kitap okudum" diyordu. Cenk Çoktosun kitapları almıştı ama bir türlü Almanya'ya dönmüyordu. Çoktosun takip altındaydı; dikkat çekmemek için izleme ekibi sürekli değiştiriliyordu.

Cenk Çoktosun, bir AVM'de dolaşırken telefonu çaldı. Alaattin Çakıcı, kendisine ait olmayan bir telefonla Çoktosun'u aramıştı. Cenk, telefonu açar açmaz, Çakıcı sinirli bir ses tonuyla, "Neredesin? Niçin gelmiyorsun?" diye bağırdı. Cenk Çoktosun, daha fazla azar işitmek, konuyu değiştirmek için, "İstedığınız kitaplardan birini zor buldum. Onu aradım" dedi. Bu konuşma yapılırken, Emniyet tarafından kayda alınıyordu. Cenk, ne zaman döneceğini söyledi. Bu polis için önemliydi. O gün Almanya'ya gidecek uçaklardan Cenk'in bilet alıp almadığı kontrol edildi. Evet, Cenk Frankfurt'a gidecekti. Durum, Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı

Emin Arslan'a bildirildi. Hiç vakit kaybetmeden, iki kişinin görevlendirilmesi kararlaştırıldı.

Son uyarı: "Pekmez gibi yapışırılar. Bir şey olursa nasıl hesap soracağımı bilirsin"

O gün gelmişti. Cenk Çoktosun, İstanbul'da olduğu günlerde yine de tedirgindi. Takip ediliyor edilmediğine dikkat ediyordu. Ama şüpheli bir durum görmüyordu. Zaman zaman vitrinlerin önünde duruyor, kendisini izleyen olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Polislerin bu tür durumlarda kullandığı, "Temiz" sözcüğü aklına geldi. Yani, izlenmediğine inandı. Zaten böyle bir durum olsa şimdiye kadar fark edeceğini düşündü. Çünkü, "takip ve tarassuttan kurtulma yöntemi" konusunda bilgilendirilmiş, nereden ne yapması gerektiği kendisine anlatılmıştı.

İstanbul Atatürk Havalimanı'ndaydı. Uçağa biniş işlemleri sırasında kendisi gibi işlem sırasındaki kişilerden ikisinin, peşine takılan Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı ve İstihbarat Daire Başkanlığı'nun görevlileri olduğunun farkında değildi. Birlikte yolculuk yapılacak, adım adım izlenmeye devam edilecekti. Bunun için Almanya Emniyet irtibat görevlisi de hazırlık yapmış, araçlar ayarlanmıştı.

Uçağa biniş saatini beklerken Cenk Çoktosun'un telefonu çaldı. Arayan Alaattin Çakıcı'ydı. Aralarında şu konuşma geçti:

- Çevreni iyi kontrol ettin mi? Şüphelendiğin bir durum var mı?

- Ettim. Ters bir şey yok.

- Takip ediliyor edilmediğine çok dikkat et. Yoksa o arkadaşın başına gelen benim de başıma gelir.

- Ne gibi?

- Bak adama pekmez gibi yapıştılar, peşini bırakmadılar ve yakaladılar. (Kürşat Yılmaz'ın Bulgaristan'da yakalanışını kastediyor. S.Ö.) Dikkatsiz davranırsanız benim başıma da benzeri durum gelebilir. O zaman size nasıl hesap soracağımı bilirsin.

- Gerekli kontrolleri yaptım. Anormal bir durum ve takip yok.

Alman polisi, dokuz ekiple Hannover Havaalanı'nda kuryeyi bekliyor

Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan'ın, Alman polisinde çok iyi dostları vardı. Bazı işleri araya siyasilere koymadan o dostlarıyla "polis polise" yürütüyorlardı. Almanya'daki irtibat görevlisi Yaşar Bey'in de, ikili ilişkileri iyiydi. İrtibat görevlisi, Almanya ve Fransa'daki meslektaşlarına, takip ettikleri ve kendilerini Alaattin Çakıcı'ya ulaştıracağına inandıkları Cenk Çoktosun ile onu Hannover Havaalanı'nda karşılayacak olan Avukat Mustafa'nın fotoğraflarını da ulaştırmıştı. Alman polisi konuya büyük önem veriyordu; bunun için dokuz ekip oluşturulmuştu.

Uçakta bulunan iki Emniyet mensubundan biri, Cenk Çoktosun'un hemen arkasındaki koltuktaydı. Uçak henüz havalanmamıştı. Çoktosun'un cep telefonunda bir şeyler yazmaya başladığı kendisiyle aynı koltuk hizasında bulunan diğer Emniyet mensubunun dikkatini çekti. Cenk'in arkasındaki koltukta oturan arkadaşına dikkat çekmeden işaret etti. Polis, koltuk arasından Cenk'in ne yazdığını okumaya çalıştı, ama okuyamadı. "Ne yazarsa yazsın, nasıl olsa ensesindeyiz" diye düşündü. Polisler, Çoktosun'un yolcular arasında biriyle bağlantılı olup olmadığını da anlamaya çalışıyorlardı.

Bir ara Cenk Çoktosun koltuğundan kalkıp tualete doğru yönelince polislerden biri de arkasından gitti. O sırada Çoktosun'un yanından geçtiği bir kişiye bir şey söyleyip söylemediğini öğrenmek için dikkatliydi. Çoktosun tuvaletten çıkana kadar polis de kapıda bekledi. Uçak inişe geçmek üzereydi, polisler Hannover Havaalanı'nda pasaport işlemleri sırasında Çoktosun'u kaybetmek istemiyorlardı. O yüzden uçaktan iner inmez bir polis koşarak pasaport kuyruğunda ilk sırada yer alacak, diğeri de Cenk Çoktosun'u takip edecekti.

Çakıcı, son anda karar değiştiriyor; pasaportun Muradi'nin karısına verilmesini istiyor

Hannover Havaalanı'nda, Cenk Çoktosun'u beklenildiği üzere Avukat Mustafa karşıladı. Almanya'da bulunan irtibat görevli-

si, Cenk'le aynı uçakta gelen iki polisle buluştu, üçü birlikte Alman polisinin araçlarına ayrı ayrı binerek diğer ekiplerle hareket ettiler. Cenk'in izini kaybetmemek için böyle bir yöntemle başvurulmuştu. Uzun takip başlıyordu...

Köln ve Berlin başta olmak üzere Almanya'nın birçok şehrinde takip devam ediyordu. Berlin'de Mustafa'nın evine gelmişlerdi. Ama ne olur ne olmaz diye düşünerek kendilerine verilecek talimat nedeniyle ya da takip ediliyorlarsa bundan kurtulmak için aniden hareket edebilirlerdi. Avukat Mustafa'nın evinin karşısında benzinlik vardı. O operasyona katılan Emniyet mensubu sonradan şunları anlatacaktı:

"Çok heyecanlı bir geceydi. Akaryakıt istasyonunda bekliyorduk. Gece ani bir çıkış ihtimaline karşı görev değişimi yapamadan arabanın içinde bekliyorduk. Cenk Çoktosun'un, Alaattin Çakıcı ile buluşup pasaport, kimlik ve kitaplarını vereceği beklenirken, farklı bir gelişme oldu. Çakıcı, bazı şeylerden, kulağına gelen bilgilerden şüphelenmiş olacak ki karar değiştirdi."

Çakıcı'ya bürokrasi içinden de haber geldiği biliniyordu. Çakıcı, pasaport ve kimliği kendisine Cenk'in değil de koruması Muradi Güler'in karısı Alman asıllı Petra Schiemengue'nin ulaştırmasını istemişti.

Artık, Çakıcı'nın yakınındaydılar. Her an operasyon için düğmeye basılabiliyordu. Çakıcı'ya gidecek yol belliydi, ama hangi ülkede olduğu konusunda net bir bilgi yoktu. O yüzden Fransa, Almanya, İtalya, Belçika polisiyle temas halindeydiler. Onlara da kimin peşinde olduklarını isim olarak belirtmiyor, "önemli bir baba" olduğunu söylüyorlardı.

Petra, Frankfurt Havalimanı'na geliyor; şaşırان polisler uçağa da binemiyor

Hiç beklenmedik bir gelişme yaşandı. Çakıcı'nın en yakın isimlerinden olan ve ona yürekten bağlı olduğu bilinen koruması Muradi Güler, eşinden Fransa'ya gelmesini istedi. Bu yeni bir durumdu.

Vakit kaybetmeden Petra hazırlandı ve Frankfurt Havalı-

manı'na geldi. Önceden sağlandığı anlaşılan uçak biletiyle Fransa'nın Bordeaux şehrine uçacaktı. Çakıcı'ya adım adım yaklaşan Türk görevliler bu gelişme karşısında şoke olmuşlardı. Türkiye'den giden iki Emniyet görevlisi, böyle bir uçuşu bilmedikleri için bilet de almamışlardı. Artık bundan sonrası için Ankara'nın hemen devreye girip, Fransa Emniyet yetkilileriyle zaman geçirmeden temas kurması gerekiyordu.

Zaman hızla ilerliyor, İstanbul'dan bu yana takipte olan Emniyet görevlileri hem şaşkınlık hem de büyük üzüntü yaşıyorlardı. Uçağa binme girişimleri sonuç vermeyen Emniyet müdürü rütbesindeki iki görevli, Alman meslektaşlarının da yardımıyla kadının adını öğrenmişlerdi. Emniyet Müdürü Ö., Daire Başkanı Emin Arslan'ı arayarak, "Çok kötü bir şey oldu. Pasaportu götüren kadın uçağa bindi. Biz böyle bir şey beklemediğimiz için kadını izleyemedik. Ancak ismini öğrendik. Üzerindeki kıyafeti de size söyleyebilirim. Artık gerisi Fransa'nın işi. Biz de ilk uçakla aynı yere gideceğiz" dedi.

Başkan da bu beklenmedik durum karşısında üzülmüştü. Müdürü teselli etti, "Olur böyle şeyler. Moralinizi bozmadan çalışmaya ve bir an önce hedefe ulaşmaya çalışın" dedi. Bu, müdürü rahatlatmıştı. Daire başkanı, oluşturduğu ilişki ağı paralelinde, gelişmeleri Ankara'daki Fransız irtibat görevlisine ve Fransa'daki meslektaşlarına bildirdi. Alman görevlilerle iki gün profesyonelce işbirliği, hedef kişiye ulaşamazsa da örnek bir çalışma olmuştu.

Fransız polisi altı ekiple operasyon için hazır bekliyor

Petra'nın içinde bulunduğu uçak havadayken, Türk Emniyeti, Fransa'yı ayağa kaldırmıştı. İsimler, fotoğraflar ulaştırılmıştı. Fransız polisi, Petra'nın kendilerine bildirilen kıyafetine odaklanmıştı. Muradi Güler, Bordeaux'da belgeleri getiren karısı Petra'yı havalimanında karşıladı. İkiliyi bu kez Fransız polisi altı ekiple takibe almıştı. Takip, Nice şehrine, ikilinin girdiği Park Otel'e kadar devam etti. Petra Schiemengue, Bordeaux'da, ikisi erkek biri kadın üç kişiyle görüşmüş ve buradan tekrar Almanya'ya dönmüş ama "emanetleri" bırakmıştı.

Frankfurt Havaalanı'ndaki Türkiye'den giden ekip ise ilk uçakla Paris'e uçmuştu. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nin bilgilendirdiği Fransız polisi, Paris Havaalanı'nda iki Türk görevliyi karşıladı, oradan Emniyet'e ait özel uçakla Nice şehrine götürdü.

Havaalanından doğrudan Park Otel'deki takibi yapan Fransız görevlilerin yanına götürülen iki Emniyet mensubuna, daha önceden kendilerine iletilen fotoğraflar doğrultusunda, kur-yeye Petra'nın otelde bulunduğu kişilerin Alaattin Çakıcı ile sevgilisi Fatoş Aslı Ural'a benzedikleri belirtildi. Onlar, odalarına yerleştikleri için gelişmeler beklenmeye başlandı.

Çember daralıyor: Polisler, Çakıcı'nın bitişindeki ve altındaki odaya yerleşiyor

Ekip rahatlamıştı. Artık gerisi kolaydı. Çakıcı'nın kaldığı odanın yanındaki ve alt katındaki odalara Fransız polisi yerleştirildi. Onlar, teknik cihazlarla izlemeyi sürdürdüler. Otelin içinde çok sayıda polis operasyona hazır, sadece emir bekleniyordu. Fransız polisi, aranan kişiyi artık tanıyor ve Türk polisi için önemini biliyordu.

Saat 11.15 civarında Çakıcı ile Fatoş Aslı Ural'ın otelden ayrılacağı bilgisi geldi. Ancak, denilen saatte bu gerçekleşmedi. Fransız polisi Türkiye'den gelen meslektaşlarına Çakıcı'nın otelden ayrılacağını, yakalanıp yakalanmayacağı konusunda karar verilmesini istedi. Bu arada otelin resepsiyonuna inen Çakıcı ve sevgilisini izleyen Türk görevliler, odadaki kişinin Çakıcı olup olmadığından tam anlamıyla emin olmak istiyorlardı.

Çakıcı, o hayvanı görünce ne yapacağını şaşırıyor

Çakıcı'nın alnunda karakteristik bir yara izi vardı. O izi ilk gören, Çakıcı'nın bir çatışmada ya da trafik kazasında yaralandığını düşünürdü. Bazıları çok merak etse de Çakıcı'ya bunu sormaya cesaret edemezdi. Çakıcı bu yara izinin hikâyesini şöyle anlatıyordu:

Alaattin Çakıcı'yı alnındaki derin yara izi ele verdi.
Bu fotoğraf yakalandığı an çekildi.

"Ben hayatta kimseden korkmam. Tek korktuğum köpektir. O da küçüklükten kalma bir korku. Köyümüzdeydim. Daha küçüktüm. Köpekler üzerime doğru gelince kaçmaya çalıştım. Düştüm ve alnımda bu derin yara izi kaldı. O gündür bu gündür köpekten korkarım."

Türk görevliler Çakıcı'nın alnındaki yara izini bilseler de yanlış kişiyi alacakları endişesini taşıyorlardı. Bir oyunla karşı karşıya kalabiliyorlardı. Bir türlü "Evet, Çakıcı bu" diyemediler. Operasyona karar verebilmek ve durumu anlatmak için Emniyet Müdürü Ö., Daire Başkanı Emin Arslan'a telefon etti. Aralarında şu konuşma geçti:

– Başkanım, malum kişinin kaldığı oteldeyiz. Evet, buradaki kişi bize göre malum kişi. Alnında belirgin yara izi de var. Ama yine de bir yanlışlık yapmaktan çekiniyoruz. Ne yapalım?

– Fransızların malum kişiyi izlerken birlikte gördükleri ve ge-

ce otelde onunla aynı odada kalan kadının Fatoş Aslı Ural olduğundan emin misiniz?

– Evet. Otel kayıtlarından da teyidini yaptık, kesin Aslı.

– Malum kişi Fransa'dayken kimse onun sevgilisiyle aynı oda da birlikte kalmaz. İzlenen kişi malum şahıs olmalı. Fransızlara söyleyin ve operasyona başlayın. Başarılar diliyorum.

Emniyet Müdürü Ö., Fransız Emniyeti'ndeki mevkidaşına, "Evet, hedef isimler bunlar" dedi. Otel bir anda karıştı. Öncelik, Çakıcı'nın yakalanmasıydı. Bir anda birkaç polis birden Çakıcı'ny yakaladı. Aynı anda bir grup polis de otelin garajında mavi renkli aracı çalıştırmak için binen koruma Muradi Güler'i yakalamaya çalışıyordu. Muradi, hemen teslim olmak niyetinde değildi. Tabancasını çekti ve yaklaşırlarsa ateş edeceğini söyledi. Muradi direniyordu. Muradi'nin bir anlık dalgınlığından yararlanan polis üzerine atladı. Yerde boğuşma başladı. Boğuşma sırasında bir Fransız polisin kolu kırılmıştı.

Ancak bu iş daha fazla sürmedi. Muradi de yakalandı ve hemen kelepçelendi. Tarih, 17 Ağustos 1998'i gösteriyordu. Saat 12.00 civarıydı. Alaattin Çakıcı, Muradi Güler ve Fatoş Aslı Ural Fransız polisi tarafından gözaltına alınmıştı.

Defterinden ünlü siyasetçilerin telefon numaraları çıkıyor

Fransız polisi, yakalananların üzerinden çıkan eşyaları hiç incelemeden olduğu gibi Türkiye'den gelen ve yan odada bekleyen ekibe teslim etti. Türk görevlilerce şahısların özel eşyaları incelendi. Pasaport giriş-çıkışları için gerekli iki adet mühür, bir adet numarator, sekiz adet fişek ve birçok önemli siyasetçi, işadami ve bürokratin çok özel numaralarının bile kayıtlı olduğu şahsi telefon rehberleri de ele geçirilenler arasındaydı.

Fransız polisince yapılan aramada Muradi Güler'in üzerinde 7,65 çapında bir adet tabanca, Alaattin Çakıcı'nın üzerinde ise Nedim N. Acar adına düzenlenmiş sahte pasaport çıktı. Ayrı bir belge olarak da Alaattin Çakıcı'nın, Ömer Kâmil Doğan ismiyle

Fransa'da bazı kuruluşlara yaptığı yardımların makbuzları bulundu. Yardım yapılan yerler ve onlardan gelen teşekkür mektupları Emniyet mensuplarının da hayli dikkatini çekmişti.

Çakıcı, Fatoş Aslı Ural ve Muradı Güler'in üzerinden çıkarılanla ilgili tutanak düzenlendi. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nde görevli Emniyet Müdürü Ö., Fransız meslektaşına, "Lütfen bizim üzerimizi arayın. Tutanakta yer alan herhangi bir şey olup olmadığını kontrol edin" dedi. Fransız meslektaşı şaşırarak, "Rica ederim" dedi ve bütün belgeler Fransız polisine teslim edildi. Alaattin Çakıcı yakalanmıştı, ama kendisinin Çakıcı olmadığını öne sürüyor, "Avukat istiyorum" diyordu. Bu durumdan ekip üyeleri de rahatsızlık duydu, "Ya böyle bir hata yaptıysak?" diye endişelendiler. Çakıcı gibi kadın avukatı da, gözaltına alınan kişinin Alaattin Çakıcı olmadığına, bir benzerlik olabileceğinde ısrar ediyordu. Ama artık bu sözler inandırıcı bulunmuyordu.

Polise ödül: "Gidin, Pierre Cardin'den üzerinize bir şeyler alın"

Emniyet açısından Çakıcı'nın yakalanması çok önemliydi. Bu operasyona büyük emek vermişlerdi. Organize suç örgütünün en önemli isminin yakalanması, Emniyet camiasına büyük bir moral oldu. Emniyet Müdürleri Ö. ve R. mutluydu. Ö., Daire Başkanı Emin Arslan'ı, R. ise İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'u aradı. Emin Arslan, "Fransa'daki irtibat görevimiz yanınıza geliyor. O sizi gezdiresin. Gidin kendinize Pierre Cardin'den elbise alın. Ben bakan beye örtülü ödenekten imzalatırım. Hatta, Cannes Film Festivali varmış. Gidip birkaç gün de orada kalabilirsiniz" dedi. İki görevli, elbiselerini aldı, ama Cannes'a gitmediler. O akşamı, Fransızların polis okulunun yatakhaneğinde geçirdiler.

Çakıcı'nın yakalanmasından sonra ortaya çıkan kasetler siyaset dünyasında deprem etkisi yarattı. Anavatan Partisi (ANAP) Milletvekili Devlet Bakanı Eyüp Aşık, kaset skandalından sonra istifa etti. Çakıcı'ya kaçması için uyarıda bulunduğu iddia edilen ve mahkemelere de yansıyan eski MİT görevlisi Y.A. ve Bursalı işadamı Erol Evcil de suçlandı.

Fransa'da cezaevinde 16 ay dünyayla iletişimsiz bir odada tutuklu kalan Çakıcı, 14 Aralık 1999'da iade işlemleri tamamlandıktan sonra İstanbul'a getirildi.

Boynuna bastırılarak araca bindirilmesi olay oluyor

Alaattin Çakıcı'yı, dönemin İstanbul Organize Şube Müdürü Adil Serdar Saçan beş kişilik bir ekiple apronda teslim aldı. Çakıcı, otomobile bindirilirken, bir polis ensesine bastı. Bu durum o dönem tartışma konusu oldu. Bu Çakıcı'nın çok ağırına gitti. Daha sonra, polisin Çakıcı'yı bu şekilde araca bindirmesi, "devletin gücünü gösterme" olarak açıklandı.

Çakıcı, doğruca Emniyet'e getirildi. Hakkında tutuklama kararı bulunduğu için yirmi dört saat içinde mahkemeye çıkarılması gerekiyordu. Emniyet mensuplarının Çakıcı'yı sorgulama yetkisi yoktu. Ama Çakıcı, Şube Müdürü Adil Serdar Saçan ve bazı görevlilerle sohbet etti. O gün yaşananları dönemin İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü Adil Serdar Saçan bu kitap için şöyle anlattı:

"Çakıcı getirildiğinde çok yorgundu. Hakkında tutuklama kararı bulunduğu için zaten sorgulama yetkimiz de yoktu. Ama bilgi amaçlı olarak kendisiyle sohbetimiz oldu. Yakalanmasının sorumlusu olarak dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'ı gösteriyordu. Çünkü, kardeşi Turgut Yılmaz'la birtakım olumsuzluklar yaşamıştı. Bu yüzden, kendisine kötü davranacağımızı, eziyet edeceğimizi düşünmüş. Hatta bize, 'Ben sizleri de onun adamı sanıyordum' dedi."

Çakıcı ertesi gün sabah Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne götürüldü. Orada susma hakkını kullandı. Çakıcı, Kartal Cezaevi'ne götürülüyordu. Bu arada hakkında bazı organize suç örgütlerinin önde gelen isimlerinin tehditleri de başlamıştı. Avukatları aracılığıyla taraflar açıklamalar yapıyor, dışarıda meydana gelen olaylardan dolayı birbirlerini suçluyorlardı.

Racon kesen, adalet dağrtan, haraç alan organizasyonların oluşumu

Organize suçlara karşı Emniyet'te yeni düzenlemeler

Emniyet KOM Dairesi'nin aılımlında "Organize Suç" ibaresi vardı ama bu birim henüz oluşturulmamıştı. Organize suçlar giderek önem kazanıyordu. Bu şubenin kurulması için çalışmalara başlandı. İlk olarak organize suçlarla mücadele etmek için Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nda, "Organize Suçlar şube Müdürlüğü" kuruldu. Bu şubeye süratle iyi yetişmiş ve güvenilir personel alındı. lke genelindeki mücadelenin koordinesi merkezden sağlanacağı için, merkezde ve bölgelerde tüm illeri kapsayacak toplantılar düzenleniyordu. Hedef ve prensipler anlatılıyordu. Sorumluluk sahalarında meydana gelen ve hedeflenen çalışmalara ışık tutacak olayların arşiv bilgileri merkezde toplanıyordu.

12 şubat 1998'de organize suçların yoğun olduğu 16 ilin Emniyet müdürü, Emniyet genel müdürünün başkanlığında yapılacak bir toplantı için Ankara'ya çağırılmıştı. Bu toplantıyla önceden bölgelerde belirlenen sorunların, il Emniyet müdürleri tarafından sahiplenilmesi ve bölgelerinden sorumlu kılınmaları amaçlanıyordu. İllerindeki suç grupları hakkında bilgi alındı ve bunlarla merkez koordinesinde süratle mücadele talimatı verildi.

Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire başkanı ve çalışma arkadaşları, organize suç örgütlerinin karakteristik özelliklerini hem daire ii toplantılarda, hem de farklı illerde düzenlenen "organize suçlulukla mücadele kolokyum"larında meslektaşlarına ve katılımcılara anlatıyorlardı. Suç örgütlerinin karakteristik özellikleri şöyle sıralanıyordu:

Öyle bir yapı oluşuyor ki, sanki devlet gibi hareket ediyor

Organize suç liderleri içinde, aile yapısı ve diğer etkilerle kriminalize olmuş kişiler bulunur. Fakat adalet duygusunun tatmin edilmediği, devlet görevlilerinin sorunlara çözüm bulmadığı, sorunun parçası olduğu durumlarda otorite boşluğu doğar ve bu boşluk birilerince doldurulur.

Bazen şartların zorlamasıyla bu oluşumlar gerçekleşir ve zamanla yozlaşır. Mücadele öncesi bunlar iyi tahlil edilirse başarılı sonuç almak kolaylaşır. Böyle durumlarda da öncesi kriminal özellikleri olmamakla birlikte bu boşluğu dolduran, racon keserek adalet dağıtan, haksız kazanç sağlayan kişilerden haraç alan kişilikler ve organizasyonlar oluşur.

Devlet mekanizması içindeki boşlukları kullanarak siyasi otoritenin yerine geçer ve onun işini görürler. Aynı zamanda, bir ekonomik düzen içinde bulunurlar.

Elde ettikleri güçle devletin içinde ve zaman zaman da devletin kendisi gibi hareket ederek, faaliyetlerini sürdürürler. Mevcut sistemin getirdiği her türlü imkândan faydalanırlar. Kendilerini olumlu veya olumsuz etkileyen faaliyetlere karşı kısa sürede "bağışıklık" kazanırlar.

Her toplumda hukuki, sosyal, ekonomik ve teknolojik değişimler bu örgütlerin dikkatini çeker ve onlar tarafından kullanılır. Çünkü, bu örgütler yeni oluşan şartlardan doğan boşluklardan, başka bir ifadeyle "kontROLSÜZ alanlar"dan istifade edip, kısa zamanda ve kolay kâr elde etme amacındadırlar.

Sistemdeki aksaklıklar, otomatik olarak bu boşlukları dolduran bazı grupların ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Çıkar amaçlı suç örgütlerinin sistem içindeki etkileri, kamu görevlileriyle sınırlı olmayıp özel sektör ve işadamlarını da kapsar.

Özellikle kanun yapıcı ve uygulayıcıları başta olmak üzere, devlet mekanizmasının yolsuzluğa bulaştırılması, ülkemizde çıkar amaçlı suç örgütlerinin kullandıkları önemli yöntemlerdendir.

Bu tür örgütlerin etkin olduğu konuların başında gelen yolsuzluğun yaygınlığı, siyasi otoriteye duyulan güvene zarar verir. Si-

yasi oluşumlar ile halk birbirinden uzaklaşır ve parlamenter sisteme inanç kaybolur.

Yolsuzluk, en bilinen şekliyle; kamu kaynaklarının kamu görevlilerince bir organizasyonla işbirliği yapılarak müştereken soyulması veya soyulmasına göz yumulmasıdır. Şöyle ki; kanunsuz işler sonucu büyük yolsuzluk yapan kişi ve grupları tehdit ederek, onların elde ettiği haksız kazançlardan belirli pay alıyorlardı. Bu gruplarla mücadele ederken, bunların pay aldığı, çıkar elde eden büyük organizasyonların da varlığı ortaya çıkarılır.

Görüldü ki, pay veren bu ikinci gruplar, birincilerine göre daha örgütlü, daha güçlü, sisteme daha fazla entegre olmuş; siyaset, medya, bürokrasi, iş dünyası, adliye ve güvenlik birimlerinden destekli bir yapıdır.

Daha üst yapıda örgütlenmiş ikinci grupların, yukarıda sayılan meslek gruplarıyla geniş bir yelpazesinin bulunduğu, ağırlıklı olarak iş çevreleri içinde kendisine yer edindiği ve işadamı görünümünde faaliyetlerini yürüttüğü ortaya çıkarılmıştır.

Ayrıca bu gruplar, dikey ve yatay örgütlenmelerini tamamlamışlardır. Bu tip üst örgütlenmelerin dikey yapı içinde hiyerarşik bir düzeni vardır. Yatay yapılanmalarında ise, gerektiğinde yardım alacakları siyasetçi, bürokrat, medya, iş dünyası, adliye ve güvenlik birimleri mensupları yer alır.

Bilgi sızmasını önlemek için “örtülü ödenek” sistemine geçiliyor

Bir operasyon ya da görüşme için yurtiçi ve yurtdışına görevli gönderileceği zaman gerek görevlendirme, gerekse harcırah alabilmek için, Emniyet Genel Müdürlüğü ve İçişleri Bakanlığı’ndan birçok birimle yazışma yapılıyordu. Bu yazışmalar sonucu, hangi ile veya ülkeye KOM Dairesi’nin görevli gönderileceği belli oluyordu. Böyle bir uygulama sonucu istenmeden de olsa sızan bilgiler nedeniyle yakalanması amaçlanan kişiler gelişmeleri öğreniyor ve mücadelede arzu edilen sonuç her zaman alınamıyordu.

Bu durum, zamanın İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'na iletili. Daireye, bir yönetmelik değişikliğiyle ihtiyaçları karşılamak için "örtülü ödenek" verilmesi önerildi. Çünkü bu ödenekle görevliler hiçbir makamdan yazılı izin almaksızın, sadece bakan, Emniyet genel müdürü ve daire başkanının bilgisi dahilinde, gizlilik içinde, yeterli para önceden verilerek gönderilebilecekti.

Resmi işlemler ise operasyon veya görevlilerin dönmesinden sonra yapılacaktı. Bakan Başesgioğlu, bir ay gibi kısa bir süre içinde bu sorunu çözümledi ve daireye örtülü ödenek tahsis edildi.

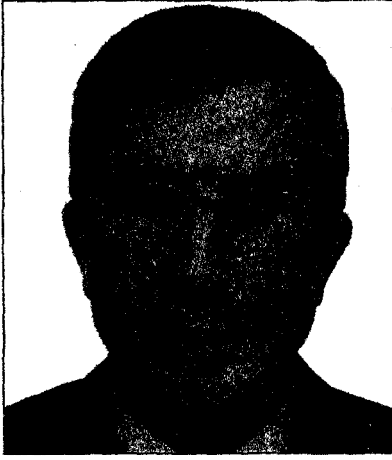
Takviye için sahalarında hiçbir siyasi ve bürokratik etki olmadan seçilen isimler göreve başlatıldı. Bu da çok büyük bir avantaj sağladı. Çünkü başkan da dahil bu birimlerde liyakatli, konunun uzmanı kişilerin görev yapması gerekiyordu. Dairenin çok önemli organize suç ve yolsuzluk operasyonları yaptığı dönemde İçişleri bakanları olan Murat Başesgioğlu ve Sadettin Tantan düzenlenecek operasyonlarla ilgili hiçbir müdahalede bulunmadılar. Hatta yapılacak operasyonlarda bilgi sızması için sonuç alınana kadar kendileri dahi bilgi notu istemediler. Sağlanan imkânlar operasyonların başarısında büyük rol oynadı.

Organize suç örgütleri hakkında bilgi paylaşımı başlıyor

Bu sorunları çözümledikten sonra, uyuşturucuyla mücadelede karşılıklı bilgi alışverişine ihtiyaç duyulan, daha önce de zaman zaman birlikte çalışılan ülkeler belirlendi. Emin Arslan ve yardımcısı İsmail Çalışkan, diğer ilgili görevlilerle bu ülkelerin hem adli hem de uyuşturucuyla mücadele eden operasyonel birimlerini ziyaret etmeye, kendilerini tanıtır hedeflerini anlatmaya başladılar.

Ellerindeki istihbaratları ve uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı bilgisi aldıkları kişilere ve yapılara ait telefon numaralarını, bu ülkelerin ilgili birimlerine verdiler. Gerekli incelemeleri yapmalarını, bilgiler doğru çıkarsa ve birlikte çalışmaya ihtiyaç duyarlarsa her zaman işbirliğine hazır olduklarını söylediler.

Özellikle Romanya, Bulgaristan ve Macaristan başta olmak

Emin Arslan'ın Kaçakçılık ve Organize Suçlar Başkanlığı döneminde, İsmail Çalışkan da yardımcısıydı. Büyük operasyonları birlikte yönettiler. Önemli hedeflerden birisi de Alaattin Çakıcı'ydı. Özel ekipler oluşturuldu, aylar süren telefon dinlemeleri, teknik takipler, yabancı ülke polisiyle işbirliği sonucu Alaattin Çakıcı'yı Fransa'da yakaladılar. Çakıcı'nın ikinci yakalanışını ise Hanefi Avcı "Gökyüzü Operasyonu"yla gerçekleştirdi.

üzere diğer Avrupa ülkelerindeki Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nın karşılığı olan birimlerle müşterek toplantılar düzenlendi. Bu toplantılarla mevcut işbirliği ve güven ortamı ileri boyutlara taşındı. Önce Hollanda'yla başlatılıp sürdürülmekte olan işbirliği çalışmaları; İngiltere, Almanya ve Belçika'yı da kapsayacak şekilde genişletildi.

Verilen bilgilerin çoğunun doğru çıkmasından sonra, başta Hollanda'nın desteğiyle Belçika, İngiltere ve Almanya'yı kapsayan ve uyuşturucu örgütlerine büyük darbe vuran operasyonlar yapılmaya başlandı. O dönemde yıllardır yapılamayan operasyonların yapılabilmesi, "asla yakalanamaz" denilen kişilerin yakalanması Emniyet'te farklı bir çalışmanın başladığını da gösteriyordu.

Alaattin Çakıcı'nın Emniyet'teki dosyası

Çakıcı'nın hakkındaki suçlamalar

Alaattin Çakıcı'nın karıştığı her olay bomba etkisi yaratıyordu. Dosyası her geçen gün kabarıyor, onunla ilgisi olmayan bazı olaylar da, Çakıcı'nın üzerinde kalıyordu. Çakıcı hakkında Fransa'da yakalandığı 17 Ağustos 1998 tarihine kadar değişik suç iddiaları vardı. Çakıcı'yla bağlantılı olduğu iddiasıyla da çok sayıda kişinin adı geçiyordu. Bunların tamamının suçlu olduğu söylenemez. Nitekim, dava aşamasında da beraat edenler oluyordu. Biz, Emniyet Genel Müdürlüğü kayıtlarına göre Çakıcı'ya yönelik suçlamalarda dosyasında yer alan iddiaları inceleyelim:

- 24 Eylül 1983'te İstanbul Şişli'de Davut Kılıç'ın tabancayla yaralanması.
- 26 Temmuz 1985'te, Kadıköy'de Club 33 isimli işyerinde Halit Arıcan'a ateş edilmesi.
- 14 Ağustos 1985'te, Caddebostan Maksim Gazinosu sahibi Selçuk Aslan'a ateş edilmesi.
- 11 Ekim 1985'te, Nişantaşı'nda Metin Arı'ya ateş edilmesi.
- 21 Ekim 1986'da, Şişli-Elmadağ'da Kemal Kanat'a ateş edilmesi.
- 22 Kasım 1986'da, Kadıköy-Suadiye'de Ahmet Sadıkoğlu'nun yaralanması.
- 31 Mayıs 1987'de, Şişli-Valikonağı Caddesi'nde Yavuz Çaloğlu'nun yaralanması.
- 11 Aralık 1987'de, *Sabah* gazetesi yöneticilerinin tehdit edilmesi.

Alaattin ÇAKICI'nın adının karıştığı bu olaylara ve kişilerle ilgiliye bölümlerde konu bazında yer verilmiş ve ilişkilerin boyutu hakkında genel bilgiler verilerek 4288 sayılı Yasa kapsamında değerlendirilmesi yapılmış, bu konuda ulaşılan sonuçlara değinilmiştir.

5.1.1. Emlakbank Eski Genel Müdürü Engin CİVAN'ın Kurşunlanması Olayı

İşadamı Selim EDES'in Emlakbank Eski Genel Müdürü Engin CİVAN'a verdiği anlaşılan 5 milyon dolar rüşveti geri alamaması üzerine ÇAKICI'nın devreye girerek 19 Eylül 1994 tarihinde tekiği Davut YILDIZ'a kurşunlatıldığı iddiası. Bu olayda azmettirici olduğu iddia edilen ÇAKICI İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesince gıyabi tutuklu olarak 3-7.5 yıl arası hapis istemiyle yargılanmakta olduğu, hakkında 1994/32482 nolu müzakerre çıkarıldığından bahsedilmektedir.

5.1.2. Uğur KILIÇ'ın Öldürülmesi Olayı

Alaattin ÇAKICI'nın eski eşi Uğur KILIÇ'ın 20 Ocak 1995 tarihinde Ühüdağ'da öldürülmesi olayında da öldürme emrini veren kişi olduğu iddiası ile idam istemiyle yargılanmasına başlandı; ve hakkında Bursa 1. Sulh Ceza Mahkemesince 23 Ocak 1995 tarihli sorgu müzakeresi çıkarıldığından söz edilmektedir.

5.1.3. İşadamı Emin CANKURTARAN'ın Kurşunlanması Olayı

Ön inceleme raporunda; Alaattin ÇAKICI hakkında, adamlarını işadamı Emin CANKURTARAN'ın silahlı saldırı sonucu yaralanmasına azmettirdiği iddiası ile İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 10 yıl ağır hapis cezası istemiyle dava açıldığı ve davanın sürmekte olduğu belirtilmektedir.

5.1.4. Tevfik AĞANSOY'un Öldürülmesi Olayı

05.01.1999 tarih ve 1999/22-1 sayılı ön inceleme raporunun III-A/4 bölümünden Alaattin ÇAKICI hakkında 28 Ağustos 1996 tarihinde Tevfik AĞANSOY'un öldürülmesi eyleminde azmettirici olduğu iddiasında bulunduğu anlaşılmaktadır. Mezkur raporda, ÇAKICI hakkında bu dava kapsamında "taahhümden adam öldürmeye azmettirmek" suçundan dört defa idam cezası istendiği, İstanbul 1. nolu DGM tarafından 1996/2068 sayılı hazırlık müzakeresi çıkarıldığı belirtilmektedir.

5.1.5. Adil ÖNGEN'e Silahlı Saldırı Düzenlenmesi

Mezkur Rapor'daki bilgilerden; 12 Mart 1997 tarihinde gerçekleşen olayda yara almadan kurtulan borsacı Adil ÖNGEN'e gerçekleştirilen saldırıdan sorumlu tutulan ÇAKICI'nın "adam yaralamaya teşebbüs, tabancayla adam yaralamak, kaygı ve panik yaratacak şekilde meskün mahalde ateş ettirmeye azmettirmek" suçlarından dolayı 10 yıl ağır hapis cezası ile cezalandırılmasının istendiği.

Çakıcı'nın Emniyet'teki dosyasında işlediği iddia edilen suçlar ayrıntılı olarak yer alıyor.

- 22 Mayıs 1988'de, Şişli-Mecidiyeköy'de Turan Çevik'in yaralanması.
- 11 Temmuz 1988'de, Kumkapı'da Aliyar Dengiz ve Haluk Özözlü'nün yaralanması.
- 11 Eylül 1988'de, Bodrum'da tatil köyü müdürü Nezi Öhri'nin yaralanması.
- 11 Haziran 1991'de, Beşiktaş-Ortaköy'de Mustafa Nevzat Türköz'ün yaralanması.
- 30 Temmuz 1991'de, Şişli'de Avukat Füsün Görsel'in tehdit edilmesi.
- 10 Mart 1992'de, Sarıyer-İstinye'de Hilton Oteli kumarhane müdürünün yaralanması.
- 4 Mart 1994'te İstanbul Levent'te gazeteci yazar Hıncal Uluç'un tabancayla yaralanması olayında İbrahim Türk ve Barbaros Gökalan yakalandı. Alaattin Çakıcı "azmettirici" olarak kayıtlara geçti.
- 19 Eylül 1994'te İstanbul Mecidiyeköy'de Emlakbank eski Genel Müdürü İbrahim Engin Civan'ın yaralanması olayında, olayın tetikçisi Davut Yıldız, Tefik Nurullah Ağansoy, Haluk Uçar ile olaya taraf Selim Edes, Dündar Kılıç, Uğur Çakıcı ve Ergün Çakır yakalandı. "Azmettirici" olarak Alaattin Çakıcı görüldü.
- 19 Aralık 1994'te İstanbul Levent'te Uğur Çakıcı'nın otomobili kurşunlandı. Olayın eylemcileri Bayram Tural, Ömer Oral, Adnan Basiloğlu, Mehmet Yazıcı, Mehmet Korkmaz, İsmail Hak- kılı Lüleci yakalandı. "Azmettirici" olarak Alaattin Çakıcı kayıtlara geçti.
- 20 Ocak 1995'te, Bursa-Uludağ'da, Uğur Çakıcı'nın öldürülmesi olayının tetikçisi Abdurrahman Keskin yakalandı. "Azmettirici" olduğu iddiasıyla o tarihte firari olan Alaattin Çakıcı aranıyordu.
- 29 Mayıs 1995'te, Şişli-Harbiye'de işadamı Emin Cankurtaran'ın yaralanması olayında tetikçi grubundan Bayram Doğutekin ve Recep Çiçek ile organizasyonu yapan Şenol Turan, Hüsnü Gülen, Recep Kocabıyık ve Adnan Çiçek yakalandı. "Azmettirici" olarak adı geçen Alaattin Çakıcı o dönemde firariydi.

- 8 Temmuz 1995'te, işadamı Emin Cankurtaran'ı öldürmeye yönelik eylem hazırlığı yapan bir grup yakalandı. Olayla ilgili olarak aynı gün Florya'da Ömer Çetin, Metin Duru, Hamit Güney ve bunlara yardımcı olan Ferit Aslan ile Ali Gürsel yakalandı. Adli kayıtlara "azmettirici" Alaattin Çakıcı olarak geçti.
- 3 Nisan 1996'da, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde Tevfik Nurullah Ağansoy'a suikast girişiminde bulunulması olayıyla ilgili olarak Fatih Bayata, Cengiz Semiz, Gürbüz Ağataş, Nilgün Angün, Adnan Çiçek ve Yener Üçüncü yakalandı. Alaattin Çakıcı kayıtlara "azmettirici" olarak geçti.
- 28 Ağustos 1996'da, Beşiktaş-Bebek semtinde, Tevfik Nurullah Ağansoy'a silahlı saldırıda bulunuldu. Çıkan silahlı çatışmada Tevfik Nurullah Ağansoy, yanında bulunan bir polis memuru, bir vatandaş ve olayın faillerinden Recep Çiçek öldü. Bir polis memuru ve beş kişi de yaralandı. Olayla ilgili olarak Yener Üçüncü, Aydın Göker, Adnan Çiçek, Ali Gürsel, Ferdi Heybet ve Ali Taşkın yakalandı. "Azmettirici"nin Alaattin Çakıcı olduğu kayıtlara girdi.
- 12 Mart 1997'de, Beşiktaş-Dikilitaş semtinde, borsacı Adil Öngen'e ateş edilmesi sonucu yanında bulunan Hüseyin Yolcu yaralandı. Olayın sorumlusu olarak Mehmet Mustafa Bingöl, Sinan Zembil, Murat Özer, İsmet Bütün, Tanju Atlıhan, Adnan Çiçek ve Ali Gürsel yakalandı. "Azmettiren" olarak Alaattin Çakıcı görüldü.
- 11 Temmuz 1997'de, işadamı Mehmet Üstünkaya ile Savaş Çakıcı'yı öldürmeye yönelik olarak eylem hazırlığı yapıldığı tespit edildi. Polisin 11 Temmuz 1997 tarihinde Kadıköy, Beşiktaş, Esenler, Zeytinburnu ilçelerinde yaptığı operasyonlarda silahlı saldırıyı organize eden Tanju Atlıhan, Ömer Korkmaz ile olayın tetikçileri konumunda Mehmet Korkmaz, Süreyya Cem Topaloğlu, Ali Taşçı, Faruk Bayram Özarslan, Suat Şahin, Ali Yaşar Alan, Mustafa Usta, Ali Genç, Fatih Bayata ile olaya yardımcı olan İsmet Bütün, Musa Dülger ve Çetin Topal silahlarıyla birlikte yakalandı. Alaattin Çakıcı "azmettirici" olarak kayıtlara geçti.

Büyük işlerde hep onun adı geçiyor

Alaattin Çakıcı, büyük ihalelerde bazı kişiler lehine devreye giriyor, ihaleye girecek diğer kişilerin, ihaleye katılmamasını istiyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü kayıtlarına göre, Çakıcı'nın etkili olduğu bazı olaylar şunlardı:

30 Eylül 1997 tarihinde Bayındır Holding'in sahibi Kamuran Çörtük'ün tehdit edilmesi

DYP hükümeti döneminde Türk Ticaret Bankası'nı almak isteyen Alaattin Çakıcı ve ekibi, Kamuran Çörtük'ün tehdit edilmesini kararlaştırdı. Çakıcı ve ekibinin bankayı almasındaki amaç, Erol Evcil'in bankaya olan yüklü miktardaki borcu ve bu borcun siyasi otorite tarafından bir tehdit unsuru olarak kullanılmasını bertaraf etmektir.

Var olan borcuna rağmen tüm malvarlığını ipotek ettirerek bankayı alma girişiminde bulunan Çakıcı ve ekibinin bu isteği kabul edilmedi. Bu girişimlerine engel olduğunu düşündükleri Adil Öngen'i yaraladılar. Tansu Çiller'in ailesi ve Mehmet Üstünkaya'yı hedef seçtiler. Daha sonra kendilerine Ömer Barutçu aracılığıyla olumlu yanıt verilmesine rağmen bunu kabul etmediler. Çünkü, bankayı alabilecek maddi güçleri bulunmadığı için bankayı almak isteyenleri de engellediler. İşadamı Ahmet Aydın Bolak'la da konuşuldu ve Bolak, bankayı almaması konusunda ikna edildi. Son olarak Bayındır Holding'in sahibi Kamuran Çörtük'ün bankayı almak istediğini öğrendiler. Çörtük'ü, kesinlikle almaması gerektiğini, yoksa öldürülebileceğini hissettirecek kadar ağır bir dille tehdit ettiler.

4 Ekim 1997'de Türk Petrol'ün sahibi Ahmet Aydın Bolak'ın banka yüzünden tehdit edilmesi

Daha önce de Türkbank'ı almak için girişimlerde bulunan fakat vazgeçmesi sağlanan Ahmet Aydın Bolak'ın tekrar banka alması gündeme geldi. Türk Ticaret Bankası'nı almak isteyen, hat-

ta bunun için teminat yatırarak ihaleye giren Ahmet Aydın Bolak, çeşitli kişiler araya sokularak tehdit edildi.

Çakıcı ile Ahmet Aydın Bolak'ın irtibatını dönemin milletvekillerinden M.K. sağladı. İşadamı Ahmet Aydın Bolak'ın, milletvekili seçilirken M.K.'ya maddi yardımda bulunduğu, bu nedenle tanıştıkları Emniyet belgelerinde yer alıyor. Bu tehditler sonucu Ahmet Aydın Bolak, Türk Ticaret Bankası'nı almaktan vazgeçti.

20 Ekim 1997'de işadamı Haluk Semiz'in ortağı olduğu şirket Alaattin Çakıcı'nın adamları tarafından korunuyor

Haluk Semiz'in ortaklarından olduğu bir şirket, son dönemde alacaklıları tarafından borçlarının ödenmesi konusunda sıkıştırılıyor ve tehdit ediliyordu. Konuyla ilgili olarak daha önceden tanışmış oldukları milletvekili M. ile irtibat kurup durumu ona açıkladılar. Milletvekili M. de, şirket ve ortaklarının korunması hususunda Alaattin Çakıcı'dan ricada bulundu. Çakıcı bu isteği kabul etti.

Çakıcı şirket ve ortaklarının korunması için Ferit Tütüncüoğlu'nu görevlendirdi. Tütüncüoğlu, ayda 3.000 dolar, diğer adamları ise ayda 1.500 dolar ücret alacak, iki ay sonra da ücretleri 5.000 ve 3.000 dolar olacaktı. Şirketin durumuna göre bu fiyatlar artacaktı. Bu aşamada Alaattin Çakıcı, kendi adına bir ücret talep etmedi. Koruma işini sadece milletvekilinin ricası üzerine kabul etti.

Daha sonraki dönemlerde şirket ve ortaklarından maddi yardım talep edebilecek ya da kendisi istemese bile şirket ve ortakları tarafından bu şekilde bir ödeme yapılabilecekti. Ferit Tütüncüoğlu, Gökhan ve Fırat adlı şahıslarla birlikte devamlı şirkette bulunarak koruma görevini yürüttü. Korumalardan Fırat, Avrupa Şampiyonu milli bir sporcuydu. Askerlik sorunu vardı. Milletvekili, bu işini halledeceğini söylüyordu.

Banka sahibini ölümle tehdit ediyorlar

Her sabah radyoda, "Demirbank hayırlı işler diler" reklam spotu duyulurdu. Demirbank az şubeli ama etkili bir bankaydı.

1998 yılı Ekim ayında Cingilhoğlu Holding Yönetim Kurulu Üyesi ve Demirbank Genel Müdürü Halit Cingilhoğlu ile kardeşi Sema Cingilhoğlu arasında anlaşmazlık çıktı. Anlaşmazlığı çözmek için Çakıcı devreye girdi.

O dönem yurtdışında firari olan ve adli makamlar tarafından aranan Alaattin Çakıcı ve onun ülkemizdeki finansörü durumunda olduğu değerlendirilen işadamı Erol Evcil'in beraber hareket ettikleri kayıtlara geçmişti.

Erol Evcil'in şirketlerinden dolayı, Cingilhoğlu Holding bünyesinde faaliyet gösteren Demirbank ile ticari ilişkisi vardı. Miktarı tam olarak bilinmemekle birlikte Evcil bu bankadan kredi almış ve bu kredilerin faiziyle birlikte ödenme zamanı gelmişti. Evcil, bu konuda Alaattin Çakıcı'dan devreye girmesini ve aralarındaki ihtilafı kendisi lehine çözmesini istedi. Alaattin Çakıcı bir süre bu isteğe kayıtsız kaldı. Ancak sonradan Evcil'in bu talebinde ısrar etmesi üzerine, Cingilhoğlu Holding Yönetim Kurulu Üyesi Halit Cingilhoğlu'nu her türlü unsuru kullanarak ikna etmeye ve Erol Evcil'le aralarında süregelen problemi çözebilmek için girişimlerde bulunmaya başladı.

Halit Cingilhoğlu Çakıcı tarafından telefonla arandı, ancak Cingilhoğlu Çakıcı'nın isteklerine olumlu cevap vermeyince ölümle tehdit edildi. Aradaki anlaşmazlığı çözmesi için Halit Cingilhoğlu tarafından işadamı ve o dönemki Trabzonspor Kulübü Başkanı Mehmet Ali Yılmaz'ın taraflar arasında hakemlik yapması istendi.

Alaattin Çakıcı'nın İstanbul'daki adamları Atatürk Havalimanı'nda silahlı saldırı için gerekli hazırlıkları yapmışlardı. İşadamı Halit Cingilhoğlu'nun özel uçağının iniş ve kalkışları izlenmeye başlanmıştı.

Bu sırada Erol Evcil gelişmeleri yakından izliyordu. Ancak Halit Cingilhoğlu'nun öldürülmesi sonucu bütün dikkatlerin kendisi üzerine çekileceğinden, böyle bir olayda aralarındaki problem, bir kısım kamuoyu ve iş çevreleri tarafından bilindiğinden silahlı saldırı olayında "azmettiren" pozisyonunda kalacağından endişe ediyordu.

Saldırının gerçekleştirileceği günün akşamı Halit Cingilhoğlu

Ankara'ya gitti ve bu konuyla ilgili birtakım temaslarda bulundu. Aynı gece Atatürk Havalimanı'nda alınan güvenlik tedbirleri sayesinde silahlı saldırı gerçekleştirilemedi. Sonraki günlerde Erol Evcil ile Halit Cingilhoğlu arasında avukatlar aracılığıyla görüşmeler başladı. Bu konuda tüm yetki Alaattin Çakıcı tarafından Erol Evcil'e verildi.

Yapılan görüşmeler sonucunda Çakıcı ve Evcil yaklaşık olarak 7-8 milyon dolar civarında para ile çeşitli menkul ve gayrimenkul aldılar. Halit Cingilhoğlu'ndan alınan ve Alaattin Çakıcı'nın hissesine düşen 3 milyon dolar civarındaki para, Çakıcı'nın İstanbul'da daha önceden ailece tanıdığı işadamı Ahmet Refik Bulutçu adına bankaya yatırılıyordu.

Demirbank hisselerinin yüzde 5'i karşılığında yapılan anlaşma

İş dünyası ve kamuoyunda saygın bir konumu olan Halit Cingilhoğlu ve Sema Cingilhoğlu arasındaki anlaşmazlık yazılı-sözlü basın ve kamuoyu tarafından biliniyordu. Anlaşmazlığın nedeni; Halit Cingilhoğlu ve Sema Cingilhoğlu'nun babaları olan, aynı zamanda Cingilhoğlu Holding Yönetim Kurulu Başkanı Nuri Cingilhoğlu tarafından, Sema Cingilhoğlu'nun sahip olduğu hisselerin yönetim kurulu kararı olmaksızın Halit Cingilhoğlu üzerine devredilmesi idi. Sema Cingilhoğlu bu devir işlemini kesinlikle kabul etmedi, hatta son dönemde Demirbank'ın yöneticisi konumunda olan Halit Cingilhoğlu'nun bu konumunu da reddetti. Aile arasındaki anlaşmazlıkların çözüme kavuşturulması konusunda çeşitli tarihlerde organize suç örgütlerinden yardım talep edildi.

Kayıtlara göre, Demirbank hisselerinin yüzde 25'i baba Nuri Cingilhoğlu, yüzde 25'i Halit Cingilhoğlu, yüzde 25'i Sema Cingilhoğlu, geriye kalan yüzde 25'i ise diğer erkek kardeşlerin üzeri-neydi. Ancak baba Nuri Cingilhoğlu'nun elinde bankaya ait imtiyaz hisseleri bulunuyordu. Halit Cingilhoğlu'na yönetim kurulu kararı olmadan bu hisseler devredilmişti. Bu sayede Halit Cingilhoğlu, bankada tek söz sahibiydi. Kardeşi Sema Cingilhoğlu, bu devir işlemini kesinlikle kabul etmiyordu.

Alaattin Çakıcı'nın yeğeni Savaş Çakıcı bir dönem Sema Cingilhoğlu'na yardımcı oldu. Daha sonra Sema Hanım, Halit Bey ile aralarındaki anlaşmazlığın giderilmesi için Çakıcı ve Erol Evcil'den yardım istedi. Çakıcı ve Evcil başlangıçta olaya müdahil olmak hususunda kararsız kaldılar, ancak sonradan bu işe girmeye karar verdiler. Hatta anlaşmazlığın giderilmesiyle ilgili çalışmalar başlamadan önce Sema Cingilhoğlu'yla bir protokol yaptılar.

İşin karşılığında ilk etapta Demirbank hisselerinin yüzde 5 kadarını talep ettiler. Anlaşmazlık giderilir ve Demirbank'ın başına Sema Cingilhoğlu geçerse, Erol Evcil'e iki sene geri ödemeli 100 milyon dolar kredi verilecekti. Buna karşılık Çakıcı ve Evcil'in elinde bulunan yüzde 5'lik hissenin geri iadesi hususunda anlaştılar.

Ancak sorun farklı bir şekilde halledilirse ve Sema Cingilhoğlu bankanın başına geçemezse bu durumda kendilerine verilecek kredi tehlikeye girecekti. İlk etapta aldıkları yüzde 5'lik hisse yaptıkları işin karşılığı olarak Çakıcı ve Evcil'de kalacaktı. Bu hisseler yaklaşık olarak 50 milyon dolara karşılık geliyordu.

Erol Evcil, Halit Cingilhoğlu'nun öldürülmesi boyutunda şüpheli konumuna geleceğinden endişe ediyordu. O yüzden, Halit Cingilhoğlu ile teması Alaattin Çakıcı'nın kurmasını istiyordu. O kadar ki elde edilecek paranın büyük bir kısmını da Çakıcı alsın istiyordu. Ancak Çakıcı da bu işe Erol Evcil'in isteği üzerine girmişti. Her an vazgeçebileceğini hissettirdi, Erol Evcil'in bu husustaki fonksiyonunu azaltma çabalarını önlemeye çalıştı.

"Ünlülerin modacısı" olarak tanınan Canan Yaka, Sema Cingilhoğlu ile Erol Evcil arasında aracılık yaptı. Halit Cingilhoğlu'nun öldürülmesi planı olayların gelişimine göre tekrar gündeme gelebilecekti. Çakıcı ve Evcil'in nihai hedefleri, büyük miktarda para elde etmek ve geçmişten bu yana arzu ettikleri gibi banka sahibi olmaktı.

Türk Ticaret Bankası ihalesinin yarattığı deprem

Türk Ticaret Bankası ihale hazırlıkları sürecinde, ihaleye katılacak kişileri tehdit ettiği öne sürülenler hakkında İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi tarafından, mahkemeden dinleme

kararı çıkarılmıştı ve bu karar doğrultusunda dinleme yapılıyordu. Ancak bu dinleme kasetleri İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gönderilmedi. İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir, kendisine verilen bilgi notunu bir futbol maçı izlerken Vali Kutlu Aktaş'a, vali de birlikte maçı izlediği Başbakan Mesut Yılmaz'a verdi.

Notun içeriği önemliydi. Başbakan, Ankara'ya döndüğünde bu bilgi notunu İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'na, o da Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'a ulaştırdı. Bilican da bu notu İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun'a verdi. Bu süreçte yaşananlar Genel Müdür Necati Bilican'ın canını sıkıyordu. İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir'i aradı, silsile yoluyla bilgi notu gönderilmesinin, bu notun önce bakanın, sonra kendisinin eline geçmesinin bürokratik geleneklere de uygun olmadığını belirtti.

Bilgi notu gelmişti ama, bilgi notunda yer alan konuşma özetiyle ilgili kaset gönderilmemişti. Böyle durumlarda dinleme kaseti gönderilmez, hangi mahkeme çevresinde oluyorsa, o bölgede kalırdı. Ama bu kez durum farklıydı. Dinleme kaseti CHP Mersin Milletvekili Fikri Sağlar'a ulaşmıştı. CHP'nin dışarıdan desteklediği Mesut Yılmaz başbakanlığındaki hükümette, Demokrat Türkiye Partisi de koalisyon ortağıydı.

Milletvekili Fikri Sağlar'a o kaseti kim getirdi?

Bu kaset, Fikri Sağlar'a ulaştırıldıktan sonra Sağlar, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ı aradı. Baykal, o gün Çanakkale'deydi. Otobüs uygun bir yerde durduruldu ve Deniz Baykal otobüsünden inerek Fikri Sağlar'la görüştü. Konuşmanın içeriğini kasetten kısa bir bölüm dinleyerek öğrenen Deniz Baykal otobüse binmeden önce Sağlar'a, "Açıklayın" dedi. Sağlar, bir basın toplantısı düzenleyerek o ses kasetini açıkladı.

Ortalık fena karışmıştı. İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun İstanbul'a gitti. Elinde, Fikri Sağlar'ın yayınladığı ses kaydının kopyası vardı. Telefon dinlemeleriyle ilgili iki polis memuru görevliydi. Birisi Harun, diğeri Mehmet'ti. Sabri Uzun iki polisi çağırıp, "Bu kaset ikinizden birinden çıktı, kim verdiyse söylesin" diye bağırmaya başladı. Çok sinirliydi. Dinlemede görevli polis

Mehmet, ağlamaya başladı. Sabri Uzun, kimin verdiğini ortaya çıkaramamıştı. Sonunda üst makama, “Ben kimsenin günahını alamam. Bütün sorumluluk bendedir” diye not yazdı. Notu okuyan üst düzey yetkili, “Tam Sabri’lik not” deyip onu bir kenara koydu.

2008’de bu memurlardan Harun, İstihbarat kadrosundan çıkarılarak özel yetkili savcının koruması yapıldı. Harun’un telefonu bu kez, İstihbarat birimi tarafından dinlemeye alındı. Kendisine, telefon eden tanıdığı bir Emniyet mensubu, “Sen yıllarca telefonları dinledin. Kim bu Fethullahçılar? Bunların isimlerini ver, yetkili yerlere ileteceğim” dedi. En az on kişilik isim listesi istiyordu. Harun, bu işe adının karıştırılmamasını istiyordu. Bunun üzerine telefondaki kişi, “Bir iki gün içinde bunlar görevden alınacak” deyince Harun, “Görelim bakalım” karşılığını verdi.

O günlerde herkes herkesi dinliyordu. Harun’un telefonu 2008’den 2013 yılına kadar dinlenmişti. Bundan sonraki süreci dönemin İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun, bu kitap için şöyle anlattı:

“O telefonu da İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürü Nazmi Ardıç dinliyordu. Bir iki güne kadar görevden alınacaklarını öğrenince, eldeki bilgilerle 17 Aralık 2013 operasyonu başlatıldı.”

İçel Milletvekili Fikri Sağlar’la o kaseti, o günlerde İstanbul’dan İzmir’e tayin olan S. isimli Emniyet mensubu ulaştırmıştı.

Aslında, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan da, Türkbank ihalesinin yapıldığı 4 Ağustos 1998’de Başbakan Mesut Yılmaz’a iletmek üzere bir not göndermişti. İhale olduğu gün organize suç örgütü bağlantılı hareketler dile getiriliyordu. Ancak, Özel Kalem Müdürlüğü, bu notu Yılmaz’a vermemişti. Kritik görevdeki bazı bürokratlar, yaşanan tehditler nedeniyle ihalenin iptalini istiyorlardı. İhaleyi Korkmaz Yiğit kazanmıştı.

Alaattin Çakıcı-Korkmaz Yiğit konuşmasında her şey var

Çalışanlarının ve emeklilerinin yüzde 85’lik hissesine sahip olduğu Türkbank, çökme aşamasındayken, Hazine, Türkbank’a Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) vasıtasıyla el koydu ve he-

men ardından bankaya 485 milyon dolar nakit para pompaladı. Daha sonra da banka, 1998'de Mesut Yılmaz'ın başbakanlığı döneminde kasası dolu halde satış için ihaleye çıkarıldı. İhaleyi, 605 milyon dolara işadamı Korkmaz Yiğit kazanmıştı.

Ancak, yeraltı dünyasının ünlü isimlerinden Alaattin Çakıcı'nın bu satışta Korkmaz Yiğit lehine devrede olduğu anlaşıncı ihale iptal edildi. Bunları ortaya çıkaran da dönemin CHP İçel Milletvekili Fikri Sağlar'ın açıkladığı, Korkmaz Yiğit ile Alaattin Çakıcı arasındaki telefon konuşması kayıtlarıydı. Bankalar, gazeteler, televizyon kanallarıyla hızlı bir yükselişe geçen Yiğit'in, Çakıcı'yla yaptığı konuşmalar *Milliyet* gazetesini satın almasından birkaç gün sonra 13 Ekim 1998'de Sağlar tarafından açıklanmıştı.

Konuşmalarda, Çakıcı'nın ihaleye girecek diğer işadamlarını tehdit ettiğinden ve hükümetin geçtiği iltimaslardan bahsediliyordu. Sağlar'ın açıklamaları üzerine Yiğit, Türkbank ihalesine katılmasının nedeninin Alaattin Çakıcı değil, Merkez Bankası Başkanı Gazi Erçel ve daha sonra da Güneş Taner'in yönlendirmesi olduğunu söylüyordu. Türkbank'la kendisi ilgilenmeden önce devletin iki defa bankayı satma teşebbüsünde bulunduğunu ve Çakıcı'nın her iki satış teşebbüsüne de müdahale ettiğini hatırlatan Yiğit, Mesut Yılmaz'ı kastederek, "En büyük hatam, devletin başbakanına inanmamdı" diyordu.

"İhaleye fesat karıştırmak" suçlamasıyla açılan soruşturma da Korkmaz Yiğit, Emniyet'te verdiği ifadede, Türkbank ihalesiyle ilgili kendisine komplo kurulduğunu öne sürüyor, dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz ve Devlet Bakanı Güneş Taner'in bankanın satışıyla ilgili gelişmelerden önceden haberdar olduklarını iddia ediyordu.

Skandalla birlikte CHP gensoru verdi ve hükümete dışardan verdiği desteği çekti. 25 Kasım 1998'de hükümet düştü. Mesut Yılmaz, Devlet Bakanı Güneş Taner'le birlikte Cumhuriyet tarihinde Yüce Divan'da yargılanan ilk başbakan oldu. Yüce Divan, 23 Haziran 2006'da davanın kesin hükme bağlanmasını, Yılmaz'ın da başbakan yardımcısı olarak görev aldığı DSP, MHP ve ANAP hükümeti zamanında 22 Aralık 2000'de çıkarılan ve "Rahşan Affı" olarak bilinen 4616 Sayılı Şartla Salıverilme Yasası uyarınca erteledi.

Sağlar, kendisine ulaştırılan kaseti bir basın toplantısıyla açıkladıktan sonra neler olduğuna bakalım:

Hükümet Türkbank'ın satışını durdurdu. *Milliyet* gazetesinin satışından vazgeçildi. Korkmaz Yiğit'in sahibi olduğu *Yeni Yüzyıl* gazetesi ise çalışanlarına devredildi. Bank Ekspres, Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na geçti. Önceki özelleştirmeler mercek altına alındı. Bazı banka sahipleri ve yöneticileri Emniyet'te sorgulandı. Yurtdışına kaçışlar hızlandı. Siyaset hareketlendi.

Ne zaman duracağı belli olmayan bir deprem başlamıştı. Emniyet tarafından sorgulanmak üzere gözaltına alınan Korkmaz Yiğit, 10 Kasım 1998 gecesi kendi televizyonlarından, önceden hazırlattığı bantla iş dünyası ve siyasetçilerle ilişkilerini anlattı. "Derin" ilişkilerin "devlet sırrı" kavramıyla gizlenmeye çalışılması artık iyice zorlaşmaya başlamıştı.

Alaattin Çakıcı ile Erol Evcil banka sahibi olmak istiyor

Türk Ticaret Bankası ihale aşaması, çok hareketli geçmişti. Ünlü işadamları arasındaki yarışın içinde Alaattin Çakıcı da vardı. Çakıcı, onların ihaleye girmesini istemiyordu.

Türk Ticaret Bankası'nın satışı sırasında, Alaattin Çakıcı'yla farklı biçimlerde ilişkileri olan kişilerin ilginç yönleri vardı. İşte o süreçte Emniyet'in kayıtlarında ismi geçenlerden bazıları:

Adil Öngen: 1945 İstanbul doğumlu. Lise mezunu, Arnavut göçmeni olduğu söyleniyor. Özellikle iş ve finans dünyasındaki ilerlemesi, Çiller ailesine yakınlığıyla ivme kazandı. Bürokrasideki konumundan dolayı MİT, ordu ve Emniyet'te birçok kişiyle yakın ilişki kurdu.

Resmi sıfatı bilinmemekle birlikte, Tansu Çiller'e bankalar konusunda danışmanlık yaptı. Özelleştirmeler ve krediler konusunda etkin bir isimdi. Merhum Tuncay Artun'un İMKB başkanı olduğu dönemlerde danışmanlığını yaptı. Büyük bir maddi servet edinen Adil Öngen sık sık yurtdışına gidip geliyordu. Alaattin Çakıcı ile aralarında husumet vardı.

Özellikle Türk Ticaret Bankası'nın özelleştirilmesi sırasın-

da, Çakıcı bu bankanın Erol Evcil tarafından alınması için uğraştı. Buna karşın Adil Öngen'in bu çabaları engellemeye çalışması, Çakıcı-Öngen anlaşmazlığını had safhaya ulaştırdı.

Adil Öngen'in yakın ilişki içinde olduğu bilinen dönemin MİT görevlisi Y.A. ve Mehmet Eymür bu anlaşmazlıkta devreye girdiler. Y.A., Alaattin Çakıcı'nın, Mehmet Eymür ise Adil Öngen'in tarafında yer aldı. Adil Öngen, Mehmet Eymür'ün yakın adamı olan yine MİT'te görevli olduğu bilinen D.F. ve ekibi tarafından korundu. Ancak 12 Mart 1997'de Beşiktaş-Dikilitaş'ta, Çakıcı'nın adamları tarafından silahlı saldırıya uğradı. Kendisine bir şey olmadı. Koruması Hüseyin Yolcu yaralandı. Olayı gerçekleştiren Mehmet Mustafa Bingöl, Sinan Zembil, Murat Özer, İsmet Bütün, Tanju Atlıhan, Adnan Çiçek ve Ali Gürsel polis tarafından yakalanarak adli makamlara teslim edildi. Adil Öngen bu olaydan sonra da Çakıcı tarafından sürekli tehdit edildi ve uzun bir süre yurtdışında yaşadı.

Silahlı saldırıya uğrayan Kefeli'yi hastanede Çakıcı'nın adamları koruyor

Mustafa Kefeli: 1945 Samsun doğumlu, asilen Trabzonlu olan Mustafa Kefeli, Trabzonspor'da bir süre futbol oynadı. Okumuş Endüstri ve Yatırım A.Ş.'de ticari faaliyet gösterdi. Zengin biri olarak tanınıyor, ancak ticari ilişkileri ile mevcut ekonomik durumunun orantılı olmadığı dikkat çekiyordu. Kefeli'nin iş dünyası, spor camiası, siyaset ve bürokrasi gibi değişik kesimlerden çok sayıda tanıdığı vardı.

Mustafa Kefeli, Osman Dönmez ve adamları tarafından, aracına binerken silahlı saldırıya uğradı ve yaralandı. Tedavi gördüğü hastanede Alaattin Çakıcı'nın adamları tarafından korundu. Kefeli can güvenliği için silah alma talebinde bulundu. Yapılan tahkikatta nüfusa kayıtlı olduğu Samsun'da Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü kayıtlarında sabıkası tespit edildi. Kocaeli 2. Asliye Mahkemesi'nden beraat kararı verilmesiyle silah ruhsatı aldı.

Alaattin Çakıcı, İbrahim Engin Civan'ın yaralanması olayında azmettirici olarak aranırken yurtdışına çıktı. Takip eden yıllarda işlemiş olduğu suçlardan dolayı Mustafa Kefeli kendisine yargı aşama-

sında siyasilerden yardım etme sözü verdi, fakat verdiği sözü yerine getiremediği için Çakıcı, kendisine karşı sitemkâr bir tavır takındı.

Çakıcı Fransa'da yakalanınca, Haluk Ulusoy istifadan vazgeçiyor

Mustafa Kefeli, Türk Ticaret Bankası'nın özelleştirmesi aşamasında başta işadamı Kamuran Çörtük olmak üzere ihaleye girecek diğer işadamlarına Çakıcı'nın tehditlerini iletmek karşılığında Çakıcı'dan, Futbol Federasyonu Başkanlığı seçimini kazanan Haluk Ulusoy ve üyelerini tehdit yoluyla istifaya zorlamasını istedi. Mustafa Kefeli, daha önce Futbol Federasyonu Başkanlığı'na aday oldu, seçim sürecinde organize suç örgütü liderlerinden Sedat Peker ve Sedat Şahin'in adamlarıyla birlikte kulis faaliyetine girdi, ancak çok az sayıda oy aldı ve seçimi kaybetti.

Gelişen süreçte Futbol Federasyonu Asbaşkanı Hadi Türkmen ile Yönetim Kurulu Üyesi Gündüz Tekin Onay istifa etti. Haluk Ulusoy ise Yılmaz Ulusoy aracılığıyla o dönemde oynanan Dünya Kupası maçları sonuçlanana kadar süre istedi. Takip eden günlerde Alaattin Çakıcı Fransa'da yakalanınca Ulusoy istifadan vazgeçti.

Moda dünyasının önemli ismi, Çakıcı'yla buluşuyor

Canan Nazlı Yaka: 1949 İstanbul doğumlu. Kamuoyunda ünlü modacı olarak tanınıyor. Bu sayede iş dünyası, siyaset, bürokrasi ve sanat camiasından geniş bir çevresi vardı.

Alaattin Çakıcı ile tanışıklığı çok eskiye dayanıyordu. Zaman içinde yakınlıkları ilerlemişti. Sık sık yurtdışına birlikte çıkıyorlardı. 1998 yılı Ocak ayında Canan Yaka, eşi Ergun Bey ve Erol Evcil'le birlikte yurtdışına çıktılar. Canan Yaka'nın bu seyahatlerde birkaç kez Alaattin Çakıcı'yla buluştuğu o çevrelerde konuşuluyordu.

Canan Yaka'nın kardeşi Ayşe Hanım, İtalyan asıllı biriyle evliydi ve İtalya'da ikamet ediyordu. Çakıcı'yla tanıştırıldığı ve sık sık görüştükleri biliniyordu. Bu aileyi Erol Evcil de tanıyordu. Canan Yaka'nın, şarkıcı Selçuk Ural'la evliliğinden olan kızı Aslı, o yıllarda Amerika'da ikamet ediyordu. Aslı Hanım, Alaattin Çakı-

cı ile birlikte yaşamaya başlamıştı. Bu durumdan Aslı Hanım'ın babası Selçuk Ural ile annesi Canan Yaka'nın da bilgisi vardı. İlişkilerini evliliğe dönüştürmek istiyorlardı. Aslı Hanım'ın ABD'de yaşayan eşinin, Alaattin Çakıcı tarafından yüksek miktarda para verilerek boşanmaya razı edildiği, Çakıcı'nın talebi üzerine Avukat Muhittin Yüzüak'ın açtığı davayla boşanmanın gerçekleştiği de söylentiler arasındaydı.

Halit-Sema Cingilhoğlu kardeşler arasındaki ticari anlaşmazlıkta, Alaattin Çakıcı ile Erol Evcil Sema Cingilhoğlu tarafında yer aldılar ve Halit Cingilhoğlu'nu ölümle tehdit ettiler. Emniyet raporlarına göre, Alaattin Çakıcı-Erol Evcil ile Sema Cingilhoğlu arasındaki irtibatı sağlayan Canan Yaka'ydı. Erol Evcil'in, Sema Cingilhoğlu ile buluşmalarında, aralarındaki protokol ve milyonlarca dolarla ifade edilen paradan ve bütün gelişmelerden Canan Yaka'nın haberdar olduğu öne sürülüyordu.

Canan Yaka, özellikle Alaattin Çakıcı ve Erol Evcil'in ilişkilerinin büyük kısmını bildiği için ifade verdi.

Alaattin Çakıcı ile Sedat Peker arasındaki anlaşmazlığı gideren hatırlı kişi

Atilla Yıldırım: Ankara'da ikamet eden Atilla Yıldırım'ın, ünlü "babalarla" dostluğu vardı. Tarafların anlaşmazlıklarında, Atilla Yıldırım devreye giriyordu. Alaattin Çakıcı ile Sedat Peker arasındaki son anlaşmazlığı da Atilla Yıldırım giderdi. Tarafların telefonla konuşmasına aracılık yaptı.

Atilla Yıldırım'ın ANAP eski Tekirdağ Milletvekili Enis Sülün'le de çok yakın ilişkisi vardı. Çoğunlukla özel uçakla dünyanın değişik ülkelerine sık sık gittikleri biliniyordu. Ancak yakın çevrelerinin bunun sebebini tam olarak bilmedikleri de ifadelere yansdı. Bazı ifadelerde yurtdışına gidiş nedeni olarak kumar oynamaları gösteriliyordu. Atilla Yıldırım'ın özellikle Enis Sülün ve Şinasi Altınbaşta olmak üzere İlhan Aküzüm, Eyüp Aşık gibi çok sayıda milletvekili tanıdığı bulunuyordu. Bu tanıdıklarını, Sedat Peker başta olmak üzere Alaattin Çakıcı gibi organize suç örgütü mensubu olduğu bilinen kişilerle tanıştırdığı da Emniyet raporunda yer alıyordu.

Atilla Yıldırım, Alaattin Çakıcı'yla ailece tanışıyordu. Çakıcı'nın yurtdışında kaçak olduğu dönemde oğlu Ali Çakıcı'ya yaptığı sünnet düğününün organizasyonu ve önemli isimlerin davet edilmesi Atilla Yıldırım aracılığıyla gerçekleşmişti. Atilla Yıldırım, bütün ilişkilerinde son derece dikkatli davranıyordu. Bu ilişkilerinde kanunen sorumlu olabileceği, herhangi bir suç unsuru oluşturacak konuların içinde yer almıyordu.

Çakıcı'nın para trafiğinde rol oynayan isim

Ahmet Refik Bulutçu: İstanbul Mecidiyeköy'de ofisi, Tekirdağ-Saray Yoncalı'da Bulutçular Yağ Sanayii adlı firması ve Büyükçekmece'de de bir fabrikası bulunuyordu. Ayrıca sıvıyağ hammaddelerinden biri olan ayçiçeği ithalat-ihracat işiyle uğraşıyordu. Alaattin Çakıcı ile çok yakın ilişkisi vardı. Ailesiyle en yakın görüşen kişilerden biriydi. Alaattin Çakıcı'nın oğlu Ali Çakıcı'nın kirvesiydi ve Çakıcı firariyken oğlunun sünnet düğünü organizasyonunu üstlenenlerdendi.

Çakıcı ile aralarındaki ilişki çok eskiye dayanıyordu. Çakıcı-Erol Evcil işbirliğiyle işadamı Halit Cingilioğlu'ndan alınan paradan Çakıcı'nun hissesine düşen miktar Erol Evcil tarafından Ahmet Refik Bulutçu'nun Sümerbank Gayrettepe Şubesi'nin 301... no'lu hesabına yatırıldı. Bu para konusunda Çakıcı, Bulutçu'yu bilgilendirdi. Parayı 750.000 ve 250.000 dolarlık paketler halinde hazırlamasını istedi. Bir miktar para da Alaattin Çakıcı'nın kardeşi Fahrettin Çakıcı'ya verilmişti, fakat paranın miktarı, nerelerde, nasıl ve ne için kullanıldığı bilinmiyordu. Ancak Refik Bulutçu'nun ithalat ve ihracatçı konumundan yararlanmış olabileceği şeklinde bilgiler kayıtlarda yer aldı.

Çakıcı'nın Yapı Kredi Bankası E.... Şubesi 30.... no'lu hesabına bilinmeyen bir mutemedi adına, yüksek miktarlarda para yatırılmış, bu paranın hukuken ayrıldığı eşi, Gönül Çakıcı'nın kızlık soyadı üzerine yatırılmış olabileceği tahmin edildi. Ahmet Refik Bulutçu bu aileye oldukça yakın olduğu için bu para trafiğinden de bilgi sahibi olabileceği değerlendirildi.

Ahmet Refik Bulutçu, Türk Ticaret Bankası'nın özelleştirilme-

si ihalesinde işadamı Mehmet Emin Karamehmet'e mesaj gönderilmesi için aracı olarak kullanılmıştı. Bu nedenle ifadesi alındı, sonra serbest bırakıldı.

Alaattin Çakıcı'nın ilginç temasları

"Zeytin Krah" olarak bilinen Bursalı işadamı Erol Evcil'in, başta Alaattin Çakıcı olmak üzere çeşitli organize suç örgütleriyle ilişkide olduğu, maddi olarak onlara yardım ettiği ve ekonomik faaliyetlerinde bu ilişkilerini tehdit ve şantaj unsuru olarak kullandığı Emniyet kayıtlarına geçmişti.

İş dünyası 1995 yılında faili meçhul cinayetlerle tanıştı. Bunlardan biri finans dünyasında tefeci olarak tanınan Nesim Malki'nin öldürülmesiydi. Nesim Malki cinayetinin azmettiricisi olarak Erol Evcil yakalandı ve tutuklandı. O yıllarda iş dünyasında "Niso" lakabıyla tanınan Nesim Malki, Sultanhamam iplik piyasasını kontrol eden isimlerdendi. Üreticilerden peşin parayla topladığı ipliği piyasaya uygun vadelerle satarak büyük paralar kazanıyordu. Piyasadan alacağı para ise genelde 100 milyon doların altına düşmüyordu.

Türkiye'de banka sahibi olmayı düşleyen Nesim Malki, Bank Indosuez isimli bankanın satılacağını duyunca almak istedi. Ancak banka alımına onay veren Hazine Müsteşarlığı, Malki'nin banka sahibi olmasını uygun bulmadı. Hazine'nin bu kararında o dönemde *Sabah* gazetesinde yayımlanan manşet haberin de etkisi oldu.

Erol Evcil'in sahibi olduğu Eşrefoğlu Şirketler Grubu, sigortacılık, tekstil, turizm acenteliği, otomotiv sanayii, inşaat, döviz-alın, petrol ürünleri pazarlama, havacılık ve gıda sektörlerinde faaliyet gösteriyordu. Genç yaşına rağmen Erol Evcil'in maddi olarak güçlü bir konumu vardı. Onu maddi olarak güçlendiren iş alanı ise iplik ticaretiydi.

Evcil, 1994 yılında Cavit Çağlar'ın ipliklerini satıyordu. Aynı dönemde Nesim Malki de Cavit Çağlar'dan ayrılarak rakibi olan Ali Osman Sönmez'in ipliklerini satmaya başladı. Bu aşamada Nesim Malki ile Erol Evcil arasında ticari ilişki gelişti. *Ekonomist* dergisinde 27 Mayıs 1997 tarihinde yer alan bir röportaj-

da Evcil'e yöneltilen "Nesim Malki ile ortak mıydınız?" sorusuna Evcil'in verdiği yanıt şu oldu: "Hayır Niso ile ortak değildim, ama iplik işinde ortak hareket ediyorduk. Piyasanın en büyüğüydük, iplik piyasasının yüzde 85'ini biz kontrol ediyorduk. Rekabetin bize yarar değil zarar getireceğini bildiğimiz için güç birliği yaptık, o kadar. Yoksa para kazanamayacaktık."

Erol Evcil'in Nesim Malki'yle birlikte hareket ettiği dönemlerde, Malki'den yüksek faizle borç aldığı ve zamanla bu borçlarını ödeyemez duruma geldiği, borçların tahsil edilmesi hususunda aralarında birtakım anlaşmazlıkların yaşandığı ve Nesim Malki'nin Erol Evcil tarafından öldürtüldüğü iddiaları gündeme gelmişti. Cinayetle ilgili olarak Evcil gözaltına alınmış, ancak herhangi bir sonuç elde edilememişti.

Erol Evcil'in o dönemde siyaset, bürokrasi, sanat ve moda dünyasından çok geniş bir çevresi vardı. O yıllarda iyi ilişki içinde olduğu kişiler arasında; DYP Milletvekili Mehmet Ağar, Devlet Bakanı Eyüp Aşık, Eyüp Aşık'ın başdanışmanı İlhan Karadeniz, eski futbolcu Mustafa Kefeli, siyaset dünyasıyla çok yakın olduğu bilinen modacı Canan Yaka, Anavatan Partisi Bursa Milletvekili İbrahim Yazıcı, Anavatan Partisi Bursa Milletvekili Mehmet Gedik, Bursa Emniyet Müdürü Kemal Bayrak yer alıyordu.

Erol Evcil'in Türk Ticaret Bankası'nı alma girişimi Adil Öngen tarafından engellenmiş ve bu nedenle Adil Öngen'e silahlı saldırı gerçekleştirilmişti. Çakıcı'nın Çiller ailesiyle arası açıldıktan sonra, Mehmet Eymür'le de arası açılmıştı. İkisi arasındaki anlaşmazlığın ana nedeni; Mehmet Eymür'ün, MİT içindeki görevine dönmesi için etkili girişimlerde bulunan Adil Öngen'e silahlı saldırı sırasında şahsi inisiyatifi doğrultusunda, Duran F. adlı MİT mensubu ve beraberindekiler tarafından koruma sağlamasıydı. Tüm bu olanlardan sonra Mehmet Eymür'le arası daha önceden MİT içindeki çekişmelerden dolayı açık olan MİT mensubu Y.A. ile Alaattin Çakıcı'nın Mehmet Eymür'e karşı ortak hareket etmeye başladığı, müfettişlerin soruşturmalar sonunda hazırladıkları raporlarda yer aldı.

19 Eylül 1994'te Şişli-Mecidiyeköy'de Emlakbank eski Genel Müdürü İbrahim Engin Civan'ın yaralanmasından sonra, ola-

yn tetikçisi Davut Yıldız yakalandı. Alaattin Çakıcı ise olayın azmettiricisi olarak aranıyordu. Çakıcı'nın MİT'te Daire Başkanı olan Y.A. vasıtasıyla yurtdışına çıkışı sağlandı. Çakıcı-Y.A. ilişkisi Çakıcı'nın MİT içinde bulunduğu dönemlerde başladı.

Y.A., 1997 yılında MİT'teki daire başkanlığı görevinden alındı. Çin Büyükelçiliği'ne hukuk müşaviri olarak gönderildi. Bunda Çakıcı ile olan ilişkisinin etkili olduğu değerlendirildi. Çünkü, birlikte hareket etme ve ortak karar alma süreçleri yoğunluk kazanmıştı.

Alaattin Çakıcı, eski futbolcu olan, bürokrasi ve siyaset dünyasıyla iyi ilişkileri bulunan ve bu ilişkilerini maddi menfaatleri doğrultusunda kullanmaktan çekinmeyen, aynı zamanda siyaset-ticaret-yeraltı dünyası arasında aracılık yapan Mustafa Kefeli'yle yakın ilişkideydi. Ancak, Uğur Çakıcı'nın öldürülmesinden sonra Alaattin Çakıcı'ya Yargıtay aşamasında yardım edeceği sözünü veren Kefeli yardım etmedi ya da edemedi. Çakıcı'nın da cezası onanunca ilişkileri bozulmaya başladı. Bu konu taraflar arasında konuşulmadı ve ilişkileri devam etti. Alaattin Çakıcı tarafından organize edilen bir yemekte Y.A., Mustafa Kefeli ve Kefeli'nin yakın arkadaşı olarak bilinen Bayındır Holding sahibi Kamuran Çörtük bir araya geldiler. Bu organizasyonun amacı, Kamuran Çörtük tarafından Y.A.'nın cumhurbaşkanına lanse edilerek daha iyi bir yere gelmesinin sağlanması olduğu söylendi.

MİT mensubu Y.A.'nın Çin'e gönderilmesi ve geri getirilmesi konusunda Mustafa Kefeli üst düzey temaslarda bulundu. Mustafa Kefeli'nin göstermiş olduğu çaba Alaattin Çakıcı tarafından yeterli bulunmadı. Çakıcı ve Mustafa Kefeli arasındaki ilişki iyice zayıfladı. Türk Ticaret Bankası'nı Kamuran Çörtük satın almak istiyordu ve Mustafa Kefeli Çörtük'ten yana tavır koyduğu için Çakıcı'yla ilişkisi kopma noktasına geldi. Bu durumdan ciddi anlamda tedirgin olan Mustafa Kefeli, Çakıcı'nın yakınlarıyla ilişkiye geçerek aralarını düzeltmek için çaba gösterdi.

Alaattin Çakıcı, MİT mensubu Y.A.'nın Türkiye'ye getirilmesi, yine MİT mensubu Mehmet Eymür'ün görevden alınması gibi hususlarda hükümet kanadına iletmek istediği mesajları için bir milletvekilini kullanıyordu.

Ucu Hizbullah'a kadar uzanan Nesim Malki cinayetinin ayrıntıları

Sınır kapısından sahte pasaportla girerken heyecan içindeydi

Kapıkule Sınır Kapısı'na yaklaştıkça heyecanı artıyordu... Pasaportunu çıkardı. Fotoğrafının bulunduğu sayfayı açtı. Uzun uzun baktı. İçinden, "Hey gidi Erol Evcil hey, bu hallere de mi düşecektin?" dedi. Pasaportun yapraklarını öylesine çevirdi. Nüfus bilgilerinin yazılı olduğu sayfada ili Yozgat, ilçesi Akdağmadeni yazıyordu. Pasaportunu kapattı, ucundan tutup sıkıntılı sıkıntılı öylesine salladı. Sonra ilk sayfasını bir daha açtı, yanındaki genç, "Aman ha bana orada Erol Evcil deme. Benim adım bundan sonra Hasan Karadağ" diye hatırlattı. Yanındaki genç adam, "Abi unutuyorum. Asıl, sana 'Adın ne?' derlerse yanlışlıkla Erol Evcil deme" uyarısında bulundu.

Sınır kapısında polise pasaportunu uzattığında, alabildiğine sıkıntılıydı. Polisin "Gel bakalım, Erol Evcil, sen Hasan Karadağ'ım diye kimi kandırıyorsun?" diyeceğini sanıyordu. Polis, bir pasaporttaki fotoğrafa, bir de yolcuya baktı. İşlemi bir türlü bitmiyordu. Polis, "Ne oldu öyle, rengin sapsarı?" dediğinde, "Eyvah, tanıdım" diye geçirdi içinden. "Niyetliyim. İftarımı memlekette açmak için bu saate kadar bekledim de ondan herhalde" karşılığını verdi.

Polis, pasaporta damgayı olanca hızıyla vurdu. Pasaportu uzatırken, "Pasaportun da sahte değil, niye korkuyorsun?" dediğinde, birilerinin gelip koluna gireceğini sanıyordu. Erol Evcil, "Biraz rahatsızım" deyip uzaklaşırken, Hasan Karadağ adına düzenlenmiş, ancak üstünde kendi fotoğrafı bulunan pasaportu cebine koydu, "Oh be kurtuldum" dedi. Artık gerisi kolaydı... Gece gel-

mesinin sebebi de yakalanmamaktı... Şimdi sıra Bursa'ya gitmeye gelmişti.

Rahatlamıştı. Otomobile bindi. Bir süre hiç konuşmadı. Gözlerini yumdu. "Hani derler ya 'hayatım roman' işte benimki tam bir roman. Hey gidi Erol Evcil hey... Küçük bir sigortacıyken nerelere geldin? Yatlar, uçaklar, fabrikalar, 'Zeytin Krallığı' derken banka sahibi bile oluyordun. Ama artık tökezledin" diye düşündü.

Bugünlere gelmesinde Alaattin Çakıcı'nın büyük payı vardı. Şimdi, o cezaevindeydi, kendisi ise aranıyordu.

Nesim Malki'nin öldürüldüğü günü anımsadı. Tarih 28 Kasım 1995'ti. O gün telefonla konuşmuşlardı. Ne uğursuz gündü öyle. Malki öyle bir yerde öldürülmüştü ki, jandarma ile polis sınırında. İlk günlerde soruşturmayı polis mi, yoksa jandarma mı yürütecek diye tartışmalar bile çıkmıştı. Kimse olayı üstüne almak istemiyordu. Belalı, pis işti. Bu işin arkasından çok şey çıkacak, çok şey konuşulacaktı.

Vali Orhan Taşanlar'ın yanına gelen kişi: "Bildiklerimi anlatırım ama..."

Cinayetin üzerinden tam iki buçuk yıl geçmişti. Malki'yi kimin öldürttüğü konusunda yorumlar yapılıyor ama tetikçilerin kim olduğu hâlâ bilinmiyordu.

Bursa Valisi Orhan Taşanlar, masasında biriken evrakları imzalıyordu. Özel kalem müdürü odaya girdi. "Efendim, bir vatan-daş geldi, önemli bir konu hakkında sizinle mutlaka görüşmek istediğini söylüyor" dedi. Odaya giren sakalları biraz uzamış genç, elleri önünde, valinin kendisine bakmasını bekledi. İmza kartonundaki birkaç evrakı imzalayan Taşanlar, "Buyurun, neymiş önemli konu?" dedi.

Genç adam sesini çıkarmadı. Ankara, İzmir, İstanbul gibi il-lerde yıllarca Emniyet müdürlüğü görevinde bulunmuş olan Orhan Taşanlar, gencin tavrından "önemli bir şeyi anlatmaya geldiğini" anladı. Kalemi yerine takarken, "Otur bakalım" dedi. Hal hatır sordu. Genç adam ürkek, hatta korkak bir tavırla, "Vali Bey, aramızda kalacaksa konuşacağım" dedi. Vali, "Tabii aramızda ka-

lır" karşılığını verdi. Genç, başını önüne eğdi, kısık bir sesle, "Nesim Malki'yi kimlerin öldürdüğünü biliyorum" dedi. Vali Taşanlar, emin olmak için "Anlamadım, Malki cinayetinin katillerini mi biliyorsun?" diye sordu. Genç adam, odanın içinde birisi var mı diye başını sağa sola çevirdi, "Evet, Malki cinayeti" karşılığını verdi.

Taşanlar, özel kalem müdürüne, "Telefon bağlamayın, içeriye kimseyi almayın" talimatını verdi. İhbarcının o gün son sözleri, "Hayatımı garanti altına almak istiyorum. Bildiklerimi anlatmak için 100 bin dolar isterim" oldu. Vali, gencin halinden, tavrından önemli şeyler bildiğini anlamıştı. Başka bir gün yine görüşeceklerdi. İstenen para az değildi.

Orhan Taşanlar, İstihbarat Şube Müdürü Bülent Eliaçık'ı yanına çağırdı. Bu kişinin önümüzdeki günlerde kendisine geleceğini, o gün kendisini de çağıracağını belirtti. Vali ve İstihbarat Şube müdürü arasındaki görüşme, dönemin Emniyet müdüründen gizlendi.

İhbarcı, parada anlaşmak istiyordu. 100 bin dolardan aşağı inmiyordu. Parasının, operasyonlar yapıldıktan, yani iş bitikten sonra verilmesini öneriyordu. İhbarcının bildiklerini anlatması için değişik dönemlerde görüşmeler yapıldı, alınan bazı bilgiler değerlendirildi. Adamın anlattıkları doğru çıkıyordu. Ancak bu kadar parayı ödemek mümkün değildi.

İhbarcının parasının örtülü ödenekten ödenmesi için Ankara'ya gidiliyor

Orhan Taşanlar, İstihbarat Şube müdürüyle birlikte Ankara'ya gitti. İçişleri Bakanı Kutlu Aktaş'la görüştü. Çantalarında Malki cinayetiyle ilgili dosyalar ve operasyon planları vardı. Ayrıca ihbarcının istediği 100 bin dolar konusunu konuşacaktı. Ancak uzun pazarlıklar sonucu ihbarcı 50 bin dolara inmeyi kabul etmişti. Başbakan'a da bu bilgi verilecek, paranın örtülü ödenekten karşılanması önerilecekti.

O günlerde, ilginç bir gelişme daha yaşanmıştı. Malki cinayeti için ihbarcıya verilecek para konusu, Bursalı işadamı Cavit Çağlar'a da çıtlatılmıştı. Amaç, para almaktan çok, Çağlar'ın tutu-

munun ne olacağını öğrenmekti. Çağlar, tereddüt etmeden, “Yeter ki siz katilleri bulun. Parayı ödemeye hazırım. Maddi, manevi ne yapmam gerekiyorsa, cinayetin aydınlatılmasına her türlü katkıda bulunurum. Cinayetin aydınlatılamamasından en büyük rahatsızlık duyanlardan birisi de benim” dedi. Ortalıktaki söylentiler, Çağlar’ın da kulağına gidiyor ve bu onu hayli rahatsız ediyordu.

Kutlu Aktaş ve Orhan Taşanlar, Başbakan Mesut Yılmaz’ın yanına gitti. Başbakan kendisine uzatılan dosyayı karıştırmaya başladı. Bir şema dikkatini çekti. Daha sonra sayfaları çevirmeye devam ederken Taşanlar’a, “Ne var bu dosyada?” diye sordu. Taşanlar, başbakanın “beğenmeyen tavrı”na üzüldü, “Efendim, bu bir gazetecinin eline geçse içinde en az 15 günlük manşet haber var” karşılığını verdi.

Başbakan, dosyadan gelişigüzel bölümler okudu. “Peki” dedi. Koltuğundan kalkarken, paranın örtülü ödenekten karşılanacağını söyledi. Başbakanın, son sözleri bakanı da, valiyi de memnun etmişti. Ancak, üç kişi arasındaki görüşmenin Malki cinayetiyle ilgili olduğu o gece basına sızdı.

Daha işin başındaydılar. İhbarda adı geçenlerin yaşantıları araştırıldı. Daha önce “beş parasız” olan kişiler şimdi yatlarla doluşuyordu. İşte o günlerde ilginç bir gelişme daha oldu. Başından beri Bursa Emniyeti tarafından yapılan soruşturma, İçişleri Bakanlığı Kutlu Aktaş’ın talimatıyla İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne verildi. Bursa Emniyeti’nin yakaladığı sanıklar İstanbul’a götürüldü. Sorgulamaya, Bursa Emniyeti’ndeki görevliler alınmadı.

Malki’yi telefonla arayan kişi bir milyon dolar haraç istiyor

Nesim Malki piyasada “Niso” lakabıyla tanınıyordu. Banka alımından iplik ticaretine, tefecilikten inşaatçılığa kadar her işin içinden Niso çıkıyordu. Malki’nin öldürülmesi emrini veren Erol Evcil’di. Nesim Malki’nin öldürülmesinden yeraltı dünyası savaşlarına ve bugüne kadar karanlıkta kalan birçok konuya Erol Evcil ifadesinde açıklık getiriyordu. Bu itiraflar tıpkı bir polisiye roman gibi...

Şimdi İsviçre hesaplarına kadar uzanan rüşvet iddialarından, hangi bakanın ne karşılığında ne yaptığına dair iddiaların yer aldığı dosyanın kapağını açıyorum.

Bursa'da sigortacılık yapan, daha sonra iplik ticaretine başlayan, Alaattin Çakıcı'nın aracılığıyla kısa sürede trilyonlarca lira kazanan ve "Zeytin Kralı" olarak da tanınan üç uçaklı işadamı Erol Evcil, "nereden nereye geldiğini" ifadesinde ayrıntılı olarak anlatıyordu. Evcil, siyaset-ticaret-yeraltı dünyası üçgeninde neler yaşadığını da ortaya koyuyordu.

Sigortacı Erol Evcil'in yanına, hasarlı aracının parasını almak için sıkça gelen kişi, sonunda çeketini kaldırıp belindeki tabancayı gösterdi. Bu olaydan sonra Burhanettin T.'nin, Erol Evcil'in hayatında önemli bir yeri oldu. Kader çizgisi onları cezaevinde buluşturdu. Evcil, Nesim Malki için dönüm noktası olan günlerde yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

Malki konuşmamız sırasında bana yeraltı dünyası denen âlemdeki faaliyetler hakkında bazı şeyler sordu. Bunlar nasıl yürütülüyor, gibi bilgi almaya çalıştı. Ben konuyu açmasını söyleyince, bana kendisinin Alaattin Çakıcı tarafından tehdit edildiğini söyledi. Konuşmasını kaydettiği bandı bana dinletti. Ben ilk defa Alaattin Çakıcı'nın sesini oradan duymuş oldum, daha önceden kendisini ne görmüştüm ne de bir tanışmamız olmuştu. Niso'nun bu olaydan çok etkilendiğini gördüm. Bana bir taraftan da Mehmet Ağar'ı ve onunla bir irtibatım olup olmadığını soruyordu. Sormasının sebebi, Mehmet Ağar'ın o dönemde Emniyet genel müdürü olmasıydı. Belki ondan bir güç ve koruma alabilirim düşüncesindeydi. Ancak, herhalde o gücü sağlayamamış olacak ki, Alaattin Çakıcı'nın istediği 1 milyon doları ödemek zorunda kalmış. Bunu ortağı olan Erol Erkohen'e 1,5 milyon dolar olarak göstermiş. Bundaki maksadın, yarısını ortağından telafi etmek için olduğunu anladım.

Malki, Çakıcı'nın bu tehdidinden çok etkilenmişti. Onda büyük bir değişiklik başladı. Çünkü, benzer bir olayı daha önce yaşamış, kendisini topuğundan vurdurtmuşlardı. Evcil sözlerini şöyle sürdürüyor:

Malki, Kefeli ile Çakıcı'nın arasının iyi olduğunu biliyormuş. Niso'nun anlattığına göre Kıbrıs'ta bir bakanla işi varmış. Bunu Mustafa Kefeli halletmiş. Mustafa Kefeli'ye para vermesi söz konusuy-muş. Bu parayı vermeyince Kefeli onu vurdurtmuş. Malki, Cavit Çağ-lar-Mustafa Kefeli yakınlaşmasından istifade ederek, Mustafa Kefeli kanalından Alaattin Çakıcı'nın tehdidinden kurtulmayı amaçlıyordu.

Temmuz ya da ağustos ayı idi. Malki, Evcil'e "Yeşil Vadi" ola-rak nitelendirilen Korkmaz Yiğit ile müşterek inşaat işi yapacağı-nı söyledi ve ortak olmasını istedi. Malki'nin önerisi bitmiyordu. Adana'da Hayyam Garipoğlu'nun İstanbul piyasasına girmek is-tediğini ve o tarihlerde Sümerbank'ın satılmasının gündeme gel-diğini anlatıyor, "Bu işe de girelim" diyordu. Evcil, "Niso ile olan ilişkim Sümerbank olayının alım işlemlerinin bitmesinden sonra birden açıldı. Niso, tehdit altında olduğu dönemde, Korkmaz Yi-ğit aracılığıyla Vali Hayri Kozakçıoğlu ile tanışmıştı. Koruma ve-rilmesini sağlamış, böylece kendisini daha güçlü hissetmişti."

Malki ile Evcil'in ilişkilerinin iyi olduğu günlerdi. Evcil'in oda-sındaki direkt telefonu çaldı. Evcil'in karşısındaki koltukta Ne-sim Malki oturuyordu.

Telefondaki kişi gür bir ses tonuyla, "Niso orada mı?" dedi. Evcil, kendisini bu şekilde arayan kişiye, "Sizi tanımıyorum. Siz kimsiniz?" diye çıkıştı. Ardından, "Niso yarım saat sonra gelecek" deyip telefonu kapatmak istedi. Ama karşısındaki aynı ses tonuy-la, "Ukalalık yapma. Sen kimsin? Niso'nun orada olması gerekir, ver onu bana" diye bağırdı. Evcil telefonunu kapattığında Malki ile göz göze geldi, "Niso bu arayan herhalde Alaattin Çakıcı'ydı. Dinlettiğin sese benziyordu. Senin burada olduğunu nasıl bili-yor?" diye sordu.

Evcil, Çakıcı'ya ulaşmak için Gemlikli eski ülkücülerden Mus-tafa S.'yi aracı olarak buldu. Ancak Çakıcı'nın önemli adamların-dan Hüsnü Gülen'e ulaşabilmişti. Evcil ile Çakıcı arasında böyle-ce dostluk başladı. Evcil, Çakıcı'nın yakın adamı olan Hüsnü Gü-len ile İstanbul'da birkaç kez buluşup yemek yedi. Bu yemekte Evcil, ticari faaliyetlerini ve batağa doğru gidişini anlattı.

Niso'nun öldürülmesini önceden tasarladığımdan kızgınlık içinde, "Bu adam bir gün ölecek" diye Nesim Malki'yi kastederek imalı bir biçimde Hüsnü Gülen ile konuştum. O da, benim bu görüşümü tasdikledi ve küfürlü bir ifadeyle, "Gebersin Yahudi" şeklinde beyanda bulundu. 1995'in Kasım ayına kadar olan ticari faaliyet içerisindeki görüntüm bu şekilde cereyan etti. Yükselen ticari tirajım birden çökmeye başlamıştı. İşte bu çöküş aşaması içerisinde ticari ortamdan silineceğim endişesine kapıldım. Nesim Malki'nin öldürülme eylemine karar verdim. Kısa zamanda kazandığım bütün malvarlığımı kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştım. En önemli neden de Niso gibi bir adam birisini ağına aldı mı bitirmek için sonuna kadar üzerine gidebilecek güce sahipti. Tüm bu sebepler bana, Niso'yu ortadan kaldırmakta zorunlu olduğumu ve başka bir çıkış yolu bulamadığımı göstermişti. İşte Niso cinayetini azmettirici olarak tasarlayıp, Niso'yu öldürtmemin sebepleri bu şekilde sıralanıyordu.

"Niso'nun öldürülmesi lazım. Bu iş bana kaç patlar?"

Borçlarından kurtulmak için Erol Evcil, Nesim Malki'yi öldürtmeye karar vermişti. Bu eylem için aklına ilk gelen isim eski sabıkalı Şükrü E. oldu. Evcil, Şükrü E.'yi yanına çağırttı. Birlikte otomobile bindiler. Otomobili Evcil kullanıyordu. Kırmızı ışıktaki otomobili beklerken, Evcil, Şükrü'nün yüzüne baktı ve ağzından şu sözler döküldü:

"Niso'nun öldürülmesi lazım."

Şükrü hiç şaşırmadı. Sanki böyle bir teklif geleceğini biliyordu. "O iş kolay. Hallederiz" dedi. Halledilecek olan Nesim Malki'nin öldürülmesiydi. Uzun bir sessizlik oldu. İkisi de bu konuyu konuşmadılar. Zaten az sonra da ayrıldılar. Aradan üç gün geçmişti. Şükrü E., Erol Evcil'in odasına geldi. Evcil odasında yalnızdı. İkisi de kahve içmeye karar verdiler. Kahvelerini içmeye başladıklarında Evcil sordu:

"Niso'nun öldürülmesi bana kaç patlar?"

Şükrü E., elindeki tespikle oynuyordu. "Sizin için 1,5 milyon dolar olur." Fiyatta anlaştılar. Nesim ya İstanbul'da ya da Bursa'da öldürülecekti. Şükrü, "İstanbul'da korumaları var. En

iyisi Bursa'da halletmek" dedi. Evcil rahatlamıştı. Ama meraktan, "Bu işi kimlerle yapacaksın, nasıl olacak?" gibi sorular yöneltmeye başlayınca Şükrü, koltuğuna iyice yaslandı:

"Sen bu işe karışma, Filistin askısına, işkenceye dayanamazsın, bunun için detayları hiç bilmemen bizim için daha hayırlı olur..."

Evcil gülümsedi. "Doğru valla" dedi. Eylemciler, silahlar ve diğer ayrıntıları hiç konuşmadılar. Öldürme eylemi ihale edilmiş, Nesim Malki'nin canının 1,5 milyon dolara alınması kararlaştırılmıştı. Şükrü "Bana müsaade" dedi ve Evcil'in odasından ayrıldı. Evcil yalnız kaldığında kendisine bol buzlu bir viski istedi. Koltuğuna yaslandı, gözlerini yumdu. Rahatlamıştı. Şükrü E.'yi hep güvenilir bulmuştu.

Aradan bir hafta geçti. Şükrü E., Evcil'e, "Malki için keşif ve istihbarat çalışmalarını yaptık" dedi. Erol Evcil buna pek inanmadı. Şükrü'nün çalışma yaptığını söylediği günlerde bir gün o lokantada, bir gün başkasında yemekler yediğini bizzat görmüş, "Bunlar benden para alıp alıp bir şey yapmıyor" diye içinden geçirmişti. Hatta, bu eylemin gerçekleştirileceğine bile kuşkuyla bakmaya başladı. Şükrü zaman zaman ihtiyaçlarının olduğunu söyleyerek para istiyordu. Oysa Şükrü boş durmuyor, eylemde yer alacak olanları belirliyordu. Eylemi, Oğuz I. ve Burhanettin T. ile gerçekleştirmeyi planlıyordu.

Tarih 27 Kasım 1995. Şükrü E., Erol Evcil'in bürosuna geldi. "Yarın Niso geliyor" dedi. Nesim Malki için artık geri sayım başlamıştı. O sırada sekreter bir telefon bağladı. Arayan, hakkında ölüm fermanı çıkarılan Nesim Malki'ydi. Aynı gün Malki ile Evcil birkaç kez daha görüştüler.

Malki adım adım izleniyor

28 Kasım Salı. Nesim Malki uçakla İstanbul'dan Bursa'ya gelmişti. Kendisini bekleyen tehlikeden habersiz otomobiline doğru rahat ve emin adımlarla yürüyordu. Oysa bazı gözler saniye saniye onu izliyor ve öldürmek için adeta zamanın geçmesini bekliyorlardı... Bu müthiş takibi Burhanettin T. ifadesinde şöyle anlatıyor:

Şükrü E. ve Oğuz I., Malki'nin şoförünü tanıyorlardı. Uçak piste indikten sonra gözümüz Niso'nun üzerindeydi. Zaten uçaktan inenleri de bulunduğumuz yerden görebiliyorduk. Malki uçaktan indi, terminalden çıkarak arabasına bindi. Bu arada Şükrü E. de terminalin önündeydi, hatta bir ara Nesim Malki ile konuşacak sandım, ya Malki görmedi ya da Şükrü yaklaşmadı.

Nesim Malki, onların önünden hızla geçti ve otomobiline bindi. Otomobili hareket ederken ensesinde az sonra canını alacak kişilerin bulunduğu habersizdi. Malki'nin otomobili büyük bir hızla hareket ederken, gözlerini karartmış üç kişinin içinde bulunduğu otomobil de aynı hızla ilerliyordu. Malki, Bursa'ya geldiği zaman otomobili genelde köy yoluna doğru hareket ederdi. Bu kez yapmadı ve doğrudan normal trafik akışı içine girdi. Yeni açılan çevre yolundan sanayici Ali Osman Sönmez'le randevusuna gitmek üzere onun fabrikasına doğru yol aldı. Tetikçiler bunu böyle tahmin etti. Çünkü Malki'nin o tarafa dönmesi Sönmez'e gittiğini gösteriyordu. Eğer Malki'nin otomobili çevre yoluna gir-meyip normal devam etseydi bu kez hedefi Sifaş şirketi olacaktı.

Nesim Malki, otomobilinde gazetesini çıkardı. Otomobili her zamanki gibi normal bir şekilde seyrediyordu. Çevre yolu o zaman daha iki yönlü trafiğin çalıştığı bir yoldu. Otomobilin peşindekiler bir taraftan plan yapıyor, bir taraftan da trafikte Malki'yi kaybetmemeye çalışıyorlardı. Bu arada otomobilde şiddetli bir tartışma da yaşıyordu. Burhanettin T. o anı ifadesinde şöyle anlatıyor:

Havaalanında Şükrü E. otomobilden inip terminalde dolaşırken ben Oğuz I.'ya sürekli telkinde bulunarak, "Oğlum Oğuz, bak sakın ola öldürmeye ateş etme, bu adamın ölüsü bize yaramaz, başımıza bela olur, bunu sadece ayaklarından vuralım, bize ne Erol Evcil'in durumundan" gibi telkinlerde bulunuyordum. Çünkü Oğuz psikopat birisiydi. Vücudunda ve kollarında bütün psikopatların yaptığı jilet ve bıçak yaraları vardı. Gözü kara bir çocuktü. Esasen Şükrü E.'nin de öldürme ile ilgili bir düşüncesi yoktu. Şükrü E.'nin amacı ise Nesim Malki'yi kaçırmak veya çantasını almaktı. Hatta Şükrü,

Malki'yi تنها bir yerde rehin aldıktan sonra Malki, bu işten kurtulmak için Erol Evcil'i devreye sokacaktı. Böylece Erol Evcil hem Malki'ye olan borçlarından kendini kurtaracak, hem de biz bundan faydalanacaktık. Ayrıca Erol Evcil'in Malki'den ne aldığını bilecektik. Şükrü'nün felsefesi buydu.

Malki, köy yoluna sapmayıp doğru gidince kaçırma, rehin tutma planı bir anda suya düştü. Artık geri dönüş yoktu. Otomobilde Şükrü E., Burhanettin T. ile aracı kullanan Oğuz I. kaçırma planının uygulanamayacağını anladıkları için yeni planı konuşmaya başladılar. Eylem, kırmızı ışıktaki durulduğu sırada gerçekleşecekti. Eğer kırmızı ışıktaki durulamazsa Sönmez'in fabrikasına gitmek için otomobilinden inerken Malki kurşunlanacaktı. Burhanettin T., Malki'ye, "Seni telefonla arıyorum, telefonlarıma niçin çıkmıyorsun?" diye bağırarak ve basacaktı bacalarına kurşunu... Otomobildeki Şükrü E. ve Oğuz I. hiç araçlarından bile inmeyeceklerdi. Kurşunlamak için kılıf hazırdı. Burhanettin T. adım adım Malki cinayetine uzanan yolu anlatmaya devam ediyor:

Biz bu düşüncelerle Malki'nin arabasının tam arkasından gidiyorduk. O hafif sol tarafa doğru oturmuş, gazetesini okuyordu. Malki'nin aracı Özdilek Kavşağı'na gelince kırmızı ışık yanınca mecburen durdu. Nesim Malki'nin arabasının önünde sanırım bir iki araç kırmızı ışıktan dolayı duruyordu. Biz de hemen arkasında durduk. Oğuz sonradan tekrar çıkabilmek için bir metre civarındaki bir mesafede Malki'nin arabasının arkasında durdu. Durur durmaz Oğuz hemen otomobilin el frenini çekerek ve araba çalışır vaziyette kapıyı açıp silahını da çekmek suretiyle Malki'nin arabasına doğru gitti. O anda ben de önde oturduğumdan aşağıya indim, Şükrü arabanın arkasında idi ve kafasını iki koltuğun arkasına sokmuştu. Ben aşağıya inip silahıma mermi verirken Oğuz, ateş etmeye başlamıştı. Ben de arabanın sağ tarafına gelerek şoför bir hareket yapmasın, araba yürütesin diye arka sağdan ön tarafa doğru 3-4 el ateş ettim. Bu arada Oğuz bütün mermilerini sanıyorum boşaltmıştı. Tam Malki'nin arka taraftaki sol camın bulunduğu yere geldi ve oradan ateş ediyordu. Sanıyorum 9-10 el ateş etti. Hemen

geriye gelerek arabaya bindi. Malki o anda arabanın arka koltuğuna doğru düştü... Ben düştüğünü gördüm. O arada yeşil ışık yanıyordu. Ben de arabaya bindim. Önümüz zaten boştu, Oğuz hemen U dönüşü yaparak tam gaz geriye doğru hareket ettik.

“Niso’yu öldürdüler”

Nesim Malki öldürülmüştü ama Erol Evcil’e öldürülme haberi henüz ulaşmamıştı. Ama biliyordu bir şeyler olacağını. Saat 11.00 civarında Evcil’i telefonla arayan Malki’nin ortağı Erol Erkohen’di. “Niso’yu öldürdüler” dedi. Erol Evcil ne diyeceğini şaşırı. “Yapma yahu. Kim yapmış, nasıl olmuş?” diyebilirdi. Malki’nin kaldırıldığı hastaneye karışık duygular içinde gitti. Daha sonra bilgi alabilmek için Bursa Emniyet müdürünün makamına gittiğinde, odada Bursa eski Emniyet Müdür Yardımcısı olan ve şimdi Evcil’in yanında çalışan Yusuf İlhan ile sanayici Celal Sönmez vardı. Niso’nun İstanbul’da satış müdürlüğünü yapan Cihat Alkanlı da cenaze işlerini takip için gelmişti. Cihat Alkanlı’nın elinde sanki daha önce Malki’de gördüğü çanta vardı. Alkanlı çantayı sıkı sıkı tutuyordu.

Erol Evcil, Alaattin Çakıcı ile dostluğunu ilerlettikçe olmayacak işlerini rahatlıkla hallediyor, hem kendisi kazanıyor, hem de elde ettiği kazançlardan Alaattin Çakıcı’ya da aktarıyordu. Evcil, başbakanla, bakanlarla, üst düzey bürokratlarla çok rahat görüşüyor, siyaset-ticaret-yeraltı dünyası üçgeninde gelişen her şeyden haberdar oluyordu. Haberdar olduğunu iddia ettiği ve “Belgesini Nesim Malki’de gördüm” dediği bir olay ise 55 milyon dolarlık bir rüşvetle ilgiliydi.

Nesim Malki’nin öldürülmesi olayına katılan Burhanettin T., arandığı dönemde sık sık Bulgaristan’a gidip geliyordu. Sahte pasaport kullanıyordu. Erol Evcil’in yakalandığı günlerde Burhanettin T., Türkiye’ye yeniden giriş yaparken yakalandı. Sanki bir şeyler ayarlanmıştı. Burhanettin T., Türkiye’ye giriş yapmadan üç gün önce kendisine bir avukat tutmuştu. Ya yakalanacağını biliyordu ya da anlaşmalı olarak yurda giriyordu. Burhanettin T., Kapıkule Sınır Kapısı’ndan girişte yakalandı. Bursa Emniyet Müdürlüğü’nde

sorgulandı. Evcil'in ifadesinin alınmasından tam on sekiz gün sonra yani 20 Aralık'ta Burhanettin T.'nin ifadesi alınmıştı.

Üstünkaya, Çakıcı'ya karşı yazar Rauf Tamer'den yardım istiyor

Erol Evcil, Türkbank'ı almaya kararlıydı. Banka alımı konusunda Alaattin Çakıcı'nun sağladığı randevu ile Mehmet Üstünkaya'ya gitti. Üstünkaya için Çakıcı "Yalı Çetesi" derdi. Üstünkaya'nın Çiller ailesine yakınlığı, Çakıcı'yı çileden çıkarıyordu. Mehmet Üstünkaya'yı da öldürmeyi planladı. Silahlı bir ekip ayarladı. Erol Evcil de, bu ekibe verilmek üzere, Çakıcı'nın Bursa'da bulunan amcası Hasan'a 50 bin dolar verdi. Suikast timi yakalandı. Evcil, ifadesinde bundan sonraki süreci şöyle anlatıyor:

Mehmet Üstünkaya, yakın arkadaşı köşe yazarı Rauf Tamer'le görüşerek Alaattin Çakıcı'nın kendisini öldüreceğini, bu durumu Mehmet Ağar'a söylemesini istemiş. Mehmet Ağar da bana Alaattin Çakıcı'nın bu şahsa dokunmamasını söylememi istedi. Bu durumu ben de Çakıcı'ya söyledim. Çakıcı da "Öyle ise onun ipini biraz gevşetelim" dedi. Konu kapandı.

Nesim Malki'nin ideali banka sahibi olmaktı. Şükrü Karahasanoğlu, Sümerbank'ın ihalesini kazanan Hayyam Garipoğlu'nun kendisine ortak aradığını, Nesim Malki'ye Sümerbank'a ortak olmasını önerdi. Buluşma gerçekleşti. Hayyam Garipoğlu, fabrikalarını Malki'ye gezdirdi ve onu etkiledi. Nesim Malki de, Erol Evcil'e Sümerbank'a ortak olmasını teklif etti. Evcil buna pek sıcak bakmadı. Ama yanında çalışan Bursa eski Emniyet müdür yardımcısı Yusuf İlhan, Malki'nin söylediklerini haklı buluyor, Evcil'e de "ortak ol" diyordu. Sonunda Evcil de Sümerbank'a ortak olmayı kabul etti.

Aralarında yapılan protokole göre bankanın yüzde 50'si Hayyam Garipoğlu'na, yüzde 25'i Evcil'e, yüzde 25'i de Nesim Malki'ye ait olacaktı. Hayyam Garipoğlu'nun yüzde 50 hissesinin yarı finansmanı da Nesim Malki tarafından karşılandı. Evcil, pa-

yına düşen 685 milyarı kurdukları ortak şirketleri İpeks A.Ş.'ye ödedi. Özelleştirme İdaresi'ne bu şirket tarafından para ödendi.

Erol Evcil, Sümerbank olayından sonra İş Bankası'na çağrıldı. Kendisini Genel Müdür Ünal Korukçu bekliyordu. Korukçu, Hayyam Garipoğlu ile ortaklık yapmasını eleştirdi ve sonuçta, ortaklıktan çekilmesini istedi. Evcil'e, yatırdığı parayı Nesim Malki ödedi. Ancak, Evcil bu işten zarar etmişti. Malki'nin öldürülmesinden sonra Evcil, konuyu Çakıcı'ya açtı. Çakıcı "Merak etme" dedi. Evcil, bu durumu ifadesinde şöyle belirtti:

Kısa süre sonra Emin Cankurtaran'ın hakemliğinde Hayrettin Alp, Erol Erkohen, Mehmet Kocabaş ve Ertuna Yaşar'ın da katıldığı toplantıdan sonra Hayyam Garipoğlu ile 1 milyon dolar üzerine anlaşıldı. Ancak para 900 bin dolar olarak ödendi. 600 bin dolarını ben aldım. 200 bin dolarını Alaattin Çakıcı ve 100 bin dolarını da bir başkası aldı.

"Mesut Yılmaz, Korkmaz Yiğit ve Alaattin Çakıcı ilişkisini biliyordu"

Alaattin Çakıcı, Türkbank'ın alımı için Korkmaz Yiğit'le anlaşmıştı. Bu bankanın taliplisi çoktu. Teklif mektubu alan işadamlarını Korkmaz Yiğit, Çakıcı'ya bildiriyordu. Çakıcı da bu kişilere ihaleye katılmamaları için haber gönderiyordu. Evcil o kritik günleri şöyle anlattı:

Bunlardan Milletvekili M.'yi Başar Kolgeyt ve Aydın Bolak'a, Mete Has'ı da adını hatırlayamadığım bir şahsa gönderdi. Alaattin Çakıcı, Korkmaz Yiğit ile yaptığı görüşmede bankanın kendilerine kalması durumunda satış fiyatı üzerinden yüzde 5, şayet bir olumsuzluk karşısında bankanın alınamaması durumunda ise 5 milyon dolar alacağını söylüyordu. Benim ise bu işten menfaatim mevcut olan kredi borçlarımın silinmesi-ertelenmesi ile ileride alabileceğim kredilerde gerekli kolaylıkların sağlanması olacaktı. Bankanın yapılan ihalesi de yaklaşık 600 milyon dolar üzerinden Korkmaz Yiğit'te kalması ile sonuçlandı. Satış daha sonra iptal edildi. Buna

rağmen Alaattin Çakıcı adına 2,5 milyon dolar tahsil etti. Korkmaz Yiğit ile Alaattin Çakıcı'nın ilişkisini, Mesut Yılmaz biliyordu.

Erol Evcil, işlerini düzeltmek için sürekli kredi alıyordu. Sadece İş Bankası'ndan aldığı kredi toplamı 96 milyon doları geçmişti. Evcil, dönemin Bursa İş Bankası şube müdürüyle de yakın ilişki içindeydi. Evcil şöyle anlatıyor:

1996 yılı içerisinde İstanbul iplik piyasasında pazar bulabilmek amacı ile dönemin Bursa İş Bankası Merkez Şubesi Müdürü olan Mehmet Ertaş'ın kardeşi Halit Ertaş, İş Bankası sandık başkanı Metin Tiryakioğlu'nun oğlu Burak ile birlikte İstanbul Merter'de sermayesi 50 milyar olan yüzde 60'ı benim, geri kalan hissesinin yüzde 40'ı da ikisi arasında eşit oranda paylaşılan tekstil şirketi kurduk. Sermayenin 30 milyarını ben, 20 milyarını onların koymasına gerekirken onların adam başına düşen 10'ar milyar lirasının 5'er milyarını yine ben sağladım. Bir müddet ticari faaliyeti olan şirketin tekstil krizi sebebi ile kapatılması esnasında 22 bin dolarlık kârı kendilerine dağıttım ve şirket böylece kapanmış oldu.

Erol Evcil, Nesim Malki'yi öldürtüp borçlarından kurtulmuştu ama iş hayatında önemli bir düzelme olmamıştı. Malki yapacağını yapmış, öldürülmeden önceki dönemde Evcil'e banka kredisi kullandırılmaması konusunda bankalara gerekli etkiyi yapmıştı. Kredi alamaması, zeytin işlerini de sekteye uğratiyordu. Ödeme güçlüğü çekince, İş Bankası müdahalede bulundu.

İyice ümitsizliğe düşmüştü. Evcil, "düştüğü ümitsizlik içinde çıkış yolunu Alaattin Çakıcı ile beraber olmakta" görmüştü.

İş Bankası'ndan toplam 96 milyon dolar kredi kullanmış, 26 milyon dolar da leasing almıştı. Türk Ticaret Bankası'ndan, önce 300 milyar, daha sonra bölümler halinde dolar bazında değişik krediler kullanmıştı. O günlerde, Ticaret Bankası'ndan aldığı kredilerin Cavit Çağlar'a gittiği yolunda iddialar ortaya atılıyordu. Cavit Çağlar ile Tansu Çiller'in arası açıktı. Tansu Çiller, kredilerin Çağlar'a gittiği dedikoduları üzerine Evcil'e kredi verilmesini durdurttu. Evcil iyice köşeye sıkışmıştı.

Erol Evcil'i korkutan gelişme

Daha önce Şükrü E.'nin yanında çalışan İlhan Öztürk'ün aniden polis tarafından gözaltına alındığı haberi Evcil ve yakın çevresinde bomba gibi patlamıştı. Şükrü E. de çok tedirgin olmuş, "Polis bir şeyler öğrenmiş" diye kuşkulandı. Tedirginliğini Evcil'e de anlattı. Oysa İlhan Öztürk bir ihale işiyle ilgili olarak gözaltına alınmıştı. Rahatladılar.

Yusuf İlhan Emniyet'te APK kadrosunda çalışıyor görünmesine rağmen aslında Erol Evcil ile birlikte iş yapıyordu. Emniyet'te Evcil ile ilgili bir konu olduğu zaman izliyor, gelişmelerden onu haberdar ediyordu. Yusuf İlhan 1998 yılının ilk ayında sıkıntılı bir şekilde Evcil'in yanına geldi. Evcil o günü şöyle anlatıyor:

Yusuf İlhan bana Emniyet'in Malki olayı ile ilgili olarak bazı konularda bizlerden şüphelendiğinden bahsetti. Ben "Sana kim söyledi?" diye sordum. Yusuf İlhan, bunu Emniyet müdürünün söylediğini ifade etti. Yusuf İlhan da Emniyet müdürüne karşı "Bizim herhangi bir şeyden dolayı şüphemiz yok" demiş. Bu olaydan bayağı tedirgin olmuşum.

Malki cinayetinde herkes, Nesim Malki'nin alacak vereceklerini yazdığı defterin bulunduğu çanta üzerinde yoğunlaşıyordu. Bu çantanın akıbeti konusunda hâlâ çelişkili açıklamalar yapıyor. Tetikçilerden Burhanettin T., çantanın akıbeti konusundaki soruyu şöyle cevaplandırıyor:

Çantanın akıbeti hakkında en iyi Erol Evcil ve Erol Erkohen bilgi sahibidir. Duyduğum kadarı ile çanta hastaneden sonra bunların eline geçmiş. Ancak benim tahminim ve değerlendirmem, iddia olduğu gibi çantanın içerisinde çok önemli birtakım belgelerin olduğu şeklinde değildi. Bu belki de hedef saptırmak için ortaya atılan bir senaryodur. Çünkü Nesim Malki çok kurnaz ve garantili iş yapan bir kişidir. Öyle önemli belgeleri sadece çantada taşımaz, bundan mutlaka ayrı bir yerde ve alternatifi olan yerde değerlendirir.

Erol Evcil'in telefonu çalıyor, Burhanettin T. "Para" diyor

Nesim Malki'nin öldürülmesi bomba gibi patlamıştı ama kimin öldürdüğü bilinmiyordu. Cinayetin üzerinden beş gün geçmişti. Erol Evcil'in telefonu çaldı. Arayan Burhanettin T. idi. Evcil'e, "Herhangi bir sıkıntı var mı?" diye sordu. Erol Evcil, "Herhangi bir şey yok. Bir ihtiyacın var mı?" sorusunu yöneltti. Burhanettin "Para" dedi. Erol Evcil para işinin merak edilmemesini istedi. "Halledeceğiz, halledeceğiz..." dedi ve harçlık olarak kısa bir süre sonra Burhanettin T.'ye 200 milyon lira gönderdi. Burhanettin'in içine "Şükrü E.'ye daha fazla para verildi" diye kurt düşmüştü. Belki de Şükrü, kendisine gönderilen paranın bir kısmını cebine atmıştı. Burhanettin T. ifadesinde şöyle diyor:

Benim paraya çok ihtiyacım vardı. Mehmet Sünbül, Şükrü E. ve ben bir araya gelip Erol'dan ne kadar para alacağımız konusunda konuşuyorduk. O dönemlerde Erol Evcil'in görüldüğü gibi olmadığı ve büyük bir para sıkıntısı içinde olduğu konusunda Şükrü beni iknaya çalıştı. Ben de buna inandım, çünkü Nesim Malki'ye karşı Erol Evcil'in bu planı yapması parasızlıktan kaynaklanıyordu. Aramızdaki görüşmelerden sonra Erol Evcil'den bir milyon dolar almayı kabul ettik. Bu isteğimizi Şükrü E., Erol Evcil'e aktardı. Aslında Erol Evcil yine ucuz kurtulmuştu. Bu para dörde bölünecekti. Bunun 250 bin dolarını ben, 250 bin dolarını Mehmet Sünbül alacaktık; geriye kalan 500 bin dolar da Şükrü ile Oğuz I. arasında paylaşılacaktı. Erol Evcil parayı peyderpey bize ödedi. Tabii bu süreç içerisinde benim Erol Evcil'den aldığım para faizli bir para değildi. Masraflarım çok fazlaydı...

"Erol Erkohen, korkudan ağlamaya başladı"

İşte parasızlık günlerinde Burhanettin T.'nin aklına Nesim Malki'nin ortağı Erol Erkohen geldi. Erol Erkohen'i arayıp ondan haraç almak hiç de fena fikir değildi. Burhanettin T. "Erol Erkohen'i arayıp para almayı düşündüm ise de Erol Evcil'in komumundan dolayı ilk zamanlar bunu düşünerek istekte bulunma-

dım. Erol Evcil'den aldığım para iyice suyunu çekince mecburen Erol Erkohen'den para istemem gündeme geldi" diyor.

Burhanettin T., Malki'nin ortağı Erol Erkohen'i tehdit edip para sızdırmanın hesaplarını yaparken, Erol Evcil'in hesabı ise Erol Erkohen'in elinde bulunan çeklerini kurtarmaktı.

Burhanettin T.'nin tehditlerine dayanamayan Erol Erkohen, adaşı Erol Evcil'den yardım istedi.

Burhanettin T. anlatıyor:

Ben Erol Evcil'den parayı aldıktan ve bu parayı da harcadıktan sonra parasız kalınca, Malki'nin ortağı Erol Erkohen'i telefona aradım. Kendisine görüşmek istediğimi söyledim. Erol Erkohen de durumu yakın işbirliği olduğu için Erol Evcil'e söylemiş, Erol Evcil de bu durumdan Mehmet Sünbül'ü haberdar etmiş. Bir hafta sonu İstanbul'daki Conrad Otel'in 5 veya 6'ncı katındaki bar gibi bir yerde Şükrü E., Erol Evcil ve Erol Erkohen ile birlikte oturuyorlardı. Biz de Mehmet Sünbül ile beraber yanlarına gittik. Konuyu ben açtım. Erol Erkohen'e "Seni öldürürüm" tehdidinde bulunup 20 milyon dolar istedim. İsterken "Nesim Malki öldü, sen de ölürsün" dedim.

Erol Erkohen, daha önce kendisine telefon edip tehdit eden Burhanettin T.'yi otelde karşısında görünce korkudan rengi değişmiş, titremeye başlamıştı. Burhanettin T. 20 milyon dolar verilmesinde ısrar edince araya Erol Evcil ile Şükrü E. girdi. Erol Erkohen'in mali durumunun iyi olmadığına Burhanettin T. ile Mehmet Sünbül'ü inandırmaya çalıştı. Burhanettin 20 milyon dolarda ısrar ettikçe ve arada bir "Ya parası ya canı" dedikçe Erol Erkohen ne yapacağını şaşırıyor, titriyor, tırnaklarını yiyordu. Birden ağlamaya başladı. Hüngür hüngür ağlıyordu.

Aynı katta bulunan müşteriler ne olup bittiğini anlamaya çalıştılar. Erol'u ikna ettiler ve bir süre konu kapandı. Uzun bir sessizlik oldu. Hepsi susuyor, diğer müşterilerin şen kahkahaları yankılanıyordu.

Erol Erkohen'in ağlaması aslında hepsini üzmüştü. Sessizliği bu kez Mehmet Sünbül bozdu. Burhanettin'e, "İndirim yap gar-

daş. Durumu görüyorsun” dedi... Erol Erkohen, Burhanettin’in gözlerinin içine yalvaran ifadelerle bakıyor, indirim yapmasını bekliyordu. Sonuçta, Erol Erkohen’den bir milyon dolar alınmasına karar verildi. Bunun 500 bin doları Burhanettin’in olacaktı. Şükrü de bu paradan pay ister gibi oldu. Burhanettin T. anlatıyor:

Şükrü benden hisse istedi. Kendisine “Kesinlikle vermem” dedim. “Zaten bu işi başıma sen açtın bir de sana para mı vereceğim” diye söylendim. Şükrü’ye zaten kızıyordum ama Mehmet Sünbül ile anlaşıp onun hissesinden para alıp almadığını bilmiyorum. Ben kendi hissem olan 500 bin doları beş-altı aylık dönem içinde Mehmet Sünbül kanalıyla aldım.

Sonuçta Erol Erkohen’den bir milyon dolar alınması için anlaşma sağlanmıştı. Erol Evcil kafasında o anda dolaşanları şöyle açıklıyor:

Bu varyasyonda benim amacım, Tunca Tekstil’e olan çok büyük borcumun karşılığı olan çekler ve gelecek süreçte de devam etmeyi düşündüğüm iplik işindeki ticari ilişkim olan Erol Erkohen’e destek sağlamaktı. Ancak Burhanettin T.’nin çok kararlı olması, Mehmet Sünbül’ün de onun yanında tavır alması sonucu ancak fiyatı bir milyon dolara kadar indirebildim. Bu paranın 500 bin dolarını Burhanettin T. aldı, kalan 500 bin dolar ise Mehmet Sünbül ile Şükrü E. arasında paylaşıldı.

Conrad Otel’deki bu önemli randevuda Erol Evcil’i şaşırtan bir olay daha yaşandı. Erol Erkohen’in o ana kadar Süleyman Tamer Tefekkür olarak bildiği kişi gerçekte Mehmet Sünbül’dü. Ancak kendisini Süleyman Tamer Tefekkür olarak tanıttı. Paranın bu isim adına İstanbul Akbank Şubesi’ndeki hesabına yatırılmasını istedi.

Paraya doymuyorlardı. Bir gün yine Burhanettin T. ile Mehmet Sünbül bir araya gelip Erol Erkohen’den para almaya karar verdiler. Buluşma yine Conrad Otel’de gerçekleşti. Buluşmada bu kez bir tek Şükrü eksikti. Erol Erkohen, Erol Evcil, Mehmet Sün-

bül ve Burhanettin T. birlikteydi. Para konusunu yine Burhanettin T. açtı. Yine kısa kesti; “Ya para, ya ölüm” dedi. Mehmet Sünbül de Erol Erkohen’e, “Bu kez de istenilen parayı ver. Bir daha senden para isterse kesinlikle beni karşısında bulur” dedi. Erol Erkohen’e yine bir milyon dolar ceza kesilmişti. Pazarlıklar sonucu 700 bin dolara fit olundu. Erol Erkohen, artık bu işin sonunun olmadığını anlamıştı. 700 bin doların 100 bin doları Mehmet Sünbül aracılığıyla alındı. Geriye 600 bin dolar kalmıştı... Ama onu hiçbir zaman Erol Erkohen’den alamayacaklardı.

Erol Erkohen, artık Nesim Malki’nin kimler tarafından öldürüldüğünü biliyordu. Ancak, bu işte kendisine dost görünen Erol Evcil’in rolünü bir türlü çözemiyordu. Ama kendisinden kuşkulandığını da biliyordu. Ancak kendi can derdine düşen Erkohen, bu olaydan kimseye söz etmedi. O Türkiye’den kaçış planları yapıyordu. Çünkü Malki’nin başına gelenin sonunda kendi başına da geleceğini biliyordu. Bir gün Erol Erkohen İsrail’e gitti. Ve yıllarca Türkiye’ye dönmedi...

“Eyüp Aşık ve Mesut Ağabey’e söz verdim, ben bu açıklamayı yapacağım”

Alaattin Çakıcı, Eyüp Aşık ile olan telefon görüşmesinin kasetini Erol Evcil’e göndermişti. Evcil, kasetin bir bölümünü Mehmet Gedik’e dinletip, kendilerince Eyüp Aşık’a haber göndermek istemişlerdi. Kasetin bir kopyası başka bir milletvekili aracılığıyla Tansu Çiller’e de ulaştırılmıştı. Evcil, “Bu kasetten Çevik Bir’e de ulaştırıldığını duydum” diyor. Evcil, “Alaattin Çakıcı, Mesut Yılmaz ile Eyüp Bey’le de konuşuyordu, Eyüp Aşık da bir siyasetçi eşinin Türk Ticaret Bankası’nın satışından 20 milyon dolar rüşvet istediğini, bunun Türkiye için büyük bir olay olduğunu söyledi. Benim Türk Ticaret Bankası’na talip olmam, kredi aldığım bankanın yetkililerini de rahatsız ediyordu. Bu nedenle de benim Havran’da kurulu bulunan Eze Entegre Fabrikama ipotekten dolayı el koyarak yönetimi üstlendi. Askerlik nedeniyle iki ay hapis yattıktan sonra çıktığımda Alaattin ile görüştüm. Alaattin konuyla ilgili Flash TV’de bir açıklama yapacağını söyledi, ben karşı çı-

kınca da 'Eyüp Aşık ve Mesut Ağabey'e söz verdim ben bu açıklamayı yapacağım' dedi. Flash TV'de bu açıklama gerçekleşti. Ancak fazla etkili olmadı" diyor.

Erol Evcil, Çakıcı'nın Mesut Yılmaz, Eyüp Aşık ile bağlantılarını anlatmaya devam ediyor:

Flash TV'deki konuşma nisan ayında oldu. Hükümet ise haziran ayında düştü. Çakıcı, MİT'çi Y.A.'nın Operasyon Daire Başkanlığı'na getirilmesini istiyordu. Ben Çakıcı'nın bu isteğini iletmek için Mesut Bey'den, Bursa ANAP eski İl Başkanı Mehmet Gedik aracılığı ile randevu istedim. Randevu alındı. Y.A. ile birlikte konutta durumu kendisine ilettim. Mesut Yılmaz, beni Eyüp Aşık'a pas etti. Eyüp Aşık ile Y.A.'yı buluşturdum. Daha sonra Mesut Bey'le bir daha görüştüm. Y.A. ile Eyüp Aşık iki üç kez görüştüler. Mesut Bey'le bir daha görüştüm. Bu görüşmeleri Alaattin'in isteğiyle yaptım. Ancak Y.A.'nın bu ilişkilerinin MİT tarafından tespit edilmesi ve hakkında açılan soruşturma sonucunda Çin'e tayin edildi. Alaattin Çakıcı bu tayine anormal bir tepki gösterdi.

Çakıcı'nın Ankara'da daire başkanlığına getirilmesini istediği MİT'çi Y.A. Çin'e tayin edildi. Bu kadar uzağa gönderilmesi, Çakıcı ile olan ilişkisine bağlanıyordu. Evcil o günleri şöyle anlatıyor:

Y.A. için yaptığımız girişimlerin olumsuz sonuçlanması ve onun aleyhine gelişmesinden kendimizi sorumlu tutuyorduk. Dolayısıyla ihtiyaçlarını ve mağduriyetini giderebilmek amacıyla kendisine ev kirası ve otomobil alması için yaklaşık 25 bin dolar, sevgilisine de 12 bin dolar gönderdim. Ayrıca, Alaattin Çakıcı'nın da bir miktar para yardım ettiğini duydum.

Alaattin Çakıcı, Emniyet'le olan ilişkilerini ise Mustafa Keleşli aracılığıyla yürütüyordu. Çakıcı, Kemal Yazıcıoğlu'nun Emniyet genel müdürü olması için çaba gösteriyordu. Aslında bunun için hükümet kanadında da yoğun çabalar vardı. Ancak, Ecevit'in

karşı çıkması yüzünden bu girişimleri sonuçsuz kalıyordu. Eyüp Aşık da, Erol Evcil'e, Kemal Yazıcıoğlu'nun genel müdür değil de MİT müsteşarı olacağını söylüyordu.

"Çakıcı'nın elindeki kasetlerin yayınlanmasını Fransız avukat istedi"

Alaattin Çakıcı'nın 17 Ağustos 1998'de yakalanmasından sonra her şey değişmeye başladı. Evcil, ertesi gün Yüksel Çağlar ile birlikte Fransa'ya Çakıcı'nın yardımına koştu. Onları havaalanında Ali Ceylan ile Şükrü E. karşıladı. Doğruca Çakıcı'nın Fransız avukatının bürosuna gidildi. Avukatlara 100 bin dolar verilecekti. Paranın 25 bin dolarını Erol Evcil ödedi.

Çakıcı'nın yakalanmasından sonra kasetler ortaya çıkmaya başladı. İlk kaset Alaattin Çakıcı ile Erol Evcil arasında yapılan telefon konuşmasının bandıydı. Bunlardan biri, MİT'çi Y.A.'nın Operasyon Dairesi başkanlığına getirilmesiyle ilgiliydi.

Çakıcı'nın "hükümet düşürecek kasetleri"nden en can alıcı olanı Alaattin Çakıcı ile Devlet Bakanı Eyüp Aşık arasındaki konuşmayı içeriyordu. Eyüp Aşık, MİT ve diğer konulara büyük ilgi duymuş, polisiye olaylara merakı ve verdiği "Yeşil"li demeçler basında ilgi görür hale gelmişti.

Eyüp Aşık'a "Elimizde kasetin var" haberi geldi. Aşık, kasetin yayını durdurmak için çareler arıyor, araçlar koyuyor, ama bunun bir yerde mutlaka patlayacağını biliyordu. Eyüp Aşık ve ANAP'lı Mehmet Gedik'in başını çektiği grup kasetin yayınlanmaması için yoğun bir uğraş içindeydiler. "Bu kasetler yayınlanmasın" diyenler arasına Çakıcı'nın yakın dostu olan bazı milletvekilleri de katılmıştı.

Çakıcı'nın Fransız avukatı, kasetin içeriğini öğrendikten sonra, "Bu kaset mutlaka yayınlanmalı" dedi. Hatta böyle bir kaset bulunmasının işlerini kolaylaştıracağını, Çakıcı'nın bu sayede Türkiye'ye iadesinin önleneceğini söylediler.

Erol Evcil, kaset tartışmalarının yaşandığı günleri şöyle anlatıyor:

20 Eylül'e kadar bu kasetin açıklanıp açıklanmaması tartışmalarını yoğun bir biçimde yaptık. Alaattin Çakıcı'nın avukatları siyasi sığınma için bir siyasetçi ile olan konuşma kasetinin mutlaka yayınlanması gerektiğini söylediler. Böylece bu kaset medyaya yansımış oldu. O günlerde benimle ilgili haberler de gazetelerde yayınlanıyordu. Gazeteler Malki'nin öldürülmesi dahil bütün her şeyi bana bağlıyorlardı. Bu tarihten yaklaşık 20 gün sonra Malki cinayeti ile ilgili Mehmet Sünbül yakalandı. Peşinden şirketime de operasyon yapıldı. İki üç gün sonra gazetelerde "Malki cinayetinin tetikçileri elde" diye haberler çıktı. Benim Türkiye'de bulunan korumalarım da gözaltına alınanlar arasındaydı. Benim hakkımda da gıyabi tutuklama kararı verildi. Mehmet Sünbül ve Yusuf İlhan da dahil birkaç kişi tutuklandı. Malki'nin ortağı Erol Erkohen de Malki'nin işleri ile ilgili Maliyecilere ifade veriyor, gelişmeleri akşam bana anlatıyordu. Bu arada Şükrü E. beni aradı. Belçika'da olduğunu, telaşlanacak bir şey olmadığını söyledi. Biraz para istedi. Ben de onun kredi kartına 3.000 frank yatırdım. Daha sonra Şükrü teslim oldu. Bir taraftan Türkiye'ye gelme yolları ararken, diğer taraftan televizyoncu Kadir Çelik ve Tansu Sarıtaşı ile röportaj yaptım.

"Banka kredisini Erol Evcil'e Çakıcı çıkarttı"

Nesim Malki cinayetinin tetikçilerinden Burhanettin T., ifadesinde çok ilginç iddialarda bulunuyor. Erol Evcil'in Türkiye İş Bankası'ndan kredi alırken Alaattin Çakıcı'yı devreye soktuğunu ve dönemin genel müdürünün tehdit edilmesi sonucu kredinin alındığını öne sürüyor. İş Bankası yetkilileri ise tehdit iddialarının doğru olmadığını söylüyorlar. Burhanettin T., yine Erol Evcil'e dayandırdığı bir iddiayı daha ortaya atıyor. Bu iddia, ifadeye şöyle yansıyor:

Erol Evcil'in anlattığı kadarıyla Karamehmet bir tarihte Amerika'ya gidiyor ve bir otele yerleşiyor. O tarihlerde Alaattin Çakıcı da Amerika'da imiş. Alaattin Çakıcı Karamehmet'i otelden arayarak kendisini ölümle tehdit ederek büyük meblağda para talep ediyor. Vermediği takdirde otelden dışarı çıkar çıkmaz öldürüleceğini

söylüyor. Karamehmet, araya tahmin ediyorum Emin Cankurtaran'ı sokarak istenilen meblağdaki parayı verip bu olaydan kurtuluyor.

Burhanettin T. ifadesinde ayrıca, Evcil'in Türkbank ihalesi nedeniyle Korkmaz Yiğit'ten, Çakıcı adına 3 milyon dolar avans aldığını, bu paranın 1,8 milyon dolarını masraf göstererek ödemesince Çakıcı'nın sinirlendiğini kaydediyor ve şöyle devam ediyor:

Yani o dönemde, Erol ile Alaattin'in arası eskisi kadar samimi değil, açılmış. Hatta gene beyan ettiği gibi Erol Evcil, Alaattin yakalanır yakalanmaz hemen onun yanına gitmesini kendisini affettirmek için ve arasındaki soğukluğu gidermek için yaptığı şeklindeymiş. İşte sanıyorum bundan dolayı Alaattin Çakıcı Erol Evcil'in kasetin yayınlanmaması talebini geri çevirmiş. Kaset bir süre sonra Türk kanallarında duyuruldu. Bu çok enteresandır. Kasetin yayınlanmasından sonra uzun zamandır unutulmuş Nesim Malki olayında birden hareketlenme başladı.

Evcil, Bursa'ya döndüğünde baba evine takma sakalla gidiyor

Malki cinayetinin organize etmekle suçlanan Şükrü E. ile olayın içinde yer alan Mehmet Sünbül gözaltına alındı. Erol Evcil hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarılmıştı. Evcil, Fransa'da, İspanya'da bir süre kaldıktan sonra Türkiye'ye gelmeye karar verdi. Bunun için önce Burhanettin T.'nin arkadaşı olan Cüneyt'in aracılığıyla Hollanda'da bulunan Cabbar'ın yanına gitti. Bir süre onun evinde kaldı. Cabbar, Evcil'i Çeçen mafyasıyla tanıştırdı. Çeçenler, Evcil'e sahte pasaport yapılmasında ve kullanılmasında gerekli olan fotoğrafları çekti ve kısa süre sonra da Evcil'in fotoğrafı olan sahte pasaport hazırlandı. Evcil'in kullandığı pasaport Hasan Karadağ adına düzenlenmişti. Çeçenler, bu pasaportun çalıntı olduğunu söylemişlerdi.

Kapıkule'den 27 Aralık 1998 tarihinde giriş yapılacaktı. Yanında sahte isim kullandığını tahmin ettiği Çeçenlerden Levent ve Kenan vardı. Çeçenlerle "adrese teslim" olarak anlaşmıştı. Bu

hizmetin karşılığı olarak pasaport için 4 bin dolar, yolculuk ve giriş masrafları için de 7 bin dolar olmak üzere 11 bin dolar verdi. Giriş yaptığı saatler iftar vaktiydi. Herkeste tatlı bir telaş vardı. Evcil'in pasaport kontrolü sırasında yüreği ağzına gelmişti. Polisin pasaporta hızla giriş damgasını vurup uzatmasından sonra içinden derin bir "ohh" çekti. Rahatlamıştı. Ama tedirginliği devam ediyordu. Karanlık çökmeye başlamıştı.

Bursa'da işadamı Hüseyin Silahçı'nın evinin önüne geldiler. Yandaki gence Silahçı'yı telefonla arattı. Saat 23.00 civarıydı. Hüseyin Silahçı, elinde sigarasıyla evinin balkonuna çıktı. Evcil'i getiren Çeçenler karanlıkta kaybolup gittiler. Hüseyin'in arabasıyla gece Çepni köyüne gittiler. Evcil, aylardır göremediği anne babasını gördü. Karşılarında oğullarını gören yaşlı insanlar heyecanlanmışlardı. Evcil evden çıkarken takma sakalını yeniden taktı.

Ramazan Bayramı'nda ninesinin hayırduasını almaya gitti. Bir gece yarısı Hüseyin Silahçı ile birlikte dedesinin mezarını ziyaret etti. Kurban Bayramı'ndan sonra Hakan Karakurt'u Hüseyin Silahçı'nın evine çağırttı. Hakan karşısında Evcil'i görünce panikledi. O panikleyince Evcil, "Hemen şimdi yurtdışına gidiyorsun" dedi.

Yakın adamlarını taktik gereği sık sık yurtdışına gönderiyor

Evcil, Türkiye'de olduğunu bilindiğini düşünerek hiçbir yere telefon etmiyordu. Evdeki telefonu Hüseyin Silahçı ile Hakan Karakurt'a mesaj çekmekte kullanıyordu. Evcil, aslında yakalanacağını biliyordu. O yüzden avukat arayışlarına girmişti bile. E.C. ve E.D. vasıtasıyla avukat K.K. ile tanışmıştı. Bir gün Hüseyin Silahçı'yı, E.C.'nin yanına gönderip, K.K.'nin avukatı olmasını istedi. Avukat K.K. bu isteği kabul etti. Bu arada avukat E.D.'yi de aracı kullanmıştı. E.D., Evcil'in Türkiye'de olduğunu bilmiyordu. Evcil, "Önceleri Avukat K.K.'ya mektup gönderiyordum. Ancak son bir buçuk iki ay önce evde yüz yüze görüştüm. Başka kimseyle görüşmedim. Asker ve polislerden hiç kimse burada olduğumu bilmiyordu" diyor.

Evcil'in yurtdışında olduğu dönemde yurtdışına yanına gidip

görüşenler vardı. Polis bunları biliyordu. Evcil, "Polis beni yine yurtdışında bilsin" diyerek "oyun oynamaya" devam ediyordu. Evcil, yurtdışında da, Türkiye'ye kaçak olarak geldiği dönemde de hapis hayatı yaşıyor, evinden çıkamıyordu. Görünümünü değiştirerek dışarı ancak sekiz-on kez çıkabildi.

Telefonla gelen ihbar: "DHKP-C militanları bu villada kalıyor"

Tefeci Nesim Malki'yi 1,5 milyon dolara öldürttüğü gerekçeyle aranan, yurtdışında bilinirken Bursa'da çıkan bir dönemin "Zeytin Kralı" Erol Evcil'in, yakalanana kadar, operasyon ekibi "DHKP-C operasyonu" yaptıklarını sanıyordu. Emniyet Müdürü Aydın Genç, operasyonun perde arkasını bu kitap için açıkladı.

Aydın Genç'in Eskişehir'den Bursa Emniyet Müdürlüğü'ne atanmasının üzerinden henüz iki ay bile geçmemişti. Göreve başladıktan sonra Erol Evcil hakkındaki bilgiler ve duyumlar bu kişinin yurtdışında olduğunu ortaya koyuyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ilgili daireleri de Evcil'den uzun süredir haber alamıyor, yurtdışındaki kaynakları da bu kişi ile ilgili sağlıklı bir bilgi elde edemiyordu... Evcil'in Fransa'dan sonra daha güvenli olduğu gerekçesiyle Amerika'ya gitmiş olabileceği üzerinde duruldu. ABD Interpolü ile sürdürülen temaslara sonucunda Evcil'in bu ülkede olduğuna ilişkin bir bulguya rastlanmadı.

Emniyet'in gerçekleştirdiği bazı operasyonlar vardır unutulmaz, iz bırakır. Bir dönemin "Zeytin Kralı", üç uçağı bulunan, siyasilerin yakın arkadaşı, bankadan istediği kadar kredi alabilen, Interpol tarafından "kırmızı bülten"le aranırken, Bursa'da olduğu ortaya çıkan Erol Evcil'in yakalanması da işte "iz bırakan operasyonlar" arasında yer alıyor. Erol Evcil "yurtdışı"nda diye bilinirken, o Bursa'da işlerini yürütüyordu. Aydın Genç'in Bursa Emniyet Müdürlüğü'ne atanmasından yaklaşık bir buçuk ay sonra bir işadamlarının kaçırılması olayıyla ilgili olarak, Nesim Malki'nin öldürülmesine adı karışan Burhanettin T.'nin bir adamı yakalanmıştı. Yakalanan kişi, Emniyet Müdürü Aydın Genç'e, "Gücünüz bana mı yetiyor? Hadi Erol Evcil'i yakalayın da görelim" dedi.

Erol Evcil'in nerede kaldığını da söyledi. Başta bu iddiaya kimse inanmadı. Bir gece yarısı Emniyet Müdürü Aydın Genç, yanına güvendiği altı kişiyi aldı. Onlara DHKP-C'nin önde gelen bir militanına yönelik operasyon yapılacağını, bu operasyonun çok gizli yürütüleceğini söyledi.

Operasyon planı hazırlandı. Anayollara ekipler çıkarıldı. Emniyet müdürü, bunlara da DHKP-C örgütüne yönelik bir operasyon başlatılacağını, kaçma ihtimaline karşı gerekli önlemlerin alınmasını, anons etmesi halinde harekete geçilmesini istedi. Gece görüş dürbünüyle ev önce uzaktan izlendi. Altı kişilik ekip, daha sonra siteye sürünerek yaklaşmaya başladı. Ancak, evin hemen karşısında bulunan bekçi kulübesinin ışığı bir türlü sönmüyor, bekçi bir türlü uyumuyordu. Ekip harekete geçebilmek için bekçinin uyumasını bekledi. Bir saat, iki saat derken bekçinin uyumaya hiç niyetinin olmadığı anlaşıldı.

Bir görevli, "Bekçiyi enterne edelim" dedi. Uygun bulundu. Bekçi anında enterne edildi. Erol Evcil'in bulunduğu eve baskın yapılmadan önce, evin çevresinde de önlem alındı. Tüm bunları altı kişi yapıyordu. Erol Evcil'in bulunduğu eve baskın yapıldı. Evcil, kaçmaya çalışırken yakalandı. Operasyon tamamlanmıştı. Aydın Genç, yanında bir Emniyet müdür yardımcısı ile birlikte sonucu bekliyordu. Telefonla "Müdürüm, işlem tamam" denildi. Genç, yanında bulunan Emniyet müdür yardımcısına, "Yakaladığımız DHKP-C'li değil, Erol Evcil" dedi. Bu habere müdür yardımcısı inanamadı.

Operasyon gece yapıldı. Aydın Genç, okul arkadaşı olan İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'ı o saatte rahatsız etmemek için sabah bekledi. Bakana, "Sayın bakanım, Erol Evcil'i yakaladık" dedi. Tantan, "Şaka mı yapıyorsun?" dedi. Genç, "Gerçekten Erol Evcil'i yakaladık. Şimdi sorguluyoruz" dedi.

Sadettin Tantan'ın İçişleri Bakanlığı'ndan ayrılmasından sonra, Emniyet'te önemli değişiklikler oldu. Aydın Genç de merkeze alındı. Üstelik hakkında bazı iddialar ortaya atılarak. Ancak, her soruşturmadan Genç aklandı. Teşkilatına kirgin ayrıldı.

Bursa Valisi Orhan Taşanlar'ın isyanı

Orhan Taşanlar her Emniyet müdürünün gönlünde yatan Ankara, İzmir, İstanbul Emniyet müdürlükleri görevinde bulundu. Bursa Valiliği'ne atanmış ama henüz göreve başlamamıştı.

Alaattin Çakıcı'yı yakından tanıyan bir kamu görevlisiyle telefonda konuştu. Ona "Nesim Malki'yi kimin öldürttüğünü tahmin ediyorum ama, bunu Alaattin Çakıcı'ya sorabilir misin? Onlara da farklı yerlerden bilgiler ulaşmış olabilir" diyor. Taşanlar, merkez valiliğine çekildikten sonra, bazı çevreler, Orhan Taşanlar'ın, Erol Evcil'i koruyup kolladığını öne sürdüler. Taşanlar'a bu iddiaları sorduğumda şunları söyledi:

"Nesim Malki dosyasının kapağını açan benim. Dönemin başbakanından, İçişleri bakanından, Emniyet genel müdüründen, ilgili birimlerden kim varsa bunun aksini söyleyen çıksın karşıma. Malki cinayetinin içinde Erol Evcil'in azmettirici olarak bulunduğunu başından beri tahmin ediyorduk. Ancak bunu kanıtlamak gerekir. Malki cinayetini dar bir kadro ile çalışarak operasyon planlarını hazırladık. Bunun örneği dönemin başbakanına da sunuldu. Malki cinayetini aydınlatan arkadaşlarımızın bir kısmı halen Bursa'da görevli. Sorguyu aynı arkadaşlar yapıyor. Benim Erol Evcil'i koruduğumu söylemek çok büyük bir ayıptır. Kanun hâkimiyetini sağlamak için çaba gösteren birisini, cinayeti aydınlatan insanları bir kanun kaçağını koruyor, kolluyor gibi göstermek son derece çirkin bir iddiadır. Bu iddiayı ortaya atanlar ispat etmek zorundadır. Yaptığımız çalışma ortadadır. Malki cinayeti ile ilgili olarak daha önce gözaltına alınanların sorgusundan niçin çıkarılmıştır? Niçin sorgudan çıkarılmış, niçin soruşturma o zaman Bursa polislerinin elinden alınmıştır? Bunun açıklanması gerekir."

Taşanlar, kendisine kanunsuz bir işi kimsenin yaptıramayacağını belirtiyor ve devam ediyor: "Erol Evcil'i yakalayanları tebrik ediyorum. Soruşturma bittikten sonra konuşma sırası bana gelecek. Erol Evcil'le benim bir çay içmişliğim bile yok. Ama hangi siyasetçilerin, bakanların Erol Evcil'in uçağı ile gezdiğini biliyoruz. Erol Evcil'in sahte kimlikte Kapıkule'den girdiği söyleniyor.

Sahte kimlikle yakalamayanlara niçin bir şey sorulmuyor da, Orhan Taşanlar'a soruluyor? Mudanya'ya da gelse, kimseyle görüşmüyor, sokağa çıkmıyorsa ben müneccim miyim de Erol Evcil'in kaldığı evi bileyim? Emniyeti, jandarması Erol Evcil'in yerini belirleyip yakalamak istedi de ben mi engel oldum?"

Cavit Çağlar: "Beni büyük bir töhmet altında kalmaktan kurtardınız"

Nesim Malki'nin öldürülmesi olayına bazı çevrelerin adını katmak istedikleri tanınmış işadamı, eski bakan Cavit Çağlar, hiç konuşmuyordu. İlk kez bu konuda açıklamayı bana yaptı ve "Benim önümü kesmek istiyorlar. Olay tamamen siyasi bir kavgadır. Bunlar da geçer" dedi. Malki cinayetinden sonra olayın aydınlatılması için tüm olanaklarını Emniyet'in emrine vermek isteyen ve olay aydınlatıldıktan sonra Emniyet yetkililerine, "Beni büyük bir töhmet altında kalmaktan kurtardınız" deyip teşekkür eden de Cavit Çağlar'dı. Nesim Malki cinayetini, ünlü işadamı Cavit Çağlar'la ilişkilendirmek için belli çevreler büyük çaba içindeydi. Buna gerekçe olarak Cavit Çağlar'ın, tefeci Nesim Malki'ye yüklü miktardaki borçlarından kurtulmasını gösteriyordu. Sağa sola ihbar mektupları gönderiliyor, "Cavit Çağlar bu işin içindedir" deniliyordu.

Bursa Emniyet Müdürlüğü'nün bir konuğu vardı. İşadamı Cavit Çağlar, Malki cinayetinin aydınlatılması için devletin sağladığı olanaklar dışında yapılması gerekenleri yapmaya, uçağı dahil istenecek bütün olanakların Emniyet'in emrine vermeye hazır olduğunu belirtiyordu. Dahası, bir ihbarcının Emniyet'e yardımcı olmak için istediği 100 bin doları polis nereden bulacağını düşünürken, Çağlar istenirse bu parayı Emniyet'e verebileceğini söyledi. Bir an önce olayın aydınlatılmasını istiyordu.

Sünbül'ün aldığı parayla Hizbullah lideri Hüseyin Velioğlu'na villa alınıyor

Ülkemize şariat düzeni getirmek isteyen Hizbullah örgütü, kendilerine katılmak isteyen kişilerden "özgeçmiş" alıyordu. İş-

te özgeçmiş verenlerden birisi de Mehmet Sünbül'dü. Övünmek, örgüte alımını kolaylaştırmak için Malki cinayetinden bile örtülü olarak bahsetti.

Mehmet Sünbül'ün durumu, örgütün lideri Hüseyin Velioğlu'nun dikkatini çekti. "Bulun bu adamı" talimatını verdi. Sünbül, Hüseyin Velioğlu'nun karşısındaydı. Velioğlu, hem babalar, hem iş dünyasıyla ilgili ilginç sorular yöneltiyordu. Sünbül, sorgu sırasında Erol Erkohen'den aldığı paradan söz etti. İşte, Hizbullah örgütü bu kişinin parasına o an sahip olmaya karar verdi. Hizbullah örgütü lideri Hüseyin Velioğlu'na, İstanbul Beykoz'da 375 bin dolara ev alındı. Evin parasını Mehmet Sünbül verdi. Aynı Sünbül, esrarengiz bir biçimde ortadan kayboldu. Cesedine de hiçbir zaman ulaşılamadı. Daha ilginç olanı ise Sünbül'ün devlet adına çalışan bir ajan olduğu ve her ne kadar "öldürüldü" denilse de yaşadığı iddia ediliyor.

Hizbullah örgütü ile yeraltı dünyası arasındaki garip ilişki 413 numaralı kasetle ortaya çıkıyor

Nesim Malki cinayetinin "kilit" isimlerinden birisi Diyarbakırlı Mehmet Sünbül'dü. Malki'nin öldürülmesiyle ilgili olarak tutuklandı. Serbest bırakıldıktan 25 gün sonra ortadan kayboldu. O günden beri ne ölüsü, ne dirisi bulunabildi. Onun son görüntüleri Emniyet'in "413" numarasını verdiği kasette kaldı.

Hizbullah'ın ölüm evlerinin birinde ele geçirilen video kasette Mehmet Sünbül'ün sorgusu yer ahyordu. Hizbullah, sorguları video kasete kaydediyordu. Hizbullah adına sorguyu "Mahmut" kod adlı terörist yapıyordu. Sorgu yalnız Nesim Malki suikastını kapsamıyor, yeraltı dünyasına kadar uzanıyordu. Sorgucu, Mehmet Sünbül'ü konuşturmak için her şeyi yapıyordu.

Mehmet Sünbül'ün elleri ayakları bağlı. Sorgucu, yönelttiği soruların doğru cevabını alabilmek için zaman zaman Mehmet Sünbül'ü tehdit ediyordu. Hizbullah, hem çok şey bilen, hem parası olan birilerini kaçırmak istiyordu. Kaçırıp sorgulamak istediği kişiler hakkında da yöneltilen sorulardan önemli bilgilere sahip oldukları anlaşıyordu. Nesim Malki suikastı ile ilgili Hizbullah'ın bu kadar ayrıntıya girmesi şaşırtıcı. Daha şaşırtıcı

olan ise bu sorgudan sonra Mehmet Sünbül'den bir daha hiç haber alınamaması.

Sorgucu, "sorduğu sorulara tam cevap alamadığı" için Sünbül'ü sık sık azarlıyor, öldürmekle tehdit ediyordu. Sorguda Alaattin Çakıcı'dan Osman Dönmez'e, Abdullah Çatlı'dan Haluk Kırıcı'ya, Sedat Peker'den Erol Evcil'e, Hayyam Garipoğlu'ndan eski polis müdürü Yusuf İlhan'a kadar çok sayıda kişinin adı geçiyordu. Mehmet Sünbül yeraltı dünyası ile ilgili bazı bilgiler verdikten sonra sorguyu yapan "Mahmut" ile aralarında şu konuşma geçiyor:

Sorgucu: Anlattığın o tiplerden bize yakalatabileceğin kimler var?

Sünbül: Mesela Hayyam Garipoğlu.

Sorgucu: Hayyam Garipoğlu'nu nasıl yakalatabilirsin?

Sünbül: Yakalatamam, ondan ben tehditle...

Sorgucu: Ben sana yakalatacağın kişileri söyle diyorum.

Sünbül: Siz bana bir isim söyleyin, kafama yatsın.

Sorgucu: Beni kaldırma. Kalkarsam seni dilim dilim ederim.

Sünbül: Tamam.

Sorgucu: Seni ekmek yaparım şimdi. Adam gibi konuş serseri.

Sünbül: Ayıp sana. Beni öldürdün.

Sorgucu: Ben sana demiyor muyum bize yardım yapacaksın diye?

Sünbül: Tamam. Ben size Malki'nin ortağı Erol Erkohen'i getirteyim.

Sorgucu: Onu getirt.

Sünbül: Ben telefon açınca bunlar gelmezler. Ben onları tuzağa düşüreceğim.

Sorgucu: Hayır. Getirtebileceğin kişileri sen söylersin, onları getirmek bize ait.

Sünbül: Ama sizin işinize yarayabilecek adam varsa telefon açıp ...

Sorgucu: Mesela Erol Evcil'in yakınlarından birisini alabilir miyiz?

Sünbül: Erol Evcil'in eski ortağı olan Yusuf İlhan var.

Sorgucu: Onun akrabalarından, kardeşlerinden, yani para alabileceğimiz birisini söyle.

Sünbül: Yusuf İlhan zengindir. Ben gerekirse onu kaçırırım.

Sorgucu: Sen onu bırak. O bizim işimizdir.

Sünbül: Yusuf İlhan'la ben samimi değilim. Ama diyaloga geçebilirim. Hangi arabaya bindiği istihbaratını alabilirim.

te özgeçmiş verenlerden birisi de Mehmet Sünbül'dü. Övünmek, örgüte alımını kolaylaştırmak için Malki cinayetinden bile örtülü olarak bahsetti.

Mehmet Sünbül'ün durumu, örgütün lideri Hüseyin Velioğlu'nun dikkatini çekti. "Bulun bu adamı" talimatını verdi. Sünbül, Hüseyin Velioğlu'nun karşısındaydı. Velioğlu, hem babalar, hem iş dünyasıyla ilgili ilginç sorular yöneltiyordu. Sünbül, sorgu sırasında Erol Erkohen'den aldığı paradan söz etti. İşte, Hizbullah örgütü bu kişinin parasına o an sahip olmaya karar verdi. Hizbullah örgütü lideri Hüseyin Velioğlu'na, İstanbul Beykoz'da 375 bin dolara ev alındı. Evin parasını Mehmet Sünbül verdi. Aynı Sünbül, esrarengiz bir biçimde ortadan kayboldu. Cesedine de hiçbir zaman ulaşamadı. Daha ilginç olanı ise Sünbül'ün devlet adına çalışan bir ajan olduğu ve her ne kadar "öldürüldü" denilse de yaşadığı iddia ediliyor.

Hizbullah örgütü ile yeraltı dünyası arasındaki garip ilişki 413 numaralı kasetle ortaya çıkıyor

Nesim Malki cinayetinin "kilit" isimlerinden birisi Diyarbakır'lı Mehmet Sünbül'dü. Malki'nin öldürülmesiyle ilgili olarak tutuklandı. Serbest bırakıldıktan 25 gün sonra ortadan kayboldu. O günden beri ne ölüsü, ne dirisi bulunabildi. Onun son görüntüleri Emniyet'in "413" numarasını verdiği kasette kaldı.

Hizbullah'ın ölüm evlerinin birinde ele geçirilen video kasette Mehmet Sünbül'ün sorgusu yer alıyordu. Hizbullah, sorguları video kasete kaydediyordu. Hizbullah adına sorguyu "Mahmut" kod adlı terörist yapıyordu. Sorgu yalnız Nesim Malki suikastını kapsamıyor, yeraltı dünyasına kadar uzanıyordu. Sorgucu, Mehmet Sünbül'ü konuşturmak için her şeyi yapıyordu.

Mehmet Sünbül'ün elleri ayakları bağlı. Sorgucu, yönelttiği soruların doğru cevabını alabilmek için zaman zaman Mehmet Sünbül'ü tehdit ediyordu. Hizbullah, hem çok şey bilen, hem parası olan birilerini kaçırmak istiyordu. Kaçırıp sorgulamak istediği kişiler hakkında da yöneltilen sorulardan önemli bilgilere sahip oldukları anlaşıyordu. Nesim Malki suikastı ile ilgili Hizbullah'ın bu kadar ayrıntıya girmesi şaşırtıcı. Daha şaşırtıcı

olan ise bu sorgudan sonra Mehmet Sünbül'den bir daha hiç haber alnamaması.

Sorgucu, "sorduğu sorulara tam cevap alamadığı" için Sünbül'ü sık sık azarlıyor, öldürmekle tehdit ediyordu. Sorguda Alaattin Çakıcı'dan Osman Dönmez'e, Abdullah Çatlı'dan Haluk Kırıcı'ya, Sedat Peker'den Erol Evcil'e, Hayyam Garipoğlu'ndan eski polis müdürü Yusuf İlhan'a kadar çok sayıda kişinin adı geçiyordu. Mehmet Sünbül yeraltı dünyası ile ilgili bazı bilgiler verdikten sonra sorguyu yapan "Mahmut" ile aralarında şu konuşma geçiyor:

Sorgucu: Anlattığın o tiplerden bize yakalatabileceğin kimler var?

Sünbül: Mesela Hayyam Garipoğlu.

Sorgucu: Hayyam Garipoğlu'nu nasıl yakalatabilirsin?

Sünbül: Yakalatamam, ondan ben tehditle...

Sorgucu: Ben sana yakalatacağın kişileri söyle diyorum.

Sünbül: Siz bana bir isim söyleyin, kafama yatsın.

Sorgucu: Beni kaldırma. Kalkarsam seni dilim dilim ederim.

Sünbül: Tamam.

Sorgucu: Seni ekmek yaparım şimdi. Adam gibi konuş serseri.

Sünbül: Ayıp sana. Beni öldürdün.

Sorgucu: Ben sana demiyor muyum bize yardım yapacaksın diye?

Sünbül: Tamam. Ben size Malki'nin ortağı Erol Erkohen'i getirteyim.

Sorgucu: Onu getirt.

Sünbül: Ben telefon açınca bunlar gelmezler. Ben onları tuzağa düşüreceğim.

Sorgucu: Hayır. Getirtebileceğin kişileri sen söylersin, onları getirmek bize ait.

Sünbül: Ama sizin işinize yarayabilecek adam varsa telefon açıp ...

Sorgucu: Mesela Erol Evcil'in yakınlarından birisini alabilir miyiz?

Sünbül: Erol Evcil'in eski ortağı olan Yusuf İlhan var.

Sorgucu: Onun akrabalarından, kardeşlerinden, yani para alabileceğimiz birisini söyle.

Sünbül: Yusuf İlhan zengindir. Ben gerekirse onu kaçıırım.

Sorgucu: Sen onu bırak. O bizim işimizdir.

Sünbül: Yusuf İlhan'la ben samimi değilim. Ama diyaloga geçebilirim. Hangi arabaya bindiği istihbaratını alabilirim.

Sorgucu: Şimdi bunun akrabaları, Erol Evcil'in akrabaları, kardeşleri, kim var?

Sünbül: Erol Evcil öyle bir adam ki babasına bile para vermez.

Sorgucu: Çocuğu yok mu?

Sünbül: Çocuğu yok. Bekâr.

Sorgucu: Peki, bu adamın cazibesi nedir? Türkiye'de başbakanları, bakanları parmağında...

Sünbül: Bir telefon etsin yeter. Tokatçıdır. Para gücü.

Sorgucu: Sabancı'nın gücü onun gibi yüzlercesini şey eder.

Sünbül: Ben yakalandıktan sonra Malki'nin kasasında Erol Evcil'in 350 milyon mark, artı 100 milyon dolar çeki çıkmış. Erol'un anlaşılıyor ki en az 350 milyon mark, 100 milyon dolar Malki'ye borcu var.

Sorgucu: Şimdi bu Malki'nin akrabaları kim var?

Sünbül: Malki'nin kızı var.

Sorgucu: Seni onlara verelim mi?

Sünbül: Yok.

Sorgucu: Sen niye bize konuşmuyorsun? Bir Yahudi karısından mı korkacaksın? Senden bir saattir Erol Evcil'le ilgili bir şey soruyorum, bir isim söylemiyorsun. Sen bana "Haluk Kırca cezaevinden çıksın, yakalatacağım" dedin. Samimi misin?

Sünbül: Çok samimiyim. Onunla Mamak Cezaevi'nde tanışmıştık. Yakalanmadan önce de Haluk'la Fazlı Taştan'a gelmiş. Ben onunla cezaevinden bu yana vallahi görüşmedim.

Sorgucu: Bana bak, yakalayacağın kişileri söyle.

Sünbül: Yusuf İlhan'ı kaçırmamız hem bilgi, hem para yönünden faydalı olmaz.

Sorgucu: Nasıl, sen mi gideceksin? Senin arkana iki tane adam dikeceğim, kafana 20 tane sayacak, öyle mi istiyorsun? Ben sana nasıl yakalayacağız, kimlere ulaşabilirsin, kimlerle telefon konuşması yaparsın? Telefonu eline alıp "Benim yeğenim geliyor" diyeceksin, gidecek arkadaşlar da "Bizi Mehmet Ağabey gönderdi" derler, hallederiz.

Sünbül: Benim çevrem hep Müslüman çevredir. Cahil çevre edinmedim.

Sorgucu: Şimdi bu söylediğim şeyi yapabileceğin kim var? Bize

Müslüman olduğunu söyleyip durma, kim olduğunu biliyoruz.

Sünbül: Telefonla Fazlı'ya diyebilirim. Cipi var. Eşofman dikiyor.

Sorgucu: Erol Evcil'in akrabalarından kime telefon edebilirsin?

Sünbül: Evcil'in akrabalarını tanımıyorum. Benim Erol'la samimiyetim olmadı.

Sorgucu: Ama ondan Malki'yi öldürmek için iki milyon dolar almışsın. Kiralık katilsin. Bir de "Samimiyetim yok" diyorsun. "Para almadım" diyebilir misin?

Sünbül: Aldım.

Sorgucu: Bize Erol Evcil düzeyinde olan bir adam lazım. Hem parası, hem bilgisi olacak. Bana çocuk çocuk söyleme.

Sünbül: Şimdi siz bana güveniyor musunuz?

Sorgucu: Güvensem elini ayağını bağlamazdım.

Sünbül: Ben Erol Evcil'i sevmiyorum.

Sorgucu: Sevmiyorsan sen onun yakını, akrabası, parası olan, onun canı yanacak birisi kimse onu söyle.

Sünbül: Size Malki'nin ortağı Erol Erkohen'i getireyim. Erol benden korkar.

Sorgucu: Sen işi yokuşa sürmek istiyorsun.

Sünbül: Ben Erol Erkohen'in bütün servetini size mal edebilirim. Biz ondan 600 bin dolar aldık.

Sorgucu: Şimdi onları bırak. Senin getirebileceğin kişi var mı yok mu?

Sünbül: Bir Fazlı'yı getirtebilirim.

Sorgucu: Yani, telefon edip birisini gönderme kanalıyla, samimi misin?

Sünbül: Samimiyim. "Gel" dediğim yere büyük ihtimalle gelir. Ülkücü kökenlidir. MHP'lidir, ANAP'ta idi.

Sorgucu: MHP, ANAP, DYP, bunlar hepsi birdir. Refah Partisi yönetimi kardeşlerimizdir. Müslümandırlar yani. Fazlı'nın dışında senin getirebileceğin kimse yok mu?

Sünbül: Vallahi benim öyle bir çevrem yok.

Sorgucu: Sen şimdi hiçbir işe bulaşmadın mı?

Sünbül: Anlattım size. Mahkemede söylemediklerimi bile anlattım.

Sorgucu: Mahkemede Oğuz I.'nın tetikçi olduğu kesinleşti mi?

Sünbül: Yok canım.

Sorgucu: Peki kim bunları ihbar etmiş? Yani bordo bereliler nefes kesen bir Kenya seferi gibi gidip yakalayıp getirdiler.

Sünbül: Şimdi bu olay ile ilgili bizim Şükrü E. ve arkadaşları var. Metin Kaplan, İlhan Öztürk, bunlar bu olaydan sonra zenginlerin parasını görünce benim bildiğim kadarıyla bizi çekemediler. Çekemeyince gitmişler Erol Evcil'e söylemişler, "Biz bu olayı biliyoruz, bize şu kadar para ver" diye. Erol Evcil de bunlara para vermedi. Erol'a şantaj yaptılar, Erol vermedi. Vermeyince bunlar ihbar mektubu yazmaya başlamışlar. Benim bildiğim bu kadar. İlhan Öztürk bunları bana hapisteyken anlattı.

Sorgucu: Malki olayı ile ilgili olarak önce kim yakalandı?

Sünbül: Önce ben yakalandım. İlhan Öztürk'ü Emniyet'te çok ezdiler. Falaka, elektrik derken konuşturmuşlar.

Sorgucu: Yapıyorlar ama ülkücüye yapmıyorlar. Tokat bile atmıyorlar. O Malki olayında siyasi bir şeydir. Şimdi Haluk Kırıcı işkence mi gördü?

Sünbül: Bence görmedi.

Sorgucu: Mesela Çakıcı'nın polis ile problemi var mıydı, yoktu. Devletin bir numaralı adamıydı.

Sünbül: Fakat devlet belli bir noktada feda ediyor. Onların hiçbir tanesi Emniyet'te işkence falan görmemiştir.

Sorgucu: Malki olayını sen mi planladın?

Sünbül: Vallahi değilim.

Sorgucu: Nesin sen ya? Ne biçim cümle kullanıyorsun, Allah'tan kork.

Sünbül: Öyle konuşma, ayıptır.

Sorgucu: Hıyar diyorum, ne yapacaksın? Benimle doğru konuş, yalan atmadan konuş.

Sünbül: Yalan atmıyorum kardeşim ya. Ayıptır vallahi.

Sorgucu: Şimdi sen bu işin planlayıcısı değil misin?

Sünbül: Vallahi değilim.

Sorgucu: Kimdir bu işin planlayıcısı, içinde değil misin, parasını almamış mısın?

Sünbül: Parayı aldım.

Sorgucu: Peki, parayı alan bir adam, organizatör, eşek başı mı?

Sünbül: Diyelim ki ben organizatördüm, ben alayım, bir şey değişecek mi? Ama sen "Doğru söyle" diyorsun. Söylüyorum, sen inanmıyorsun.

Sorgucu: Parasını almışsın, planlamasına katılmışsın, kendi aranızda konuşmuşsunuz, organizatör nedir?

Sünbül: Bilgim vardı.

Sorgucu: "Bilgim yoktur" diyorsun. Sen katılmadın mı? Bu Şükrü'dür, bilmem nedir, oturup konuşmuşsunuz.

Sünbül: Benim son dakikada...

Sorgucu: Sen son dakikada değil, "Cengiz'le, Oğuz'la konuşmuş" diyorsun. Bak sıkma. Senin haberin var.

Sünbül: Tabii haberim var

Sorgucu: Bak sen Oğuz'a dedin ki...

Mehmet Sünbül'ü sorgulayan Hizbullah militanları, Nesim Malki'nin öldürülmesiyle ilgili inanılmaz ölçüde ayrıntıya giriyorlar. Bu ayrıntı kafa karıştırmaya yetiyor. Mehmet Sünbül'ün nasıl kaçırıldığı, örgütün önemli isimlerinden "Hacı" kod adlı Hacı İnan'ın ifadesinde şöyle anlatılıyor:

Mehmet Sünbül'ün kaçırılması talimatını yine aynı şekilde kapalı zarfla Hüseyin Velioğlu bana verdi. Ben, Mehmet Emin Ekici ile Üsküdar Hasippaşa'da bulunan ve açık adresini bilmediğim Abdullah kod adlı Cevat I.'nın evinde buluşarak ona verdim. (Cevat, Malki cinayetinin tetikçisi Oğuz'un öz amcası. Tetikçi Oğuz, Mehmet Sünbül'ün de yeğeni S.Ö.) Daha sonra Mehmet Emin Ekici, Mehmet Sünbül'ü Cevat I.'nın evine çağırması. Ben ve Muhammed kod adlı Murat buraya giderek Mehmet Sünbül'e "Seni bir yere götüreceğiz. Senin de burayı görmemen gerekiyor" diyerek, gözlerini ve ellerini bağlayarak cemaatin olan kapalı kasa araçla Kartal'daki sorgu evine getirdik. Bu şahıs yine Hüseyin Velioğlu tarafından sorgulanmış. Sorgu ekibinde bulunan dört kişi tarafından infaz edilerek yine bu evin bahçesine gömülmüş. Sorgulanırken ve öldürülürken ben yanlarında değildim. Akşam eve gittiğimde infaz edilerek gömüldüğünü öğrendim.

Oysa Mehmet Sünbül'ün cesedi bulunamadı. Cezaevinde yatan Mehmet Emin Ekinci'den aileye bir haber ulaştı: "Merak etmeyin, Mehmet Sünbül yaşıyor..."

Ceset bulunamıyor ama Mehmet Sünbül'ün ailesi birden rahatlıyor

Nesim Malki cinayetini araştırdığınız zaman Mehmet Sünbül adı ön plana çıkıyordu. Yalnız Malki'nin öldürülmesi değil, Malki'nin ortağını da arkadaşlarıyla tehdit edip büyük paralar aldığı ortaya çıkıyordu. Malki'nin katil zanlısı oldukları gerekçesiyle yakalananların, Bursa'da sorgulanması gerekirken bu yapılmaması ve sorgu İstanbul'da gerçekleştirilmişti.

Mehmet Sünbül, Hizbullah örgütü içinde önemli bir isimdi. Daha önce MHP davasından yıllarca cezaevinde yatan Sünbül, cezaevi yıllarında dini kitaplar okumaya ağırlık vermiş, sorgusunda "muhafazakâr" olduğunu belirtmiş, örgütlerle bağının olmadığını söylemişti.

Oysa, Mehmet Sünbül, 1998 yılının Kasım ayında yakalandığı dönemde Hizbullah örgütü ile yakın ilişki içinde olduğu ortaya çıkıyordu. Hizbullah örgütünden habersiz olarak Nesim Malki'nin öldürülmesi olayına katıldığı ve bunun karşılığında Erol Evcil'den yüklü miktarda para aldığı için önce örgüt lideri Hüseyin Velioğlu tarafından sorgulanıyor. Bu durum Sünbül'ün, Hizbullah içinde yer aldığı sorgu kasetine de yansıyor:

Sorgucu: Yahu sen İslamcısın, o mafyacılardan arasında ne işin var?

Sünbül: Ekmek parası.

Sorgucu: Hıyarlık yapma. Ekmek parasını ondan mı kazanacaksın?

Sünbül: Ben biraz öbürleri...

Sorgucu: Hıyarlık yapma, sabrımı taşıрма. Şimdi sen rızık kazanmak için gidip mafyanın elebaşlığına oynayacaksın, ekmek parası bu mu?

Sünbül: Esnaflığa göre İslam'da...

Sorgucu: Hikâye anlatma, vaaz etme.

Sünbül: İşe takviye yapma. Şirket kurduk, ticaret yapmaya başladık.

Sorgucu: Öldürülen Nesim Malki'yi Yahudi olduğu için mi öldürdünüz?

Sünbül: Müslüman olsaydı ben kesinlikle bu işe karışmaz, engellerdim.

Sorgucu: Para için öldürdünüz. "Yahudi'yi, Allah için öldürdük" desen alından öperdim. Sen etrafa "Alemdaroğlu'nu öldürecek'im" diyormuşsun. (Büyük olasılıkla Alemdaroğlu dedikleri, İstanbul Üniversitesi Rektörü Kemal Alemdaroğlu. S.Ö.)

Sünbül: Yok. Öyle bir şey demedim.

Sorgucu: Malki'nin öldürülmesi karşılığında ne kadar para aldınız?

Sünbül: Toplam 1,5 milyon dolar. Bunun 600 bin dolarını Burhanettin T., 500 bin dolarını Oğuz I., 500 bin dolarını ben aldım.

Mehmet Sünbül'e ne oldu? Yaşıyor mu, öldü mü?

Hizbullah örgütünün önemli isimlerinden "Hacı", "Hacı Mustafa" kod adlarını kullanan Hacı İnan, ifadesinde Mehmet Sünbül'ü kaçıran grup arasında yer aldığını belirtiyor, önce Hüseyin Velioglu, daha sonra diğer sorgucular tarafından sorgulandığını kaydediyordu. Sorgudan sonra Sünbül'ün, sorgulandığı Kartal'daki evin bahçesine gömüldüğünü söylüyordu. Mehmet Emin Ekici'nin ifadesini okuyorum. İfade sahibi, Mehmet Sünbül'ün kaçırılmasında yer aldığını, "paketlenip" kapalı kasa araçla Kartal'daki örgüt evine götürüldüğünü belirtiyor, bildiği kadarıyla Sünbül'ün öldürülüp sorgulandığı evin bahçesine gömüldüğünü kaydediyordu. Ancak, bu evin bahçesinde yapılan aramalarda başkalarına ait cesetler bulundu. Mehmet Sünbül'ün cesedine ise hiçbir "mezar ev"de rastlanamadı. Peki "öldürüldü" denilen Mehmet Sünbül'ün cesedi nerede? Hizbullah, sorgulayıp öldürdüğü kişilerin infazını da video kasete alıyor. Ancak Mehmet Sünbül'ün sorgulandığını ortaya koyan kasete bugüne kadar rastlanamadı. Sünbül'ün nüfus cüzdanı örgüt karargâhında bulunmuştu. Yoksa, Hizbullah örgütü Mehmet Sünbül için af mı çıkarmıştı?

Mehmet Sünbül'ün örgüt tarafından çok ayrıntılı olarak sorgulanması, Malki cinayetiyle ilgili çalışmalara örgütün bilgisi olmadan katılması, bunun için para almasının önemli bir rolü var. Örgüt, zengin kişileri kaçırıp para almak için ayrıntılara giriyor.

Öncelikli hedefleri ise Erol Evcil'in yakınlarını kaçırmak. Örgüt Mehmet Sünbül gibi başka kişileri kullanarak rant elde etmenin planlarını yapıyor.

Sünbül'le ilgili soru işaretleri, araştırıldıkça daha da artıyor. Hizbullah konusundaki araştırmalarıyla bilinen bir Emniyet yetkilisi şunları anlattı:

"Nesim Malki cinayeti 1998 yılının Kasım ayında aydınlatıldı. Erol Evcil de tam bir yıl sonra yakalandı. Bu dönemde Malki dosyası Emniyet için hiç kapanmamıştı. Mehmet Sünbül, Malki'nin ortağı Erol Erkohen ve diğerlerinin anlatımıyla olay aydınlanmıştı. Ancak bunları azmettiren Erol Evcil'den başka ikinci bir isim var mı diye üzerinde önemle duruldu.

Mehmet Sünbül cezaevinden çıktıktan sonra yakından izlendi. Ailesi, yeğeni, eniştesi de takip altında tutuldu. Önce Afyon'a gitti. Oradan Diyarbakır'a, ardından yeniden Afyon'a döndü. Cezaevinden çıkışının 25. gününde izini kaybettik. O günlerde ailede büyük bir panik vardı. Emniyet ve savcılık dışında bazı derneklerde de başvurdular. Kaçırıldıktan bir ay sonra ailede aniden müthiş bir rahatlama oldu. Sanki Sünbül'ün yaşadığı yolunda haber almışlardı. Mehmet Sünbül'ün bugüne kadar cesedi bulunamadı. Çok garip ilişkiler yumağı var."

TBMM komisyonu, Çakıcı'yı dinlemek için cezaevinde

**Milletvekilinin oğlunun öldürülmesiyle ilgili Çakıcı
ilginç bilgiler veriyor**

Polis, "milletvekilleri lojmanlarında" 1991 yılında işlenen cinayeti 2020 yılına gelindiğinde hâlâ aydınlatamamıştı. Son umut, Başkanlığını Cumhuriyet eski Savcısı ve DGM eski Başkanı Ahmet Çağlayan'ın yaptığı TBMM Komisyonu, bu konuda tam 124 kişiyi dinledi. Ortaya müthiş bir "ihmal" tablosu çıktı.

Ankara'nın Or-An semtindeki milletvekili lojmanlarında (bu lojmanlar AKP döneminde yıktırılarak yerine AVM ve yüksek katlı evler yapıldı) 24 Haziran 1991'de işlenen esrarengiz cinayetin üzerinden yıllar geçmişti. Sosyal Demokrat Halkçı Parti (SHP) İzmir eski Milletvekili Erol Güngör'ün 21 yaşındaki oğlu Mustafa Güngör önce bıçaklanmış, sonra tabancayla vurulmuş, ardından da boğularak öldürülmüştü.

1970 doğumlu Mustafa Güngör, Gazi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü 2. sınıf öğrencisiydi. Boyu 2 metreden uzun, atletik bir sporcuydu. Baba Erol Güngör, olaydan dört gün önce eşiyle İzmir'e gitmiş, Mustafa ise sınavlara hazırlanmak için Ankara'da kalmıştı. Mustafa 21 Haziran Cuma günü annesiyle konuşmuş, dört gün sonra ise ölüm haberi geldi.

Tüm giriş-çıkışları kontrol altında tutulan, milletvekillerinin eş ve çocukları dışındaki herkesin, kimlik tespiti yaptırarak girebildiği lojmanlardaki bu cinayet çeşitli iddialar arasında faili meçhul kaldı.

Komisyonu ihbar üzerine ihbar geldi ama...

Konuyu incelemek ve yeni bulgulara ulaşabilmek için TBMM'de Araştırma Komisyonu kurulmuştu. Komisyon üyeleri AKP Ankara Milletvekili Ersönmez Yarbay, AKP Bursa Milletvekili Mustafa Dündar, AKP Denizli Milletvekili Salih Erdoğan, AKP Kahramanmaraş Milletvekili Mehmet Ali Bulut, AKP Kastamonu Milletvekili Sinan Özkan, AKP Kırıkkale Milletvekili Ramazan Can, AKP Kilis Milletvekili Hasan Kara, AKP Uşak Milletvekili Ahmet Çağlayan, CHP Kırklareli Milletvekili Mehmet Kesimoğlu, CHP Afyon Milletvekili Halil Ünlütepe, CHP İzmir Milletvekili Yılmaz Kaya, CHP Samsun Milletvekili Sezai Önder'di. Komisyon üyelerinin mesleklerine baktığımızda 9'unun hukukçu, 3'ünün mülki idare amiri olduğu görülüyordu.

Güngör cinayetinde çeşitli olasılıklar üzerinde duruldu. İlk cinayetin bir aşk ilişkisinden dolayı işlendiği, diğeri ise siyasi nitelikli bir olay olduğu yönünde. Yalnız bu olasılıklar değil, çok sayıda ihbar mektubu da gelmişti. İhbar mektuplarında çok ünlü isimlerin adı geçiyordu. Örneğin Sevinç T.'nin mektubunda yaşlı bir milletvekilinin genç eşinin Mustafa Güngör'ün sevgilisi olduğu belirtiliyor, o yüzden Mustafa'nın kiralık katiller tarafından öldürüldüğü öne sürülüyordu. Adını yazmayan ve ihbarı "Bitlisli" diye gönderen kişi, Mustafa Güngör'ü öldüren kişinin milletvekilinin yeğeni olduğunu öne sürüyordu. Bir başka mektupta, cinayetin kiralık katil tarafından işlendiği öne sürülüyor ve bu kişinin C.Ş. olduğu iddia ediliyordu.

Bir başka ihbar mektubunda ise Mustafa Güngör'ün "üniversitede dinsel faaliyetlere karşı geldiği için" öldürtüldüğü belirtiliyor ve bunu planlayanların Emniyet'in üst düzeyinde görev yapmış kişiler olduğu öne sürülüyordu.

Çakıcı kendisini şöyle tanımlıyor: "Ben eski ülkücüyüm, ama ucu sivri değilim"

Komisyonun raporunu yazmadan önce son duraklarından biri de o dönemde Tekirdağ F Tipi Cezaevi'ydi. "Baba" olarak tanınan Alaattin Çakıcı, görüşme odasına alındı. Karşısında komisyon

başkanı Ahmet Çağlayan, üyeler Mehmet Kesimoğlu, Sinan Özkan, Yılmaz Kaya, Mehmet Salih Erdoğan, Halil Ünlütepe vardı.

Başkan, "Alaattin Bey, Allah kurtarsın" diyor. Çakıcı, "Sağ olun" diye karşılık veriyor. Ardından "Kapalı bir odada yaşamaya çalışıyoruz. Yasalar ihlal edilirse mutlaka bir faturası vardır" diye ekliyor. Alaattin Çakıcı, milletvekillerine, "Sizler bir şey sormadan bazı şeyler anlatmak istiyorum" diyor ve ülkenin içinde bulunduğu koşullara değiniyor. Devletin bir dönem "kumar masalarında idare edildiğinden" bir vatandaş olarak yakınıyor. Kendisini "Ne ANAP'lıyım, ne MHP'liyim, eski ülkücüyüm" diye tanımlıyor.

Mustafa Güngör Cinayetini Araştırma Komisyonu üyelerinin cezaevinde Alaattin Çakıcı ile görüşmesinde Çakıcı, kendisinin eğitilmiş-kültürlü olduğunu, 35 yılda 1.500 kitap okuduğunu, dünyayı dolaştığını kaydediyor. Diyalog şöyle devam ediyor:

Çakıcı: Ben eski ülkücüyüm, ama ucu sivri değilim. Türkiye'de büyük sıkıntılar var. Ben bu ülkede İbrahim Engin Civan olayını ortaya çıkardım. Hükümet düştü. Şimdi 550 milletvekili etnik kökenlerini bir yana bırakıp ülkenin bölünmez bütünlüğüne hep birlikte hizmet etmeli. Faili meçhul cinayetleri çözmek istiyorsanız, birbirine saldıran değil, şeffaf parlamento olmalı.

Başkan: Daha önceki bir komisyon gelmiş sizden ifade almış, beyanınız var. Diyorsunuz ki: "Bulgaristan'dan bir kişi geldi, bu çocuğu öldürdü gitti."

Çakıcı: Hayatımda direkt bir adam oldum. Onlara yemin ettirerek, teybi kapattırarak konuştum ben. "Bulgaristan'dan birisi gelip işledi gitti" sözü yalan. Öyle konuşmadım ben.

"Yalan, kime niçin söylenir? Eşe, polise ve hâkime söylenir"

Başkan: Kimin tarafından öldürüldüğünü biliyor musunuz?

Çakıcı: Hayır, asla. Ben Türk milleti adına yemin etmiş adamlara yemin ettirdim, demek onlar adam değilmiş. Ben şunu söyledim: "Milletvekili oğlu, lojmanlarda öldürülüyor, işin üzerine gidilmiyor, kapatılıyor" dedim. Bunun üzerine bana, "Ne biliyor-

sun?" diye sordular. Ne gözümle görmüşüm ne de yaparı biliyorum. Ben hayatımda yalan konuşmam.

İnsan zamparalık yapar, karısına yalan söyler, kendini korumak için polise yalan konuşur, bazen de hâkimi kandırmaya çalışır. Ama bunun dışında yalan söyleyen namussuz ve namerttir. O zamanlar telefonla Türkiye ile konuşuyordum. Mesut Yılmaz'la da ilişkilerim bozuktu. Hükümetten gitmesini istiyordum. Erol Evcil'le sürekli konuşuyorduk. Bir gazetede de bu gündeme gelmişti. Kendi söyledi "Ya ne biçim hükümet bu ya, bir mebusun oğlu lojmanlarda öldürülüyor, faili bulunmuyor" dedi.

"Hayırdır?" dedim, "Sen gözlerinle gördün mü?" Erol'un uçağı olduğu için ANAP'ın içinde onun yüksek düzeyde, mebus ve bakan düzeyinde arkadaşları vardı. Onunki de kulak dolgunluğu. Dedi ki: "Bu çocuğun ölümü rahmetli A. Bey'e bağlanıyor." Bazı gevezeler vardır, en azından gizli olan bir şeyi en yakınına anlatmak ihtiyacı hisseder; çünkü alt duyu, üst duyuyu sürekli rahatsız eder. Bana dediği şu: "Duyduğum kadarıyla adam Arnavut'muş, dışarıdan geldi." Bulgar değil, Bulgar yok, Arnavut. "Doğru musun?" dedim. "Vallahi dedikodu o" dedi.

Kesimoğlu: Erol Evcil, sizi provoke etmek için konuşmuş olabilir.

Çakıcı: Bakın, varsayımlar gerçek değildir. Ama doğru olan bir şey var. Erol, benim de kendisi kadar aklımın çalıştığını bildiği için bana yalan konuşmaz. O mutlaka bir yerden tüyo almıştır. Almıştır deyince, bunun yüzde 80'i doğru.

Kesimoğlu: Öldüren kişi "Arnavut" dediniz. Arnavut kökenli olup da yurtdışında yaşayan biri mi, lakabı Arnavut olan biri mi?

Çakıcı: Orasını bilmiyorum, Allah var. Ben, Erol'a, "Niye yakalanmadı?" dedim. Bana, "Arnavut'muş, işin üstüne gitmiyorlar" dedi. Gitmeyen ise M.'dir.

Çakıcı milletvekillerinden Abdullah Öcalan ricasında bulunuyor

Komisyon üyeleri, sorularını tamamlamıştı. Ama, Çakıcı'nın söylemek istediği şeyler vardı. Bunlar arasında kendisi için

önemli gördüğü bir rica da yer alıyordu. Alaattin Çakıcı'nın, komisyon tutanağına geçen sözleri şöyleydi:

YÜZDE 85'İ VATANSEVER: Bu coğrafyanın dışında çok büyük hadiseler geliyor. Türkiye, bir sıkıntının içine sürüklenmek isteniyor. Millet adına TBMM'de görev alanların yüzde 85'inin vatansever olduğu inancı içerisindeyim. Mutlaka her toplumun içerisinde, etnik kökeni ayrı olur. Bir evladın ana babayı seçme şansı yok. İnsan Kürt de olabilir, Ermeni de olabilir. Önemli olan, yaşadığı toplumda neyi hissettiğidir.

BENİM DE HAKKIM: Bu ülkede başbakan idam edildi, milletvekilleri, bakanlar tutuklandı. Devlet, kimsenin tekel ve denetiminde değildir. Kimsenin babasının özel çiftliği değil. Yasaları ihlal etmiş olabilirim. Neticede Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıyım. Sizleri mecliste izlemek, sokaktaki vatandaşın hakkı olduğu kadar, yasaları ihlal etmiş birinin de hakkı.

YÜCE DİVAN'DA: Türkiye, dar bir boğazdan geçiyor. Dar boğazdan geçerken, biz de ülkeyi sıkıkmak istemeyiz. Ama sizleri yakalamışken, burada yüreğimizdeki duyguları anlatmaya çalışmak istiyorum. Şimdi, Ankara'da, Yüce Divan'da bir senaryo oynanıyor. Yasama ve yürütmenin başı olan o günkü Sayın Başbakan, Türkiye'de devre dışı kalmış, bir Alaattin Çakıcı Türkiye'yi yönlendiriyor. Böyle bir saçmalık olmaz. Orada bir komedi var. Mesut Yılmaz, Amerika ve Fransa'yla işbirliği yaparak beni yakalattı. Bana karşı olan bir adam. Benimle işbirliği yapan birisi değil.

"Ben Kürtlerin değil, PKK'nın düşmanıyım"

Süleyman Demirel'i severim. Neresini severim; 40 yıl bu devlete hizmet etmiş. Cumhurbaşkanlığı döneminde artık nefsiyle ilişkisini kesmiş, bilgi birikimiyle, cidden devlete, uluslararası ilişkilerde büyük hizmetleri olmuş, her insanın gençlik dönemiyle ya da bürokrat oluşunun ilk dönemleri ile son dönemleri arasında mutlaka fark vardır.

ONURUMDAN DOLAYI: Devlet kumar masasından idare edilmez. Bu ülkede, devleti kumar masalarında idare ettiler. 52 yıllık yaşamım boyunca uluslararası silah, eroin, esrar gibi kaçakçılıkta

bulunmuş muyum? Veyahut bir arkadaşım var mı? Hayatımda bu işleri yapmadım. Banka hortumcularını, hayali ihracatçıları korumadım. Bu ülkede yeri geldi ama onurumdan ötürü yasaları ihlal ettim. Ülkeyi sevmek, yasaları ihlali meşrulaştırmaz.

PKK DÜŞMANIYIM: Ben ne ANAP'lıyım, ne MHP'liyim. Eski ülkücüyüm, milliyetçiyim. Ucu sivri değilim. Devletin üniter yapısına sahip çıkan adı ama milliyetçi, ama ulusalcı olsun bu ülkeye gönül vermişse partisi hiç önemli değil. Sizin Millet Meclisi'ndeki amacınız Türkiye'nin üniter yapısına sahip Türk milletine hizmetle, bu milletin duygularını yansıtıyorsunuz. Başbakanın zor durumda olduğunu biliyorum. İçinizde Kürt kökenli olabilir. Ben Kürt düşmanı değilim. PKK'nın düşmanıyım. Bu ülkenin, dağda fidanlarını deviren, polisini, subayını, askerini ve kolluk görevlisini katleden PKK düşmanıyım. Ama Kürtler, Türkiye'nin bölünmez bütünlüğüne gönül vermişse, "Türk vatandaşım" diyorsa, bu milletin efendisidir.

"Şemdinlili gelir ama Edirneli gidemez"

ELAZIĞ'DAN ÖTE: Bu ülkede, herhangi bir Kürt vatandaşımız, gönül rahatlığıyla Şemdinli'den Edirne'ye kadar gelebiliyor. Ama kökeni Türk olan, Elazığ'dan öteye gidemiyor. Gittiği zaman acaba "Derin devlet mensubu mu, ajan mı?" diye şüpheleniliyor ve hayatını bile kaybedebiliyor. Yani, devlet topluma kucak açmışken, insanların arasındaki Kürt, Laz, Abaza, Çingene ayrımı yapmamalı. Devletin üst kimliği şu: Türkiye Cumhuriyeti devleti ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Üst kimliği Türkler. Ben, asla Kürt düşmanı değilim, bu ülkeyi bölmek isteyenlere düşmanım. Gönülümüz, bu ülkeye hizmet eden, ama Kürt ama Karadenizli kim hizmet ediyorsa gönülümüz onlarla. Yasaları ihlal etmiş bir mahkûmun duasını Allah kabul etmez diye bir kaide yok. Yeter ki yürekten olsun.

BÖLÜCÜLÜK YAPMASINLAR: Bugün Türkiye'de büyük sıkıntılar, her tarafta ateş var. Toplumsal uzlaşma, devletin bekasına gönül verme, devleti yönetenler de feodal yapıdan kopmayan doğu insanına yol, su, elektrik getirmeli. Beslenme, sağlık, eğitim sorunlarına çözüm getirmeli. Onları da, bu devlet insan yerine koymalı. Ama onlar da bölücülük yapmamalı.

“Bu ülkeyi İran'a çevirmek isteyen, Türk milletinin düşmanıdır”

Talabani, Barzani, Kuzey Irak'ta, Güneydoğulu bir sürü gencimize Erbil Üniversitesi'nde eğitim yaptırmak için burs vermiş. Ona mı kalmış bu ülkenin insanına burs vermek? İfade etmeye çalıştığım şu: Bunlar bizim duygularımız. Rahatsızız. Eskiden aşiret reisi denilen kişi, Amerika'da Beyaz Saray'da “başkan” olarak karşılanıyor. Başbakan çok zor durumda. Sürekli provoke ediliyor. Lütfen, TBMM'deki milletvekilleri etnik kökenlerini bir tarafa bırakıp, bu ülkenin bölünmez bütünlüğüne hep birlikte hizmet etsin. Bunun yanı sıra, yolsuzlukların üzerine gitmek, faili meçhul cinayetleri çözmek istiyorsanız, şeffaf bir parlamento olmalı.

İRAN GİBİ: Mutlaka sizin de analarınız da başörtülüdür. Benim de anamın başı örtülü. İnsanların mutlaka din ve seçme özgürlüğü olmalı. Bu ülkeyi İran'a çevirmek isteyen, Türk milletinin düşmanıdır. Biz, Amerika'ya dost olalım, düşman olmayalım. Ama yaşadığımız coğrafyada da onların bir sitesi veya kolonisi olmayalım. Yani vatandaş olarak istediğim şu: Ülke yanıyor. Eğer bu ülke bizimse muhalefet ve iktidar ona sahip çıkmalı. Bu ülkeye gönül vermiş Kürtler de, bu ülkenin efendisidir. Bölücülük yapan, bu milletin düşmanıdır.

“Abdullah Öcalan yanımızda olursa, olaylar da azalır”

Gerçekten “Temiz Eller” operasyonu isteniyor mu? Bunu İtalyanlar yaptı. Yüzde 70 başarılı oldu. Bu ülkenin esenliği için Aiaattin Çakıcı'nın ölmesi gerekliyse, seve seve ölüdür. Yarın bu ülkede bizim torunlarımız ve çocuklarımız yaşayacak. Ama bu devleti yönetenlerden birileri geçen gün başbakana, “İmralı'nın ağzıyla mı konuşuyor?” diyor. Başbakan, orada bir cümle kullandı. Alkışladım onu. Devlet Bahçeli'ye diyor ki: “Bölücübaşının idam edilmesi kararının altına siz imza koymadınız mı?” Öbür taraftan da diyor ki: “Avrupa Birliği'ne üye olma sürecine siz Kopenhag'da imza atmadınız mı? Şimdi beni tehdit ediyorsunuz. Madem o kadar vatanseversin, niye imza attın?”

APO BURAYA: Devlet, Abdullah Öcalan'ı İmralı'da besliyor. Alaattin Çakıcı'nın yan tarafındaki hücre boş. Abdullah Öcalan'ı İmralı'dan getirip oraya koyun onu. Arada bir ölümü tartarsa, burada hissederse inanın dışarıda bu olayların bir bölümü olmaz. Ben, onu yakalandığında Fransızların 5. kanalında izledim. O adamın yüzünde ölüm korkusu olduğunu hissettim. Hemen, "Benim anam Türkmen'dir, devlete yardım ederim" dedi. Bakın, Selçuklu'dan günümüze kadar et tırnak olmuşuz. Kürtler bizim akrabamızdır.

ÖZELLEŞTİRME: Bu ülkeye yabancı sermaye mutlaka gelmeli. Ama, bu devletin birikimiyle yapılan fabrikaları, tesisleri almak değil de kendileri gelip burada fabrika kursunlar. Yani, mevcuda sahip çıkmasınlar. Özelleştirmeye karşı değilim.

SEVMİYORLAR: Bazı sözde aydınlar var. Bunlar, eski entel komünistler, bugünkü liberal solcular; bu ülkeyi hiçbir dönem sevmədiler. Kim yalan konuşmuyor, kim haram yemiyor? Haram yemek, illa insanın cebinden almak değil. Kim bankayı soymuyor, kim devlet arazisine el koymuyor, kim zina yapmıyorsa, kim Allah'ın tekliğine inanıyorsa Müslüman odur. Türkiye'de İslam'ın siyasallaşmasına da karşıyım.

Suçu ne olursa olsun, Çakıcı'nın söylediklerinin çoğunu milletvekilleri de onayladı.

Gökyüzü Operasyonu

Çok gizli, uzun bir takip başlıyor. Eldeki bilgiler bakanla bile paylaşılmıyor

17 Ağustos 1998'de Fransa'nın Nice şehrinde sahte pasaportla yakalanan, 13 Aralık 1999'da Türkiye'ye getirilen Trabzon'un Arsin ilçesine bağlı Fındıklı köyü nüfusuna kayıtlı olan 1953 doğumlu Alaattin Çakıcı'nın, cezaevindeyken verdiği öne sürülen talimatlar nedeniyle hakkında yeni davalar açılıyordu. Hakkındaki yeni iddialar da Fransa'dan iade edildikten sonra işlemiş olduğu, "çıkar amaçlı organize suç örgütü" oluşturmak, adam öldürmeye teşebbüse azmettirmektir. İstanbul 1 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin (DGM) 29 Kasım 2002 tarihli kararıyla "3 yıl 4 ay ağır hapis, 1 yıl 8 ay 21 gün hapis cezasıyla cezalandırılmasına" karar verildi. Ancak, Çakıcı'nın cezaevinde yattığı süre dikkate alınıp tahliye edildi. Çakıcı için yeni bir dönem başlıyordu.

Türkiye'ye iade edildikten sonra gerçekleştirdiği öne sürülen Karagümrük Lokali'nin kurşunlanması olayıyla ilgili olarak Çakıcı, İstanbul 1 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin kararını, mahkeme savcısı tarafından bozma istemli olarak temyiz edilmişti. Dava dosyası Yargıtay'dan mahkemesine gelene kadar Alaattin Çakıcı ve Başar Barış Çakıcı'ya İstanbul 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından yurtdışına çıkma yasağı konuldu.

Alaattin Çakıcı'nın liderliğini yaptığı ve ülke genelinde faaliyet gösteren organize suç örgütü hakkında gerek suç faaliyetleri gerekse malvarlığına yönelik olarak İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı'nın talimatı yazısıyla Emniyet Genel Mü-

2011.11.11

KİŞİYE ÖZ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

SAYI :8.05.1.EGM.0.09.06.03.5704 /1990 7b
KONU:Proje Çalışma Gurubu

A. Gaharykto elatya
proj. Gaharykto elatya
yoksa, is katarandij
200 yuzl. 10.11.2003

Sayın Aykut Cengiz ENGİN
İstanbul DGM Cumhuriyet Savaşçıları

[illegible][illegible]

El değirmen işi konusu şairiyyatın mübadelesi ile ilgili olduğundan, bu değirmen işi değirmen işi işiyle ilgili 4422 Sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle mücadele kanunu çerçevesinde değerlendirilmeye çalışılır.

Geniş bir alana yayılan bu faaliyetlerin, Başkanlığımız koordinasyonunda İstanbul, Bursa, İzmir, Adana Emniyet Müdürlükleri Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şubeleri, Mali Müfettiş ve Yeminli Kurumların müteakik Proje Çalışma Gurubu desteklenilerek gerekli çalışmaların yapılması hususunda yapabileceği için emir ve talimatımızı arz ederim.

K:
SU CALIFIA NO
2003/18

HANEFİ AVCI
1. Sınıf Emniyet Müdürü
Kaçakçılık ve Organize Suçlarla
Mücadele Daire Başkanı

~~SECRET~~

S. [unclear] [unclear]
 In [unclear] [unclear]
 12.11.2003.
 [unclear] [unclear]
 [unclear] [unclear]

G.I.Z.I.

dürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı (KOM) koordinesinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nce 12 Kasım 2003 tarihinde İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan "Gök-yüzü" kod adlı "projeli çalışma" onayı alındı.

"Projeli çalışma", İçişleri Bakanı Sadettin Tantan döneminde başlamıştı. Aslında Tantan'ın gönlünde "Türkiye Cumhuriyeti Başsavcılığı" oluşturulması da yatıyordu. Yolsuzluk, terör, kara para suçlarıyla mücadelede yargıçlardan, savcılardan, kolluk güçlerinden uzmanlaşacak kadrolar ortaya çıkacak, "ortak arşiv" kullanıma açılacaktı. Çünkü terörün, yolsuzluğun, kara paranın birbiriyle çok sıkı ilişkisi bulunuyordu. "Ortak arşiv" de görevlilerin işini kolaylaştıracak, suç kaynaklarına daha rahat inilecek, iddianameler daha geniş boyutlu olarak hazırlanabilecekti.

Niçin böyle bir adım atmak istediğini Sadettin Tantan'a sordum. Tantan şu yanıtı verdi: "Günümüzde suçlar yalnız bir ille, hatta bir ülkeyle sınırlı kalmıyor. Örgütün bir ayağı bu ilde, bir ayağı başka bir ilde. Şebekenin Türkiye'de ayakları varsa, beyni bir başka ülkede çıkıyor. Bunlarla mücadele hayli zor ve çetrefilli. Bir de yasal altyapı sağlanamıyorsa, mücadelede başarılı olunması da beklenemez."

Tantan döneminde, "organize suç örgütleriyle" mücadelede "projeli çalışma" ayrı bir önem taşıyordu. Bu çalışmayı sadece polis yürütmüyor, içinde Cumhuriyet savcısı, polis, jandarma, gümrük, maliye, dış ticaret ve ilgili bakanlıkların uzmanları da yer alıyordu. Böylece bir şirket hakkında soruşturma başlatılacaksa tüm boyutları araştırılıyordu. Yani önce "suç kanıtları"na ulaşıyor, son olarak yakalama ve gözaltına alınmalar başlıyordu. Ancak, bu uygulama 1 Nisan 2005'te ilginç bir biçimde sonlandırıldı.

Yargıtay'dan Çakıcı'ya kötü haber

Yıllar önce Fransa'da yakalanan, tahliye edildikten sonra da yakın takip altında bulundurulmaya çalışılan Alaattin Çakıcı sürekli gündemdeydi. Birden çok ilde etkindi. Bu gücünü giderek

diğer büyük illere de yaydığı yolunda bilgiler ulaşıyordu. İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı yönetiminde, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı ve bağlı birimleri ile İstihbarat Daire Başkanlığı, bağlı birimlerinin katılımıyla yine ağırlıklı olarak Çakıcı'yla ilgili toplantı yapılacaktı. İstanbul, İzmir, Bursa, Muğla ve Ankara'da örgüt lideri ve elemanlarının faaliyetleri inceleniyordu.

Alaattin Çakıcı'nın Yargıtay'da temyiz aşamasında hüküm giydiği bir dava dosyası vardı. Bu davada olumlu ya da olumsuz bir karar çıkması ihtimaline karşın, Çakıcı davanın olabildiğince uzatılması için çabalıyordu. Gerek kamu kurumlarında görevli olan bağlantıları, gerekse sivil irtibatlarıyla girişimlere başlamıştı. Bunun için, dönemin Yargıtay başkanının bile ziyaret edildiği, Organize Suçlar Dairesi ekipleri tarafından fotoğraflarla belgelenmişti.

8 Nisan 2004 tarihinde, birçok ulusal haber kanalında, Alaattin Çakıcı'nın Yargıtay 1 No'lu Ceza Dairesi'nde görülen temyiz duruşmasında karar çıktığı belirtiliyor, Çakıcı'nın 4422 Sayılı Organize Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'na muhalefetten 3 yıl 4 ay hapis ceza aldığı, yaralama suçunun ise 15 mağdur için ayrı ayrı hüküm kurulması yönünde aleyhte bozulduğu duyuruluyordu.

Çakıcı'nın tüm çabalarına rağmen 3 yıl 4 ay hapis cezası veriliyor

Davanın karara bağlanmasından sonra, Çakıcı bu kez de infazının yapılabilmesi için İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na dosyanın gönderilmesini geciktirmek veya Yargıtay'dan gönderileceği zamanı öğrenmek için kamudaki irtibatlarını devreye sokuyordu. Yine aynı dönemde güvenlik birimlerinin kendisini takibini önleyebilmek amacıyla kamu kurumlarında bulunan irtibatlarını kullanarak ne tür tedbirler alındığını öğrenmeye çalışıyordu.

Dava dosyasının olumsuz karara bağlanıp 4422 Sayılı Kanun'a muhalefet suçundan verilen 3 yıl 4 ay ağır hapis cezasının onanmasından sonra, bu cezanın infazı, yani Çakıcı'nın cezaevine konulmasına sıra geliyordu. Yargıtay'dan dosyanın İstanbul DGM'ye gönderilmek üzere postaya verildiğini bağlantılı olduğu bazı ka-

mu görevlilerinden öğrendi. Artık harekete geçme ve bir an önce yurtdışına çıkma zamanı gelmişti. Bunun için öncelikle alınması gerekli önlemler vardı.

Çakıcı'nın bu aşamadan sonra neler yapacağı, buna karşı polis-in karşı önlemlerinin ne olacağına bakalım:

Bağlantılı olduğu kişilerden, ceza verilen dosyanın Yargıtay'dan gönderildiğini sağlam kaynaklardan öğrendikten sonra 26 Nisan 2004 tarihinden itibaren örgüt elemanlarıyla eşzamanlı olarak tüm irtibatlarıyla her türlü ilişkisini bir anda kesti. İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Çakıcı hakkında 3 Mayıs 2005 tarihinde yakalama müzekkeresi çıkarıldı.

Çakıcı bir an önce yurtdışına kaçmak, polis de kaçırmamak ve yakalamak için çabalıyordu.

“Bir an önce git” bilgisini alan Çakıcı operasyondan bir gün önce villadan ayrılıyor

4 Mayıs 2004 tarihinde Alaattin Çakıcı'nın yakalanmasına yönelik yapılan çalışmalar sırasında Çakıcı'yla birlikte aynı davadan aranan Başar Barış Çakıcı ve Alaattin Çakıcı'nın liderliğini yaptığı yapının elemanları İzmir-Yeni Foça'da, işadamları Erol Evcil'in adamları tarafından kiralanan villada gizlenmeye başladılar. Polis villanın yerini belirledi. İşte o günlerde Çakıcı'ya, “Bir an önce git” mesajı ulaştı. Alaattin Çakıcı operasyon yapılacak villadan, bir gün önce yani 3 Mayıs 2004 tarihinde ayrıldı ve yurtdışına kaçtı. Bu durum, Emniyet içinde, Çakıcı'ya bilgi sızdırıldığı iddialarını da yeniden gündeme getirdi. Bu konuda gizli araştırmalar gerçekleştirildi. Ancak, sonuç alınamadı.

Yapılan operasyonda Alaattin Çakıcı'nın dört adamı, Erol Evcil'le aynı davadan aranan Başar Barış Çakıcı yakalandı. 1969 Trabzon doğumlu Başar Barış Çakıcı'nın yapılan üst aramasında kendi fotoğrafı yapışık olan Mehmet ve Hatice oğlu 1973 Ünye doğumlu Yıldırım Akın adına düzenlenmiş sahte nüfus cüzdanı ile yine kendi fotoğrafı yapıştırılmış 8 Aralık 2003 tarihinde alınma gösterilen TR-O No: 202459 Yıldırım Akın adına düzenlenen

ve İtalya'nın İstanbul Başkonsolosluğu'ndan alınan 7 Aralık 2008 tarihine kadar geçerli pasaport ele geçirildi.

Polis, Çakıcı'yı elinden kaçırmıştı. Yakalamak için yine uzun bir maraton gerekiyordu. "Nasıl kaçtı, kimler yardımcı oldu, nereye gitti?" sorularına cevap aranıyordu. Nefes nefese bir takip başlamıştı. Polisin villaya baskın yaptığı gün, hatta aynı saatlerde Çakıcı soyadlı bir kişi saat 14.10 uçağıyla Türkiye'den Almanya/Hamburg'a gitmek için uçağa binmişti. Bu Çakıcı'nın yeğeni ve koruması Aytuğ Genççağa Çakıcı'ydı. İtalya'nın İstanbul Başkonsolosluğu'ndan pasaportu için 90 günlük vize aldığı anlaşıldı. Bu kişinin takibi amacıyla Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nca bilgiler Alman polisine iletilti. Çünkü, Aytuğ Genççağa Çakıcı'nın, Almanya'da bulunduğu süre boyunca Alaattin Çakıcı ile buluşma olasılığına karşı izlenmesi sağlanacaktı.

9 Nisan 2004 tarihinde, İstanbul DGM Başsavcılığı'na sevk edilen sekiz örgüt üyesi serbest bırakıldı. Alaattin Çakıcı'nın aranmakta olduğu aynı suçtan cezası kesinleşen Başar Barış Çakıcı ise tutuklandı.

Alaattin Çakıcı, denizyoluyla nasıl kaçtı?

Yine resmi belgelerden yola çıkalım. Alaattin Çakıcı, kaldığı villaya baskından bir gün önce yurtdışına kaçmasında bugüne kadar duyulmamış bilgileri aktaralım.

Alaattin Çakıcı, İbrahim Arı adıyla beyaz saçlı, beyaz bıyıklı ve numaralı gözlük kullanmak suretiyle kılık değiştirerek 3 Mayıs 2004 tarihinde saat 10.55 sıralarında Antalya'dan denizyoluyla Holy Tur şirketi üzerine kayıtlı Brütüs isimli yatla Yunanistan'a doğru çıkış yaparken, yanında Mehmet Salih Hantal, Roswitha Magareta Hantal, Armağan Deniz, Hüseyin Ağbudak, Ahmet Doğan, Erden Balkan bulunuyordu. Çakıcı, Antalya'ya uzaktan bakarken hüznünlendi. Yine vatan özlemiyle yaşayacaktı. Türkiye'ye el salladı.

Polis, yatla ilgili araştırma yaptı. Kayıtlara göre Brütüs yatı, 6 Mayıs 2004 tarihinde Antalya'nın Kaş Limanı'na Alaattin Çakı-

cı ve Armağan Deniz'in dışındaki diğer aynı yolcularıyla birlikte giriş yapacaktı. 7 Mayıs'ta Antalya Emniyet Müdürlüğü'nce Mehmet Salih Hantal, Roswitha Magareta Hantal, Hüseyin Ağbudak, Ahmet Doğan, Erden Balkan yakalandı. O yolcular arasında İbrahim Arı sahte kimlikli Alaattin Çakıcı ile Armağan Deniz yoktu. Çakıcı ile ilgili çok yönlü araştırmalar sürüyordu.

Genel kanı, Çakıcı'ya "Bir ön önce kaç, yoksa yakalanacaksın" yolunda haber uçurulduğuydu.

Bu süreçte Çakıcı'ya değişik meslek kesimlerinden de yardımcı olanlar, yakalanmaması için çaba gösterenler vardı. Çakıcı yurtdışına kaçtıktan sonra yürütülen çalışmalar sırasında da değişik bağlantılar görüldü. İşte, resmi bilgilere göre Çakıcı'nın arandığı dönemde yapılanlar:

Çakıcı'ya her ülke için farklı kimliklerle pasaport çıkarıldı

- Ali oğlu 28 Nisan 1951 doğumlu İbrahim Arı ismine İtalya'nın İstanbul Başkonsolosluğu'ndan 16 Nisan 2004-5 Mayıs 2004 tarihleri arası, pasaportuna 15 günlük vize alındı.
- Bahaddin ve Fatma oğlu 15 Mayıs 1951 doğumlu Alaattin Albayrak adına 27 Nisan 2004 tarihli vize başvurusuyla Yunanistan Konsolosluğu'ndan 1 Mayıs-24 Mayıs 2004 tarihleri arası (7) gün tek giriş Yunanistan vizesi alındı.

Bu bilgiler doğrultusunda Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi tarafından hemen, Ankara'da görev yapan Yunanistan, İtalya, İspanya, Fransa, İngiltere ve Almanya Emniyet irtibat görevlileriyle temasa geçildi. Alaattin Çakıcı'nın yakalanması amacıyla girişimler başlatıldı.

Emniyet Genel Müdürlüğü Interpol Daire Başkanlığı tarafından 7 Mayıs 2004 tarihinde saat 01.00'de yıldırım mesaj olarak 181 ülkeye ve Interpol Genel Sekreterliği'ne Alaattin Çakıcı'nın gerçek kimlik bilgileri ile kullanmakta olduğu sahte pasaport bilgileri ve yanında bulunan Armağan Deniz'e ait kimlik bilgileri ulaştırıldı. Bu kişinin organize suç örgütü lideri olduğu, hakkın-

da mahkûmiyet kararı bulunduğu, Türk adli makamlarınca aranmakta olduğu bildirildi. İngiltere'nin Ankara'daki irtibat görevlisine Çakıcı'yla ilgili özel bir bilgi de verilmişti. Bu bilgiye göre, Çakıcı'nın canı kadar çok sevdiği kızı İngiltere'deydi, dolayısıyla onun izlenmesi halinde, Çakıcı'ya ulaşılabilirdi.

5 Mayıs 2004 tarihinde saat 08.30'da, Alaattin Çakıcı, İbrahim Arı adına düzenlenmiş sahte pasaportunu kullanarak uçakla Yunanistan'ın başkenti Atina'dan İtalya'nın Milano kentine gitti,

Çakıcı'nın İtalya'da bulunabilmesi için her türlü bilgi Emniyet'e anlatılıyor

Çakıcı'nın İtalya'ya gittiğinin belirlenmesi üzerine İtalya Emniyet Müdürlüğü'ndeki Türk Emniyet irtibat görevlisi, Alaattin Çakıcı'nın İtalya'da bulunan ve daha önceleri irtibat halinde olduğu Fatoş Aslı Ural, Ayşe Fatma Y., Mario Mazzeschi ve sahte kimlikle Çakıcı'nın yanında bulunan Armağan Deniz'le ilgili bilgiler verdi. Ancak, Çakıcı da karşı önlemler alıyor ve polisi şaşırtmak, izini kaybettirmek için farklı adımlar atıyordu.

İtalyan polisi tarafından yürütülen çalışmalarda şu bilgilere ulaşıldı:

- Alaattin Çakıcı, İbrahim Arı sahte kimliğini kullanarak 5 Mayıs 2004 gecesi Armağan Deniz'le birlikte İtalya'nın Milano kentindeki Sheraton Oteli'nde kaldı. 6 Mayıs tarihinde saat 10.50 sıralarında otelden ayrıldı. Çakıcı ve yanında bulunan Armağan Deniz, Ayşe Fatma Y. tarafından bir araçla alındı. Otel ücreti Armağan Deniz tarafından kredi kartıyla ödendi.
- 7 Mayıs 2004 tarihinde Olympick Havayolları'na ait 18.05 uçağına, Yunanistan'ın başkenti Atina'dan, Rodos Adası'na yer ayırttığı öğrenildi, ancak İtalya'dan Yunanistan'a ne zaman ve hangi vasıta ile geçeceği öğrenilemedi.
- 7 Mayıs 2004 tarihinde Olympick Havayolu şirketinden alınan bilgiye göre, saati belirtilen uçakta İbrahim Arı ve Armağan Deniz'in bulunmadığı anlaşıldı.

Türk polisi, Alaattin Çakıcı'nın, Rodos Adası'nda henüz açık kimlik bilgilerine ulaşamayan Sami adında bir arkadaşı olduğunu ve bu kişiyle çok yakın dostlukları bulunduğunu öğrenmişti.

Yunanistan Konsolosluğu'ndan Beşiktaş'ın referansıya vize

Çakıcı'nın kullanmakta olduğu Alaattin Albayrak sahte kimliğiyle 30 Nisan 2004 tarihinde Finansbank'tan ve Garanti Bankası'ndan, kullanmakta olduğu İbrahim Arı sahte kimliğiyle de Finansbank'tan olmak üzere toplam üç kredi kartı almıştı. Çakıcı'nın, İbrahim Arı sahte kimliğiyle İstanbul'da bulunan Yunanistan Başkonsolosluğu'ndan, Beşiktaş Spor Kulübü referansıya vize aldığı anlaşıldı.

Bu bilgi üzerine, 1 Nisan 2004 tarihinden geçerli bir ay Yunanistan'a giriş amacıyla vize talebinde bulunan kişilerin açık kimliği istendi. Bu tarihte, İbrahim Arı sahte kimlikli Alaattin Çakıcı'dan başka, Beşiktaş (BJK) referansıya vize talebinde bulunan olmadığı öğrenildi.

Çakıcı'nın belirli çevrelerle ilişkilerinde önemli rol oynayan Gökçe Gerzile'nin açık kimlik bilgileri Yunan makamlarına verildi. Gerzile'nin 10 Mayıs 2004'te ya da birkaç gün sonrasında Yunanistan'a gidebileceği bildirildi. Türkiye, bu kişinin Yunanistan'da takip edilmesini, irtibat kurduğu şahısların kimlik bilgileri ile Yunanistan'dan çıkış yapacağı yer, tarih ve çıkış şeklinin bildirilmesini istedi. Ancak, Gerzile Yunanistan'a gitmedi.

Gelen her bilgi geniş bir araştırmaya tabi tutuluyordu. Yunanistan, İtalya, İngiltere, İspanya, Almanya, Hollanda, Avusturya ve Belçika irtibat görevlilerine, Çakıcı'nın yakalanması için yardımcı olabilecek güncel bilgiler Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi tarafından veriliyordu.

Hakkında toplanan bilgilere göre Çakıcı, 10 Mayıs 2004 tarihinde saat 24.00'te, İsviçre'nin Cenevre kentinde bulunan Otel Noga'daydı. O sıralarda İsviçre'de öğrenim gören oğlu Ali, 9

Mayıs'ta aşırı hızlı araç kullandığı ve kazaya yol açtığı için polis tarafından yakalanmıştı. Emniyet'in bilgisi, Ali'nin İsviçre'nin Lozan kentinde gözetiminde olduğu yolundaydı. Çakıcı'nın bu nedenle İsviçre'ye gidebileceği değerlendirildi. Tüm çalışmalar İsviçre'ye kaydırıldı.

Armağan Deniz'in, eşi Catherine Magdalene Deniz, hem Türk hem de İngiliz vatandaşıydı. Armağan Deniz'in kardeşi Barış Deniz de İtalyan uyruklu Anna Soggiu Deniz'le evliydi. Çakıcı'nın bu kişilerle buluşabileceği İsviçre makamlarına bildirildi. İngiltere irtibat görevlisi tarafından Armağan Deniz'in 11 Mayıs 2004 tarihinde İsviçre'den İngiltere'ye uçakla gittiği ve havaalanından araba kiraladığı öğrenildi. Bunun üzerine İngiliz irtibat görevlisine Armağan Deniz hakkında geniş bilgi aktarıldı. Çakıcı'nın, Armağan Deniz'le irtibata geçme ihtimalinin yüksek olduğu bildirildi ve özellikleri hakkında bilgi verildi.

Çakıcı iz bırakmıyor

Çakıcı'nın Türkiye'den kaçışıyla ilgili farklı yorumlar yapılıyordu. Polisten bilgi sızdığı üzerinde duruluyor, polis bir taraftan da kendi içinde gizli bir araştırma yapıyordu. Bazı kişilerden şüphelenildi ama kanıt elde edilemedi. Artık Çakıcı'nın nasıl kaçtığından çok, yeniden nasıl yakalanacağı üzerinde duruluyordu. Bu durum, polis için onur meselesi haline gelmişti. Çünkü, göz göre göre Çakıcı kaçırılmıştı. Şimdi, onu İsviçre'de yakalama planları yapılıyordu.

Polise ilginç bilgiler geliyordu. Bunlardan biri de Çakıcı'nın eşi Gönül Hanım'ın, İsviçre'de gözetiminde tutulan oğlu Ali'yi kurtarabilmek için çaba göstereceği ve bu yolla Alaattin Çakıcı'ya ulaşma olasılığıydı. 12 Mayıs 2004'te, Çakıcı'nın eşi Gönül Hanım'ın, oğlu için istenen 50 bin İsviçre frangını, Leyla Çakıcı'dan istediği bilgisi İsviçre polisine bildirildi.

Çakıcı iz bırakmıyor, bıraksa bile polisten önce davranıp o bölgeden ayrılıyordu. Sürekli yer değiştiriyor, mümkün olduğunca farklı kişiler adına kayıtlı telefonlar kullanıyordu. Çakıcı'nın yakalanması için uluslararası yakalama ve tevkif müzekkeresi ni-

teliğinde olan kırmızı bültenden önce, “difüzyon belgesi” hazırlanarak irtibat kurulan tüm ülkelere gönderildi. Difüzyon, “Bu kişiyi arıyoruz” demektir.

Lokantacı Necip, Çakıcı’nın emirlerini, bağlantılı olduğu kişilere iletiyor

Gelen son bilgi ilginçti. Alaattin Çakıcı’nın, Avusturya’da yaşayan ve silah kaçakçılığından sabıkası olan Trabzon’un Akçaabat ilçesi Uğurlu köyü nüfusuna kayıtlı Necip İleli’yle temas kurduğu, bu kişiyi aracı olarak kullanarak Türkiye’deki tanıdıklarıyla irtibata geçtiği, emir ve talimatlar verdiği öğreniliyordu. Necip, polis için önemliydi. Çakıcı’ya ulaşmanın yolunun Necip’ten geçeceği düşünülüyordu. Çakıcı’yla ilişkilerde kullanılan Avusturya telefon numaralarının teknik takibinin yapılabilmesi için 18 Mayıs 2004’te onay alındı. Yapılan çalışmalar özellikle Fransa irtibatı Emin Çakıcı, Onur Çakıcı ve Avusturya irtibatı Necip İleli üzerinde yoğunlaşıyordu.

İçişleri Bakanlığı ile Adalet Bakanlığı, Çakıcı’nın yakalanması için uyumlu bir çalışma yürütüyordu. Çakıcı hakkında 22 Mayıs 2004 tarihinde “kırmızı bülten” çıkarıldı. Bu bülten, tüm ülkelere “yıldırım mesaj” olarak Interpol Türkiye Daire Başkanlığı tarafından gönderildi. Çakıcı’nın etrafındaki çember daralıyordu. Alınan her bilgi ilgili ülke Interpol’üne gönderiliyordu.

Çakıcı, hangi kamu görevlileriyle telefonla konuşuyordu?

Çakıcı’ya hangi kamu görevlisinin “kaç” dediği aslında net olarak ortaya çıkarılamamıştı ama bu dosya tam da kapanmış değildi. Alaattin Çakıcı’nın hangi kamu görevlileriyle telefonla konuştuğuna ilişkin “İletişim Tespit Tutanağı” İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Başsavcılığı’na 25 Mayıs 2004’te iletili.

Aynı gün İngiltere’de bulunan ve Alaattin Çakıcı adına Türkiye’yi arayarak görüşmeler yapan Armağan Deniz’in kullanmış olduğu cep telefonu numaraları ve diğer bilgiler, anında

İLETİŞİM TESPİT TUTANAGI

İstanbul 6 Nolu DGM Hakimî tarafından verilen 15.03.2004 tarih ve Müt.Kar.No.2004/90 sayılı iletişimin dinlenmesi veya tespiti kararının uygulaması sonucunda Hakkı Süha ŞEN isimli kişinin kullandığı [REDACTED] numaralı iletişimin aracının 15.03.2004 - 15.06.2004 tarihleri arasında yapılan dinlenmesi sonucunda aşağıdaki suç unsuru taşıyan konuşma tespit edilmiştir.

KAYIT SIRA NO : 60
 DİNLENEN NUMARA : [REDACTED]
 TARİH VE SAAT : 2004-04-09 15:05:09
 ARAYAN NUMARA : [REDACTED]
 ARANAN NUMARA : [REDACTED]
 ARAYAN : HAKKI SÜHA ŞEN
 KASIF KOZINOĞLU (ARKA FONDA)
 ARANAN : ALAATTİN ÇAKICI
 KONUSMANIN LEHCESİ : Türkçe.

SÜHA : Tesekkürler
 YERKEK : Niye gelmedin söyliermişin oana
 SÜHA : Ani ani voi değisti ondan
 ALAATTİN : Buyur Süha niçin
 SÜHA : Abi kusur bakma volda ya simdi aniyie berabere dileklerini getiriyorum.
 sanada Teskilatın başındaki abi senin için çabı savgılı bir insan demis anlatabiliyomuyum.
 ALAATTİN : Evet
 SÜHA : Duyuyomusun abi ARKA FONDAN (ONUN İÇİN YARDIM EDİYORUM :
 Onun için diyo ben yardım ediyorum diyo yani bir bekientim yok diyo yani yanlış
 anlaşılmasın yani ben şey diyecem anlatabiliyomuyum hee
 ALAATTİN : Estagfurullah
 SÜHA : ARKA FONDAN (BİR) Bir yani he he evet abi ARKA FONDAN (BEN
 KENDİMCE HAKSIZLIĞA UĞRADIĞINA İNANDIĞIM İÇİN.BEN KENDİN İÇİN
 Benim fikrimde diyo benim fikrimde haksızlığa uğradığım için diyo
 ALAATTİN : Allah razı olsun
 SÜHA : Allah razı olsun diyo abi ARKA FONDAN(BEN HAYATTA YANLIŞ
 YAPMADIM BEN ONLAR GİBİ DEĞİLİM BEN DEVLETE HİZMET ETMEYE
 DEVAM EDİYOM) Duydunmu onu abi
 ALAATTİN : Evet evet dinliyorum
 SÜHA : ARKA FONDAN (BİDE BİDE BU YAHUDİLER BAŞKANININ
 ANLAŞILMIYOR.GEÇEN HAFTA BİLİYOSUN) Biliyorum abi ARKA FONDAN (
 ORDA DA SÖYLENECEK NE VAR SA SÖYLEDİM TAMAM MI) Evet abi ARKA
 FONDAN (BU SENİN BENİM İÇİN ÖNEMLİ DEĞİLDE) Anladım abi ARKA

Alaattin Çakıcı'nın telefonları dinlenirken önemli isimler de ortaya çıkıyordu. Bunlardan birisi Çakıcı'nın Yargıtay'daki dosyasını takip eden Hakkı Süha Şen'di. Ünlü MİT mensubu Kâşif Kozinoğlu da belgede yazıldığı gibi "arka fonda" bulunuyordu.

İngilizlere bildiriliyordu. Bu arada İstanbul DGM savcısı, 28 Mayıs 2004 tarihinde yazılı bir talimatla Alaattin Çakıcı'nın kaçışına ve suç örgütüne yardım yataklıkta bulunan Aydın Göker, Hakkı Süha Şen, Nizamettin Özoğul, Mehmet Özbek'ün yakalanmasını istedi. 31 Mayıs'ta bu kişiler yakalandı, ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

Çakıcı'nın kaçışının üzerinden bir ay geçmişti. Çok yaklaşıyor ama bir türlü yakalanması mümkün olmuyordu. 7 Haziran 2004'te, Çakıcı'nın Türkiye'yle irtibata geçen Fransız numaralarına ilişkin mahkeme kararı alındı ve bu numaralar Fransız adli makamlarınca teknik takip altında tutuldu.

Öte yandan Türkiye'de bulunan irtibatlarının, Çakıcı'yı görmek üzere yurtdışına gidebilecekleri bilgisi alınmıştı. Bunların kimler olduğu, açık kimlikleri, konudan haberdar edilen ve gidebilecekleri ülkelerin görevlilerinin tamamına bildirildi. Bunların vize talebinde bulunmaları durumunda Emniyet'in haberdar edilmesi istendi.

Çakıcı'nın yatı Bodrum'dan yola çıkıyor

Çakıcı'nın Bodrum marinasında demirli bulunan yatı da polisin takibi altındaydı. 14 Haziran 2004'te ani bir gelişme oldu. Yat, üç personeliyle Fransa'ya gitmek üzere yola çıktı. Yatın tüm özellikleri önceden öğrenilmişti. Yatta bulunan üç kişinin açık kimlikleri ve gidecekleri marina da Fransızlara bildirildi ve bu yatın büyük bir gizlilik içinde takip edilmesi kararı alındı.

Şifreli konuşmalar yapmış olsalar da, Fransa'da Alaattin Çakıcı'nın yanında Onur Çakıcı'nın da bulunduğu anlaşıyordu. Çakıcı'nın yer değiştirmeden yakalanması önemliydi. Çünkü, Çakıcı'nın Kanada'ya, oradan da ABD'ye geçebileceği yolunda bilgiler vardı. 17 Haziran 2004'te bu bilgi, Türkiye'de görevli FBI yetkililerine aktarıldı. Polis polise iyi çalışılıyordu. Araya siyasetçiler girmese işler daha kolay çözülmüyordu. Nihayet yurtdışından çok önemli bir bilgi geldi.

Operasyona adım adım şöyle yaklaşıldı:

- 18 Mayıs 2004'te Türkiye'nin talebi üzerine Avusturya polisi- nin teknik takip çalışmalarında Çakıcı ile bağlantılı önemli bir telefon belirlendi. Avusturya polisi, bu durumu Türk Emniyeti'ne bildirdi.
- 22 Haziran 2004'te mahkeme kararı alınarak Avusturya makamlarıyla gerekli yazışmalar yapıldı.
- Onur Çakıcı'nın, Türkiye'de bulunan irtibatı 1972 Almanya doğumlu Amasya-Suluova nüfusuna kayıtlı Adnan Korkut'un bir kişiye eylem yapacağı duyumu alındı. Bu kişinin giyabi tutuklama kararıyla arandığı anlaşıldı.
- 23 Haziran 2004'te durum, Kırklareli Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ne bildirildi. Aranılan kişi 28 Haziran'da yakalandı. Cezaevine konulmakla ölümden de kurtarılmış oldu.
- 28 Haziran 2004'te İsviçre'de bulunan Alaattin Çakıcı'nın eşi Gönül Hanım ve oğlu Ali'nin, Fransa'da bulunan yata gelecekleri, kullanacakları araçların plakaları, yanlarında iki misafirle ilgili bilgiler aktarıldı. Armağan Deniz'in de Fransa'ya geleceği öğrenildi ve tüm bu bilgiler Fransız polisine bildirildi.

Çakıcı, Necip İleli'yi arıyor: "Şehri iyi bilmiyorum, beni karşılayın"

Çakıcı'nın yakalanmasına yönelik çalışmalar devam ederken ilginç gelişmeler de oluyordu. Yapılan teknik takipler, telefon dinlemeleri yeni eylemlerin yapılacağını gösteriyordu.

Alaattin Çakıcı'nın, Türkiye'de bulunan yakın adamlarından Adem Çakıcı, Murat Aydınşakır, Cem Akarsu ve Ozan Güngören'e verdiği emir, üvey oğlu İsmail Onur Özbizerdik'e yönelik eylem yapılmasıydı. Bu, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi tarafından saptandı. 28 Haziran 2004'te Muğla ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlüklerine bildirildi. İstanbul'da yapılan operasyonda, eylem yapacakları öne sürülen kişiler dört tabancayla birlikte yakalandı ve ilk sorgularından sonra tutuklandılar.

Avusturya'daki çalışmalar, Türkiye'den gönderilen bilgiler doğ-

rultusunda yürütülüyordu. Türk polis irtibat görevlisinin talebi üzerine 14 Temmuz 2004'te Avusturya polisi tarafından yapılan teknik takip çalışmalarında sürpriz bir gelişme yaşandı. Lokantacı Necip İleli'yi telefonla arayan bir kişi, otomobille Viyana'ya yaklaştığını belirtti, "Şehri bilmiyorum. O yüzden beni karşılayın" dedi.

"Amca geliyor, hazırlan"

Bu görüşmeden hemen sonra, lokantacı Necip İleli, arkadaşı Ali Karahasan'ı telefonla aradı, "Amca geliyor, hazırlan" dedi. Necip'in "Amca" dediği kişi, Alaattin Çakıcı'dan başkası değildi. Necip'in bu görüşmesi, büyük bir hareketliliğin de başlangıcı oldu, çünkü telefonu dinleniyordu. Avusturya'daki Türk irtibat görevlisi de, Avusturya polisiyle birlikte "fiziki takip" çalışmasına katılmak için hareket etti. O an yaşanan gelişme, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi'nin yeni başkanı Hanefi Avcı'ya bildirildi. Artık, Necip İleli ve Ali Karahasan üzerinde yoğunlaşılacaktı.

Avusturya polisi dört ayrı ekiple takipteydi. Ali Karahasan ile Necip İleli Viyana şehir merkezindeki Mercury Otel'e ellerinde çantalarla girdi. Ancak çıkışta ellerinde çanta yoktu. Otelde bir buluşma sağlanmış, çantalar verilmişti. Ama kime? O henüz belirlenememişti. Avusturya polisiyle takipte bulunan Türk görevli, otelin hemen yanındaki otoparkta Organize Suçlar Dairesi tarafından daha önce saptanan, rengi, plakası Avusturya polisine bildirilen otomobili gördü. Bu otomobil, Alaattin Çakıcı'nın Fransa irtibatı olan Emin Çakıcı'nın, Fransa plakalı lacivert renkli BMW marka aracıydı.

Ali Karahasan ve Necip İleli otelden ayrıldı. Ali, "Lale" isimli lokaline saat 12.00 civarında gittiğinde kendisini dört kişi bekliyordu. Obzervasyon, yani içeridekilerin görüntülerinin alındığı cihazla bunların kimlikleri belirlenmeye çalışıldı. Ancak, Ali'yi izleyenler, bu kişileri daha önce görmemişti. O yüzden kim olduklarını anlayamadılar.

Aynı gün saat 14.00-15.00 arasında Ali Karahasan, eşi Helga ile birlikte Necip İleli'nin kullandığı Toyota marka otomobille bir kişiyle buluşmak üzere otoparka girdi. Bekledikleri kişi geldi. Başında

şapka olan kişiyle ayaküstü konuştular, ardından vedalaştılar. Necip İleli onları biraz uzakta bekliyordu. Tedirgindi, izlenmiş olabileceğini düşünüyordu. Kendisinin dikkatsizliği yüzünden "Amca" yakalanırsa çok zor durumda kalacağını da biliyordu. Necip İleli'nin kullandığı otomobile bindiler. Kısa bir süre sonra Ali Karahasan araçtan indi ve kendi aracına bindi. Havaalanı yönüne doğru gitmeye başladılar. Buradan A-23 karayoluna döndüler.

Nefes kesen ama gizlilik içinde yürütülen bir takip vardı. Bu takip, polisi Alaattin Çakıcı'ya doğru götürüyordu. Yaklaşık 45 dakika sonra Emin Çakıcı'nın BMW'si ile Ali Karahasan'ın Mercedes marka otomobili aynı dakikada havaalanı istikametine yöneldi. Ali'nin kullandığı Mercedes marka otomobil A-4 karayolundan havaalanına, Emin Çakıcı'nın kullandığı BMW ise A-23 karayolundan, Necip İleli'nin kullandığı Toyota marka otomobilin güzergâhına doğru giderken yine yol değişikliği yapıldı. Araçlarda bulunanlar bir şeylerden şüphelenmişti. Birden A-21 yolunda Fransa istikametine yöneldiler.

Araçlara aynı anda operasyon

A-2 karayolundan Klagenfurt'a giden Toyota marka ve A-21 karayolundan Fransa'ya doğru giden BMW marka otomobile eş zamanlı operasyon düzenlenmesi planlandı. Ekipler çok seri hareket ediyordu. BMW marka otomobilde sadece 1946 Trabzon Arsin doğumlu Emin Çakıcı bulunuyordu.

Lokantacı Necip İleli'nin kullandığı Toyota marka otomobile Avusturya'nın WEGA operasyon timi, otomobil hareket halindeyken müdahale etti. Çok seri hareket ediliyordu. Yere yatırılan kişi Alaattin Çakıcı'ya benziyordu. Diğeri ise Trabzon'un Akçaabat İlçesi Uğurlu köyü nüfusuna kayıtlı 1963 doğumlu Necip İleli'ydi.

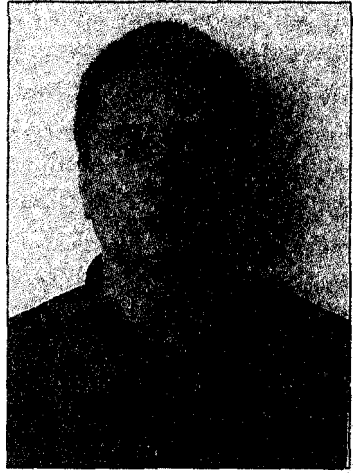
Asfaltın üzerine yüzüstü yatırılan, üzerinde 30 Haziran 1948 Niğde-Bor doğumlu Faik Meral kimliğini taşıyan kişiyi Türk polisi tanımıştı ama Avusturya polisi onun Çakıcı olduğundan bir türlü emin olamıyordu. Haftalardır onu yakalamak için teknik ve fiziki takip yapıyorlardı. O kişiyi fotoğraflarından, alındaki derin yara izinden iyi tanıyorlardı. Ama, fiziki görünümünü bilinenden

çok farklıydı. Operasyon sırasında orada bulunan Emniyet mensubu, bu kitap için “perde arkasında” yaşananları anlattı.

Alaattin Çakıcı’nın Türkiye’den kaçtığı günlerde, konuştuğum bir Emniyet yetkilisi, “Çakıcı’nın kaçışından dolayı üzgünüz. Ama, en kısa sürede yakalanmasını sağlayacağımızdan emin olabilirsiniz” diyordu. Bunu neye dayanarak söylediğini sorduğumda, “İlişkilerimize” karşılığını vermişti. Ona göre Çakıcı’nın gidebileceği ülkeler belliydi. Önemli olan, Çakıcı’nın hangi ülkede olduğunu belirlemektir. Günümüzde “teknik takip” diye nitelendirilen telefonların dinlenmesi, dinleme altına alınan telefonla kiminle konuşulduğunu saptamak için “telefon sorgulaması” polise önemli ipuçları veriyordu. Aranılan kişinin kullandığı belirlenen telefonla, bir telefon numarası aransa, artık aranan kişinin kimleri aradığı da kontrol altında tutulabiliyor. Telefonlar dinlenmiyor ama “detay sorgu” istihbaratçıyı yönlendiriyordu.

Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk Dış İlişkiler Genel Müdürü Abdülkadir Kaya deneyimli bir bürokrattı. Çakıcı’nın yakalanmasının uzun bir zaman almayacağını biliyor, bu nedenle dosyasını hazır bekletiyordu. Çakıcı’nın iade dosyasının İngilizceye çevirisini bile yaptırmıştı. Yasaya göre, en geç 18 gün içinde iade dosyası Avusturya’ya gönderilecek ve ardından iade süreci başlayacaktı.

Abdülkadir Kaya, Çakıcı’nın Fransa’dan alındığı dönemde karşılaşılan zorlukları anlattı. “Hukuk sistemimizde önemli çarpıklar var. Çakıcı, 1998’de Fransa’da yakalandığı zaman bunun sıkıntıları çok çekildi. Bugün yasalarda önemli düzenlemelere gidilmesinde, geçmişte karşılaşılan sorunların büyük etkisi oldu. İdam cezasının kaldırılması iyi oldu” diyerek bu konuyla ilgili şu örneği verdi:

Alaattin Çakıcı, lokantacı Necip İleli’nin otomobilinde yakalandı. İleli, Çakıcı’nın kaçtığı günden beri takip altında tutuluyordu.

“Emlakbank eski Genel Müdürü İbrahim Engin Civan’ın vurulmasıyla ilgili olarak savcılığın hazırladığı iddianamede yaralayan kişi için 7,5 yıl hapis cezası istenirken, yaralamaya azmettirmek suçundan Alaattin Çakıcı hakkında ise idam cezası talebinde bulunuyor. Halbuki azmettiren kişinin cezasının, eylemi gerçekleştireninkinden daha az olması gerekir. Yani hakkında idam cezası istenen Çakıcı, bu suçtan en fazla 7 yıl ceza alabilir. Ama gelin bu durumu anlatın. Savcıdan iddianamesini değiştirmesini istemek olmaz. Biz de Çakıcı’nın iadesini isterken Fransız makamlarına, ‘Her ne kadar Çakıcı hakkında bu dosyadan idam cezası isteniyorsa da, aslında alacağı ceza 7 yılı geçmez’ dedik. Buna rağmen Fransa, İbrahim Engin Civan’ın vurulması olayıyla ilgili olarak Çakıcı’nın yargılanmasını kabul etmedi.”

Çakıcı operasyonu için Avusturya’ya üç kişi gönderiliyor

Tarih 2 Temmuz 2004’ü gösteriyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü’nün Dikmen’deki binasında “Çakıcı” dosyası masaya yatırılmıştı. Çakıcı’nın Türkiye’den ayrıldığı günden bu yana yaptığı telefon konuşmaları, gittiği ülkeler, oralarda kimlerle ilişki içinde olduğuna ilişkin duyurular değerlendiriliyordu.

Son bilgiler, Çakıcı’nın 10 Temmuz’dan sonra Fransa plakalı Toyota marka bir otomobille Avusturya’ya geçeceği yolundaydı. Durum, hemen Avusturya’da bulunan Türk Emniyet irtibat görevlisine bildirildi ve gerekli temasların yapılması istendi. Türkiye ve Avusturya polisi özellikle uyuşturucu madde kaçakçılarına karşı önemli operasyonlar yapmıştı. Bu çalışmalar hem onları, hem Türk yetkilileri memnun etmiş, iki ülkenin İstihbarat, Organize Suçlar bölümleri arasında samimiyeti de artırmıştı.

İstihbarat Dairesi Başkanlığı’nda, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı yetkililerinin de katıldığı toplantıdan sonra, Avusturya’ya bir ekibin gönderilmesinin uygun olacağı sonucuna varıldı. Çok iyi derecede yabancı dil bilen üç İstihbaratçı, 5 Temmuz 2004’te sessiz sedasız Avusturya’ya gitti.

"Yara izi varsa çökün başına"

Alaattin Çakıcı'nın Fransa'da yakalanması da çok sancılı olmuştu. Selçuk Ural'ın kızının peşine düşen polisler çok sıkıntılar çekmişti. Yarı daha önce Çakıcı'ya sevgilisi aracılığıyla ulaşılmıştı, Çakıcı bunu biliyordu. O yüzden, polisin kendisine "sevgilisini izleyerek" ulaşabileceğini dikkate almış ve yurtdışına çıktığından bu yana sevgilisiyle telefonla bile konuşmamıştı.

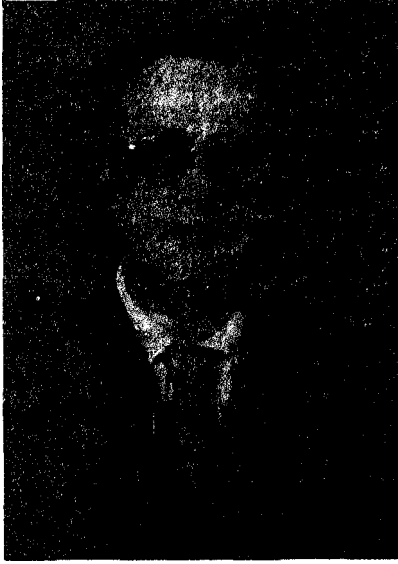
Çakıcı'nın yerinin belirlenmesinde, kendisine çok yakın olan "baba"nın telefonunun izlenmesi etkili oldu. Yurtdışında bulunduğu sırada Çakıcı'nın sıkça yer değiştirdiği, Avusturya'da kendisi için bir villa kiralandığı da duyumlar arasındaydı. Çakıcı, uzun süre izini kaybettirip bu villada yaşamayı planlıyordu.

Ancak Fransa'dan Avusturya'ya girdiği andan itibaren bir şeylerin ters gittiğinin farkındaydı. O da kendine göre önlemler almıştı. Çakıcı'nın görünümü polisin bildiği Çakıcı tipinden çok farklıydı.

Bir Emniyet yetkilisinden, Çakıcı'nın Fransa'da yakalanışını dinledim. Orada bulunan ekip, yakından gördükleri kişinin Çakıcı olup olmadığı konusunda hayli tereddütlüydü. Elllerinde yakından çekilmiş Çakıcı fotoğrafları vardı. Operasyon ekibindeki görevlilerden biri, Ankara'ya telefon etti. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı'ndaki amirine, "Müdürüm, Alaattin Çakıcı'ya benziyor ama emin değiliz" dedi. Müdürü, "Alında yara izi var mı?" diye sordu. Biraz sonra, "Doğrudur, müdürüm" karşılığı geldi.

Operasyonu Ankara'dan yöneten müdür son talimatını verdi: "Alında yara izi varsa çökün başına. Çakıcı işte o. Aman kaçırmayın."

Çakıcı'nın içinde bulunduğu Fransa plakalı Toyota marka otomobil Avusturya'ya girdiği saatten itibaren izlenmeye alınmıştı. Avusturya polisi, Ankara'daki dostlarının ricasını yerine getirmek ve bir aksaklığa meydan vermemek için her türlü önlemi almıştı. Tam beş ayrı ekip oluşturmuş, Çakıcı'nın yakalanması için hazırlıklarını yapmıştı. Üç Türk görevli de Avusturya polisiyle ortak çalışıyordu. İşte bundan sonrasını bir yetkiliden dinledim:

Çakıcı'nın başkası adına düzenlenmiş pasaportunda bulunan fotoğrafı.

“Atlatacağımı sandım ama evet, özgürlüğüm buraya kadarmış”

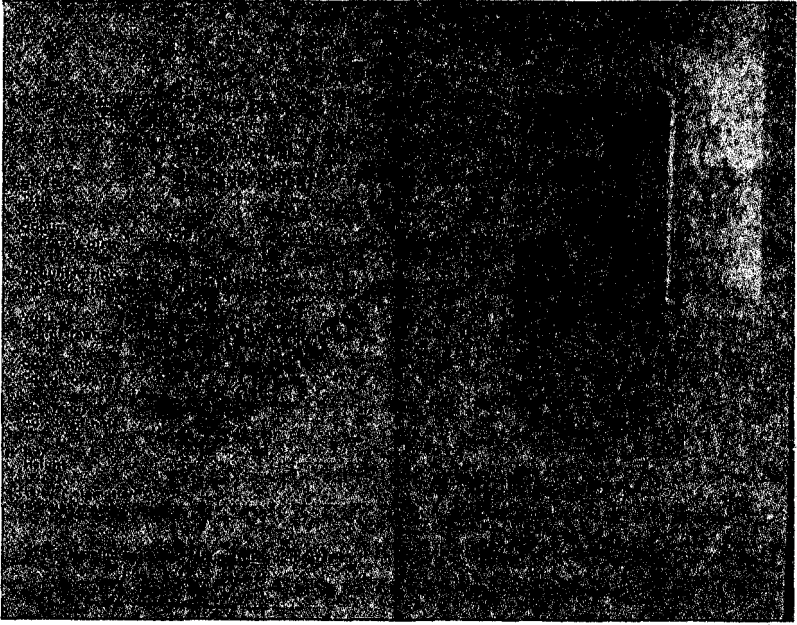
“Alaattin Çakıcı diye takip edilen kişi Çakıcı'ya hiç benzemiyordu. Bir yanlışlık vardı. Yanlış istihbarat alınmış olabileceği üzerinde duruldu. Ancak Türkiye'den giden arkadaşlarımız ellerindeki bilgilerden emindi. İçinde Çakıcı'ya benzeyen kişi olmamasına rağmen Türk görevliler bu otomobilin takip edilmesini istediler. Uzun süre takip devam etti. Çakıcı otobanda ters yola girdi. Burada kovalamaca devam etti. Bir süre sonra polis ateş etti ve Çakıcı'nın bulunduğu

otomobil durduruldu. Çakıcı'ya, 'Avrupa maceran Graz'a kadar-
mış. Kaçışın buraya kadarmış' dedi. Çakıcı, karşısındakinin Türk polisi olduğunu anlayınca, 'Başta tipimdeki değişiklik yüzünden sizi atlattığımı sandım. Evet özgürlüğüm buraya kadarmış' karşılığını verdi.”

Çakıcı'nın üzerinden Fransa'da yakalandığı 1998 yılında kırmızı pasaport çıkmıştı. Bu kez üzerinden çıkan 1-3 derecedeki memurlara ve yakınlarına verilen “yeşil” pasaporttu. Pasaport, İzmir Emniyet Müdürlüğü tarafından Faik Meral adına düzenlenmişti. Çakıcı'nın üzerinden 2.400 avro da nakit çıkmıştı.

Gerçek Faik Meral yakalanıyor

Alaattin Çakıcı'nın üzerinden çıkan sahte yeşil pasaport ve kimlikle ilgili araştırma yapıldığında çok ilginç bir bilgiye ulaşıldı. Mahkeme belgelerine göre 1948 doğumlu Faik Meral, bir ka-

Alaattin Çakıcı, Avusturya'da yakalandığında üzerinde Faik Meral adına düzenlenmiş sahte pasaport çıktı. Bu, yüksek dereceli memurlara verilen yeşil pasaporttu.

mu kuruluşundan emekliye ayrılmıştı. İzmir'de yaşıyordu. Kimliğinin Çakıcı'da çıkması üzerine Faik Meral gözaltına alındı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ne gönderildi.

"Çıkar amaçlı suç örgütüne yardım ve yataklık etmek" suçundan hakkında hazırlanan soruşturma dosyası adli makamlara sevk edilen Faik Meral, tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edildi. Ancak serbest bırakıldı. Savcılıkça bir üst mahkemeye yapılan itiraz sonucu hakkında giyabi tutuklama kararı çıkarıldı. 19 Temmuz 2004 tarihinde en son bulunduğu yer İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ne bildirildi. İstanbul Atatürk Havalimanı'nda yakalanan Faik Meral, hakkındaki tutuklama kararı vicakiye çevrilerek Tekirdağ F Tipi Cezaevi'ne gönderildi.

“Türkiye’den problemlerim olduğu için ayrıldım. Siz, FBI elemanı mısınız?”

Alaattin Çakıcı’nın yakalanması için nefes nefese bir takip yapılmıştı. Bu konuda ülkelerden büyük yardım gören Türk polisi, yabancılar karşı da son derece bonkör davranıyordu. Çakıcı’nın izinin sürüldüğü günlerde, Alman polisiyle ortak çalışma yapılıyordu. Bir ara lokantaya gidildi. Almanlar, “Alman usulü” yani kim ne yiyor, ne içiyorsa kendisine ait olanın parasını ödüyordu. Lokantada patatesler söylenmiş, biralar içiliyordu. Türk Emniyet görevlisi, “Böyle olmaz. Tüm hesaplar Türk polisinden” deyince, bir anda masa donatıldı. O gün, yüklü bir hesap ödendi. Ama ilişkilerin geliştirilmesi için bunlar önemli değildi. O gün, Türk polisi ile birlikte görevde olan Almanlar, bu yemeği ve polisin bonkörlüğünü unutmadılar.

Türk görevlinin aklından, “Avusturya polisini de yemeğe götürsek nasıl olur?” sorusu geçiyordu. İşlemler devam ediyordu. Çakıcı’nın yakalandığı Toyota marka otomobilde ince arama yapılmıyordu. Necip İleli’nin kullandığı Toyota marka otomobil, Graz kentine gelmeden WEGA timlerince durdurulmuş ve içinde iki kişinin bulunduğu tespit edilmişti. Yapılan operasyon sonrası iki kişiden birinin Alaattin Çakıcı olduğu anlaşılmıştı. Yakalanan Çakıcı ve beraberindeki Necip İleli, Graz’dan yaklaşık 35 kilometre uzaklıkta orman içindeki Steinberg Jandarma Karakolu’na götürüldü.

Tam teçhizatlı WEGA timlerince çevrede sıkı güvenlik tedbirleri alındı. Karakolda, Çakıcı elleri kelepçeli olarak bodrum katındaki nezarethaneye konuldu. Necip İleli’nin ise elleri arkadan kelepçelendi, gözleri bağlı olarak yazı işlerinin yapıldığı bekleme odasına alındı.

Alaattin Çakıcı’nın üzerinde Faik Meral adına düzenlenmiş pasaport çıkmıştı, ama polis artık onun Çakıcı olduğundan emin değildi. Fransa’da yakalandığı zaman kendisinin Alaattin Çakıcı olduğunu bir türlü kabul etmemişti. Bulunan kadın avukatı da, adının Çakıcı olmadığına inandırmaya çalışmıştı. Ama, o dönemde operasyonu düzenleyen polis ekibi buna inanmamıştı. Alaattin Çakıcı, aranan kişinin kendisi olduğunu belirtti, “Türkiye’de problemlerim vardı, o yüzden ayrıldım” dedi.

Bunun üzerine, Avusturya WEGA timinin yetkilisi, "Austria Federal Bureau of Criminal Department" (Avusturya Federal Kriminal Dairesi) olarak tutukladığını belirtti. Çakıcı, bu sözleri yanlış anladı, "Siz, FBI elemanları mısınız?" diye sordu. Bunun üzerine Avusturyalı görevli, birimlerini "BK-I" olarak tanıttı.

"Sigara içmek istiyorum. Yakalandığımı oğlum Ali'ye bildirin"

Çakıcı, çok üzgündü. O an en çok ihtiyaç duyduğu şey sigara içmektir. Polise, "Sigara içmek istiyorum" dedi. Bu isteği yerine getirildi. Çakıcı, arka arkaya iki sigara içti. O sırada ne yapacağını da düşünüyordu. Oğlu Ali aklından geçti. Polise, yakalanıp gözetim altına alındığının oğlu Ali Çakıcı'ya bildirilmesini istedi.

Necip İleli'yle birlikte gelirken, içinde bulunduğu otomobili durdurabilmek için WEGA timleri kendilerine ateş etmişti. Necip'in o an nerede olduğunu bilmeyen Çakıcı, "Ateş ettiğinizde Necip'in vurulup vurulmadığını merak ediyorum" dedi. Görevli, Necip İleli'nin vurulmadığını belirtti. Çakıcı'yla konuşan polis, "Sizi yakalayan farklı tim. Onlar gitti, sizi nasıl yakaladılar?" diye sordu. Çakıcı yakalanış anını şöyle anlattı:

"Polis, bizi durdurabilmek için doğrudan nişan aldı. Korkutup teslim olmaya zorluyordu. Otomobile doğru ateş ettiler, araca isabet etti. Direksiyonda bulunan Necip İleli o an çok panik oldu. İleli vurulmuş bile olabilir. Son durumunun ne olduğunu bilmiyorum. Bir de beni takip edip yakaladıysa neden Viyana'da değil de kırsal alanda, otoyolda yakaladılar anlamış değilim."

Ünlü isimlerin numaraları 29 sayfalık telefon defterinde

Çakıcı'nın üst aramasında çıkanlar da birer birer zapta geçiriliyordu. Faik Meral adına düzenlenmiş yeşil pasaportun yanı sıra üzerinden 2.400 avro çıktı. Necip İleli'nin üzerinden çıkan 2.000 avronun da Çakıcı'ya ait olduğu anlaşıldı. Çakıcı'nın üzerinden çıkan defter ise ilginçti, çünkü 29 sayfalık defterinde, kamuoyu tarafından çok iyi bilinen isimlerin telefon numaraları vardı.

Fransa'da yanında kaldığı yeğenleri ve eşleri, çocuklarıyla çektiirdiği üç tane fotoğraf da çıkmıştı. Çakıcı onları görünce duygulandı. Fotoğraflara bir daha baktı. Bundan sonra onları hiç görmeyeceğini düşündü.

İşlemler bittikten sonra WEGA timi, Çakıcı'yı Graz Emniyet Müdürlüğü'ne götürdü. Orada hücreye konulmadan önce polis, Faik Meral hakkında bilgi almaya çalışıyordu. Polis, "Sizin fotoğrafınızın bulunduğu ama Faik Meral adına düzenlenmiş pasaportunuz çıktı. Faik Meral kim, tanıyor musun?" dedi. Çakıcı'nın Faik Meral'i tanısa bile ele vermeyeceğini Türk görevli biliyordu. Çakıcı şunları söyledi:

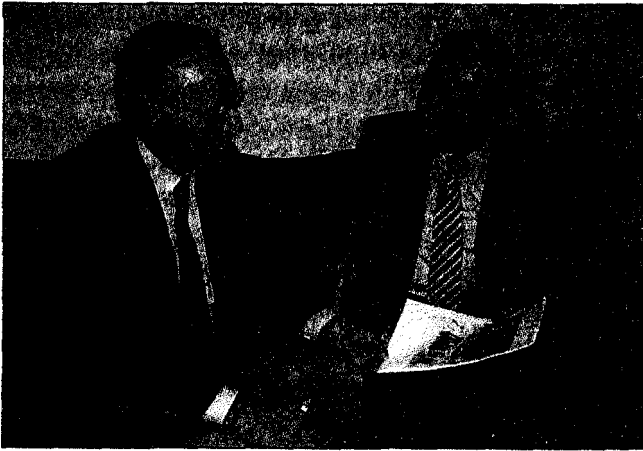
"Yurtdışına çıkışta kullandığı İbrahim Arı adına düzenlenmiş sahte pasaportum basında deşifre olunca yeni bir pasaporta ihtiyacım oldu. Türkiye'de, para karşılığı sahte pasaport temin etmek mümkün. Benim için de bu pasaport satın alındı. Pasaportta ismi yazılı Faik Meral'i tanımam. Muhtemelen de bu kişi pasaportunu kaybetti. Pasaportunun kullanıldığından da habersiz olduğunu sanıyorum."

Türk görevliye sordu: "Siz Hanefi Avcı'nın ekibinden misiniz?"

Alaattin Çakıcı kendisini yakalayan ekibin içinde Türk Emniyet görevlilerinin de bulunduğunu biliyordu. Türk görevliye, "Siz Interpol'den mi, yoksa Hanefi Avcı'nın ekibinden misiniz, merak ettim" dedi. Gelen, Hanefi Avcı'nın başkanı olduğu Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi elemanıydı.

Çakıcı ile samimi bir ortamda sohbet ediliyordu. Türkiye'den kaışı ve o süreçte yaşananlar sorulunca Çakıcı şunları söyledi:

"Antalya'dan Rodos'a, oradan İtalya Havayolları ile Milano'ya gittim. İlk gün bir otelde kaldım. İkinci gün ise eski tanıdığım olan Ayten Cebi'nin evinde kaldım. Burada Armağan Deniz aracılığıyla Ali Karahasan ile irtibata geçtim. Ayten'in temin ettiğı bir araçla Viyana'ya geldik. Burada bir gece kaldıktan sonra Baden'e geçtik. Burada da iki gece kaldık. Sonra, Ali Karahasan, Baden'e gelerek bizi taksile Viyana'daki evine getirdi. Ancak Viyana'da

Çakıcı'yı ikinci kez yakalatan Emniyet Müdürü Hanefti Avcı, Saygı Öztürk'e ilginç açıklamalarda bulundu.

150.000 Türk'ün yaşadığını öğrendik. Sonra Ali'nin eşi Helga Karahasan ile İtalya'nın Udine kentine gittik. Helga, aynı gün geri döndü. Udine'de bize Armağan Deniz'in bir akrabası refakat etti. Burada da bir gece kaldıktan sonra tekrar Milano'ya geçtik. Ayten'in evinde kaldık. Burada, Armağan Deniz'i İsviçre'ye oğlum Ali Çakıcı'nın yanına yolladım. Ben de Ayten'in evinde iki gece kaldıktan sonra Ayten'in erkek arkadaşı olan İtalyan'la tekrar Viyana'ya geldik.

Burada, Ali Karahasan'ın evinde dört beş gün hiç dışarı çıkmadan kaldım. Onur Çakıcı'nın Viyana'ya geldiğini öğrenmem üzerine tekrar Viyana'ya döndüm. Burada Onur'la buluşarak Fransa'ya gittik. Bu süre zarfında Fransa'da kaldım. Fransa'nın değişik kentlerine, özellikle de tatil yörelerine gittim. En son olarak da Viyana'ya uzunca bir süreden sonra Cannes üzerinden geldik. Oğlum Ali'yle Fransa'da iki kez buluştuk. Yurtdışında bulunduğum süre boyunca hiç kredi kartı kullanmadım. Tüm harcamaları peşin parayla yaptım. Ayrıca hiç telefonla da konuşmadım."

"80 yaşına kadar cezaevinde yatmam gerekecekti"

Çakıcı yurtdışına kaçma nedenini şu şekilde açıkladı:

"Cezaevinde bulunduğum sırada basında da 'Karagümrük Sal-

dırısı' olarak geçen olaydan dolayı sorumlu tutuldum. Ancak olay sırasında ben cezaevinde bulunuyordum ve o baskında benim bir etkim yoktu. O saldırıdan ötürü bana yaklaşık 30 yıl hapis cezası verileceğini öğrendim. Bu ceza ile neredeyse 80 yaşına kadar hapisten çıkamayacaktım. Bu nedenle de yurtdışına çıktım.

İstanbul Organize Şube'nin eski müdürünün, başına çuval geçirilerek getirttiği bir zanlıya silah zoruyla imzalattırdığı ifadede geçen beyanlar üzerine Karagümruk baskınından sorumlu tutuldum. Bana, bu komplonun eski başbakanlardan Mesut Yılmaz'ın talimatıyla yapıldığı yolunda medyada yazılar yer aldı."

Çakıcı, bu sohbet sırasında sigara üstüne sigara içti. Avusturya polisi, Avusturya'da tanıdığı bir kişi varsa, gözaltına alındığını bildirebileceklerini söyledi. Çakıcı, Temel Karahasan'a bilgi verilmesini ve bir avukat getirilmesini istedi.

Saat 00.45'te, Avusturya polisi Temel Karahasan'ı telefonla aradı. Telefon uzun uzun çaldıktan sonra Karahasan açtı. Polis, Çakıcı'nın tutuklandığını söyledi ve avukat talebini iletti. Çakıcı 15 Temmuz 2004'te saat 01.00'de Graz Eyalet Mahkemesi'ne çıkarıldı. Hakkında tutuklama kararı verildi. Çakıcı, o gece Graz Cezaevi'ne götürüldü. Necip İleli ise serbest bırakıldı.

Önce Türkiye'ye gönderilmek istiyor, sonra vazgeçiyor

Alaattin Çakıcı, ilk günlerde Türkiye'ye gönderilmek istiyordu. Ancak Çakıcı'nın Türkiye'ye kendi arzusuyla dönme isteği, Avusturya'nın en pahalı avukatlardan olduğu bilinen avukat Dr. Bernhauser'le görüşmesinden sonra değişti.

Çakıcı'nın iadesinin zor olacağı tahmin ediliyordu. Ancak iade sürecinde sorun yaşanmadı. Davaya bakan Viyana Ağır Ceza Mahkemesi Hâkimi Dr. Peter Seda, önceki iade anlaşması ve şartları hakkında Fransa'dan bilgi talep etti. Ayrıca prosedür gereği Türkiye'ye de bazı sorular sordu. Çakıcı'nın tutukluluk günleri sıkıntılıydı, ancak Türkiye'ye iade edilmek de istemiyordu.

Avukat Bernhauser, Çakıcı'nın iade davasına siyasi bir içerik kazandırmaya çalışıyordu. Bernhauser, "Alaattin Çakıcı, geçmiş-

te Türk siyasi hayatında iki eski başbakan arasında yaşanan çekişmelere konu olan bir şahıstır” diyor, iadeyi engellemeye çalışıyordu. Avusturya Adalet Bakanlığı’nın bazı yetkilileriyle iyi ilişkilerini kullanmış, Çakıcı’nın kefaletle serbest bırakılması talebinde bulunmuştu. Fakat hâkim ikna olmadı. Çakıcı’nın Türkiye’ye iadesi engellenemiyordu.

Alaattin Çakıcı’nın yakalandığı tarihteki suç özeti

3 Mayıs 2004’te sahte pasaportla Antalya Serbest Bölgesi’nden çıkış yaptığı saptanan Alaattin Çakıcı’nın işlemiş olduğu öne sürülen suçlar dosyasında şöyle yer alıyordu:

- Çıkar amaçlı suç örgütü kurmak ve yönetmek suçundan kesinleşen 3 yıl 4 ay ağır hapis cezasının infazı amacıyla, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin 3 Mayıs 2004 gün ve 2004/1-1611 ilamat sayılı giyabi tevkif.
- Cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak ve Türk Ticaret Bankası’nın ihalesine fesat karıştırmak suçlarından İstanbul 3. Sulh Ceza Mahkemesi’nin 10 Mayıs 2004 gün ve 2004/250 Müt. 2003/3007 Hz. sayılı giyabi tevkif.
- Taammüden adam öldürmeye teşebbüse azmettirmek, panik yaratmak için meskûn mahalde ateş etmeye azmettirmek suçlarından İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 21 Mayıs 2004 gün ve 1997/73 esas sayılı giyabi tevkif.
- Taammüden adam öldürmek suçuna azmettirmek suçundan İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 12 Mayıs 2004 gün ve 2002/387 esas sayılı giyabi tevkif.
- Kasten adam öldürmek suçuna azmettirmek suçundan Bursa 1. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 10 Mayıs 2004 gün ve 1995/122,1995/1370 esas sayılı giyabi tevkif.

İşte, bu suçlara dayanarak hakkında düzenlenen A-788/5-2004 kontrol numaralı kırmızı bültenle ülkemize iadesi amacıyla Interpol Daire Başkanlığı’nca uluslararası düzeyde, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere Interpol’e üye 181 ülkede yoğun bir şekilde aranan Çakıcı’nın son durağı Avusturya olmuştu.

MİT, Alaattin Çakıcı'ya görev verdi mi?

MİT'in Alaattin Çakıcı dosyasında neler var?

Alaattin Çakıcı'nın, 17 Ağustos 1998 tarihinde yakalanmasından sonra konuştuğum üst düzey bir güvenlik yetkilisi, "Alaattin Çakıcı'nın bu hale gelmesinin tek sebebi devlettir. Alıp kullanıyorsun, çalıştırıyorsun, sonra kontrolden çıkmasına sebep oluyorsun. Aynı şey Sedat Peker için de, 1996 yılında otomobil kazasında vefat eden Abdullah Çatlı için de geçerli. Yönetilmesi gerekirken, belli bir dönem sonra onlar kamu görevlilerini yönetmeye başlıyor. Sonra devlete değil, kendilerine çalışıyorlar" diyordu.

Konuyu biraz daha açmak istediğimde, masasında duran benim yazdığım *Devletin Derinliklerinde* isimli kitabımı gösterdi. Kitabın 152. sayfasını açtı ve okumaya başladı:

Korkut Eken, bazı araştırmaları için kamuoyunda "baba" diye bilinen Sedat Peker ve Alaattin Çakıcı'dan da yararlanıyordu. İkisini de yakından tanıyor, özellikle o dönemde yurtdışı bağlantıları iyi olan Alaattin Çakıcı'dan önemli bilgiler alıyordu. Sedat Peker, Türk Cumhuriyetleriyle ilgili bilgiler derliyordu. Eken'in "baba"lara görev vermesi, bugün çok tartışılıyor. Eken, bu konuda şunları söylüyor:

"Efendim bu şahısları sokakta, herhangi bir vesileyle yemekte, gazinoda, meyhanede falan tanımadım. Tanıştırıldım. Görev itibarıyla tanıdım ve görev ciddiyetiyle bu arkadaşlarla birlikte oldum."

Alaattin Çakıcı'ya Fransa'da yakalanmadan önce eski MİT görevlilerinden Y.A.'nın yardımcı olduğu basında yer almıştı. Bu kez Çakıcı 1-3. derecedeki devlet memurları ile onların eş ve çocuk-

larına verilen, birçok ülkeye vize almadan giriş yapmayı sağlayan yeşil pasaport kullanıyordu. Daha önce olduğu gibi yine eski bir MİT mensubu pasaport konusunda ona yardımcı olmuştu.

Eski MİT mensuplarıyla ilişkileri, Çakıcı'nın geçmişte kimlerle bağlantılı olduğunun da işaretlerini veriyor. Korkut Eken 1987-1988 yıllarında MİT'te Güvenlik Dairesi başkan yardımcılığı yaptı. Çakıcı'ya o yıllarda yurtdışında bazı görevler vermişti. Çakıcı'nın üzerinde bulunan pasaportun sahibi, eski MİT mensubu Faik Meral'in de o yıllarda Çakıcı'yla birlikte ortak çalışmalar yürüttüğü ve o günlerin hatırlarına eski arkadaşına "dostluk" yaptığı değerlendiriliyor.

Faik Meral'in "Pasaportumu kaybetmişim" sözleri tabii ki inandırıcı bulunmamıştı. Konuştuğum yetkililer, "MİT görevlisi-eleman arasında başlayan samimiyet"ın sonucu olarak Meral'in pasaportunun Çakıcı'ya geçtiğini değerlendiriyor.

Çakıcı'nın kullandığı isimlerden biri de Hakettin Biber

MİT Müsteşarlığı tarafından 17 Aralık 1996 tarihinde Başbakanlığa gönderilen Susurluk Raporu'nun ekinde Susurluk olayıyla ilgili bazı kişiler hakkında bilgi notları da yer alıyordu. İşte, o raporda sözü edilenlerden birisi de Alaattin Çakıcı'ydı.

MİT tarafından hazırlanan, Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Osman Nuri Oduncu tarafından mahkemeye gönderilen o raporda, Alaattin Çakıcı için neler yazıldığını dosyadan okuyalım:

- Ali oğlu, 1953 Trabzon doğumlu. Trabzon/Arsin nüfusuna kayıtlı.
- Ortaokul son sınıftan terk.
- Ülkücü militan oldu, MHP'ye silah temin ederek, bazı militanları yanında barındırdı.
- 1981 yılında büfede ve nalburiye işlerinde çalıştı.
- 12 Eylül 1980 öncesi İstanbul Mecidiyeköy bölgesinde ülkücü kesime ait çeşitli kumarhane, kulüp ve işyerlerinden büyük miktarda kaynak sağlayan ülkücü militanları sakladığı ve maddi destek sağladığı gerekçesiyle 12 Eylül 1980 sonrası tutuklandı.

Babası ve amcası öldürölünce ölköcölörlö temasını artırıyor

Çakıcı alınan ifadesinde; "Sağ görüşü benimsediğini, Atatürk milliyetçisi olduğunu, babası ile amcasının oğlu Necati Çakıcı'nın öldürölmesinden sonra can güvenliğini sağlamak amacı ile MHP yanlısı gibi görünmek mecburiyetinde kaldığını, bu nedenle Şişli Ölkü Ocakları Derneğı'ne (ÖOD) gidip gelmeye başladığını, örgüte para yardımında bulunduğunu, bu yardımı kendi kazancından ve karşılıksız olarak yaptığını, birçok ölköcüyle tanıştığını, ancak bu kişilerden kimlerin ne gibi eylemlere katıldığını bilmediğini, kendisinin de karışmış olduğu herhangi bir eylemin bulunmadığını, ölköcölörlö arasında güvenlik kuvvetleri tarafından aranan kimseyi saklamadığını, evinin arka bahçesinde gömölölö olarak bulunan silahın öldürölölölölö olan babasına ait olduğunu, hatıra olması nedeniyle silahı sakladığını, babası ve amcasının oğlunu vuranların sol görüşölö kişiler olduğunu öğrendiğini, bu olaydan sonra Gültepe'deki Tekel büfesi, nalburiye dükkânı, kahvehane ve evlerinin birkaç defa bombalanıp silahla tarandığını, hatta Tekel büfesinin tamamen yakıldığını" beyan etti.

12 Eylül 1980 öncesi Şişli ve Gültepe'de ölköcölörlö maddi yönden destekleyen ve Harbiye'deki kumarhanesinde barındıran Çakıcı, Harbiye'deki kumarhanesini kapatarak, Hakettin Biber adına bir yazıhane açtı. Anılan yazıhanede piyasadaki batık senetleri tahsil işiyle uğraştı ve bu işi "yüzde 50 ile yaparak" büyük paralar kazandı.

Batık paraların kurtarılması için devreye giriyordu

- Çakıcı, 3 Mart 1982'de cezaevinden çıktı.
- Yurtdışında bulunan firari ölköcölörlörlö bağlantılı.
- 1985 yılında İstanbul Harbiye'de "Fantim" adlı gece kulübünü işletti. Söz konusu gece kulübünde batık paraların kurtarılması işini ağırlıklı olarak yürüttü. Elde edilen gelirle, Gültepe, Çeliktepe ve Mecidiyeköy bölgesinin eski ölköcü militanlarını maddi yönden destekleyerek, batık paraların kurtarılması konusunda kullandı.

- 1 Temmuz 1985'te bulunduğu gazinoda olay çıkarması üzerine bazı ülkücüler tarafından Emniyet mensupları Ünal Erkan ve Kemal Yazıcıoğlu ile temas kurularak işin fazla uzatılmaması hususunda tavassutta bulundu.
- İstanbul'da bulunan muhtelif zengin, Ermeni ve Yahudi işadamlarından para aldı.
- 1989 tarihinde kapatılan Milliyetçi Çalışma Partisi'nin (MÇP) üst düzey yöneticileriyle bağlantılı olarak, Genel Başkan Alparslan Türkeş'in talebiyle erken genel seçimlerde kullanılmak üzere 200 milyon TL para yardımında bulundu.
- 1995 yılında Dev-Sol tarafından öldürülecek şahıslar arasında yer aldı.
- MIT'in raporu düzenlediği 1996 yılından sonra da Çakıcı'yla ilgili önemli gelişmeler oldu; cinayete azmettirmek, Türkbank'ın satışı, lokal baskını gibi. İkinci kaçıışı da Avusturya Graz kentinde yol üzerinde düzenlenen operasyonla noktalanmıştı.

"Maskeleri düşürmeye hazırım"

Emin Şirin, milletvekilliğinin hakkını veriyor, kimsenin konuşmaya cesaret edemediği konuları gündeme getiriyordu. O günlerde gündeminde yine Alaattin Çakıcı vardı. Türkbank ihalesinin yapıldığı dönemde başbakan olan Mesut Yılmaz, Devlet Bakanı Güneş Taner Yüce Divan'a sevk edilmişti. Türkbank olayının kilit ismi Alaattin Çakıcı'nın bilgisine başvurulmasına ise gerek duyulmamıştı. Oysa Alaattin Çakıcı konuşmak ve kendi deyimiyle "maskeleri indirmek" istiyordu.

Çok şey bilen ve bazı bilgilerini ses kayıtlarıyla da belgeleyen Çakıcı'nın konuşması için bazı garantiler alması gerekiyordu. PKK'lılara, Hizbullah müritlerine "Pişmanlık Yasası", "Eve Dönüş Yasası" çıkarılırken, "karanlık" bazı ilişkilerin ortaya çıkarılması için "yeraltındaki" bağlantıların aydınlatılması için de "Pişmanlık Yasası" gerekiyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi yetkilileri böyle bir yasal düzenlemenin gerçekleştirilmesinin yerinde olacağı görüşündeydi.

Ülkemizde birçok olayın üzerine yeterince gidilemediği, gi-

denlerin başlarına ne felaketler getirildiği de biliniyordu. Bu tutum, olayların üzerine gideceklerin cesaretini kırıyordu. Müfettişler dosya kendilerine verildiğinde, “Bunu nasıl kapatırım?” telaşına düşüyorlardı. Hatta kendilerine hiç görev verilmemesinden memnuniyet bile duyuyorlardı.

“Dosya kapatan”lar önemli görevlere getiriliyordu.

Hemen her yolsuzluk olayında nasıl siyasetçi-bürokrat-işadamı ayağı varsa, mutlaka “baba” olarak nitelendirilen kişiler de işin içine dahil oluyordu. Bu durum başından beri görmezden geliniyordu. Dönemin İstanbul Milletvekili Emin Şirin, özellikle Türkbank ihalesinde adı sıkça geçen Alaattin Çakıcı’nın Yüce Divan’da dinlenmesini istiyordu. Bunun için Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu’na başvurdu. Ancak Çakıcı’nın dinlenmesi için hiçbir adım atılmadı. Oysa, gerek eski Başbakan Mesut Yılmaz, gerekse işadamı Korkmaz Yiğit’in ifadelerinde Alaattin Çakıcı’nın adı sıkça geçiyordu.

Fransa’da yakalanıp Türkiye’ye “şartlı” olarak teslim edilen Çakıcı, hiç sorgulanmadan doğrudan cezaevine götürülmüştü. Konuştuğum bazı Emniyet mensupları da önceki hükümetler döneminde bazı ihalelerden önce bakanların, işadamlarına “Çakıcı ile konuşmalarını istediklerini” söyledikleri yönünde bilgilere sahip olduklarını belirtiyorlardı.

İşte “çok şey bilen” ses kaydını ortaya sürünce hükümetin düşmesine yol açan Alaattin Çakıcı’nın Türkiye’de bulunduğu ve aranmadığı dönemde bu bilgilerinden yararlanan olmadı.

AKP’den milletvekili seçilen ve partinin üst düzey bazı yetkilileriyle ilgili soru önergeleri yüzünden şimşekleri üzerine çeken dönemin İstanbul Milletvekili Emin Şirin, her milletvekilinin kolay kolay gündeme getiremeyeceği konuların takipçisiydi.

O günlerde Alaattin Çakıcı, Milletvekili Emin Şirin’i telefonla aradı. Aralarındaki özel konuşmalardan sonra, Şirin, Çakıcı’dan TBMM’de o dönemde kurulması beklenen “Soruşturma Komisyonu’na açıklamalar yapmasını istedi. Şirin, Çakıcı’nın söylediklerini şöyle aktardı:

“Alaattin Çakıcı, TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu’nun çalışmalarını bitirdikten sonra oluşturulacak Türkbank

Soruşturma Komisyonu'nda konuşma sözü verdi. Çakıcı bana 'Ben maskesi düşürülecek insanlar varsa, onların maskesini düşürmeye hazırım. Yetkili bir soruşturma komisyonu kurulduğu takdirde devletin benden istediği bütün bilgileri vereceğim' dedi. Çakıcı'nun önemli açıklamalar yapacağını sanıyorum. Ama nedense bilgisine başvurma gereği duyulmuyor."

Milletvekili Şirin, Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu Başkanı Azmi Ateş'e başvurdu, Çakıcı'nın dinlenmesini istedi. Kimse Çakıcı'yı çağırmadı. Soruşturma Komisyonu kuruldu. Mesut Yılmaz'dan Güneş Taner'e, Emniyet mensuplarından bankacılar kadar çok sayıda kişi dinlendi. Ancak telefon ettiğinde "vücut kimyasını değiştiren" Alaattin Çakıcı'yı kimse davet etmedi. Türkbank Soruşturma Komisyonu Başkanı AKP'li Mustafa Demir'e, Çakıcı'yı niçin çağırmadıklarını sordum.

"Komisyon olarak Alaattin Çakıcı'nın dinlenmesine gerek duymadık. Türkbank'ın satışında bizim açımızdan kilit isimler Mesut Yılmaz ve Güneş Taner'di. Komisyondaki tutanaklara, eski ifadelere baktık, Çakıcı'nın çağırılmasının çok fazla bir katkı sağlamayacağı sonucuna vardık. Çakıcı dışında çağırılmasını uygun bulmadığımız başka isimler de vardı. Ayrıca komisyonumuzun çalışma süresi de kısıtlıydı" dedi.

Çakıcı'nın MİT ve Emniyet'le ilişkisi var mı?

Alaattin Çakıcı'nın yeraltı dünyasının önde gelen isimlerinden olmasının yanı sıra milliyetçi bir kimliği de var. Bazı siyasetçiler, Çakıcı'nın, MİT ve Emniyet'le geçmişte sıkı ilişkileri olduğunu duyuyor ama bu ilişkilerin boyutunu tam olarak çözemiyorlardı.

Emin Şirin, Çakıcı'nın Türkiye'ye getirilmesi durumunda mutlaka ifadesine başvurulmasını öneriyor, "Çakıcı iyi bir isim bırakmak istiyorsa siyaset, MİT ve Emniyet ilişkilerini anlatmalı, bunun karşılığı olarak devlete karşı işlediği suçlar affedilmeli. Yani Pişmanlık Yasası'ndan yararlandırılmalı. Ancak diğer suçlarının affedilmesi bizim haddimiz değil. Kanunlar ne diyorsa gereği yerine getirilir" diyordu.

Çakıcı, Fransa'dan getirilişinde olduğu gibi, Avusturya'dan ge-

tırılışında de sorgulanmadı. "Maskeleri indirmek" isteyen Çakıcı çok şey söyleyecekti. Çakıcı konuşursa, gerçekleri çekinmeden söylerse yer yerinden oynayacağı, önemli isimlerin zikredileceği de biliniyordu. Açıkçası, Çakıcı'nın konuşması istenmiyordu. Çünkü, söyleyecekleri önemli yerlere uzanıyordu.

Çakıcı ile Kâşif Kozinoğlu arasındaki telefon trafiği MİT'e soruluyor

Alaattin Çakıcı ile MİT mensubu Kâşif Kozinoğlu'nun yakın ilişki içinde olduğu Emniyet birimleri tarafından belirlenmişti. Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda binbaşı rütbesiyle görev yaptığı dönemde, devlet büyüklerine yapılan gösteri sırasında, bacağının arasından ateş eden ve askerlerin tuttuğu hedefleri vuran Kozinoğlu'nun bu gösterisi büyük heyecan yaratmıştı.

Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda binbaşı rütbesindeyken, MİT'e geçen Kozinoğlu, silah eğitimi hocalığı da yaptı. Afganistan ve Ortadoğu ülkelerinde uzun süre görev yapan ve bir ara Japonya'da da bulunan Kozinoğlu, Alaattin Çakıcı ile ilişkili olduğu gerekçesiyle merkeze alındı. Emekliye ayrılan Kozinoğlu daha sonra MİT'e "danışman" olarak yeniden döndü.

Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Hanefi Avcı, Çakıcı'nın peşindeydi. Bazı bulgulara ulaşmıştı. Ancak bunlarla ilgili resmi bilgilere ulaşmak için 2004 yılının Mart ayında yazı gönderdiği yerlerden biri de İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı Abdulkadir İlhan'dı. Avcı, şunları yazdı:

Alaattin Çakıcı isimli şahsın liderliğini yaptığı, İstanbul, İzmir ve Bursa illerinde faaliyet gösteren çıkar amaçlı suç örgütüne yönelik olarak İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı'nın, 12.11.2003 gün ve 2003/18 sayılı talimat yazısı ile Daire Başkanlığı-muz koordinesinde, yukarıda belirtilen İl Emniyet Müdürlükleri Kaçakçılık ve Organize Suçlar ile İstihbarat Şubelerinden müteşekkil GÖKYÜZÜ Kod adlı Proje Çalışma Grubu oluşturularak çalışmalara başlanmıştır.

Bu bağlamda yapılan çalışmalarda tespit edilen ancak asıl ama-

GİZLİ

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.0.09.06.03 1865
KONU: Gökyüzü

/03/2004

Sayın Abdulkadir İLHAN
İstanbul D.G.M.Cumhuriyet Başsavcısı

Alaattin ÇAKICI isimli şahsın liderliğini yaptığı, İstanbul, İzmir ve Bursa illerinde Emniyet gösteren çıkar amaçlı suç örgütüne yönelik olarak; İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığının, 12.11.2003 gün ve 2003/18 sayılı talimat yazısı ile Daire Başkanlığınız koordinesinde, yukarıda belirtilen İl Emniyet Müdürlükleri Kaçakçılık ve Organize Suçlar ile İstihbara; Subelerinden mütesekkil GÖKYÜZÜ Kod Proje Çalışma Grubu oluşturularak çalışmalarına başlanmıştır.

Bu bağlamda, yapılan çalışmalarda tespit edilen önemli hususlara; asıl amaç, İl ile direkt ilgisi olmayan, bazı kamu görevlileri ile ilgili önemi görülen hususlar ekte gönderilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

Emniyet VCD
Emniyet Müdürlüğü
Kaçakçılık ve Organize Suçlarla
Mücadele Daire Başkanı

EKLER

Ek-1 (1 Sayfa Bilgi Notu)
Ek-2 (Dizi pusulasına bağlı 82 sayfa)

Alaattin Çakıcı ile MİT mensubu Kaşif Kozinoğlu arasında telefon trafiği de dikkat çekiciydi.
Bu konuda gizli yazışmalar da yapıldı.

cı ile direkt ilgisi olmayan bazı kamu görevlileri ile ilgili önemi görülen hususlar ekte gönderilmiştir.
Bilgilerinize arz ederim.

Bu öyle sıradan bir yazı değildi. Bir sayfalık bilgi notunun ekinde 83 sayfa vardı. Orada, isimler, olaylar, bağlantılar yer alıyordu. Davaları etkilemek için yapılan girişimler Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi tarafından şu önemli iddialar ilgili makamlara şöyle aktarılıyordu:

T.C. İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nın 20 Nisan 2004 tarih, 2244 sayılı bilgi notunu okuyoruz:

BİLGİ NOTU

SAYI: 2244

İLGİ: Dizi pusulasına bağlı 83 Sayfa İddia Tespit Tutanakları ve 1 Sayfa Bilgi notu

31.03.2004 tarihinde ilgi'de verilen evraklara ek olarak yapılan GÖKYÜZÜ Kod Proje çalışması kapsamında :

Organize Suç Örgütü Lideri Alaettin ÇAKICI'nın Türkiye'ye iade edilmesinden sonra gerçekleştiği Karagömrük Lokalinin kurşunlanması olayı ile ilgili yargılandığı İstanbul 1 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin karar, mahkeme savcısı tarafından bozma istemi ile temyiz edilmiş, dava dosyası Yargıtay 1. mahkemesine gelene kadar Alaettin ÇAKICI isimli şahsa İstanbul 1 Nolu DGM'nce yurt dışına çıkış yasağı konulmuştur.

Yargıtay 1 Ceza Dairesinde 2004/318 sayılı dosya numarası ile görülen temyiz davasında karar aşamasına gelinmiş fakat dosyada yer alan şahıslara tebliğat yapılmadığından eksiklik nedeni ile karar verilememiş, tamamlanması için Yargıtay 1. mahkemesine dosya iade edilmiştir.

08.04.2004 günü birçok ulusal haber kanalında, Alaettin ÇAKICI'nın Yargıtay 1 Nolu Ceza dairesinde görülen temyiz duruşmasının karara bağlandığı, 4422 SKM suçuna verilen cezanın onandığı, yaralama suçunun ise 15 mağdur için aynı gün hüküm kurulması yönünde bozulduğunun duyurulmasının ardından,

Adalet Bakanlığı Uluslararası İlişkiler bölümü ile yaptığımız görüşme neticesinde mahkeme neticesinin ilgili kurumca, faksla İstanbul DGM Başsavcılığına bildirilmesi üzerine, Savcılık tarafından, İstanbul Emniyet Müdürlüğü yazılı olarak

sonuçlanacağı yönünde telkinde bulunan Süha Hakkı ŞEN ve M. Oktar AYKUT isimli şahıslara olumsuz sonuçlanması üzerine tehdit varı bir şekli'le konuşmuş,

Savcı Adnan ŞENSES vasıtası ile Müsteşara ulaşmaya çalışarak yine aynı şekilde dava dosyasının İstanbul DGM'ye gelme sürecini yavaşlatmaya çalışılmış, tespit edilmiştir. 20.04.2004

Emniyet Genel Müdürlüğü, Gökyüzü kod adlı operasyona hazırlığı döneminde telefonlar dinledi, fiziki takipler yaptırdı ve operasyon öncesi İçişleri bakanına bu bilgi notunu gönderdi.

İlgi: Dizi pusulasına bağlı 83 sayfa iletişim tespit tutanakları ve 1 sayfa bilgi notu 31.03.2004 tarihinde İlgi'de verilen evraklara ek olarak yapılan "Gökyüzü" Kod Proje çalışması kapsamında:

Organize suç örgütü lideri Alaattin Çakıcı'nın Türkiye'ye iade edilmesinden sonra gerçekleştirdiği Karagümrük Lokali'nin kurşunlanması olayı ile ilgili yargılandığı İstanbul 1 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin kararı mahkeme savcısı tarafından bozma istemli olarak temyiz edilmiş, dava dosyası Yargıtay'dan mahkemesine gelene kadar Alaattin Çakıcı isimli şahsa İstanbul 2 No'lu DGM'ce yurtdışına çıkış yasağı konmuştur.

Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nde 2004/318 sayılı dosya numarası ile görülen temyiz davasında karar aşamasına gelinmiş, fakat dosyada yer alan şahıslara tebligat yapılamadığından eksiklik nedeni ile karar verilememiş, tamamlanması için Yargıtay Savcılığı'na dosya iade edilmiştir.

08.04.2004 günü birçok ulusal haber kanalında, Alaattin Çakıcı'nın Yargıtay 1 No'lu Ceza Dairesi'nde görülen temyiz duruşmasının karara bağlandığının, 4422 SKM suçuna verilen cezanın onandığının, yaralama suçunun ise 15 mağdur için ayrı ayrı hüküm kurulması yönünde bozulduğunun duyurulmasının ardından:

Adalet Bakanlığı Uluslararası İlişkiler Bölümü ile yaptığımız görüşme neticesinde mahkeme neticesinin ilgili kurumca, faksla İstanbul DGM Başsavcılığı'na bildirilmesi üzerine, Savcılık tarafından, İstanbul Emniyet Müdürlüğü yazılı olarak uyarılmış, İstanbul Emniyet Müdürlüğü de teleks ile durumu tüm il kaçakçılık birimlerine bildirmiştir.

Alaattin Çakıcı, 4422 SKM suçunun cezasının onaylanması sebebiyle 40 ay olan cezanın 24 ayını yatıp serbest bırakılmasından dolayı infaz yasaları geriye kalan 6 ay ve yaralamaya azmettirme suçundan mevcut cezanın 15 katını alacağından avukatları vasıtası ile Tashihi Karar dilekçesi vererek dosyanın İstanbul DGM'ye gelmesini geciktirdiği, Alaattin Çakıcı'nın Yargıtay'da görülen temyiz dosyası ile ilgilenen Süha Hakkı Şen isimli şahsı, 08.04.2004 günü olayın duyulmasının ardından Yargıtay Başkanı ile görüşmek üzere Nizamettin Özogul ile birlikte Ankara'ya gönderdiği, Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya'nın telefonlara çıkmaması nedeni ile görüşemedikleri ve şahısların geri döndükleri, başkanın koruması Mustafa Kamalak'tan sürekli konu ile ilgili bilgi aldıkları.

Aynı şahısların 12.04.2004 günü 11:30 sıralarında gelerek Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya ile bu konuyu görüştükleri. (Geliş ve gidişleri tarafımızca görüntülenmiştir.) Komutan lakaplı Kâşif Kozinoğlu'nun da konu ile ilgili aynı gün Yargıtay Başkanı ile görüştüğü, şahıs tanınmadığı ve ekibi ile geleceğinden görüntülenememiş olup, olumlu yönde sonuçlanması ve dava dosyasının İstanbul DGM'ye geç gönderilmesi için tavassutta bulunduğu,

Alaattin Çakıcı dosyası ile ilgilenip tavassutta bulunan ve olumlu sonuçlanacağı yönünde telkinde bulunan Süha Hakkı Şen ve M. Oktar Aykut isimli şahıslara olumsuz sonuçlanması üzerine tehditvari bir şekilde konuştuğu.

Sanatçı Adnan Şenses vasıtası ile müsteşara ulaşmaya çalışarak yine aynı şekilde dava dosyasının İstanbul DGM'ye gelme sürecini yavaşlatmaya çalıştıkları, tespit edilmiştir.

GİZLİ

T.C. İSTANBUL DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

SAYI :2004/972 Hz.
KONU :Soruşturma.

07/06/2004

MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI MÜSTEŞARLIĞINA ANKARA

Başsavcılığımızca Alaattin Çakıcı ve suç ortakları hakkında 4422 Sayılı Kanun hükümlerine göre hazırlık soruşturması yapılmaktadır. Mahkeme kararıyla telefonları dinlenen bazı kişilerin Kâşif Kozinoğlu isimli birisiyle de görüşme yaptıkları anlaşılmış ve bu kişinin MIT'te görevli bulunduğu iddia edilmiştir.

1)Bu kişinin MIT görevlisi olup olmadığının bildirilmesi.

2)İndesi alınmak üzere Başsavcılığımızda hazır bulunmasını temini,
Rica olunur.

Muzaffer YALÇIN
İstanbul Devlet güvenlik mahkemesi
Cumhuriyet Savcısı

Alaattin Çakıcı'nın MIT'te işgisi olup olmadığını DGM Savcısı Muzaffer Yalçın MIT Müsteşarlığı'na "gizli" kaydıyla sordu.

Çakıcı'nın iletişim tutanakları tek tek inceleniyor, ilişkiler araştırılıyordu. Çakıcı'nın sıkça konuştuğu isimlerden birisi de MİT mensubuydu. Soruşturmayı yürüten İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı Muzaffer Yalçın, 7 Haziran 2004'te, MİT Müsteşarlığı'na şu soruyu yöneltti:

Başsavcılığımızca Alaattin Çakıcı ve suç ortakları hakkında 4422 Sayılı Kanun hükümlerine göre hazırlık soruşturması yapılmaktadır. Mahkeme kararıyla telefonları dinlenen bazı kişilerin Kâşif Kozinoğlu isimli birisiyle de görüşme yaptıkları anlaşılmış ve bu kişinin MİT'te görevli bulunduğu iddia edilmiştir. Bu kişinin MİT görevlisi olup olmadığının bildirilmesi, ifadesi alınmak üzere Başsavcılığımızda hazır bulunmasının temini rica olunur.

“Çakıcı, üst makamda olan birisine suikast yapılacağını ihbar etti”

MİT Hukuk Müşaviri Başyardımcısı K.Y. tarafından İstanbul DGM Başsavcılığı'na gönderilen yazıda, soruya şu karşılık verildi:

İlgili yazıya konu Kâşif Kozinoğlu, Teşkilatımız emrinde görev yapmaktadır. 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 29'uncu maddesi; “Görevin gizliliği ve devletin çıkarlarının zorunlu kıldığı hallerde MİT mensuplarının tanık olarak dinlenebilmesi, MİT Müsteşarı'nın iznine bağlıdır” hükmü amirdir. İlgili savcılık talebi, anılan madde hükmü kapsamı içerisinde değerlendirilmektedir.

“Kurtlar Vadisi” adlı televizyon dizisi ile bağlantılı ve devletin önemli şahsiyetlerine yönelik olarak 12.03.2004 tarihinde bir makama yapılan ve Teşkilatımıza intikal ettirilen suikast ihbarı üzerine, konunun tahkiki için Kâşif Kozinoğlu görevlendirilmiş olup, ilgi yazıda belirtilen görüşmeler söz konusu tahkikata ilişkin olarak gerçekleştirilmiştir.

Birkaç gün içinde sonuçlandırılan tahkikat neticesinde, söz konusu ihbarı yapan şahsın Alaattin Çakıcı olduğuna dair bilgiye de

GİZLİ**51211**

286

T. C.
BAŞBAKANLIK
Millî İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı

SAYI : 10.2.001.01.000.390.292-854/19357

15/06/2004

KONU : Savcılık İstemi

İSTANBUL
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

İLGİ : 07.06.2004 gün ve 3004/972 Hz. sayılı yazınız.

1. İlgili yazıya konu Kaşif KOZİNOĞLU Teşkilatımız emrinde görev yapmaktadır.

2. 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Millî İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 29 uncu maddesi: "Görevin gizliliği ve Devletin çıkarlarının korunulması halinde MIT mensuplarının tanık olarak dinlenebilmesi, MIT Müsteşarı'nın iznine bağlıdır." hükmünü amirdir. İlgili savcılık talebi, anılan madde hükmü kapsamı içerisinde değerlendirilmektedir.

3. "Kurtlar Vadisi" adlı televizyon dizisi ile bağlantılı ve Devletin önemli şahsiyetlerine yönelik olarak 12.03.2004 tarihinde bir Makama yapılan ve Teşkilatımızı itikâl ettirilen suikast ihbarı üzerine, konunun tahkiki için Kaşif KOZİNOĞLU görevlendirilmiş olup, ilgili yazıda belirtilen görüşmeler sözkonusu tahkikata ilişkin olarak gerçekleştirilmiştir.

Birkaç gün içinde sonuçlandırılan tahkikat neticesinde, sözkonusu ihbarı yapan şahsın Alaattin ÇAKICI olduğuna dair bilgiye de havi değerlendirmeye ilgili Makama sunulmuştur.

4. Tahkikat sırasında görüşmeye muhatap şahısların Teşkilatımızla bir bağlantısı bulunmamaktadır.

Arz ederim.

[Redacted Signature]
Müsteşar a.
Hukuk Müşaviri Başyardımcısı

3.Huk.Müş.:D.ALTUNTAŞ 14/6/06

MIT, Çakıcı'nın Kaşif Kozinoğlu'yla sıkça konuşmasının nedenini DGM Başsavcılığı'na bildirdi. Gündemdeki konuşma konusunun ünlü bir isme suikast yapılacağı ihbarıyla ilgili olduğu "gizli" kayıtlı yazıyla bildirdi.

havi değerlendirme ilgili makama sunulmuştur. Tahkikat sırasında görtüşmeye muhatap şahısların Teşkilatımızla bir bağlantısı bulunmamaktadır. Arz ederim.

MİT'çi Kozinoğlu'nun ölümüyle ilgili şüpheler

Yetkililer her ne kadar "Abdullah Öcalan ile Silivri'de tutuklu-hükümlü bulunanlar aynı haklara sahiptir" dese de bu doğru değil. Abdullah Öcalan, hemen her ay doktorlar grubu tarafından muayeneden geçiriliyor, idrar ve kan tahlilleri düzenli yapılıyor.

OdaTV iddianamesi kapsamında tutuklanan ve hakkında yakalama kararı verildiğinde MİT'in Yurtdışı Operasyon Dairesi başkan yardımcılığı görevinde bulunan Kâşif Kozinoğlu, bırakın kaçmayı kendisi Türkiye'ye geldi, tutuklandı. Onca devlet hizmetinden sonra cezaevinde teşkilatı tarafından sahipsiz bırakıldığına üzüldüğünü arkadaşlarına anlatıyordu. Cezaevindeyken kalp rahatsızlığı geçirdi ve aynı gün öldü. Cezaevine sessizce girdi, sessizce yattı ve büyük sırlarıyla birlikte gitti. Kozinoğlu'nun Alaattin Çakıcı ile birlikte bazı önemli görevlerde bulunduğu hep konuşuluyordu.

Kardeşi, bu kitap için Kâşif Kozinoğlu'nu anlatıyor

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT) yurtdışı operasyonlar ve organizasyonlarında önemli görevlerde bulunduğu belirtilen ve OdaTV'ye gizli belge sızdırdığı suçlamasıyla hakkında tutuklama kararı verilen Kâşif Kozinoğlu'nun cezaevinde spor yaparken fenalaşması ve kısa süre sonra ölümü soru işaretlerine de neden oldu. Kozinoğlu'nun kardeşi Fügen Bıçakçioğlu, "Bizi en çok üzen, bir görev adamının, cezaevinde ölmesidir. O, böyle bir ölümü hak etmedi" diyordu.

Vefatından on gün önce ağabeyini cezaevinde ziyaret eden Fügen Bıçakçioğlu, bu kitap için ağabeyi Kâşif Kozinoğlu hakkında şunları anlattı:

"Ağabeyim, duruşma gününü heyecanla bekliyordu. O günü göremedi. Spor yüzünden kalp krizi geçirdiği söylendi ve hastaneye bile yetiştirilemeden vefat etti. Sporunu küçüklüğünden

beri ihmal etmezdi. Askerlik döneminde değişik spor dallarında dünya birincilikleri olan bir insan. Cezaevinde de sporu hiç ihmal etmediğini söylüyordu. Onca ağır sporları yapan bir insanı-

**T.C.
İSTANBUL
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI**

RAZARLIK NO : 2004/ 972

İFADE TUTANAĞI

İFADENİN ALINDIĞI

YER VE TARİH

İFADEYİ ALAN C.SAVCILARI

ZABIT KATİBİ

MÜDAFİ

İFADE SAHİBİ

: İst. DGM. C.Başsavcılığı 16.06.2004

: Muzaffer YALÇIN-20840

: Turan ÇOLAKKADI-22794

: Zeynep Sarıboğa - 114

: -----

: Kaşif KOZINOĞLU / [REDACTED]

: olma [REDACTED] MİT

Müstesariğinde görevli olduğunu söyledi.

CMUK 135.maddesindeki hakları ve bütün hususlar hatırlatıldı.

SORULDU : Ben MIT Müstesarlığında görevliyim. Ancak görev ünvanımın. ev adresimin acıdanması ve basamak tarafından duyurulması görevin mahiyeti itibarı ve 1937 Savu Kanunun 27.maddesine göre sakıncalıdır. Bu sebeple bu kurulu da nazara alarak bilgi vereceğim. Üst düzey bir makama suikast yapılacağına dair uyarı bir mektubun o makama gelmesi üzerine, bu konunun araştırılması görevi 12.03.2004 tarihinde bana verildi. Hakkı Süha Şen isimli kişiye uzun müddet tanırım. 2002 yılından itibaren telkar iribat kurdum çünkü bu şekilde yurtdışından gelmişim. Alaattin Çalkıcı ile tanıştığım da öğrendim. İhbar mektubu ile ilgili olarak Alaattin Çalkıcı'da bilgi olduğunu düşünerek araştırma başlattım. Ancak Alaattin Çalkıcı ile doğrudan iribat kurmadım. Esasen ben Alaattin Çalkıcı'ı hayatımda hiç görmedim. Bu sebeple Hakkı Süha Şen'le iribat kurdum ve telefon görüşmeleri yaptım. Hakkı Süha Şen'le yaptığım telefon görüşmelerinin amacı, Alaattin Çalkıcı'dan bilgi alıp bana getirmesidir. Bu bilgi tamamen suikastla ilgili ihbar mektubunun aydınlanmasına yöneliktir. Bunun dışında Yargıtay'daki dosyayla ilgili bilgi alıp iletimis değilim. Yargıtay Başkanını tanırım. Baska konularla ilgili görüşmelerimiz olmuştur.

24.03.2004 tarihinde Hakkı Süha Şen'le Yeşin Kozinoğlu arasında geçen telefon konuşma tutanağı okunarak soruldu : Bu görüşmede kullanılan telefon esimin üzerine kayıtlıdır. Hakkı Süha Şen'le yaptığım telefon görüşmelerinde geçen bazı terimler gerçek anlamında kullanılmamıştır bir nevi şifreli kullanılmıştır. Burada da Cemal Çalgala'yı tam olarak çıkaramadım. Ancak bunları bir şifre olarak kullanmış olabiliriz. A.C'den kasıt, Alaattin Çalkıcı'dan bilgi alınması yani kullanılması bir şifredir. Bunun dışında herhangi bir talep sözkonusu değildir. yine bana okunan iletişim tutanaklarında yazılı olan puro, gerçek bildiğiniz, puredir. ben puro kullanırım. İstanbul'da oturan kızkardeşimde bıraktığım pijamamın, puramın gönderilmesini istemişim.

13.05.2004 tarihli 176 sıra nolu iletişim tespit tutanağı okundu. Soruldu: Bu telefon konuşması doğrudur, hatırladım. Ben telefon konuşmamın yapıldığı günlerde Müsteşar Bey'le beraber yurtdışına Uzakdoğu'ya gittik. Hakkı Süha Şen'den Alaattin Çalkıcı'nın kaçışıyla ilgili olarak bilgi aldım, zaten internetten de kaçış hakkındaki bilgileri öğrenmiştim.

DGM savcılarını Muzaffer Yalçın ve Turan Çolakkadı çalışması, MIT mensubu Kaşif Kozinoğlu'nu Çalkıcı konusunda uzun uzun sorguladı. Kozinoğlu'nun bu görüşmelerle ilgili sır vermemeye çalışması, ifadesine de yansıdı.

nın, cezaevinde ağır spor yaptığı için öldüğünün söylenmesi ise inandırıcı değil. Cezaevinde ne kadar ağır spor yapılabilir?”

“Suçsuzum, suçsuzum, suçsuzum”

“Ağabeyim tam anlamıyla ülkesine, milletine âşık bir görev adamıydı. Ziyaretimde, ‘Size cezaevinde iyi bakıyorlar mı?’ diye sorduğumda, ‘Gayet iyi bakıyorlar. Yemeklerimiz iyi. Allah devlete, millete zeval vermesin’ dedi. Devlet, millet, vatan, toprak sevgisini söyleyen, aşıl原因 birisiydi. Durumundan hiç şikâyet etmedi. Ancak, onun tutuklu olduğu için ne kadar üzüldüğünü de biliyorduk. Hep moralliydi, hep dik duruyordu. On gün önceki ziyaretimde onun eski morali ve umudunun yüzünde yansımını görmedim.

Kendisine suçunun olup olmadığını sorduğumda, ‘Hiçbir şeyim yok. Suçsuzum, suçsuzum, suçsuzum. Bunu herkes mahkemede de öğrenecek. Suçlamalar için gülmüyorum ama sonuçta cezaevindeyim. Ben devletime asla ihanet etmedim, ettirmem de’ diyordu. Bu kadar haksızlığa uğrayan adam böyle diyordu.”

“Görevimle ilgili tek kelime konuşmam. Onlar benimle mezara gider”

“Duruşma için hazırlıklarını yapıyordu. Herkes onun çok şeyler konuşacağını bekliyor olabilir. Ama o, ‘Görevimle ilgili tek bir kelime bile konuşmam. Onlar benimle mezara gider’ derdi. Gerçekten bizlere görevleriyle ilgili bugüne kadar tek kelime söylememiştir. Ne yaptığını bilmeyiz. Biz onun ne büyük bir vatansever olduğunu onun yakın arkadaşlarından öğrenirdik ve gurur duyardık.

Ağabeyim spor yaptığı için ölmüş olamaz, çünkü sporun nasıl yapıldığını bilir. Kalbinden çok onu ölüme götüren çığnemiş gururu, onuru ve karşılaştığı muamelelerdir. Bunca hizmetine rağmen cezaevindeyken, bile ‘Bu millete çok hizmet etmem lazım’ derdi. Tutuklanması çok ağırla gitmişti. Tutuklandığında ‘Ben terörist miyim?’ diye baygınlık geçirmiş. Bizlerle

paylaşmazsa bile ne kadar üzüldüğünü tahmin ediyoruz. Siyasi bir düşünceye değil, devlete hizmet için söz vermişti. Ağabeyime yazık ettiler.

Ailemizin özel günlerinde bizlerle hiç birlikte olamadı. On yıl önce vefat eden babamız emekli öğretmen Abdullah Kozinoğlu'nun cenazesinde bile bulunamadı. O yüzden bize vasiyetiydi; 'Babamın mezarına beni defnedin' diyordu. Onun vasiyetini yerine getirdik."

"Başbakan ve cumhurbaşkanının imzasıyla Afganistan'a gitmişti"

"Ocak ayında başbakan ve cumhurbaşkanının imzasıyla görevli olarak Afganistan'a gönderildi. Hakkında yakalama kararı çıkarıldığı günlerde, ağabeyimin 'kaçak' olduğunu yazdılar, söylediler. Oysa, görevli olarak oralardaydı. Kaçak olan insan döner mi?

Hakkında çıkan haberlere de üzüliyordu ve 'Hep yalan yazıyorlar' diyordu. Bunu mahkemede de söyleyeceğini belirtmişti. Örneğin, Haydar Baş'la akraba olduğumuzu yazıyorlardı. Tamamen gerçektir. Ağabeyim, 'Olsa da bundan şeref duyardım' diyordu. Hakkında yazılanlardan tek doğru Trabzonlu olduğudur ki, Trabzonluluğumuzdan da gurur duyduğunu söylerdi."

"Bize, 'Yaptıklarımızı tarih yazacak' diyordu"

"Bir gün tatil yapmadı, bir gün gün yüzü görmedi. Hâlâ cezaevinden çıktığında da 'Devletim için çalışacağım' diyen bir insandı. Neler yaptığını bilmeyiz ama 'Yaptıklarımızı bir gün tarih yazacak. Ben öldükten sonra kahraman diye gösterecekler, ölümünden sonra bazı şeyleri anlayacaklar' derdi. Aldığı ödüller bir yerlere sığmayacak kadar çok.

Bizi kahreden, bir vatanseverin cezaevinde ölmesi. O, ülkesinde böyle bir ölümü hak etmedi. Böyle ölecek bir insan değildi. Cezaevindeki sağlık koşulları yeterli olsaydı, belki ağabeyim kurtarılacaktı. Cezaevinden 07.31'de hastaneye götürüldüğünde ölü olduğu anlaşılmış."

Hiram Abas, Çakıcı için “Sıkın kafasına” diye bağırıyor

Ermeni terör örgütü ASALA'nın eylemlerini artırdığı günlerdi. ASALA'nın diplomatlarımıza yönelik saldırıları devam ediyor, birçok ülkede sözde Ermeni soykırım anıtları dikiliyordu. Devlet, bu konuda birtakım çalışmalar yapıyor, ancak bazı ülkücülerden de yararlanmak istiyordu. Alaattin Çakıcı ve iki yakın arkadaşı da bunlar arasındaydı.

Eğitimleri Yarbay Korkut Eken veriyordu. Eken'e, “Efsane Yarbay” diyorlardı. Eken bacaklarını açıp, kafasına elma konulan kişiye ateş ediyordu. O sahneler yürek hoplatıyordu. Yurtdışı operasyonlarında görev almaları düşünülen kişilerin eğitimi için yoğun bir program uygulanıyordu. Programın içinde atış eğitiminin yanı sıra bomba kullanımı da vardı. Çakıcı'nın adamlarından birisi M.G. idi. O da aynı eğitimden geçiriliyordu. Eğitim verenler M.G.'nin eğitime daha yatkın olduğunu düşünüyorlardı.

Yoğun ve yorucu eğitim programları devam ederken, moral olsun diye Çakıcı ve iki arkadaşı Ankara'daki Dedeman Oteli'nin kumarhanesine götürüldüler. O gece, kumarhanede bir olay yaşandı. Çakıcı, kendisine “yan bakan” bir gençle tartıştı, bu genci kumarhanede yaraladı.

MİT'in başkan yardımcısı ve yurtdışı operasyonlarının kilit isimlerinden olan Hiram Abas'a, Çakıcı'nın yaptığı anlatıldığında Abas çok sinirlendi. O ruh haliyle, “Sıkın kafasına” dedi. Hiram Abas'ın bu sözleri aynen Çakıcı'ya aktarıldı ve sinirlerine hâkim olması istendi.

Çakıcı eğitime kaldığı yerden devam etti. Ermeni ASALA örgütüyle en etkili mücadeleyi Beyrut'ta Hiram Abas veriyordu. O dönem MİT'te etkili görevde bulunan bir yetkili, “Ülkücü bir grup Fransa'da anıtı bombaladı. Ülkücülerden daha çok istihbarat toplama faaliyetinde yararlanıyorduk. Onlar da bu konuda yurtdışındaki ülkücü kuruluşlardan destek alıyordu. Bazıları, Ermeni ASALA örgütünü Abdullah Çatlı, Alaattin Çakıcı ve ülkücülerden oluşan bir grubun bitirdiğini söylese de bu gerçeği yansıtmıyor. Bu konu Başbakanlığa gönderilen Susurluk Raporu'nda da açıkça yer alıyor” diyor.

“Her büyük organizasyonun içinden bazı kamu görevlileri çıkıyor”

Emniyet'te olup bitenleri anlamakta da, anlatmakta da deneyimli polis müdürleri zaman zaman zorlanıyor. Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı'nda olup bitenler de işte bunlardan biri. Onlar da “Ne olduğunu, ne yapılmak istendiğini anlamış değiliz” diyorlar.

Deneyimli bir polis müdürü, ülkemizdeki organize suç örgütlerinin yaygınlığından söz ederken, “Şu bilinmeli ki, bazı birimler yol vermezse organize suç örgütü olmaz, kapkaç olmaz, hırsızlık olmaz. Olaylar ortaya çıkarılınca görülüyor ki her büyük organizasyonun içinden bazı kamu görevlileri çıkıyor. Üstelik bunların bazıları da onlarla mücadele etmesi gerekenler” diyor.

MİT-Emniyet mücadelesinin yaşandığı dönemde İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne mütahş bir bilgi ulaştı. O günlerde aranan ünlü “baba”lardan Alaattin Çakıcı'nın Ankara'da olduğu, saklandığı evin adresi iletili ve yakalanması istendi.

Ekip, Ankara'nın Gaziosmanpaşa semtinde bulunan adrese gitti. Önce, evin kime ait olduğunu öğrenmek istediler. Evin kime olduğunu öğrendiklerinde, adeta elleri ayaklarına dolaştı. Hemen gerisingeriye döndüler. Çünkü ev o günlerde ismi sıkça geçen ünlü bir istihbaratçıya aitti.

Deneyimli polis müdürü, işin içyüzünü anladı ve bu işten uzak durmanın daha doğru olacağını düşündü. Ekiptekiler Çakıcı'nın, gerçekten o evde saklanıp saklanmadığını ise hiçbir zaman öğrenemediler. O günlerde, kavganın tarafları birbirlerini yıpratmak için birilerini kullanmak istiyorlardı. İşte, o oyunlardan biri uygulanıyor, kendi yapamadıklarını, başka bir ilin polisine yaptırmak istiyorlardı.

Polisler meraklı olur. Yakalamasalar da, bunun doğru olup olmadığını öğrenmeye çalışır. Ama, bu olayı “Başımız belaya girer” diye hemen unuttular. Çünkü ev, o günlerin en flaş isimlerinden birine aitti...

MIT'çi Mehmet Eymür: "Çakıcı yakalanmasıydı, siyasi cinayetler başlayacaktı"

Milli İstihbarat Müsteşarlığı eski daire başkanlarından Mehmet Eymür, görevinden alınıp şeker fabrikasında görevlendirilmişti. Mesleğine dönebilmek için Danıştay'a dava açtı. Savunma dilekçesinde, birçok önemli iddiayı gündeme getiriyordu. "Yok artık, bu kadar da olmaz" denilen iddialar arasında Alaattin Çakıcı'nın da adı sık sık geçiyordu. Eymür, "Ünlü Baba" Alaattin Çakıcı ile elindeki bantları açıklamaması için "gizli anlaşma" yapıldığını öne sürüyor, "Bu anlaşmanın şartları önemli ölçüde yerine getirildi. Çakıcı'nun hükümetin inisiyatifi dışında Fransa'da yakalanmasından sonra bu anlaşma bozuldu" diyordu.

Çakıcı'nın yakalanması için devlet her türlü desteği veriyor, örtülü ödenekten bu operasyon için para harcanıyordu. 1998 yılının Mayıs ayıydı, henüz Çakıcı yakalanmamıştı. Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gelen Başbakan Mesut Yılmaz'a bilgi veriliyordu. Telefonların nasıl dinlendiği anlatılırken, bir ara Mesut Yılmaz, dinleme aygıtının başına geçti ve bir konuşmayı dinledi. O ziyaret sırasında İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican, Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan da bulunuyordu. Başbakan'dan bazı isteklerde bulunuldu. İşte, o isteklerden biri de İstihbarat Dairesi Başkanlığı bünyesinde Organize Suçlar Şube Müdürlüğü kurulmasıydı. Toplantı sonunda, başbakan şubenin kurulmasına onay verdi. Mücadeleye örtülü ödenekten de önemli miktarda para aktarılacaktı. Hedefte, "baba"lar vardı.

MİT eski Daire Başkanı Mehmet Eymür, "Alaattin Çakıcı yakalanmasaydı yakında siyasi cinayetlere başlayacaktı" iddiasını Danıştay'a verdiği savunmasında öne sürüyor ve iddialarını şöyle sürdürüyordu:

- 1- Mehmet Eymür MİT'ten uzaklaştırılacak.
- 2- Türk Ticaret Bankası Alaattin Çakıcı'nın işaret edeceği (ismi çok yıpranmış olan Erol Evcil dışında) bir kişiye satılacak.
- 3- MİT'te görevli Y.A., MİT'te önemli bir göreve getirilecek.

Anlaşma, Çakıcı'nın Fransa'da yakalanmasıyla bozuluyor

İnanılması güç iddiaları sıralayan ve "baba" ile gizli anlaşma yapıldığını ortaya atan Mehmet Eymür, iddialarını şöyle sürdürüyordu:

Bu anlaşma önemli üç madde ve diğer birkaç unsuru ihtiva etmektedir. Bu konudaki belgelerin asılları MİT Müsteşarlığı'nda bulunmakta, tarih ve numaraları da tarafımdan bilinmektedir. Taraf-larca bu anlaşmanın hükümleri önemli ölçüde yerine getirilirken, Alaattin Çakıcı, hükümetin inisiyatifi dışında Fransa'da yakalandı. Böylece anlaşma da bozuldu. Sonuçta ortaya çıkan kasetler, çirkin görüntüleri ve olayların bilinmeyen birçok karanlık yönünü ortaya saçmış, Cumhuriyet tarihinin en fazla destek gören liderlerinden Mesut Yılmaz'ın başbakanlığındaki hükümet, liderine yönelik ağır iddialara muhatap olarak iktidarı terk etmiştir. Benimle ilgili usul dışı ve hukuki dayanaktan yoksun tayin uygulaması da bu çirkin ve illegal olaylar zincirinin sadece bir parçasıdır.

"MİT, Çakıcı'yı çalışmalarında kullanarak ona kolaylıklar sağladı"

Eymür, dilekçesinde, "Çok önemli bir konuyu da açıklamak istiyorum" diyor, "Çakıcı olayına sadece MİT açısından bakınca acayip bir manzara çıkıyor" değerlendirmesini yapıyordu. Eymür,

şok etkisi yaratan bu manzarayı dilekçesinde şöyle açıklıyordu:

MIT Kontr Terör Dairesi, Alaattin Çakıcı'nın tehlikeli hale geldiğini, siyasi cinayetlere yönelik planlar yaptığını devletin en üst makamlarına rapor etti. Çakıcı'nın faaliyetleriyle ilgili bilgi toplamakla görevli Operasyon Başkanlığı, Çakıcı'yı çalışmalarında kullanarak, ona bazı kolaylıklar sağladı. Çakıcı Avrupa ve Amerika'da rahat rahat dolaştı. Türkiye'deki çeşitli kesimlerle irtibatını devam ettirdi. Kendisiyle ilgili her faaliyetten haberdar oldu. Türkiye'deki adamlarına eylem emirleri verdi. Devrin başbakanı dahil politikacılar ve işadamlarını tehdit etti. MIT'in Avrupa'daki birimlerinden gelen Alaattin Çakıcı ile ilgili bilgiler Operasyon Başkanlığı'nda ve bu bölgelerden sorumlu Daire Başkanı Y.'nin çekmecesinde takılıp kaldı. Bilgiler Kontr Terör Dairesi'nden saklandı.

MIT Daire eski Başkanı Mehmet Eymür, Danıştay'a sunduğu dilekçesinde, iddialarını şöyle sürdürüyordu:

Bu dönemde, Alaattin Çakıcı oğlunu öldürmekle tehdit etti. Böyle bir devrede benim için vahim olan, üst düzey bazı yetkililerimizin (Çakıcı isimler veriyor) Alaattin Çakıcı ile irtibatlarını devam ettirmiş olmalarıdır. Bu hiçbir kalıba sığmayan bir eylemdir. Bütün bunlardan sonra basına Mehmet Eymür'ün, Alaattin Çakıcı ile olan ilişkilerinden dolayı Amerika'daki görevinden çekileceği bilgisi sızdırıldı. Bundan dolayı isyan etmemden daha doğal ne olabilir?

“Emniyet İstihbarat Dairesi bütün telefon konuşmalarını dinlettirdi”

Eymür kendisinin ve Kontr Terör Dairesi'nin “gizli ve operasyonel faaliyetlerde kullanılan”, MIT içinde bile bilinmeyen dahili tüm telefon konuşmalarının Emniyet İstihbaratı tarafından dinlendiğini iddia ediyordu. MIT içinde Emniyet'le işbirliği içindeki bir grup tarafından bu işin organize edildiğini öne sürüyordu. Eymür, “Bir yandan bu yapılırken, diğer yandan daireme bilgi verilmesini, koordinasyonda bulunulmasını bile yasakladılar; ülke ya-

rarına yürüttüğümüz bazı faaliyetler böylece baltalanmış oldu” iddiasında bulunuyordu.

MIT’teki başarılarından da söz eden Eymür, Amerika ve İngiliz istihbarat servislerine para karşılığı casusluk yaptığını öne sürdüğü Sabahattin Savaşman’ın suçüstü yakalanması konusunda ve kaçakçılıkla mücadelede de çok önemli çalışmalar yaptığını ifade ediyordu. Yeraltı dünyasında menfaat, para ve güç dışında hiçbir mefhum ve ideolojinin geçerli olmadığını savunmasında vurgulayan Eymür, şu çarpıcı açıklamalarda bulunuyordu:

- Terör uzmanı ve kahraman bir polis şefi silah kaçakçılarıyla ortaklı.
- Cinayet masası amiri, yeraltı dünyasınca işlenen cinayetleri örtbas etmekle görevliydi.
- Bazı valiler babalara mektup yazıp, makam arabası hibe etmesi için ricada bulunuyorlardı.
- Emniyet’in üst düzey yetkilisi, ünlü bir babanın çabasıyla tayin edildi.
- Üst rütbeli bazı subaylar tanınmış bir gazinoda bedava bir yemek veya çocuklarının düğününe sanatçı yollanması karşılığında babaların askerlik işlerini takip ediyorlardı.
- Devleti idare eden etkin kişilerin çocukları yeraltı dünyasının ünlüleriyle iç içe ticari işlere girmişlerdi.
- Polis şefleri ünlü babaların silahlarını taşıyor, fedailiğini yapıyorlardı.
- Ülkenin kaderini değiştiren ihtilal generallerinden birine dünyaca ünlü bir uyuşturucu kaçakçısının İsviçre’de bir villa satın aldığı ve çantayla para verdiği söyleniyordu.

Soruşturmaların “önemli makam”lara ulaşınca kestirildiğini veya ifadelerin değiştirildiğini anlatan Eymür, yasaların boşluklarından para gücünün her şeyi örtbas etmesi ve satın alması, resmi kişilerin “Müesseseler yıpranmasın” gibi ciddiyetsizlikleri sonucu bugüne gelindiğini belirtiyordu. Eymür, “Günümüzde siyasi güç de kazanan yeraltı dünyası, kendisiyle uğraşan resmi görevlilerden hesap sorar hale geldi” diyordu.

“İki tip illegal faaliyet sürdürülüyordu; bunlar çok farklı şeylerdi”

MİT’e yeniden dönmesi gündeme gelince raporda isimleri geçen bazı kişilerin dönemin başbakanı Tansu Çiller’i üstü kapalı olarak tehdit ettiğini de anlatan Eymür dilekçesinde şöyle diyordu:

Susurluk kazası sonucu bazı hakikatlerin ortaya çıkmaya başlaması, bu menfaat ve suç organizasyonunda büyük rahatsızlık yarattı. Projektörleri kendi üzerlerinden başkalarına çevirmek için senaryolar üretmeye, iftiralar atmaya başladılar. Televizyonlara çıkarılan PKK itirafçıları bu senaryoların bir parçasıydı.

Mehmet Ağar’la geçmişte çok yakın ilişkileri olduğunu, daha sonra yollarının ayrıldığını ifade eden Eymür, Susurluk olayı konusunda, “Kanaatimce Susurluk olayının tam olarak çözülmesi zordur” diyor ve nedenlerini şöyle sıralıyordu:

Son yıllarda iki tip illegal faaliyet sürdürülmüştür. Bunlar devlet yararına olduğuna inanılan işler ile çıkar sağlamaya yönelik faaliyetlerdir. Her iki faaliyet de iç içedir. Hukuken bunları, bu suç, diğeri değil diye ayırabilmek mümkün değildir. Devlet yararına olduğuna inanılan işlerin açıklanması ülkeyi zora sokabilir. Hem de açıklayanın vatan hainliği ile suçlanmasına neden olabilir. Devlet yararına yapıldığına inanılan işler, belli bir emir ve komuta zinciri içinde yerine getirilmiştir. Emirleri icra eden kişiler ulvi bir görevi yerine getirdikleri inancıyla bu işleri yapmışlardır. Ancak, bu tip emirler çoğunlukla sözlü verildiği için, bu emri verenleri sıkıştıklarında bu hususu inkâr etmeleri ve suçu astlarına atmaları kuvvetle mümkündür.

Birçok olayda her iki tip faaliyetleri yürütenlerin de aynı kişiler olduğuna da değinen Eymür, “bu kişilerin devlet gücünü kendi güçleri gibi gördüklerini, kolayca elde edilen büyük rantlardan sonra devlet işlerini tamamen unuttuklarını” öne sürüyordu.

Siyaset sahnesinde Çakıcı ne yaptı, niçin yaptı?

Tarih 3 Mayıs 2000'di. Kartal Cezaevi'ndeki odaya Alaattin Çakıcı geldi. Orada kendisine yöneltile soruları cevaplandıracaktı. Aslında o da konuşmak istiyordu. Heyet üyeleri "Alaattin Bey hoş geldiniz" dediklerinde, "Sağ olun, sizler de hoş geldiniz" karşılığını verdi. İlk dikkati çeken, sağ elinin sarılı olmasıydı. Kızıp elini demir kapıya vurunca bir parmağı kırılmıştı. Çakıcı'ya dönemin başbakanı Mesut Yılmaz, bakanları Eyüp Aşık ve Yaşar Topçu'ya yönelik ortaya atılan birtakım iddialar da sorulacaktı. Bir yerde Çakıcı, yaşadıklarını, bildiklerini anlatacaktı. Çakıcı, gelen heyete karşı son derece saygılıydı. Arada bir sarılı eline bakıyor, ağrısını hissediyordu. "Sorularınızı cevaplandırırken ayağa mı kalkmam gerekir?" diye sordu. Buna gerek olmadığı, çok rahat olması istendiğinde Çakıcı, "Hayır; yani, biz kurallara uyalım da" dedi ve cezaeviyle ilgili kendisine soru yöneltilmeden, "Gerçi, çok özür dilerim, burası Nazi kampı benim için ama... Bina yani... Yani, masa değil, kurum değil. Burada çok kötü şartlar altında yaşıyorum" dedikten sonra yine eline bakıp "demin de kızdım, parmağımı kırdım" diye söylendi.

Kızgınlığı, öfkesi yüzüne vuruyordu. Sinirliydi, gergindi. "Affınıza sığınarak konuşacağım. Dikkat ederseniz, psikolojik yapım ve yüz mimiklerimden sinirli olduğum belli. Hırsız bunlar. Çağır-tırın, yüzlerine söyleyeyim" dediğinde elleri titremeye başladı. Sigara içmek istediği belliydi. Elini sigarasını koyduğu cebine götürdü ama "gelenlere saygısızlık olmasın" diye çıkarmadı. Karşısındaki kişi, onun sigara içmek istediğini anlamıştı, "Rahat olun.

Sigara içiyorsanız içebilirsiniz” dediğinde rahatladı. Hemen elini cebine götürdü, sigarasını çıkardı. Ağzına götürmeden, odada bulunanlara bakıp “Müsaade ederseniz” diyerek sigarasını yaktı.

“Hükümetin yıkılması için Mesut Yılmaz’a yardımcı oldum”

Çakıcı sigarasını içerken rahatlamıştı. Gerginliği azalmaya başlamıştı. Çay getirildi. Az sonra soru cevap bölümüne geçilecekti. “Ben Alaattin Çakıcı; 20 Ocak 1953 Trabzon ili, Arsin ilçesi, Fındıklı köyü nüfusuna kayıtlıyım. Ana adı Şakire, baba adı Ali” diye açıkladı ve ardından önüne konulan yemin metnini okudu: “Bir şey saklamaksızın ve bir şey katmaksızın, kimseden korkmayarak ve tesire kapılmayarak, bildiğimi, namusum ve vicdanım üzerine dosdoğru söylediğime yemin ediyorum.”

Artık karşılıklı konuşmaya geçiliyordu. Sorular, cevaplar ve oradaki konuşmalar kayıtlara şöyle yansiyordu:

Türk Ticaret Bankası’yla ilgili olarak Meclis’ten size gönderilen sorulara yönelik verdiğiniz bir sayfalık bir cevap var.

Evet.

Ben, öncelikle oradan başlamak istiyorum. Burada “Refah-yol hükümetinin yıkılması için Mesut Yılmaz ve Eyüp Aşık’a yardımcı oldum, işbirliği yaptım” diyorsunuz.

Doğrudur.

Bunu biraz açmamız mümkün mü? Yani, nasıl yardımcı oldunuz, hangi konularda yardımcı oldunuz; bunun zamanı; ilk yardımcı olmaya başladığınız zaman?.. Daha sonra “İşbirliği yaptım” diyorsunuz; bu işbirliği sonraları ne şekilde devam etti?.. Bu konuyu biraz açabilir miyiz?

Biraz geniş açmak istiyorum.

Evet, buyurun.

Çocukluğumdan bugüne kadar benim için önemli olan –anlı-

yor musun- devletin milli birliği. Kişiler farklı düşünebilir; yani, değişik partilerde görev alabilir. Amaç, Türk milletine, Türk devletine ve Türk insanına yardım. Bazı nedenlerden 1993 yılında yurtdışına çıktım. Avrupa'nın değişik ülkelerinde yaşadım, sonradan Amerika'ya gittim. Tabii, gittiğim günden yakalandığım güne kadar Amerikalılar sürekli beni izlediler; lokantada, evde, sokakta... Kulandığım şoförler kendi elemanlarıydı, Türk kökenli. Tabii, bunların hepsini biliyordum. Ve orada üç yıl bir telefonu kullandım. Değıştirmedim; çünkü, istiyordum ki, benim o ülkede yaşadığımı ve dünyadaki bağlantılarımı onlar bilsinler. Nedeni de şu: Tabii, Türk kamuoyu sürekli bizi mafya üyesi olarak gündeme getiriyor. Benim yasadışı iş yapmadığımı bizzat Amerikalılar bilsin ve o ülkede rahat yaşayayım. Tabii, onlar benim bütün telefonlarımı dinliyorlardı yani. Yattığım odaya bile gizli kamera koymuşlar. Yani, onları deşifre ettiğimi onlar da biliyorlardı.

Mesut Yılmaz'la ilişkimin temeli, şeye dayanıyor. Tansu Çiller hükümetiyle ortaklığı yıkılınca -hepimiz Müslüman'ız, kimin ne kadar Müslüman, kimin çok, kimin az olduğunu bir tek Cenabı Allah bilir yani- tabii, o günkü Refah yönetimi iktidara geldiği gibi -Türkiye'nin coğrafi yapısı, anlıyor musun, çok hassas bir bölge; Balkanlar'da, Kafkaslar'da ve hele de Ortadoğu'da- ilk İran'a gitti, peşinden Irak'a gitti, Libya'ya gitti, Uzakdoğu'ya gitti, Türkiye'nin milli güvenliğiyle ilgili, ekonomisiyle ilgili uluslararası anlaşmaları tamamen ters bir yöne döndürdü. Tabii, bana da bir Türk olarak, bu, her şeyden evvel dokundu.

“Belki Tansu Hanım iyi duygularla yola çıkmış ama etrafını atmacalar sarmış”

Biz Arap'ı 400 yıl, 500 yıl sırtımızda taşıdık, İslam'ı üç kıtaya yaydık, onun kültürünü taşıdık, Arap bizi sırtımızdan vurdu. Tabii, Arap'tayken Kuzey Afrika'daki Arap kültürünün erozyona uğrattığı Berberileri elemiyorum -Fas, Cezayir, Tunus'u- Ortadoğu Araplarını kastediyorum. Tabii, bu arada ben Tansu Çiller'e haber gönderdim. Onunla da dolaylı bir bağım vardı. Dedim ki, “Mesut Bey seni Yüce Divan'a gönderirse ona birileri 'dur' diyebilir; ama legal, ama illegal.”

Bu hükümeti beraber oluşturmaları diye. 65 milyon Türkiye’de hepimiz Müslüman’ız. Hiç kimse inkâr etmiyor ki Müslüman olmadığını; gelmiyor, “Ben Müslüman’ım” demiyor. Fazilet’in içinde de çok namuslu, şerefli, mutlaka ülkesini en az bizler kadar, belki bizlerden fazla da seven halk kitleleri var, topluluklar var. Tabii ki, bu nedenle bunlara ben tavır koydum. Bu uzun süre devam etti.

Sonradan, bu Erol Evcil’in bir banka alma işi oldu. Bize ricada bulundu. Biz de tabii aradık, devreye birilerini soktuk. Dedik ki; “Bu bankayı bir başkası alacağına bizim arkadaşımız alsın. Ama bunu yasadışı yollardan değil, normal, açık artırmayla.” Bu Adil Öngen, tabii, Tansu Hanım’ın bankalarla ilgili başbakanlık müşaviriydi. Tabii, bunlar tezgâhı kurmuşlar. Mehmet Üstünkaya, Tansu Hanım’ın beyi Özer Çiller. Belki Tansu Hanım iyi duygularla yola çıkmış, ama çevresini atmacalar sarmış.

Yani, düşünebiliyor musunuz, bir ekonomi profesörü, hiçbir devlet deneyimi yok; şans bir anda getiriyor onu, iktidar yapıyor. Belki yılların vermiş olduğu birikim, belki bugün devleti yöneten ehliyetli bir insan olmuş olabilir; ama o günkü koşullarla bugünküler çok farklı. Sonra, bu görüşmeler olurken, bu banka konusunda Mehmet Eymür’le (MİT’te Daire Başkanı S.Ö.) benim aram açıldı. Çünkü bunlar Türkiye genelinde harbiden bir çete oluşturmuşlar. Bunlara bağlı olan bürokratlar, devletin değişik birimlerinde bunların ilişkide olduğu insanlar... Uzun bir süre devam etti. Çok özür dilerim, buraya bir nokta koyuyorum.

“Türkiye’ye canımı kurtarmak için değil, ölmeye geldim”

Çakıcı konuştuğuça öfkeleniyordu. “Ben, Türkiye Cumhuriyeti’ne canımı kurtarmak için değil, ölmeye geldim” diye bağırdı. Odada bulunanlar şaşırmişti. Sesi titremeye başladı, yaşadıklarından bir kesit anlatıyordu:

Türkiye’ye dönüşümden önce (17 Ağustos 1998’de Fransa’da yakalanmıştı. S.Ö.) Fransa’da tam on altı ay her gün işkence gördüm on iki metrekarelik bir odada. Çınlıçıplak soyuluyordum, psi-

kolojik baskı yapıyorlardı, kimseyle görüştürülmiyordum. Altıncı katta, şöyle tel örgülerin içerisinde on metre karelik bir yerde yürüyordum. Her iki tarafta kamera vardı. Bu şekilde yürüdüğüm zaman kamera buradaki yüz mimiklerimi alıyordu, dönüyordum, bu taraftan alıyordu. Cezaevinin merkezi bir bölümünden izleniyordum. Enfrarujlu, son derece yüksek bir ışık altında altı ay uyutuldum, dengeyi bozacak ilaçlar verdiler. Tabii, önce benimle pazarlık yaptılar. Benim elimde belge var. Fransız Gizli Servisi'nden gelen bir avukat, "Türkiye Cumhuriyeti'yle ilgili bunları falan konuş, seni üç ay sonra bırakalım" diyordu. Ben bunu kovdum. Kovarken de Türkiye'ye mesaj verdim. Dedim ki: "Ben, canını kurtarmak için idam sehpasından çıkan kanı bozuklardan değilim."

Ondan sonra, baktılar baskıyı kabul etmiyorum, yoğunlaştırdılar. Bir devre sabrettim, bırakılabileceğimiz düşüncesiyle. On altı ay filan bu işi yaptılar, uzattılar. Son sekiz ayda ben de tepkimi göstermeye başladım.

"Otuz defa intiharın eşiğinden döndüm"

Cezaevi yönetimine karşı mahkemelerle konuştuk, oranın Adalet Bakanlığı'nı basın yoluyla ayağa kaldırdım, oradaki her türlü ambargoyu deldim yani. Otuz defa intiharın eşiğinden döndüm; belki yirmi defa delirmenin eşiğinden döndüm. Ama her şeyde Hazreti İbrahim'i kendime örnek aldım. Allah didar, ateşe atladım, gül bahçesine döndü. Biz de Allah'ın ipine sarıldık orada. Neticede, beynimize ve aklımıza bir şey olmadı.

Çakacı hüznülenmişti. Sigarasını içerken hiç konuşmadı. Sanki az sonra söyleyeceklerini düşünüyordu. "Evet, devam ediyorum" deyip konuşmasını şöyle sürdürdü:

Ben Fransa'da cezaevindeyken, Türkiye'de de cezaevinde üç yakınım öldürüldü. Yedi ölüden dördü öbür taraftan olmasına rağmen, basın sürekli spekülasyon yaptı, provoke yaptı, yanlış yazdı – sınırlarımızın bozulması için aynı organizasyon bugün de devam ediyor. Belki sizler de izliyorsunuz. Sonra kardeşim vuruldu.

Amaç, bana her türlü psikolojik baskıyı yurtiçi, yurtdışı uygulamak kaydıyla...

Fransız hükümeti karar verdi: Beni, Türkiye'ye şartlı göndereceklerdi. Tabii, benim elimde imkânım vardı. Yargıtay'a gitmiş olsam, Fransa beni mutlaka bırakmak mecburiyetindeydi. En fazla biraz daha uzatabilirlerdi. Bir de beni çevremde programlamaya çalışıyordu. Ben İngilizce konuşuyorum. Tabii, cezaevinde İngilizce konuşan, belki gizli servisin kullandığı hapishaneden insanlar, belki direkt kendi üyeleri, beni Avrupa İnsan Hakları'na yönelttiler, oraya ver falan diye. Orada da beş sene zaman uzuyordu.

O zaman içinde tabii bu psikolojik baskılarla insanın bünyesi bir yere kadar sabrediyor. Ve ben dönmeye karar verdim. Türkiye'ye geliyorken ne kimseden korkarak ne baskı altında, yarın ben giderim hapishanede yahut emniyette öldürülürüm... Düşmesine neden olduğum hükümetin üyesi, İçişleri bakanı. Ona rağmen geldim. Ama malum İçişleri bakanının namuslu adam olduğunu biliyorum yani ve bize hiç dokunulmadı. Bir beyefendi gibi bizi karşıladılar. Çayımız kahvemiz ikram edildi, sigara ikram edildi. Allah var, bana "ulan" dahi denilmedi.

Tabii, buraya geldikten sonra bu psikolojik baskılar bu hapishanede de devam etti. Orada on altı ay on iki metrekaare bir yerde yatırdılar. Burada da yalnız yatıyorum.

Çakıcı cezaevinde lahmacun krizi haberleri için ne diyor?

O günlerde Çakıcı'nın konulduğu Kartal Cezaevi'yle ilgili ilginç haberler yayınlanıyordu. Bir haberinin başlığı "Lahmacun krizi"ydi. "Lahmacun krizi ve bu krizin nasıl aşıldığı"yla ilgili olarak *Milliyet* ve *Sabah* gazetelerinde bir haber yer alıyordu. *Milliyet*'teki haber şöyleydi:

Fransa'da tutuklu bulunduğu sürede 14 kilo veren Alaattin Çakıcı, Türkiye'ye iadesinin ardından konulduğu Kartal Özel Tıp Kapalı Cezaevi'ni çiftliğe çevirdi.

Lüks olmasıyla tanınan cezaevindeki koğuşunda canı lahmacun

eken akıcı, sıradan bir kebabçıdan alınan lahmacunları beğenmeyerek “Hacıoğlu’ndan getirin” diye verdiği emir, personel tarafından yerine getirildi.

Ünlü konukları nedeniyle “Flamingo Yolu” olarak adlandırılan cezaevindeki lahmacun krizi, gece yaşandı. Saat 21.30 sıralarında canı lahmacun çeken akıcı, cezaevi ikinci müdürlerinden birisinden kendisine lahmacun aldırmasını istedi. İsmi açıklanmayan ikinci müdür, saatin geç olması nedeniyle bunun yerine getirilemeyeceğini söyleyince çok sinirlenen akıcı, tehdit yağdırdı.

Olayın daha fazla büyümesini istemeyen cezaevi yetkilileri, Pendik’te bir kebabçıdan alınan dört lahmacunu akıcı’ya getirdi. Lahmacunları beğenmeyen akıcı, “Bunlara kıyma yerine soğan konulmuş, bana gidin Hacıoğlu’ndan lahmacun getirin” diye bağırdı.

Görevliler bunun üzerine Kartal’daki Hacıoğlu Lahmacun Fırını’ndan alınan lahmacunları akıcı’ya verdi. Cezaevine ait ring aracıyla yapılan bu alışveriş, lahmacun krizinin sona ermesini sağladı.

akıcı, bu haberin kupürünü gösterdi. Gülerek, “İşte bunun gibi her gün asılsız haberler gündeme getirdiler. Lahmacun aldırđını yazıyorlar. Ben zaten hastayım. Karbonhidrat bana yasak. Ne lahmacunu?” diyordu. Elindeki başka bir gazete kupüründe, savcılara küfrettiği, infaz koruma memurlarını kovaladığı belirtiliyordu. akıcı, kendisini karalama-kötölüme kampanyasının belli bir merkezden organize edildiğine inanıyordu. Organize edenlerin kimler olduğunu da biliyordu. “Kim?” denildiğinde, “Bazı siyasiler –bazı diye kullanıyorum yani, çoğul kullanmıyorum– medya patronları ve bunların bazı işbirlikçileri. Ama bürokraside de var, ama devletin değişik birimlerinde, bilemem” karşılığını veriyordu.

Banka satışıyla ilgili olarak akıcı’dan 20 milyon dolar isteniyor

Konu dağılmıştı. akıcı da farkındaydı. O yüzden, “Olayın özüne tekrar dönüyorum” dedi ve ekledi: “Sonra aramız açıldı bunlarla. Bizden 20 milyon dolar bir para istediler.” Konuşma aynen şöyle devam etti:

Banka satışı vesilesiyle mi?

Evet. Bu arada bir olay oldu. Biri vuruldu. Zırhlı bir araca 30-40 mermi sıkıyorlar. Tabii araç zırhlıymış, içeridekiler vurulmuyor. Mehmet Eymür'ün programladığı ve onlara vermiş olduğu bir ek ekipten müdahale ediliyor, biri vuruluyor kalbinin altından, ölmüyor. Tabii, aslında çok önemli bir olay bu. Bunu basın yazamadı. Çünkü o günkü hükümet, basına baskı yaptı. Dünyanın her yerinde benimle röportaj için sıraya geçen hiçbir basın mensubu benim bu tip bir olayı gündeme getirmeme hiç ilgi duymadı. Kapılar kapandı bana.

“Bu olayı Emin Çölaşan’a anlattım. Dürüst bir adam. Bu konuyu işledi”

Sonra tanıdığım gazeteci bir program yapımcısını aradım. “Yayınların” dedi. Tabii ki, yayınlamadı. Aslında tam yayına giriyorken yayını kapattılar, yani kestiler. Sonra Emin Çölaşan’a bu durumu anlattık. Onun iyi bir adam olduğunu biliyorum; dürüst bir adam. Fikri yapısı ne olursa olsun hiç önemli değil. O biraz işledi bu işi. Sonra, Mehmet Ali Yılmaz’la (Trabzonspor’un eski başkanı, eski bakan S.Ö.) görüştüm. Bu arada Eyüp Aşık (Mesut Yılmaz hükümetinde bakanlık yaptı S.Ö.) beni direkt arattırdı.

Kendisi mi aratıyor?

Kardeşimi arayıp diyor ki: “Ağabeyini mutlaka bana bul.” Kendisiyle eski tanışıyorum, Trabzon’dan tanışıyorum. Yine bizim bir arkadaşımızın düğününden. Daha evvel tanışıyorduk da yakınlaşmamız oradan. “Ya ne olur bu konuyu bize anlat.” Anlattık bizden istenilen 20 milyon dolar meselesini. Sonra o olayı gündeme getirmek için bütün basın ve medya kuruluşlarına bunlar baskı yaptı.

Mesut Yılmaz’a “çete reisi, çete başı” derken, Tansu Çiller’e de “çete başı” diyoruz. Bu suçsa bunları burada kabul ediyorum. Tanık olarak değil. Bu cümlelerim benim suç olarak kabul ediliyorsa kabul ediyorum. Sonra, baktılar bu işte, ben cidden kararlıyım... Tabii, bütün bu konuşmalarımı hep Amerikalılar dinliyor. Zaten Amerikalıların işine de geliyor. Yani, mevcut Refahiyol hükümetinin düşmesine...

Bunun üzerine yine birini devreye koydular. Bu ismi yemin etmeme rağmen vermem. Yine tanıdığım, Doğru Yol Partisi'nden bir bakan devreye giriyor. Arıyorum bunu. Eğer bir bakanın telefonu gizli servis tarafından dinleniyorsa, gizli servis arşivinde kayıtlıdır. "Bu işi karıştırmayın, bu bankayı size verelim" diyor.

Verelim?

Evet, Tansu Hanım "Verelim" diyor. Ben de bunun üzerine, "Biz bankanın peşinde değiliz. Bugün Türkiye, dünyada Arap ülkeleriyle bir terörist devlet durumuna düşmüştür. Araplar, bizimle, evet, manevi yönden aynı Allah'a, aynı kitaba, aynı dine inandığımız insanlar. Ama onların, tabii, dünyadaki politikasıyla bizim politikamız çok farklı. Refahyol hükümetini bozarsa ben bankadan vazgeçiyorum, bu işi basına falan da aksettirmiyorum, eğer kişisel bir organizasyonum varsa da durduruyorum."

Bunun üzerine Erol Evcil'le beraber ben Mustafa Kefeli'yi gönderiyorum. Bunların ikisi de bana yalvarıyor ki, "Ne olur, he de bankayı alalım." İşte Erol'u çağırın, sorun. Ben de dedim ki: "Benim için bankanın önemi yok. Benim bunlara, mevcut hükümetten dolayı tavır koymam gerekir." Tabii, onun üzerine, bunlar yine bana yalvarıyorlar, dolaylı yoldan rica ediyorlar. Onlar bütün basına sansür koyuyor, medya kuruluşlarına baskı uyguluyorlar.

Çakıcı, Flash TV'ye nasıl çıktığını ve kaynayan kazanı açıklıyor

Yine Türkiye'nin en büyük –belki sizler tahmin edersiniz– yani, son kırk yıldır Türkiye'de çok güçlü olan bir isim. Onun yakınlarıyla dostluk ilişkilerim var. Direkt kendisiyle değil; ama birinci derecede aile bağı olan, kan bağı olan biriyle irtibata geçiyorum. Bunlar bize Flash TV'yi ayarlıyorlar. Her türlü baskıya rağmen Flash TV, mevcut hükümete hiç taviz vermiyor. Önce Eyüp Aşık'ı çıkarttırıyorum televizyona, sonra Mesut Yılmaz'ı çıkarttırıyorum. Evet, Mehmet Ali Yılmaz yakın dostum benim, hemşerim. Dostluk ilişkilerinden başka hiçbir maddi bir çıkar, bir bağlantım olmamıştır. Ne arkadaşlarım beni yirmi yıl evvelki yaşantımdan dolayı suçlaya-

bilir ne ben onları suçlayabilirim. Ama ben arkadaşlarımı on yıldır görmüyorum yani. O da, Hüsamettin Cindoruk'la konuşuyor. Hüsamettin Bey de, babamın, rahmetlinin çok eski dostu, aynı partide yıllarca görev yapmışlar otuz beş sene evvel. O da çıkıyor. Tabii, onun üzerine en son ben çıkıyorum. Tabii, benim konuşmam çok etkili oldu. Çünkü kamuoyunun dikkatini çekmek için mutlaka bir altyapı oluşturmak lazım. İşte, onlar da sağ olsunlar...

Bazen şeytan insanın beynine girer. Ya Azrail'i çağdırtır ya da iflas etmesine neden olur. Onlar da Flash TV'yi basıyorlar. Basınca, ne de olsa hepsi basın ve medya ailesinin üyeleri olduğu için öbürleri de tepki gösteriyor. Bütün basın ayağa kalkıyor, işte, zamanın muhalefetteki liderleri konuşma yapıyor. *Hürriyet* gazetesini kurşunluyorlar derken Türkiye'de bir kazan kaynıyor, yirmi gün sonra da hükümet devriliyor yani.

Heyet üyeleri Çakıcı'nın bu konuşmalarını çıt çıkarmadan dinliyorlardı. Bazıları yaşananları hatırlıyordu. Ama olayın perde arkasını Çakıcı'dan ilk kez duyuyorlardı. En genç milletvekili, içinden, "Amm da atıyor" diye geçirdi. Çakıcı da bazı milletvekillerinin anlattıklarına inanmadığını düşündü. "Tabii, bu konuşmalarına şaşırdınız. Başında her yeri doğru söyleyeceğime yemin etmiştim. Yalan konuşmuyorum. Bu, ülkenin meselesi, yalan konuşmaya da gerek yok" deme gereği duydu.

Eyüp Aşık, Çakıcı'yla konuşurken "Telefonu Mesut Bey'e veriyorum" diyor

Alaattin Çakıcı Devlet Bakanı Eyüp Aşık'la sık sık telefonda konuşuyordu. Çakıcı, "Eyüp'le belki 150'nin üzerinde telefon görüşmesi yaptım" dedi. "Hatta bir seferinde onu Arizona'dan aradım. Konuşurken, 'Alaattin, yanımda Mesut Bey (Yılmaz) var. Şu anda seninle konuşacak' dedi. 'Benim telefonum dinleniyordur. Mesut Bey'e sıkıntı vermeyelim' diye konuşmak istemedim."

Hükümet devrilmişti. MİT'te Daire Başkanı olan Mehmet Eymür'ün hem Tansu Çiller'le, hem de Mesut Yılmaz'la irtibatı vardı. Eymür'ün yaptıklarından, Çakıcı da haberdar oluyordu.

Amerika'da bulunduğu dönemde Çakıcı, kimsenin aramaması için telefon numarasını söylemiyordu. Gerek gördüğünde kendisi arıyordu. Bir gün kardeşini aradı. Kardeşi, "Eyüp Aşık seni arıyor" dedi. Çakıcı az sonra Eyüp Aşık'ı aradı. Telefona cevap vermez, "Hayırdır" dedi. Aşık, "Hayırdır, hayırdır" dedi ve kısık bir sesle şöyle devam etti:

"Mesut (Yılmaz) Bey bizzat beni aradı. 'Alaattin'e söyle, Amerika'dan mutlaka ayrıl. Onu almak için ABD'ye bir ekip gitti' dedi. Seni almak istiyorlar."

O anda, hükümet düşürecek kayıt da yapılıyordu. Kaset ortaya çıktığında, o konuşmalar için "dublaj", "montaj" deniliyordu, ama ABD'de hazırlanan Adli Tıp raporu, o kayıtlarda dublaj ya da montaj olmadığını belirtiyordu.

Mesut Yılmaz'ın "Çakıcı'yı almak için ABD'ye bir ekip gönderildi. Kaçsın" dediğı iddiasını öğrenen o odadaki heyet üyeleri adeta şoke olmuşlardı. Görüşmenin başında Çakıcı doğru söyleyeceğine yemin etmişti.

Sayın Mesut Yılmaz'ın başbakanlık ve Eyüp Aşık'ın bakanlık yaptığı dönemde mi geçiyor bu konuşma?

Evet. Zaten basına açıklattırdığım kasette de belli. Sonra ona, "Ağabey, ben bu adamla dostluk yaptım, hizmet ettim, bunun karşılığında -anılıyor musun- sağdan soldan duyuyorum, yani, Mehmet Eymür'ü kullanarak bana suikast gibi bir şey düşünüyor. Yani, bu ne dostluğa ne hemşeriliğe sığıyor. İnsanda vefa olmalı" diyorum ve o arada bir cümle söylüyorum ona: "Mesut Bey, kendine hizmet edenleri sevmez zaten."

Dünyayı dolaşan Çakıcı İtalya'da iki kez öldürölmek isteniyor

Aşık-Çakıcı görüşmeleri aralıklı olarak devam ediyordu. Bu arada Çakıcı'nın etrafındaki çember de daralıyordu. Çakıcı, ABD'den ayrılmaya karar verdi. Artık sık sık yerini değıştirmesi gerekiyordu. O günleri Çakıcı şöyle anlatıyordu:

Tabii, ondan sonra sürekli beni her yerde sıkıştırmak istediler. Amerika'dan ayrıldım, FBI peşime takıldı. Kanada'ya gittim, oradan Malezya'ya geçtim. Ben nereye gidiyorsa Amerika'lılar sürekli benimle dolaşıyorlar. Güney Afrika'da kaldım, Arjantin'e gittim, Uruguay'a gittim, Şili'ye gittim, Peru'ya gittim.

"Peru" deyince aklına gidip de bir türlü göremediği ünlü Machu Picchu geldi. Aslında o tarihi yerleri görmeyi çok istiyordu. Bronşit olduğu için çıkmaya cesaret edemiyor ama gitmek için de uğraşıyordu. Cusco şehrine gidip gelip İnka medeniyetini, ünlü piramitleri görecekti. Ama rahatsızlandı. Orada üç gün hasta yattı. Gidip de görememek, tarihi yerleri dolaşamamak Çakıcı'yı üzmüştü. Geldiği güzergâhı izleyerek yeniden Malezya'ya döndü.

Çok uzaklarda olmasına rağmen yine de tedirgindi. O yüzden sıkça yer değiştiriyordu. Malezya'dan Japonya'ya gitti. Tokyo'yu çok sevmişti. Tokyo'daki Türkler tarafından yaptırılan camiyi görmek istedi. Ama tanıyan çıkar diye de ortalıkta dolaşmak istemiyordu.

Erol Evcil özel uçağıyla Japonya'ya geldi. "Buralarda sıkılmışındır, hadi Bahama'ya gidelim" dedi. Bahama'ya gittiler ama Çakıcı hiç rahat değildi. Bahama küçük bir yerdi. FBI veya CIA elemanı olduğunu düşündüğü kişiler sanki hep kendisiyle beraberdi. Bu küçük kentte kalmayı doğru bulmadı. Kaçak durumda olduğunda kalabalık ülkeler daha güvenliydi.

İtalya'ya geldi. Roma'da gladyatörlerin dövüştüğü arenayı dolaşırken, aklına gladyatörleri konu alan film geldi. Ne müthiş sahneler vardı. Gözlerinin önüne burada yaşandığını düşündüğü olaylar geldi. Gladyatörler arasındaki savaşta ölenler olduğu gibi Çakıcı'yı da öldürmek isteyenler de vardı. Ondan dinliyoruz:

İtalya'da bizi iki defa öldürmek istediler. Ama başarılı olamadılar. Bir seferinde Fransa'da yaptılar bunu, yine başarılı olamadılar. Çünkü yalnız dolaşmıyorum. Biz de üç dört kişiye ve hepimiz de silahlıyız. Bana göre CIA'nın direktörünün emriyle değil, Mehmet Fymür'le kira ilişkideyse onun emriyle bunun yapılmak istendiğini düşündüm. Artık bu işte Avrupa masası mı, yoksa Türkiye

masası mı sorumluydu bunu bilemiyorum. Sonra, beni Fransa'da yakaladılar. Beni yakalayanlar aslında Amerikalılar. Sekiz saat izlediler beni. Adamları deşifre ettim. Birisi zaten İtalya'da kaldığım yazlık evin bahçesine sanki bahçıvan gibi geliyordu. Arkasında dedektör, sanki bahçeyi ilaçlıyormuş izlenimi veriyordu. Biliyordum onun Amerikalı polis olduğunu. Aynı adam beni Fransa'nın kuzeyinden itibaren izledi. Nice'te otelden ayrılırken yakalandım.

Elindeki kaseti yayınlamamak için Çakıcı'nın da dostu olan bir milletvekili gelmişti. Daha sonra da o kasetleri alabilmek için bir televizyoncu... Çakıcı konuşmasını şöyle sürdürüyordu:

Bana, "Sen milliyetçi bir adamsın, Mesut Bey iktidardan düşerse, bak yine fanatik dinciler iktidara gelecek" denildi. Bunu söyleyen kişiyi resmen kovdurdum. İşte, ondan sonra kaseti yayınlattırdım. Sonra birine bir mektup yazdım. O da, korkusundan, çıktı doğruları konuştu ve hükümet ondan sonra düştü. İşte, ondan sonra da bize Fransa'da on altı ay baskı yaptılar ve neticede Türkiye'ye getirdiler. Yani, bu anlattıklarımın en ufak bir hilaf, bir katkı da yok.

O sırada çay ve su getirildi. Çakıcı'nın konuşmaktan boğazı kurumuştu. Suyunu içti. Sohbet şöyle devam etti:

Çakıcı, Y.A.'yı, MİT'te Operasyon Dairesi başkanı yapmak için uğraşılıyor

Bu işbirliğini geniş bir şekilde ortaya koydunuz. Flash TV'deki bu açıklamanızla mı sınırlı? Yani, "Refahiyol hükümetinin o dönem düşürülmesini istiyordum" dediniz. "O bakımdan da, işte, memleket, millet ve devlet kaygılarıyla bu düşünceye sahiptim ve o hükümetin düşmesini istiyordum" dediniz.

Evet.

Bu anlamda da...

Bir bankayı reddettim.

“Mesut Yılmaz ve Eyüp Aşık'a yardımcı oldum” diyorsunuz. Biraz önceki anlattıklarınızla da, bu yardımcı olmak konusunu Flash TV’de ortaya koymak anlamında yaptığınızı söylediniz.

Evet.

Bunun dışında, yani, Flash TV’deki o açıklamalarınızın dışında, yine yardımlaşmanız ve işbirliğiniz...

Ama tabii, onları da Flash TV’ye çıkartan benim.

Evet. O konunun dışında, o dönem içinde başka işbirliğiniz, başka yardımlaşmanız oldu mu?

Mesela, bir de Mesut Yılmaz’ın Macaristan’ın başkenti Budapeşte’deki Hilton Otel’inde yumruklanma olayı var. O olayda Mesut Yılmaz direkt Erol Evcil’i arıyor: “Alaattin’e ulaş, beni dövenleri tespit etsin, bunlara gereken cezayı versin” diyor. Bir de böyle ilişkimiz oldu bu konuyla. Bir de, MİT’çi Y.A. olayı var.

Bu konuyu Erol Evcil size iletti mi?

Evet.

Sayın Mesut Yılmaz, “Alaattin’le görüş, kimin yaptığını öğrensin ve koparsın” diyor. Bu ne demek?

Koparsının anlamı, hesap sormak demektir.

Erol Evcil, size bu talebi getirdi mi?

Getirdi.

Bu konuda gelişmeler oldu mu? Görüşmeniz oldu mu daha sonra Sayın Mesut Yılmaz’la?

Bu konuyu Mesut’la (Yılmaz) ben konuşmadım. Sonradan onun bir haberi geldi, biraz beklemeye aldım. Yine, Mesut Bey’le MİT’çi Y.A.’yı ben tanıştırdım. Bir araya getirdim. Çünkü Refahyol hükümetinden kaygı duyuyordum. Sebebi şu: Mehmet Eymür yıllardır CIA’ye çalışmış bir adam. Bugün bile Türkiye’yi tehdit ediyor. “CIA bana müşavirlik teklif etse kabul ederim” diyor. Daha sonra, tabii, basında onunla ilgili yazılar çıkmaya başlayınca, “Çalışırım deme-

dim; ama terör konusunda uzmanım, gelip benimle bilgi alışverişinde olsa yardımcı olurum” dedi. Kaygılarım olduğu için Eymür’den, istedim ki o hükümetin yanlış ilişkilerini muhalefet lideri olana anlatsın yani. Çünkü muhalefet de, yarı devletin yönetimine talip olacak bir insan. Bir de onları öyle bir araya getirdim ben.

Bu görüşmelerin dışında veya bu görüşmelerden sonra Refahiyol hükümeti düştü. Daha sonra Anasol-D denilen hükümet kuruldu.

Evet efendim.

Sayın Mesut Yılmaz başbakan oldu, Eyüp Aşık bakan oldu. Daha önceki görüşmelerinizde, bu işbirliğine karşılık, hükümet oldukları takdirde size yönelik herhangi bir taahhütleri veya sizin onlardan bir talebiniz oluyor muydu?

Benim arkadaşımın kontrolünün dışında bir talebim oldu şimdi. Tabii, ben, MİT’çi Y.A.’nın orada Operasyon Dairesi’ne getirilmesini istedim. Çok önemli bir kurum. Ama Y.A.’nın bana bu konuda en ufak bir talebi varsa, oğlum yurtdışında, Allah bana nasip etmesin. Yani, ben talep ettim, ama Y.A.’nın giyabında ettim yani.

Hükümet olmadan önce muhalefet döneminde mi bunu gündeme getirdiniz? Onu öğrenmek istiyorum.

Evet.

Yani, bu hükümet yıkılır siz hükümet olursanız, sizden Y.A.’nın filanca makama gelmesini istiyorsunuz?

Evet. Ne müsteşarlık ne müsteşar yardımcılığı, sadece orada bir basamak yukarı; ama, çok önemli bir yer orası.

“Benimle ilgili bakanlıkta yapılan toplantının bilgileri anında bana geliyordu”

Bu işbirliğine karşılık, bu talebi kime söylediniz? Eyüp Aşık’a mı?

Eyüp’e söyledim.

Onun size cevabı neydi?

Kafadan olumlu cevap.

Ama olmadı, değil mi?

Olmadı. Ama bu konuda şunu söyleyeyim, Ermeni kapısında dileneyim yalanım, hilafım varsa; Y.A.'nın benden hiçbir talebi olmadı.

Gerek yok o yemininize, tekrarlamaya gerek yok Alaattin Bey. Ben bir konuyu aydınlatmak için soruyorum: 54. Hükümet, yani Refahiyol hükümetiyle ilgili olarak bu harici sebepleri izah ettiniz. Dahili problem olarak içeride ne gibi şey var? Mehmet Eymür yine öne çıktı herhalde.

Evet.

O hükümet Mehmet Eymür'ü mü öne çıkarıyordu? Bunun dışında, iç ilişkilerde ne gibi sıkıntılarınız oldu 54. Hükümet'le Alaattin Bey?

Ben bu ülkede yaşamıyordum ki, yurtdışındaydım. Benim şahsıma yönelik bunların bütünü yanlış... Veyahut da benimle ilgili düzenlemek istedikleri operasyon Türkiye bağlantılı değil, uluslararası bağlantılı. Hangi ülkede beni yakalasalar, oradan koparılmanı, yakalatırılmanımı istiyorlardı. Yalnız bir şeyi burada açıklamak isterim: İçişleri bakanı, servisten (MIT) Mehmet Eymür, Hanefi Avcı (o dönemde Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi başkanı S.Ö.), benimle ilgili bakanlıkta toplanıyorlar. Yerimi tespit ettirmeye çalışıyorlar, bulunduğum ülkeye ekip göndermek istiyorlar. Orada yapılan konuşmalardan anında haberim oluyordu. Tabii, o gün ben bir provokasyon yaptım, yani bilgiyi verene değil, beni de yakalamak isteyen Meral Akşener'e... Yani, o vermiş gibi...

Meral Akşener'in İçişleri bakanı olduğu dönem.

Evet. Yani, Meral Harun'un orada bana en ufak bilgi sızdırması diye bir konu yok. Bana bankayı teklif eden adamın, yani bakanın bilgi sızdırması var.

Bir hususu daha soracağım. O Flash TV baskını, sonra *Hürriyet*'in mi, Kanal D'nin mi bombalanması da sizin bilginiz dahilinde mi oldu?

Hayır. *Hürriyet* mi, *Sabah* mı bilmiyorum bir gazete. Flash TV'de konuşma benim bilğim dahilinde oldu. Yani, Eyüp Aşık'ın, Mesut Yılmaz'ın ve Hüsamettin Cindoruk'un konuşmaları. Hüsamettin Bey'i de, direkt Mehmet Ali Yılmaz'ı devreye koyarak çıkarttım.

Alaattin Bey, birçok konuşmanızda, "Bu Türk Ticaret Bankası meselesi benim namus meselem oldu" tarzında ifadeleriniz geçiyor.

Evet.

Refahiyol hükümeti döneminde sayın Eyüp Aşık'la yaptığınız bu görüşmelerde bu yardımlara karşılık MİT'çi Y.A.'nın Operasyon Dairesi başkanlığına getirilmesi talebinizin olduğunu söylediniz. Türk Ticaret Bankası meselesi de o günlerde gündeme geldi mi görüşmelerinizde?

Hayır, yok. Gelmedi. Bana Doğru Yol Partisi'nden teklif ettiler; "Karıştırma bu işi" dediler.

Onu anladım. O görüşmelerde, Eyüp Aşık'la yaptığınız görüşmelerde bu gündeme gelmedi mi?

"Hayır... Yok... Yani, bu banka alındığı zaman, benim tarafıma böyle bir, "Siz lütfen yardım edin" gibi ne benim talebim oldu ne de onların. Benim bir talebim olmadığı gibi onlarla bu konuyu da konuşmadım.

O bakan ismini söylemekte bir mahzur var mı?

Sen dostunun ismini söylersen ben de söyleyeyim.

Alaattin Bey, bu 20 milyon dolar o zaman mı sizden istenmişti?

Erol Evcil'den istendi.

“Tansu Çiller dolaylı olarak bana haber gönderdi”

Ne diye isteniyor?

Avanta. Özür dilerim. Doğru Yol Partisi'nde bir sürü namuslu, şerefli, onurlu, memleketini seven, ülkesine bağlı milletvekili var. Yani, Tansu Çiller ve aile yakınlarını suçluyorken Doğru Yol Partisi'nin üyelerini suçlamamak lazım. Belki o Doğru Yol içinde, yani, Meclis'te, belki on tane, on beş tane bunlarla işbirliği yapan olabilir; ama bütün Doğru Yol Partisi'nin Meclis'teki üyelerini aynı yelpazenin içinde tutmamak lazım. Bu, Refahyol hükümeti için de geçerli. Yani, Refahyol'dakilerin hepsi şeriatçı, hepsi sarıklı diye bir şey yok. Onlar da bizim kadar bu memleketi seviyor.

Tansu Hanım'ın sizinle direkt bir konuşması, bir selam göndermesi oldu mu?

Var, dolaylı var.

Ama, bir telefon açıp direkt konuştu mu?

Hayır, yok. Ama dolaylı var.

O dolaylı olanın ifade ettiği doğru olabilir mi, istismar ediyor olabilir mi?

Yüzde 90 doğru.

“Mesut Yılmaz'la ilgili açıklamadığım kasetler var”

Basına yansıyan kasetler gibi, Çakıcı'nın henüz açıklamadığı söylenen kasetler olduğu da dillendiriliyordu. O konuşmaların kimlerle ilgili olduğuna ilişkin değişik yorumlar da yapıyordu. Çakıcı karşılarında olduğuna göre onu da sormanın zamanıydı. Eyüp Aşık'a dayandırılarak Mesut Yılmaz'ın alt kimliğiyle ilgili kasetten söz etti. Konuşma şöyle devam etti:

Onun haricinde kaset var mı?

Birkaç tane daha var; ama onlar bizde saklı.

O kasetin konuları belli mi? Üç aşağı beş yukarı... Kesin söylemeyebilirsiniz.

Onlar da bana kalsın.

Bu Türk Ticaret Bankası meselesi, demin de söylediğim gibi, sık sık "Bu benim namus meselem oldu" diyorsunuz deşifre metinlerde. İkinci ihalesinde ne oldu?

İkinci ihaleden evvel bu bankayı Aydın Bolak almak istiyor. 5 milyon dolar da çalışanların ortak olduğu banka Emekli Sandığı'na veriyor. Bunu öğrenince kendisine birisiyle haber gönderdim.

Çakıcı yüzünü buruşturdu. Sarılı olan parmağına baktı. Sarısiyla oynadı. Acı yüzüne vuruyordu ama belli etmemeye çalışıyordu. Ağrıdan duramıyordu ama yine de gelen heyetle konuşmak, onların sorularını cevaplandırmak istiyordu. Aslında sabah gardiyanlara çok bağırmişti. Yapılanları protesto için gelen heyetin karşısına çıkmamayı da düşünmüştü. Ancak, "saygısızlık olmasın" diye vazgeçmişti.

Heyettekilere biri Çakıcı'nın acısının olduğunu fark etti, "Parmağınızdaki sıkıntı için bir yardım, sağlık açısından müdahale gerekiyorsa doktor çağıralım, yardımcı olalım" dedi. Çakıcı, elini, sarılı elinin üzerine koydu, "Gerek yok" dedi. O içini dökmek istiyordu. Sigarasını yaktı. Birkaç kez üst üste içine çekti. Geçirdiği zor günler aklına geldi ve şöyle devam etti:

Tam yirmi bir aydır yalnız yaşıyorum. Yalnızlık Allah'a mahsus ki ben harbiden Fransa'da bir Nazi kampında yattım. Niçin? Onların istediklerini vermediğim için. Bu arada da, Amerikalı bazı bilim adamları, psikologlar, gelip beni seyrediyorlardı. Benimle konuşuyorlardı. Tabii, ben de İngilizce bildiğim için onlara soru soruyordum. Zarfa düşüyorlardı yani. Orada çok kötü, çok zor şartlar altında yaşadım.

Türkiye'ye getirildim. Burada da bu devam etti. Hiçbir tanıdığımı, dostuma veyahut da dolaylı olarak -Mesut Bey'le, Tansu'yla irtibatı olan adamın herhalde bu hükümetin içinde, bu parlamento da bir iki tane tanıdığı olabilir- kimseye haber göndermedim. "Ben

burada zor şartlar altındayım" falan diye. Buraya getirilmeden önce içeride çok sıkıldım. "Çıkarın beni, sıkıldım" diye bağıryordum. Sınırlendim. Çıkarmadılar. Kapıya vuruyordum, demir kapıya elimi vurdum, orada parçalandı elim. Evet, parmağım acıyor ama bu kadar acıya dayanırım.

Bankayı almak isteyen işadamını uyardı: "Sakın bu bankayı almayın..."

Çakıcı'nın sigarası da bitmişti. Kendisinden bilgi almak isteyen heyetin ise soracağı daha çok soru vardı. Bütün konuşma kayda alınıyordu. Teybin başında bulunan kişi kayıtta bir arıza olup olmadığına baktı. Bir sorun yoktu. Konuşma şöyle devam etti:

Türk Ticaret Bankası'nın ikinci ihalesi noktasında neler oldu? O konuya değinelim.

İkinci ihaleden bir iki ay evvel burayı almak istediler. Tabii, bu durum bize ulaştınca, ben de ANAP Milletvekili M.K.'ya "Aydın Bolak'ı tanıyor musun?" dedim. Tanıdığını söyleyince, "Git ona söyle, bu işe girmesin; bu bizim namus meselemiz" dedim. "Namus meselemiz" cümlesini Aydın Bolak'a ben söyledim. Ama o zaman ikinci ihale gündemde de değildi. Devlet Bakanı Güneş Taner, bu ihaleyi buna verecekti. Ben de Güneş Taner'i tanımam etmem. Bu bakan, ANAP hükümeti döneminde Uzakdoğu ülkelerine gidişi, oralarda maymun beyni yiyişiyle de gündeme geliyordu. Yani bайдan tanıyorum onu.

Aydın Bolak'la konuştum. Dedim ki: "Bak, bankayı lütfen alma, bu bizim onur meselemiz olmuş." Adam da sağ olsun bizi kırmadı, o bankaya yatırdığı 5 milyon doları da yaktı. Ondan sonra ikinci ihalede benimle ilgili bir sürü spekülasyonlar oldu. Bir sürü; ama ben hiçbir kimseye açıp, kimseyi tehdit etmedim. İhaleye girenlerle, "Alaattin size direkt telefon açtı, bu ihaleye girmeyin" dedi mi? Bir tanesi dediğimi söylerse ihtiyaç hissedilirse tekrar benim ifade-me başvurun. İkinci ihaleyle ilgili kimseyi tehdit etmedim, kimseye telefon açmadım.

Ama, önemsiyordunuz. Yani, Türk Ticaret Bankası'nın özelleştirilmesi safhasında "Namus meselem" dediğinize göre, bunu kimin alacağı, kimlerin talip olduğu konusunu önemsiyordunuz ve bu arada, bu çerçevede Korkmaz Yiğit'le görüşmeleriniz oldu.

Korkmaz Yiğit'le benim sadece şeyle ilgili görüşmem var. Bundan çok evvel, Erol Evcil'in şu anda yargılandığı bir dava var; Nesim Malki olayı. Nesim Malki olayında adamı koparıyorlar, işi bize yıkmak istiyorlar. Hatta sabahleyin diyorlar ki: "Alaattin Ağabey'e söyleyin, bu adama bir telefon açsın, bu adam çok korkuyor Alaattin Ağabey'den." Bir arkadaşımıza söylüyor. O gün de ben o arkadaşımı aramıyorum, akşamüstü arıyorum. O da bana söylemiyor. "Sabah 9'da arasın" diyorum. Meğerse tabii her şey ayarlanmış. Polis dinliyor onları. İş i tezgâhlayanlar zannediyor ki, ben arayacağım; ama haberim yok.

Arkadaş söylemiyor bana "Böyle bir talep var" diye. Ertesi gün saat 11.00'de de adamı öldürüyorlar. Ben bunun üzerine Korkmaz Yiğit'i arıyorum. Diyorum ki: "Bu adamı öldürdüler, ihaleyi de bize yıkma tezgâhı kurdular; ama, belki Allah, Yahudi'nin intikamını bana nasip eder." Hatta bu, polis kayıtlarında da var. Ama biz merhametli adamız anlıyor musun, sahibimiz Allah. O günkü bahsettiğim adam Erol Evcil. Burada benim elimde yani. Çok özür dilerim. Ben ona burada yine yardım ettim, o Kasımpaşahlılar bundan haraç istedi diye.

Cezaevi dışında bizim kontrolümüzün dışında gelişen bir sürü olay oldu. O kişinin adamları da gidip, garip Karşılırla, Diyarbakırlıların kahvesini bastılar, garipleri öldürdüler orada. Amaç, işte, gündeme gelme, yapılane karşılık verme. Korkmaz Yiğit'le ilişkinimin başlangıcı o. Daha sonra da, ondan bir ev alma durumu var. Onun dışında benim Korkmaz'la bir ilişkim yok.

Bu ihale safhasında, burada "Türk Ticaret Bankası ihalesi sebebiyle ben kimseyi tehdit etmedim" diyorsunuz. Biraz önce de söylediniz: "Bu ihaleyle ilgilenmedim" diyorsunuz buradaki şeyinizle. Bunu mu aynen tekrarlamak istiyorsunuz?

Evet.

Yani, “Bu konuyla ilgili hiç kimseyle görüşmedim” diyorsunuz. Başbakanla, Eyüp Aşık’la da mı görüşmediniz?

Ama, şimdi sizi mi kandırayım? Bankayı kim alsa ondan parayı alacaktım. Yani şimdi doğruyu konuşmak gerekirse. Ama kimseyi tehdit etmedim, kimseyle kesinlikle işbirliği yapmadım.

İhaleyi alan Hayyam Garipoğlu’na baskı yapması için 60 milyon dolarlık teklif

Bu konular Eyüp Aşık’la da konuşmalarınızda hiç geçmedi mi?

Hayır... Hayır... Ne Mesut Bey bana haber gönderdi ne bir şey. Yalnız, Kamuran Çörtük, bir arkadaşımın bana haber gönderdi. Petrol Kurumu’nu (Ofisi’ni S.Ö.) ihaleyle önce Hayyam Garipoğlu almıştı. Hayyam’a baskı yapayım diye bana Mustafa Kefeli’yle haber gönderdi. Karşılığında da “60 milyon dolar veriyor” diye. Tabii, o ihale, işte sizlerce de malum, birinci adam 1 milyar 100 bin dolar veriyor, ikinci adam Ayhan Şahenk 900’e yakın veriyor, 750 milyon dolar veren Mesut’un adamları, gizli ortakları 750 milyon dolara alıyor.

O ihale iptal oldu o zaman, değil mi?

Sonradan oldu ama. Çok sonra, hükümet düştükten sonra oldu.

Hayyam Garipoğlu’nun aldığı ihale, değil mi?

Evet. Yani, şunu ifade etmek istiyorum. Birinci adam ihaleye girdi, aldı. Bu sefer, onu devre dışı bırakmak için beni devreye soktular.

Kim devreye soktu, tekrar isim verebilir misiniz?

Kamuran Çörtük. Kamuran da, Mustafa Kefeli’yi kullandı. Daha sonra Kamuran’la konuştum, “Alaattin, biz sana bunu taahhüt ediyoruz” dediler. Ondan sonra da, biz de Hayyam’a haber gönderdik. Dedik ki: “Bak, sen çok yüksek aldın bunu, sen bu ihaleden çekil.” Sonradan üçüncü adama verdiler tabii. Biz de 60 milyon doları alamadık. Çünkü bizi yakalattılar.

Mesut Yılmaz'ı yumruklayan genç, bir daha ortada görünmedi

Alaattin Çakıcı, cezaevinde kendisine yöneltilen, "Mesut Yılmaz'ın yumruklanması olayını kim yaptırdı?" sorusuna, "Mehmet Eymür vurduruyor. Viyana'da bizim bazı arkadaşlarımız var. Yani, ortak bir camianın arkadaşları. O çocuk değil de, onlara yakın olan birisi yapıyor bunu. İşte, o basında gündeme gelen" yanıtını veriyor.

24 Kasım 1996'da, Mesut Yılmaz, Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de Hilton Oteli'nde yumruklandı. Burnu kırıldı. Yumruğu atan Veysel Özerdem, Türkiye'ye getirildi ve kısa süre sonra tahliye edildi. Özerdem'in nerede olduğu bilinmiyor. Özerdem, ifadesinde Mesut Yılmaz'ın yumruklanmasını İsmail Koçkaya'nun istediğini öne sürüyor. Bu durumu İsmail Koçkaya'ya sordum, olayın münferit geliştiğini ve arkasında kimsenin bulunmadığını, Türkiye'ye getirildiğinde de Mesut Yılmaz'ın şikâyetçi olmadığını belirtti. Elazığlı olan Koçkaya, halen Macaristan'da otel işletiyor, ticari faaliyetlerde bulunuyor.

Mesut Yılmaz'ı yumruklayan Veysel Özerdem, yakalanıp Türkiye'ye getirildiğinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde sorgulandı. Macaristan'da İsmail Koçkaya başkanlığında, Türklere karşı yapılacak her türlü saldırıyı önlemek amacıyla bir grup oluşturdıklarını belirterek Yılmaz'ın yumruklanması olayını şöyle anlattı:

24 Kasım 1996'da evimde dinleniyordum. Öğleden sonra bilar-do salonuna gittim. Salona, bodyguard Drabik Jolti girdi. Sabah, İsmail Koçkaya ile birlikteyken Mesut Yılmaz'ı otelde gördüğünü söyledi. Bu sırada telefon eden Koçkaya'ya, Mesut Yılmaz'ı görüp görmediğini sordum. Yılmaz'a arkadan küfrettiğini söyleyip "Ama duyup duymadığını bilmiyorum. Müsaitsen Hilton'a git, Yılmaz'ı görürsen en azından bir yumruk at" dedi. Ben de "Bu bizim namus meselemiz" dedim.

Üç arkadaş Hilton'a gittik. Otelde Yılmaz'ın içeride olup olmadığını kontrol için bir üst kata bakmak üzere ilerlerken bar kısmında Ca-

vit Kavak (ANAP milletvekili S.Ö.) ile Mesut Yılmaz'ı gördüm. Yanlarına gittim. Ani hareketle sağ yumruğumla yüzüne yumruk attım. Bu sırada Mesut Yılmaz yere düştü. Ardından Yılmaz'ın koruması olan şahıslarla aramızda boğuşma geçti. Onlardan kurtularak Ziya Korkut ve Drabik Jolti'nin bulunduğu otoyola binip uzaklaştım. Bir cip bizi takip etti. Ancak izimizi kaybettirip bilardo salonuna geldik. Bilardo salonundaki İsmail Koçkaya'ya, "Senin talimatını yerine getirip Mesut Yılmaz'ı yumrukladım" dedim. Gülümseyerek "İyi yapmışsın" dedi. Olaydan sonra kendi evimden ayrılıp Budapeşte'de bir ev tuttum.

Yılmaz'a, milliyetçi görüşü benimseyen şahıslara yönelik yaptığı açıklamalardan dolayı saldırdığını ve karşılığında hiç kimse-den para almadığını söyleyen Özerdem, "Yaptığım bu olayla ilgili başkaları benim adıma para almış ise onu bilmiyorum" diyerek sözlerini şöyle sürdürdü:

Yumruklu saldırı olayından dolayı aranmakta olduğum bir sırada ANAP milletvekillerinden oluşan bir heyetin Macaristan'a geldiğini, Koçkaya'nın telefonuyla öğrendim. Beni İsmail Koçkaya, Ziya Korkut ve ANAP milletvekilleri Ülkü Güney, Ataullah Hamidi, Nizamettin'in bulunduğu eve götürdüler. Bana sadece yalan söylememem ve adli mercilere teslim olmam yolunda nasihatte bulundular. Bunun üzerine Macaristan polisine teslim oldum.

Mesut Yılmaz ne İsmail Koçkaya'dan ne de Veysel Özerdem'den kişisel olarak davacı oldu.

Çakıcı'nın cezaevine ilk girişindeki kayıp: Siyasi suçlu

Kartal Cezaevi'ndeki heyet Çakıcı'ya sorular yöneltiyor, o da açıklamalarını sürdürüyordu. Organize suç örgütü lideri olarak cezaevinde bulunan Alaattin Çakıcı'nın cezaevine ilk girişi de ilginç olmuştu. Çakıcı o günlerle ilgili olarak şunları anlattı:

Ben, 12 Eylül 1980 ihtilalinde siyasi suçlu olarak 13 ay 20 gün cezaevinde yattım. Araştırırsanız, benim bilgi toplamadaki suç kay-

dım, “örgütsel faaliyet” diyor. Benim yirmi yıl evvelki yaşantımdan bugünkü insanlar ne suçlu olarak itham edilebilir ne de suçludurlar. İnsan yirmi yıl evvelki dostluğunu, yirmi yıl sonra farklı bir koonuma gelip yok edemez yani.

Mehmet Ali Yılmaz’la (eski bakan, Trabzonspor eski başkanı S.Ö.) benim dostluğum çok eskilere dayanıyor. O, devlet bakanıydı. Sizler de yirmi otuz yıl evvel tanıdığınız bir adamı görse-niz, insan olarak selam vermek mecburiyeti hissedersiniz. Ankara Otel’inde otuyordum. Mehmet Ali Bey geldi. “Gel, buyur” dedi. Yaşar Topçu da vardı orada, Ömer Barutçu Bey vardı. Yine, Diyar-bakırlı mühendis vardı. Marmaris’te oteli olan Sedat Bey.

Hep beraber oturduk, yemek yedik. Hepsi bana ilgi duydu. Yaşar Topçu, ilgi bile duymadı, gözkapaklarının altından bize baktı. Ama Yaşar Topçu, daha sonra bazı ihalelerde yolsuzluk yapmıştır yapmamıştır, onu bilemem.

“Tansu Çiller için iki rekât namaz kıldım. Bunun nedenini açıklayayım”

Söz yine Mesut Yılmaz’ın yumruklanması olayına gelmişti. Çakıcı’ya, Mesut Yılmaz’ın, yumruklanması olayını Mehmet Eymür’ün organize ettiğine ilişkin iddiası hatırlatılıyor, “Peki, ‘Mesut Bey’e Mehmet Eymür vurdurdu’ diyorsunuz. Burada Tansu Çiller’in eşi Özer Çiller’in bir katkısı oldu mu?” sorusu yöneltiliyor. Çakıcı’nın cevabı şöyle oluyor:

Bakın, çok özür dilerim; ben, Tansu Hanım için her gün ama her gün Ayetel Kürsi okurdum. Ömrümde –çok özür dilerim, hep erkekiz– cünüp dolaşmadım. Her gün Ayetel Kürsi okurum, Nas okurum, Felak okurum, Elham okurum. Çok az namaz kılarım. Sene-de iki defa; ama her gün Allah’a yalvarırım. Sahibim o. Ama çocukluğumdan beri böyle. Cezaevinde de, her yerde böyle. Hep dört kitapla dolaşırım. Bende hem Kitabı Mukaddes var, hem Kur’an-ı Kerim var. Kitabı Mukaddes var derken, elhamdülillah Müslüman’ım yani, her şeyden evvel. Kitabı Mukaddes’ten –anlıyor musun– sadece Yahudi tarihi, Hristiyanlık... Bilgi edinmek, başka bir şey değil.

Ben, Tansu Çiller için iki rekât namaz bile kıldım. Dedim ki: "Türkiye artık bir demokratikleşmeye gidiyor, artık Avrupa ve dünya Türkiye'ye farklı bakıyor." O zaman da Dündar Kılıç'ın kızı (Çakıcı'nın eski eşi Uğur Çakıcı S.Ö.) ölmemişti. Tatildaydık bir termalde. Babası Dündar Kılıç'ın da eski bakan İsmet Sezgin'le dostluğu vardı. Onlar, genel başkan olarak İsmet Sezgin'i, biz de Tansu Çiller'i istedik. Namaz kıldık. Belki kadıncağız o kadar kötü de olmayabilir; ama Tansu Hanım'ın ihtirası beynünden evvel hareket ediyor. Bir de, tabii, çevresindeki ekipte ilk dönem çok çatlak insanlar vardı. Uzun yıllar Amerika'da yaşamış, Amerikan mantığıyla hareket ediyor... Öyle bir duruma geldi ki, Celal Adan'ın (o dönem DYP milletvekili olan Celal Adan, halen MHP milletvekili ve TBMM başkanvekili S.Ö.) dışında kimse onu Meclis'te karşılamadı. Beraber giriyorlardı. O dönem kirli bazı bürokratlar da vardı.

Alaattin Bey, Mehmet Eymür bu işi tezgâhlamışsa Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller arasında niçin mekik dokuyor?

Ama iktidarda Tansu Hanım var.

Eyüp Aşık ile Erol Evcil'in görüşmesini sizin sağladığınız, sizin tanıştırdığınız noktasında şeyler var. Bir; bu doğru mu? Bu talep sizin tarafınızdan mı Eyüp Aşık'a iletildi, o mu istedi bu görüşmeyi?

Eyüp benden istedi, "Beni Erol Evcil'le tanıştırsana" diye.

"Bu ihale içindeki gelişmelerden bilgi sahibi olmak istiyorum, bizi Erol Evcil'le görüştür" diye Eyüp Aşık mı sizden talepte bulundu?

Evet, efendim.

Diğer bir konu. Bu ilişkilerden sonra, sizin yurtdışında bulunduğunuz dönemde Türkiye'ye geliş gidişleriniz oldu mu?

Ben 1993'te çıktım, bir daha da yakalanıp iade edilene kadar Türkiye'ye dönmedim.

Daha önceden aranıyor muydunuz?

Hayır, aranmıyordum.

Sayın Mesut Yılmaz'la direkt görüşmeleriniz oldu mu? Bu görüşmelerde hangi konular konuşuldu? Bu Y.A. meselesi direkt görüşmelerinizde gündeme geldi mi?

Birbirimize dolaylı haber gönderdik. Arada Eyüp Aşık'ı kullanarak.

Mesut Yılmaz'la iki kez mi görüştünüz?

Evet.

Peki yolunuz hangi noktada ayrıldı Alaattin Bey?

Yolumuzun ayrıldığı nokta: İşte onu programladılar. “Sen şimdi artık başbakansın, Alaattin Çakıcı'nın sizinle görüşmeleri, bu organizasyonu bir gün basına yansıtır, sana sıkıntı verir” dediler. Tabii, o bizim Sherlock Holmes Mehmet Eymür'ün o üstün zekâsı istedi ki benimle Mesut Bey'in arasının kopmasını; çünkü aramız açılmıştı daha evvelden.

Bu Flash TV konusunu da soracaktım ama... Sizin kendi isteğinizle mi bu Flash TV'deki açıklamalarınız oldu? Sayın Mesut Yılmaz'dan veya Aşık'tan Flash TV'ye çıkıp bu açıklamaları yapmanız için size bir telkin, bir istek oldu mu?

Ben onları organize ettim. Ama tabii ki, Flash TV, bizi, yani, bu ülkeye damgasını vurmuş birinin kan bağı olan birisi –anlıyor musun– o bizi ona hazırladı yani.

Programı yapacak Kadir Çelik'in aracı kurşunlanıyor, Flash TV basılıyor; olayı yaşayanlar bu kitap için anlatıyor

Alaattin Çakıcı, ABD'den gelişmeleri yakından izliyor, bir televizyon programına çıkmayı planlıyordu. Show TV'de “Objektif” isimli programı yapan Kadir Çelik'e, dolaylı yollardan bu programa Çakıcı'nın bağlanmak istendiği bildirildi. Çelik, kimseye hakaret edilmedikçe Çakıcı'nın programa bağlanabileceğini bildirdi. Programının günü ve saati belliydi. Çakıcı'nın yayına bağlanacağı program tanıtımı yapılıyor, izleyiciler Çakıcı'nın neler söyleyeceğini merak ediyordu. Kadir Çelik, yurtdışında bulunan Çakıcı'nın farklı ve derinlikli konulara gireceğini tahmin ediyordu.

O dönem başbakan Tansu Çiller'di. Show TV'nin sahibi Erol Aksoy, aynı zamanda banka sahibiydi de. Bu bankaya Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu el koymuştu. Aksoy, Çakıcı'nın yayına bağlanacağını öğrendiğinde, programın yapımcısı ve sunucusu Kadir Çelik'i, yayından vazgeçirmek istedi. Aksi halde kendisinin ticari anlamda da çok zor durumda kalacağını belirterek, "Kadir Bey, bizi yok ederler" dedi.

Kadir Çelik ise kendisinin gazeteci olduğunu belirtiyor, programı yapmaması isteniyorsa, kendisinin orada kalamayacağını kaydediyordu. İkisi de birbirlerine "Beni anlayın" sözlerini sıkça söylüyordu.

Hassas konulara girdiği için Kadir Çelik'e devlet koruma polisi de vermişti. Programdan bir gece önceydi. Çelik maç izliyordu. Dışarıdan tabanca sesi geldi. Pencereden baktı, iki kişi koşarak uzaklaşıyordu. Ne olduğunu anlamamıştı. Az sonra apartman görevlisi geldi, "Kadir Bey, sizin aracı kurşunladılar" dedi. Kadir, hemen devletin kendisine tahsis ettiği koruma polisini, ardından da 155 Polis İmdat hattını aradı. Polis ekibinden önce koruması gelmişti. Aracının kurşunlanmasının Çakıcı'nın yayına bağlanacağına ilişkin tanıtımlardan kaynaklandığını düşündü.

Ertesi gün de Kadir Çelik'in "Objektif" programı yayınlanacak, belli bir yerinden itibaren ABD'de bulunan Alaattin Çakıcı'ya telefonla bağlanılacaktı. İşte ne olduysa oldu. Çelik'in programı başladı. Henüz Çakıcı bölümüne bile geçilmemişti ki birden ekran karardı. Ana kumanda yayını kesmişti. Yani, Show TV, Alaattin Çakıcı'nın söyleyeceklerini yayınlamamıştı.

Emniyet gizli kayıtlı yazıyla uyardı: "Kadir Çelik'e on gün içinde suikast düzenlenecek"

Kadir Çelik'in yayın öncesi otomobili kurşunlanmış, programının yayınlanacağı saatte ise ekran karartılmıştı. İşte o günlerde ilginç bir gelişme oldu. Kadir Çelik'e İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Mehmet Çağlar imzasıyla tebliğ edilen 15 Mayıs 1997 tarihli "gizli" kayıtlı yazıda şöyle deniyordu:

GİZLİ

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

SAYI : B.05.1.6.4.34.00.14.

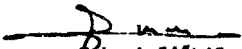
11/05/1997

UJ.04.111.197.

KONU : Eylem hazırlığı

Show TV'de yayınlanan "OBJEKTİF" adlı programın yapımcısı Kadir ÇELİK'e yönelik önümüzdeki günlerde (Yaklaşık 10 gün içinde) suikast eylemi planlandığı ve eylem sırasında Kadir ÇELİK'in bulunduğu binanın bombalanacağı, eylem organizasyonunun yeraltı dünyasına mensup kişiler tarafından yönlendirileceği ve eylemin icrasında Devrimci olarak nitelendirilen bazı şahıslardan faydalanılacağı yolunda güvenilir kaynaklardan duyurular alınmıştır.

Gerekli Emniyet tedbirlerinin aldırılarak herhangi bir aksaklığa meydan verilmemesini

Mehmet ÇAĞLAR
2. Sınıf Emniyet Müdürü
Emniyet Müdürü A.
Emniyet Müdür Yardımcısı

TV programcısı Kadir Çelik'in Alaattin Çakıcı'yı yayına bağlaması yayın sırasında engellendi. Hemen ardından ünlü televizyoncu suikast yapılacağı "gizli" damgalı bir yazıyla bildirildi.

Show TV'de yayınlanan "Objektif" adlı programın yapımcısı Kadir Çelik'e yönelik önümüzdeki günlerde (yaklaşık on gün içinde) suikast eylemi planlandığı ve eylem sırasında Kadir Çelik'in bulunduğu binanın bombalanacağı, eylem organizasyonunun yeraltı dünyasına mensup kişiler tarafından yönlendirileceği ve eylemin icrasında devrimci olarak nitelendirilen bazı şahıslardan faydalanılacağı yolunda güvenilir kaynaklardan duyurular alınmıştır.

Gerekli emniyet tedbirlerinin aldırılması, herhangi bir aksaklığa meydan verilmemesini.

Çakıcı, Flash TV'nin sahibini ve spikerini arıyor

Doğru Yol Partisi (DYP) Genel Başkanı ve Başbakan Süleyman Demirel'in cumhurbaşkanı seçilip Çankaya Köşkü'ne çıkmasının ardından DYP'nin başına geçen Tansu Çiller'in başbakanlık dönemi birçok tartışmayı da beraberinde getirmişti. Demirel'in tabanla kurduğu samimi ve sahici ilişki biçimi Çiller'le beraber sanki kayboluyordu. Demirel'e yakın isimler partinin erimeye başladığı görüşündeydiler. Hüsamettin Cindoruk'un, TBMM başkanı olduğu bu dönemde Demirel'in, Çiller'le uyum içinde olmadığı söylentileri dolaşıyordu.

Tam bu aşamada Başbakan Tansu Çiller Amerika'ya bir seyahat gerçekleştirdi. Türkiye'ye döndükten sonra Alaattin Çakıcı'nın, bazı yazar ve TV yöneticilerini arayarak ya da mektup göndererek Çiller'le ilgili çok önemli bazı bilgileri paylaşmak istediği belirtiliyordu. *Hürriyet* gazetesi yazarı Emin Çölaşan, bu iddialara köşesinde yer vermişti. Ancak, televizyonlar Çakıcı olayına girmek istemiyordu. Kadir Çelik'in programında ekranın karartılması da hâlâ akıllardaydı.

Flash TV'nin gece haberlerini sunan Gökhan Taşkın, Çakıcı'nın isterse kendi programına bağlanabileceğini anons ediyordu. Gökhan Taşkın'ın Çakıcı'ya çağrı yapmasından Flash TV'nin sahibi Ömer Göktuğ'un da bilgisi vardı.

Çakıcı, yayından önce Ömer Göktuğ'u ve Gökhan Taşkın'ı aradı. 1 Mayıs 1997 tarihinde saat 23.00'te, Gökhan Taşkın'ın sunduğu programa Çakıcı ABD'den telefonla katıldı. Konu, Türk Ticaret Bankası, Adil Öngen'in vurulması ve "Yalı çetesi" iddialarıydı. Çakıcı, banka satışıyla ilgili kimlere rüşvet verildiğini isim isim sıralıyor, borsa danışmanı Adil Öngen'i, arkadaşlarının vurduğunu belirtiyordu. Sonra sözü Başbakan Tansu Çiller'e getirdi. Tansu Çiller hakkındaki iddiaları büyük yankı uyandırdı.

Henüz program devam ederken televizyonun İstanbul Tepebaşı'ndaki stüdyoları silahlı bir grup tarafından basıldı. Yayınun İstanbul'dan yapıldığını sanan saldırganlar en üst kattaki stüdyolara çıkıp kameraları kırıp parçaladı. Bu sırada silahlar da pathyordu.

O dönem DYP'nin İstanbul İl Başkanı Celal Adan'dı. Baskını

yapanların parti üyesi oldukları iddia edilmişti. Yakalanan saldırganlar verdikleri ifadelerde, Çakıcı'nın açıklamalarından dolayı bu eylemi gerçekleştirdiklerini söylüyorlardı. Ertesi gün Flash TV'nin Bursa'daki merkez stüdyolarına jandarmalar eşliğinde gelen Ulaştırma Bakanlığı Telsiz Genel Müdürlüğü yetkilileri yayını keseceklerini bildirdi. İşte o andan itibaren kanalın haber merkezi canlı yayına çıkarak basıldıklarını ve yayınlarının durdurulmak istendiğini açıkladı, Bursa'daki tüm sivil toplum kuruluşlarını yardıma çağırdı. Yüzlerce kişi Ankara yoluna akın etti. Jandarma binanın önüne dizilerek halkın içeriye girmesini engelledi. O sırada içerdeki yetkililer ile çalışanlar arasında itiş kakışlar oldu. Yayının çıkışını sağlayan cihazların mühürlenmesi aşamasında Refah Partisi Bursa Milletvekili Avukat Ertuğrul Yalçınbayır ile CHP Bursa Milletvekili Avukat Yahya Şimşek binaya gelerek olaya müdahale ettiler. İşlemin hukuksuz bir uygulama olduğu, bir yayın kuruluşuna bu türden şiddet odaklı işlemlerin yapılamayacağı uyarısı eşliğinde mühürlenmiş cihazlar yeniden açıldı.

İki gün sonra Bursa'da bir kamu görevlisi, TV sahibi Ömer Göktuğ'u makamına çağırttı. Niçin böyle bir yayına izin verdiğini sordu ve benzer bir durum olursa, bunun kendileri için çok pahalıya mal olacağı uyarısında bulunurken, sarf ettiği sözler bu konuda ne kadar kararlı olduğunu da ortaya koyuyordu.

“Mesut Yılmaz beni ABD’lilere öldürtmek istedi. Karşılığında Bin Ladin’in ölüsü teslim edilecekti”

Çakıcı'nın Mesut Yılmaz'la sorunu yokken, hatta ondan yardım aldığı söylenirken, özellikle Çakıcı'nın ABD'de bulunduğu sırada gerilim başladı. İş o kadar ileri gitti ki, Çakıcı, Mesut Yılmaz'ın kendisini öldürtmek istediğini bile öne sürdü. Çakıcı'nın buna ilişkin dayanağı var mıydı? Çakıcı şöyle diyordu: “Ben, Mesut Yılmaz'ın beni öldürteceği şüphesine kapılmadım. Bizzat –burada ismini açıklayamayacağım– devletin çok önemli bir kurumundan birkaç arkadaşımdan aldığım bilgi.”

Ne olmuştu da işler bu noktaya gelmişti? Çakıcı, “İşte, benim-

le olan ilişki ortaya çıkınca nitekim hükümet düştü" diyor ve sorulara şu karşılığı veriyordu:

MİT'te daire başkanı yaptırmak istediğiniz Y.A.'yla tanışmanız hangi yıla dayanıyor veyahut çok eski bir dostluğunuz filan var mı?

Bu konulara hiç girmek istemiyorum.

Alaattin Bey, Mesut Yılmaz'ın sizi öldürtmek istemesi hadisesi olduktan sonra, sizin, Mesut Yılmaz'a herhangi bir tehdit veya herhangi bir neden, niçin gibi bir baskı, soru, tehdit de varan bir yaklaşımınız, bir ifadeniz oldu mu, bir görüşmeniz oldu mu?

Bakın efendim, bunlar benim için CIA'ye teklif ettiler. Aslında, teklifi, ABD Federal Polis Örgütü FBI'ya ettiler. Dediler ki: "Alaattin Çakıcı'nın karşılığında biz size Usame bin Ladin'in ölüsünü Afganistan'da teslim edelim. Özbek General Dostum'u kullanarak." O general de önce komünistti, sonradan milliyetçi oldu. Onun Türkiye'yle, servisle ilişkileri son derece iyiydi. Teklif edildi, bunu Amerikalılar kabul etmedi.

Ne beklemiş olabilir bu tür bir şeyden?

Mehmet Eymür... Sizler de yıllardır tanıyorsunuz. Devletin mihenk taşı olan bir kurumun çok gizli olan raporlarını iki devredir bu adam basın kuruluşlarına sızdırıyor. Bu adamın vatanperverliği, milliyetçiliği, yurtseverliği ortada yani. Son derece kinci bir adam. Aslında son derece korkak bir adam. Onu psikoloğa götürseler -anlıyor musun- bütün rahatsızlıkları bilinçaltındaki korkuda yatıyor.

Peki Alaattin Bey, bir çelişki yok mu şimdi? Mesut Bey size karşı olmakla bu bilgilerin sızması tarafınızdan mümkün olacaktı. Bir çelişki var. Yani, siz Mesut Bey'le cepheleştirdiğiniz zaman, sızmaması gereken bilgilerin sızma ihtimali daha yüksek.

Ama onun için işte ben öldürülmek isteniyorum. Teklif ediliyor Amerika'ya. Amerikalılar kabul etmiyor bunu.

Devamı öldürölmek. Bu öldürölme hadisesi, biraz önce bahsettiğiniz Afganistan'daki Özbek General Raşit Dostum vasıtasıyla Amerika'nın orada ele geçirmek istediği, terörist diye nitelendirdiği bir şahsa karşılık siz.

Benim kopmam. Amerikalılar bunu kabul etmiyor.

Bunun altından şöyle bir şey mi çıkıyor?

Evet, takas çıkıyor.

Takas ve bahse konu olan kişilerle ilgili elinizde olan bilgi ve dokümanların açığa çıkmaması, susturulmanız yönünde.

Evet.

"Abi, Doğu Perinçek sizin için de CIA ajanı diyor. Onu koparalım mı?"

Tabii; açıklanmadan önce öldürölmesi, ortadan kaldırılması...

Yalnız, Mehmet Eymür'le bizim iplerimiz son derece kopmuş. Ben de bir gün arıyorum, o bakıyor ki, olmuyor... Ve çok entere-san bir şey anlatayım ben size burada. Susurluk Raporu'nu Mehmet Eymür daha evvel hazırlıyor, Doğu Perinçek'e veriyor ve Doğu Perinçek, Susurluk Raporu'nu gazetesinde gündeme getiriyor. İşte, orada, Abdullah Çatlının kullandığı kimliği, ilişkilerini filan. Daha sonra, tabii, bu rapora ilgi duyulmuyor. Duyulmayınca, Mehmet Eymür, eskiden bana bağlı olan, kader arkadaşım olan birkaç ölkücüyü programlıyor ve benimle irtibata geçiyor. Çocuk, "Ağabey, bu Doğu Perinçek, senin için de 'CIA ajanı' dedi. Bu topalı koparalım mı?" diyor. O arada Amerika'da benim yanımda başka biri var. O da, sabahleyin kalkıyor, durup dururken, "Ağabey, bu topal ölmek mi istiyor, bunu öldürtelim mi?" diyor. Onun üzerine biz bu işe engel oluyoruz.

Eymür, orada iki tane ölkücüyü kullanarak Doğu Perinçek'i öldürtecek, ihaleyi de bana yıkacak. Ve iki yıldır benimle konuşmayan adam kardeşimi buluyor, Yenimahalle'deki MİT binasına çağırıyor. Oradan ben arıyorum. Bana, "Vallahi billahi Alaattin, ben senin için kötü düşünmedim, senin hasımlarınla Y.A. görüşüyor. Sık

sık görüşelim” diyor. İki buçuk üç yıldır bir kopma bağımız var. Birkaç gün sonra da beni arıyor işte, “Bir şeyler düşünüyorsun, biraz bekle” diyor. “Benim bir şey düşündüğüm yok, sen organize ediyorsun Doğu Perinçek’in işini” dedim. Ne zaman ki trafik kazası oluyor, Doğu Perinçek’in yayımladığı rapor gerçekleşiyor, Mehmet Eymür geçici süre kahraman oluyor. Madem ülkesini bu kadar seviyor, niye gelip burada DGM’ye ifade vermiyor? Soruyorum.

Şimdi, bu deşifre olan birtakım konuşmalar, telefon konuşmaları, televizyonda yayınlanan olaylar var. Bunların dışında başka kasetlerin olduğunu, bunların sizde kaldığını ve bunları şu anda açıklamak istemediğinizi ifade ettiniz.

Mesut Yılmaz, yıllardan beri bir şeyin üzerine oynuyor; cumhurbaşkanlığı makamına. İcranın başı. Tabii, genelde bir savaş hali olduğu zaman cumhurbaşkanı direkt ordunun başına geçiyor, başkumandan oluyor. Ben Yılmaz’ın olmasını istemem.

Ben, Türkiye Cumhuriyeti, Allah ve devletin dışında kimseden korkmam, kimseye de taviz vermem. Hükümetler önemli değil benim için; benim için önemli olan, devlet. Sizler gelip gidiyorsunuz dört senede bir; ama Türkiye Cumhuriyeti baki.

“Beni yok etmeyi kafasına koymuştu. Bana savaş açınca çetelerin üzerine gitti”

Yalnız bir şey söyleyeceğim. Bana savaş açtıktan sonra Mesut Bey, gerçekten Türkiye’de çetelerin üzerine gitti. Bu da doğrudur. Yani, beni yok etmeyi kafasına koyduğu zaman, önce beni yok etmesi lazım. Bana karşı onu uygulamaya başladığı zaman, diğer, adı çete diye tabir edilen şeylerin üzerine gitti. Ama, kendi ekibini korudu.

Kendi ekibini anlayamadım.

Kamuran Çörtük...

Şu konuştuklarımızın dışında, bildiğiniz, sorulmayan, ya-hu şu da sorulsaydı şu cevabı verseydim diye düşünebildiğiniz

herhangi bir şey varsa, bize bu konuyu lütfen açıklarsanız seviniriz.

Çakıcı, bir şeyler söylemek istiyordu ama bunun kayda alınmasını istemiyordu. “Şunları kapatın bir şey söyleyeceğim” dedi. Kayıt cihazları kapatıldı. Çakıcı, yine bir sigara yaktı. Bazı olayları anlatırken sesi titredi. Kabadayının anlattıkları, heyeti de duygulandırmıştı. Ses kayıt düğmesine yeniden basıldı.

İşinizi kolaylaştıran veya zorlaştıran siyasetçiler diye bir şey ifade edebilir misiniz isim olarak? Veya önünüzde takoz olan siyasetçiler?

Tabii, Tansu Çiller’e yakın olan bazı kesimler bir devre beni korudu, Eymür korudu. Daha sonra ilişkilerimiz bozuldu. Sonra, Mesut Yılmaz iktidara geldiği gibi hemen bize tavır koydu. Yani, o korumadı bizi. Ben ondan korunma da beklemiyordum. Çünkü boyunda beş altı tane iple dolaşan bir adam. Buraya da geldim, kim-seden şefaath dilenmeden geldim. Beni Türkiye’de neyin beklediğini de bilmeden geldim. Sadettin Tantan’la bir masada asla oturmamışım; ama yıllardır uzaktan tanırım; iyi bir adam, namuslu bir adam olduğunu bilirim yani. Polis kökenlidir. Parlamente’ye pek alışmamıştır, hâlâ polisliğini üstünden attığı yoktur; ama iyi bir adamdır, namuslu bir adamdır. Mesut Bey eskiden Aşık’ı kullanıyordu, şimdi de Tantan’ı kullanıyor. Genel başkanıdır.

Genel başkan seçiminde Mesut Bey’e katkınız oldu mu?

Hayır, yok.

Alaattin Çakıcı’ya bu insanlar neden yakın olmak istedi?

Ama iktidara gelmesine yüzde 65 neden oldum. Daha niye sahip çıkmasın?

Peki, “Tansu Hanım korudu” diyorsun. Tansu Hanım’ın haberi var mı Eymür’ün sana yardımcı olduğundan?

Zannediyorum var. Kocasının direkt haberi var.

Alaattin Bey, bu ilişkilerde, yani Türkbank ve benzeri ilişkilerde size göre kim ne yapmak istedi?

Bana göre, vatandaşım. Belki yasaları ihlal etmiş olabilirim. Yani, burada bağımsız yargı organları da bizden hesap soruyor. Sizler mebus olmadan evvel nasıl vatandaş iseniz, ben de öyleyim, öyleydim. Ama basın bizi sürekli gündeme getirme kaydıyla –anlıyor musun– bize bir şey yakıştırdılar. Yani ben çok özür dilerim; milliyetçilik, yasaları ihlali meşrulaştırmaz. Ülkesini sevmek, vatansever olmak, bir ülkedeki yasaları ihlali meşrulaştırıyor. Ben de normal bir vatandaşım. Belki yasaları ihlal etmişim, bağımsız yargı organlarına da burada şimdi hesap veriyoruz. Yoksa –anlıyor musun– ne herhangi bir kurum tarafından programlanmış, eğitilmiş, yönlendirilmiş... Ha, Mehmet Eymür’ü nereden tanıyorsun, ilişkilerin ne olabilir; yahut, bir başka birini nereden tanıyorsun, ilişkilerin nereden olabilir... Tabii, bu sorular da insana sorulur. Ha, benim onlarla resmi organik bağım hiçbir dönem olmamıştır. Çok özür dilerim, bizim adımız kabadayıya çıkmıştır; gece dünyasında, bakmışız, bir adam gelmiş, selam vermiş, hemşerim yanımda olmuş ve tanışmalarımız hep bu düzeyde olmuş.

“Eğer Temiz Eller Operasyonu yapılmak isteniyorsa, Susurluk Raporu gibi olmasın”

Çakıcı, bir ara yine ses kayıt cihazını kapattırdı. Türkiye’de “Temiz Eller Operasyonu”nun nasıl yapılması gerektiğini şöyle anlattı:

“Benim, normal cezaevinde bulunan, yasaları ihlal eden bir Türk vatandaşı olarak, eğer bu ülkede Temiz Eller Operasyonu başlayacaksa, bunu İtalya’da yaptılar. Ama İtalya’da bu işi yapanlar bu işe inandılar. Burada benim yargılanmam, benim ceza almam gerekliyse, ben de yargılanmalıyım, ben de ceza almalıyım. Yoksa bu, Susurluk Raporu gibi rafa kaldırılmasın. Eğer kaldırılacaksa, hiç kendinizi üzmemeyi, yorulmayı yani.”

Heyette olan bir milletvekili, Çakıcı’nın bu sözlerine güldü. Çakıcı, “Niçin gülüyorsunuz efendim? Vatandaş olarak benim de talebim bu” dedi. Çakıcı’ya söyleyecek başka bir sözü olup olma-

dığı sorulduğunda, “Ne diyeyim, hepinizi Allah korusun” karşılığını verdi. Bir şey daha söylemek istedi:

“Bir de böyle sinirli içeri girdim, özür dilerim. Kapıya vuruyor-ken demir kapı elime çarptı, parçalandı elim, kan aktı. Biraz da bu gardiyanlara sıkıntı verdik ‘Niye böyle oluyor?’ diye. Tam o arada da beni çağırdılar. Aslında protesto edecektim onları. Yani, başka biri olsaydı hiç gelmeyecektim buraya.”

O komisyonda görev alan ilk dönem milletvekili, dinledikleri karşısında hayrete düşmüştü. Anlatılanların ses kaydı alınmıştı ama o yine de notlar almıştı. Yanındaki milletvekiline, “Vay anam vay, meğer neler oluyormuş neler” diyordu.

Ergenekon Davası'nın tanığı olarak mahkemede

Hâkimin sorusuna kızıyor: "Ben ispiyoncu değilim"

İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 209. celsesi için Mahkeme Başkanı Hüsnü Çalmuk, üyeler Ercan Fırat, Nihat Topal, Cumhuriyet Savcısı Mehmet Ali Pekgüzel yerlerini almıştı. "Ergenekon Davası" devam ediyordu. 279 sanıklı davanın tutuklu sanıkları arasında Prof. Dr. Mehmet Haberal, Prof. Dr. Fatih Hilmi-oğlu, 26. Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral İlker Başbuğ, emekli General Hasan İğsız, gazeteciler Mustafa Balbay, Tuncay Özkan, emekli Tuğgeneral Levent Ersöz, emekli Albay Hasan Atilla Uğur, organize suç örgütü lideri olmakla suçlanan Sedat Peker de vardı.

O gün, kamu tanığı olarak Alaattin Çakıcı dinlenecekti. Çakıcı, takım elbisesini giymiş, kravatını takmıştı. Kendisinin bu dava için niçin çağrıldığını da anlamamıştı. O yüzden canı da sıkındı. Ergenekon olarak bilinen davayla ilgili çok şeyler söyleniyor, bazı kesimler "Ergenekon Örgütü" olduğuna inanıyorlardı. O dönem, Çakıcı'nın ifadesini Savcı Zekeriya Öz de almıştı. Bu kez, mahkeme heyetinin karşısındaydı.

Mahkeme başkanı, sanıkların bazılarının isimlerini sıraladı, "Bizim sorduğumuz şu, yani isim olarak tanıdığınızı söyleyebiliyor musunuz? Şunu şunu şunu tanıyorum deme şansınız var mı?" diye sordu. Çakıcı'nın cevabı şöyle oldu:

"Recep."

Sanıklar arasında "Recep" isimli birisi yoktu. Mahkeme başkanı, kimin kastedildiğini anlamıştı ama oldukça gergin olan Çakıcı'nın üzerine gidecek hali yoktu. Hemen, "Sedat Peker'i tanıyor musun?" sorusunu yöneltti. Çakıcı, Peker'i 19 yaşında ol-

duğu dönemden beri tanıyordu. Hemen her zaman sanıkları, tanıkları azarlayan mahkeme başkanı, Çakıcı'ya karşı oldukça nazik davranıyordu. Çakıcı, mahkeme başkanının karşısında yerinde durmuyor, bir o yana bir bu yana yürüyordu. Elini kolunu sallıyordu. Açıkçası, duruşmayı izleyen avukatlar, sanıklar, yakınları böyle bir ifade olayına tanık olmamışlardı. Mahkeme başkanının nazik sorularına, Çakıcı ters cevaplar veriyordu.

Salonda, sanık yakınları arasında fısıldaşmalar oluyordu. Yanlı olduklarına inandıkları mahkeme heyetine karşı Çakıcı'nın tutumunu destekliyorlardı. Hatta, onun bu tavrı hoşlarına da gidiyordu. Ama, bakalım bu ifade verme tarzı hep böyle mi sürecek-ti?.. Başkan, havayı yumuşatmaya çalıştı. Duruşma, tutanaklara şöyle geçti:

Mahkeme başkanı: Biz medeni insanlar olarak konuşacağız.

Çakıcı: Tabii.

Mahkeme başkanı: Sertleşmeden konuşacağız; bunun için mahkemenin bir kuralı var, bu kurala uyarsak hem siz rahat edersiniz, hem biz rahat ederiz, hem de güzel bir ifade alma seyri geçer. İlk başta biz "Tanıkların, sanıklardan tanıdıkları var mı?" diye soruyoruz. Ondan sonra da açıklama yaptığınız zaman açıklayacaksınız.

Çakıcı: Şimdi sayın bakanım.

Mahkeme başkanı: Bakan değil, mahkeme başkanı doğru ismimiz.

Çakıcı: Doğrudur. İddia makamına "sayın iddia makamı" dersem biraz kibar olur ama.

Mahkeme başkanı: Tamam.

Çakıcı: Sayın başkanım dediğim zaman o zannediliyor ki onunla geçmişte bir ilişkim var.

Mahkeme başkanı: Mahkemeyi yönettiğimiz için "başkan" sıfatı uygun, söyleyebilirsiniz yani bir sıkıntı olmaz.

Çakıcı: Yani rahatsız olan da var yani.

Mahkeme başkanı: Yo... biz rahatsız olmuyoruz.

Hâkim soruyor: "Sedat Peker'i tanıyor musun?"

Çakıcı, yerinde durmuyor, sağa sola yürüyordu. Elinde mikrofon olan bir görevli Çakıcı ne tarafa gidiyorsa onun ardından gidiyor ve mikrofonu ona yaklaştırmaya çalışıyordu. Avukatlar da mahkeme heyetinin ilk kez bir tanık karşısında zorlandığını görüyor; sürekli azarlayan, kızan mahkeme heyetinin o günkü nazik tutumuna da şaşıyorlardı. İfade şöyle devam etti:

Mahkeme başkanı: Şimdi Sedat Peker'i tanıyor musun?

Çakıcı: Yavaş yavaş anlatabilir miyim?

Mahkeme başkanı: Tabii buyurun buyurun, isim söyleyin ama.

Çakıcı: Sedat Peker, 19 yaşındaydı. Gebze Cezaevi'nde yatıyordum. Ben yaralamadan, yeğenim cinayetten.

Mahkeme başkanı: Şimdi Alaattin Bey, Alaattin Bey...

Çakıcı: Cinayetten yatıyordum.

Mahkeme başkanı: Alaattin Bey dinliyor musunuz beni?

Çakıcı: Ama tanıdığım zamanı söylüyorum.

Mahkeme başkanı: Veli Küçük'ü tanır mısınız?

Çakıcı: Kendisine sorun.

Mahkeme başkanı: Siz tanır mısınız?

Çakıcı: Kendisine sorun lütfen.

Mahkeme başkanı: Trabzon usulü yapmayın ama. Karadenizliler "Sen tanımazsan ben de tanımam" derler. Öyle demeyin. Siz tanır mısınız?

Çakıcı: Lütfen kendisine sorun.

Mahkeme başkanı: Tamam, başka tanıdığınız var mı?

Çakıcı: Behçet Cantürk'ü tanırım, arkadaşımıdır.

Mahkeme başkanı: O burada yargılanmıyor.

Çakıcı: Arkadaşımdı.

Mahkeme başkanı: Tamam.

Çakıcı: Orada ifade vermişim; kız kardeşimin düğününe geldi.

Mahkeme başkanı: Tamam. Bu tanıdığınız kişilerle akrabalık, düşmanlık var mıdır?

Çakıcı: Hiçbirini tanımam. Yalnız İbrahim Şahin'i (Emniyet Özel Harekât Dairesi eski başkanı S.Ö.) tanırım. Nereden tanırım onu da ifade edeyim.

Mahkeme başkanı: Biraz sonra açıklayacağım, onu biraz sonra açıklayacağım. Bu iddia olunan, iddia Ergenekon terör örgütü üyesi olmak, yöneticisi olmak ve bağlı suçlardan yargılanan sanıklarımız var. Bu kapsamda sizin hakkınızda herhangi bir soruşturma açıldı mı? Yani bu açılan davalar bu suçla iştirak olabilir, suçluları kayırmak olabilir veyahut da delilleri yok etmekten dolayı herhangi bir dava açıldı mı sizin hakkınızda bu Ergenekon terör örgütü kapsamında iddia olunan örgütle ilgili?

Mahkeme heyeti, Çakıcı'nın karşısında zor duruma düşüyordu. Çakıcı, ifadeyle ilgisi olmayan konulara giriyor, sinirli hali yüzünden söylemek istediğini de rahatlıkla söyleyemiyordu. Mahkeme başkanı dayanamadı:

Mahkeme başkanı: Alaattin Bey, bakın bu yargılamayı biz yönetiyoruz. Buranın başkanı biziz.

Çakıcı: Sizsiniz.

Mahkeme başkanı: Buna saygı duyun.

Çakıcı: Ama şimdi...

Mahkeme başkanı: Saygı duyun, karşılıklı anlaşalım.

Çakıcı: Anlaşalım ama.

Mahkeme başkanı: Ama siz böyle yaparsanız.

Çakıcı: Ama bana soru soruyorsunuz, cevap veriyorum size. Allah bir resul hakkı için. İnanan için bu laf geçerlidir.

Çakıcı, mahkeme başkanına bakmıyor, dolaşarak konuşuyor

Çakıcı'nın hali, tavrı bir başkaydı. Sanki duruşma salonunda değil, cezaevinde volta atıyor gibiydi. Mahkeme başkanına bakmıyordu. Kudretli heyet ve savcı, salonda bulunanlar karşısında zor duruma düşüyordu. Konuşmalar tutanağa şöyle geçiyordu:

Mahkeme başkanı: Bana bakarak konuşur musunuz? Alaattin Bey bana bakar mısınız? Bana dönerseniz memnun olurum.

Çakıcı: Çok özür dilerim saygısızlık algılamayın; bel, boyun, mide fitiği var.

Mahkeme başkanı: Oturabilirsiniz isterseniz?

Çakıcı: Oturduğum zaman ağırlık anlıyor musun, belime ağırlık çöküyor. Ama saygısızlık kabul ediyorsanız ben bunu böyle yaparım, böyle dururum.

Mahkeme başkanı: Tamam tamam, mikrofon tutalım da sesi iyi duyulsun. Sizi suçlayıcı beyan olursa bilirsiniz ki sizin de artık bu yargılama kapsamında hakkınızda dava açılabilir, soruşturma yapılabilir.

Çakıcı: Beni istiyorsan sanık yap sayın başkan, hiç önemli değil.

Mahkeme başkanı: Dinleyin dinleyin bakın.

Çakıcı: Beni bu devlet istiyorsa Diyarbakır'a gönderir, seve seve ölürüm. Ne mutlu Türk'üm diyene.

Mahkeme başkanı: Alaattin Bey sizi asker olarak kimse bir yere göndermiyor, tanık olarak çağırdık buraya.

Çakıcı: Ama başbakan gönderebilir.

Mahkemede görülmemiş bir olay yaşandı. Çakıcı kendisini sorgulayan mahkeme başkanını sorguluyor ve ona ters cevaplar veriyordu. O hâkim de, o mahkeme başkanı da FETÖ'den tutuklandı.

Mahkeme başkanı: Biz şu anda yargılamadan sorumluymuz. Şimdi dinleyin beni. Tarıklık yapacağınız konuda doğruyu söyleyiniz.

Çakıcı: Ya tarih konuşuyor, beni konuşuyor. Beni konuşturacak mısınız?

Mahkeme başkanı: Dinleyin beni. Konuşturacağım.

Çakıcı: Bu davaya şu dava var ya şu dava şu dava.

Mahkeme başkanı: Yeminle konuşturacağım Alaattin Bey, Alaattin Bey. Bakın böyle yaparsanız konuşturma fırsatı vermemi.

“Öldüreceğim adama bile haber gönderdim”

Çakıcı: Vermezsen beni tutuklarsın, hapishaneye gönderirsin.

Mahkeme başkanı: Zaten oradasınız, nereye göndereceğiz başka?

Çakıcı: Üstüne biraz daha koyarsınız fark etmiyor.

Mahkeme başkanı: Alaattin Bey doğru söylemeniz için size fırsat tanıyoruz.

Çakıcı: Ben Alaattin Çakıcı'yım. Hayatımda öldüreceğim adama bile haber gönderdim.

Mahkeme başkanı: Yalan söylerseniz bununla ilgili hakkınızda dava açılabilir, soruşturma yapılabilir. Dediklerinizi yapmazsanız size söz hakkı vermem.

Çakıcı: Bir dakika sayın başkanı.

Mahkeme başkanı: Anladınız mı dediğimi? Anladınız mı Alaattin Bey?

Çakıcı: Siz vermezseniz başbakana yazarım.

Mahkeme başkanı: Sayın Çakıcı, iddia olunan Ergenekon terör örgütü kapsamında bildiklerinizi anlatır mısınız? Buyurun başkan, on dakikadır uğraştırıyorsunuz ama şimdi konuşma hakkı veriyorum başkan, buyurun. Size meslek icabı yemin ettireceğim.

Çakıcı: Yemin ediyorken vicdanınızı mutlaka masanın üzerine yatırmışsınızdır. Ama bazen bakarsınız ki önünüze bazı dosyalar gelir, iki tane yalancı şahit.

Mahkeme başkanı: Sizden doğruları bekliyoruz, bu konuda bildiklerinizi anlatınız, buyurun.

Çakıcı işkence günlerini anlatıyor: “Ayaklarımın altında üç tane sopa kırdılar”

Çakıcı bir ara devletle iç içe çalıştığını belirtiyordu. Devletin işleyişini anlatırken söz işkencelere geldi. Daha önce de belirttiğim gibi Alaattin Çakıcı, “siyasi tutuklu” olarak gözaltına alınmıştı. Çakıcı, cezaevine girmeden neler yaşadığını anlatırken salona büyük bir sessizlik çöktü. Çakıcı'nın sözleri tutanağa şöyle geçiyordu:

Çakıcı: Ben 12 Eylül 1980 darbesinde işkence gördüm. Yara kurumamıştı, beni Filistin askısıyla beraber lastiğin içine koymadılar ama ellerim günlerce yandı. Ayaklarım altında üç tane sopa kırdılar. 55 gün de Selimiye'de yattım. 105. gün üzerine Kabaközü Askeri Cezaevi'ne gittim. Adı askeri cezaevi ama sivil mahkûmlar kalıyor. Bir yıl yattım orada.

Mahkeme başkanı: Orada hangi suçtan dolayı yattınız?

Çakıcı: Siyasiydim. MHP ve Ülkü Ocaklarından. 450 tane komünistin içinde benimle birlikte Süleyman Öztürk ülkücüydü. Diğerlerinin hepsi komünist. Rabbim insana bir can verir. Birinin beni öldürmesi vesiledir. O müsaade etmeyince hiçbir şey olmaz. Yiğit adam eğer kendini programlamışsa, ölümü kabullenmişse o onun için şereftir. On ay yattım, çıktım. Oranın cezaevi komutanı deniz piyade üsteğmeni daha sonra yüzbaşı oldu; Mehmet Aygüner. Ömrümde tanıdığım en şerefli Türk subayıydı, hiç hata yapmıyordu. Dürüst bir adamdı. Daha sonra çıktım oradan ben. Fırtına estiği zaman, şiddetini aşar rüzgâr, fırtına daha sonra kasırgaya dönüşür. Kasırga estiği zaman çalıyı çırpıyı, kasırgaya dayanan dayanamayan her şeyi alıp götürür. Bu arada küçük, anlıyor musun efendim, ağaçlar kırılır. Büyükler parçalanır, dalları kopar ama çok büyük ağaçlar sallanır, yıkılmaz. Bu 12 Eylül'ü kim yaptırdı 12 Eylül'ün içinde hiçbir profesörün oğlu yok, bir holdingin sahibinin oğlu yok. 12 Eylül'ün içinde solda ve sağda dövüşen, yani vuruşanların hiçbir tanesi burjuvaziye ait bir aileye mensup değil.

Mahkeme başkanı: Evet.

Çakıcı: Ha Mustafa Kemal Atatürk nasıl bir adam? Ona küfür eden

Türk milletine etmiştir ama peygamber değildir ona, “peygamber” diyen de şerefsizdir. Bizim bir tane peygamberimiz var o da Resullullah Efendimiz. Bunlar ayrı ayrı çizgidir.

Çakıcı, konudan konuya geçiyor, mahkeme başkanı arada bir “Evet” diyor, Çakıcı’nın sözünü kesmiyordu. Bir ara sözü İsrail başbakanına, dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan’ın ünlü “One minute-bir dakika” çıkışına getirdi. Çakıcı, “Ama bizim Sayın Başbakanım 80 yaşındaki adama (İsrail başbakanı S.Ö.) Davos’ta diyor ki ‘One minute.’ 80 yaşındaki adama ‘One minute’ desen ne olur? İki buçuk sene Türkiye’nin her yerinde bunu kullandı. Demokrasinin olduğu yerde mutlaka muhalefet olmalı. Muhalefetin görevi, demokrasinin yanlışlarını tenkit edip onu yola koymak, ama provokatörlük yapmak değil. Bu ülkede insanlar milletin yasal oylarıyla beraber yaşamada iktidar olmuş insanlar sokağa çıkıyor. Bazı insanlar bayrak mitingleri altında Türkiye’de yüz binleri sokağa döktü. Bunlar yanlış şeyler” dedi.

Çakıcı, dönemin önemli bir bakanını da gündeme getiriyor, oğlunun gayrimeşru işler yaptığına dikkat çekiyor, mahkeme başkanına, “Söyle ona akıllı olsun” diyordu. Mahkeme başkanı şaşırtıp bakanın oğlunun ne yaptığını sorunca, “Devletin savcısı, polisi, askeri yok mu? İstihbarat gücü yok mu?” diyor ve ekliyordu: “Ben ispiyoncu değilim. Ben doğruyu konuşurum.”

Mahkeme başkanı: “Siz MİT’te mi görevliydiniz?”

Duruşmanın öğleden sonraki bölümü de ilginçti. Tutanaklara şöyle geçmişti:

Mahkeme başkanı: Siz MİT’te mi görevliydiniz?

Çakıcı: MİT’in resmi elemanıyım; ben resmi.

Mahkeme başkanı: Tamam.

Çakıcı: Direkt değil. Kuran’a el bastım ben. Kuran, bayrak üzerine yemin ettim. Türkiye Cumhuriyeti’ne dünyanın hiçbir yerinde zarar vermeyeceğim. İki defa yurtdışında yakalandım 3000 derecede psikolojik fırında beni pişirdiler ama havasını aldılar.

Orada yakalanan herkesin buraya ifadesi geldi, benim gelmedi. Yakalattılar beni 5 milyon dolarlık helikopter ihalesine. O Rizeli yakalattı. Neydi o adamın ismi Mesut Yılmaz. Helikopter almanın karşılığında benim öldürülmem istendi ama başaramadılar. Avusturya'da 50 tane polis silah çevirdi, ateş etti. Beni orada on altı ay psikolojik fırında pişirdiler.

Ben trafik kazası geçirdim. Ankara'da bir yerde yatıyorum, Hiram Abas (MİT müsteşar yardımcısı S.Ö.) yarın bana geleceğini söyledi. Bana geleceği gün öldürüldü. Bir istihbarat teşkilatı, toprağın altındaki kendi patronunun ölümünü neden bulamıyor? CIA ayağının baş elemanı da bana göre Mehmet Eymür'dü. Bir Polat Alemdar diye bir çocuk çıkmış, yanına da yandan çarklı Çakır diye birini koymuşlar. Kuzey Irak'a giriyor, oraya giriyor, buraya giriyor. Dizisi yapılacak adam kimdir biliyor musun, Hiram Abas'tır. Ekibiyle ASALA'yı Beyrut'ta bitiren adam.

Çakıcı, salondan alkışlar arasında ayrılıyor

Çakıcı, sorulara istediği gibi cevaplar veriyor, mahkeme başkanı ve Cumhuriyet savcısı duruşmayı izleyenlerin yanında eziliyordu. Alaattin Çakıcı'nın tutumu oldukça sertti. O gün duruşmada hazır bulunanlardan birisi de Avukat Hüseyin Ersöz'dü. "Erge-
nekon Davası'nın o günkü duruşması unutulacak gibi değil" diyen Ersöz, duruşmadaki havayı şöyle anlattı:

"Duruşma başladığında, tanık heyetin karşısına geçtiğinde hiç alışık olunmayan bir tablo ortaya çıkmaya başladı. Alaattin Çakıcı'nın mahkeme heyetini azarlayan tavrı vardı. Mahkeme heyeti de Alaattin Çakıcı'ya karşı çok dikkatli davranıyordu. Sanık ve tanıkları yönlendiren, onlara karşı sert çıkışları olan mahkeme heyeti, Çakıcı'ya karşı çok kontrollü şekilde hareket ediyordu.

Bazı sorularına, Çakıcı, 'Ben ispiyoncu değilim', 'Bu nasıl soru' diyor, sert ve agresif cevaplar veriyordu. Kendisinin söylemek istediği, hükümeti eleştiren, aynı zamanda yapılan yargılamayı da eleştiren, 'Beni niçin buraya çağırdınız ki?' diye sorgulayan tavrı vardı. Mahkeme heyeti çok temkinli ve dikkatliydi. Çok nazik olmaya çalıştılar. Çakıcı'dan çekindikleri, korktukları belliydi.

Mahkeme heyetini azarlıyordu; bağırıp çağırmlar, el kol hareketleriyle tepkisini ortaya koyuyordu.

O günkü duruşmaya, tavrı ve agresif tutumuyla Çakıcı damga vurmuştu. Heyet, Çakıcı'dan sanıklar aleyhine bir şeyler almayaya çalışıyordu. Fakat Çakıcı, onların sorduğu soruların ötesinde daha çok kendini anlatan, devleti anlatan bir tavır içine girmişti. Sorulan sorulara, 'Bana niye bunu soruyorsunuz?', 'Ben nereden bileyim' gibi verdiği cevaplar da sanıklar arasında gülüşmelere neden oluyordu. Herkesin Ergenekon Davası'na inandığı, o hâkimlere saygı gösterdiği dönemde, Çakıcı o tavırda değildi. İlk defa hâkimlerin, tanıktan çekindiğini gördük."

Çakıcı'nın sorgusu bittiğinde mahkeme heyeti de, Cumhuriyet savcısı da rahatlamıştı. Çakıcı, son sözlerini söylediğinde, salonunda bulunan sanıklar, yakınları, avukatlar yasak olmasına, haklarında soruşturma açılacağını bilmelerine rağmen Çakıcı'yı alkışlarla uğurladılar.

Tahliyeye giden yol...

Cezaevinde Çakıcı'nın ziyaretçileri eksik olmuyor

Alaattin Çakıcı ve Sedat Peker, Çakıcı'nın ikinci kez yurtdışına kaçışından önce bir araya gelmişti. Bu görüşme Çakıcı'nın İstanbul'daki evinde gerçekleşiyordu. O gün, Kur'an-ı Kerim'e el basıp, "Silahlarımız birbirimize asla dönmeyecek!" diye yemin ettiler.

Alaattin Çakıcı'nın cezaevinde olduğu dönemde, ziyaretine gelenler ilginç haberler getiriyordu. Sedat Peker'in yanına gelen

Çakıcı'yı ziyarete gelenler eksik olmuyor, hemen her ziyaretçisine de görüş izni veriliyordu. Soldan sağa: Ahmet Gündüz, Adnan Kaya, Avukat Mehmet Sinan İnce, Özel Harekât Dairesi eski Başkanı ve Ergenekon Davası sanığı İbrahim Şahin, Karagömrük lokalini basan ve ABD'ye kaçan Ahmet Çelik ziyaret sonrası hatıra fotoğrafı çekti.

ve kendisini Çakıcı'nın sağ kolu diye tanıtanlar da oluyordu. Cezaevinde görüş zordur ama Çakıcı'nın ziyaretçisi hiç eksik olmuyor, idare de kendisine gereken kolaylığı sağlıyordu. Ziyaret izni alabilmek için milletvekillerinin, üst düzey yargı mensuplarının Kırıkkale Cumhuriyet Savcılığı'na telefonları eksik olmuyordu.

Çakıcı'nın ziyaretçileriyle ilgili günlük bilgilendirme de yapılıyordu. İşte bunlardan birisi de Özel Harekât Dairesi eski Başkanı İbrahim Şahin'in ziyaretiyle ilgiliydi.

Öyle bir sağlık raporu çıkarılıyor ki, Çakıcı istediğiyle istediği saat görüşebilecek

Bu böyle gitmiyordu. Çakıcı'nın rahatsızlıkları vardı. Öyle bir sağlık raporu çıkarılmalıydı ki, sabahtan akşam 20.00'ye kadar hastane odasında istedikleri kişilerle görüşbilsin. Hastanede Çakıcı için arkadaşları da her türlü önlemi almıştı. Ona ulaşabilmek için randevu alınıyor, özel kalem görevlisi notlarını tutuyor, isteklerini ilgili yerlere iletiyordu.

Sonunda istenen rapor alındı. Çakıcı'nın bu raporuyla ilgili olarak 4 Temmuz 2019 tarihinde *Sözcü* gazetesindeki köşemde şunları yazdım:

Kırıkkale, AKP'nin her zaman en yüksek oyu elde ettiği bir ilimizdi. Önceki seçimlerde yüzde 70'e yakın oy alan AKP'nin, 24 Haziran seçiminde oy oranı yüzde 42'ye indi. Üç milletvekili çıkardığı ilde bu kez bir milletvekili çıkarabildi. CHP ve MHP de birer milletvekilliği kazandı.

Seçim sonrası faturanın bürokratlara kesileceği söylentisi de yayıldı. Görevden almalar da başladı. Ancak bu durumun seçim yenilgisinden değil, Alaattin Çakıcı ile ilgili uygulamalardan kaynaklandığı belirtiliyor. Şunu da hatırlatalım: MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin, vefa örneği gösterip Çakıcı'yı hastanede ziyaret etmesi ile başsavcının görevden alınmasının bir bağlantısı yok. Milletvekilleri, mahkûmları ziyaret edebiliyorlar.

22.06.2018

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA KIRIKKALE

SÜRESİZ SAĞLIK KURULU RAPORUDUR

Hastanemizde yatarak tedavi gören Mahkûm Alaettin ÇAKICI' nın 16 tane değişik türde hastalığına 6 tane ölümçül düzeyde olup ölümçül risk taşımaktadır. Zamanını koymadığımız; 8 yaş olma 1 senenin üzerinde olur her an ölüm riski taşıdığından hastalıklarından dolayı hayatını kaybetme olasılığı yüksektir. Bu nedenle birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü derecedeki akrabaları ve yakın arkadaşları ile haftası 7 günü saat 9:00 ile 20:00 arasında hem sağlığı hem morali açısından aynı zamanda helalleşme açısından sürekli bu zaman dilimleri arasında kendi istediği isimlerle kişi veya adedi koymadan kendisi için bu ziyaretler hastalıklarının kontrol edilebilmesi ve morali açısından hastayı yeniden hayata bağlayabilir. Yine de her şeyi Allah bilir. Odasında her türlü açık görüş yapılabilir.

Yukarıda yazdığımız hastalıkları ile ilgili başta Başhekim Uzm. Dr. Tekin AKÇA, Kalp Damar Cerrahi Operatör Dr. Sabür ZENGİN, Göğüs Hastalıkları Uzmanı Dr. İsmet KARACAN, İç Hastalıkları Uzmanı Dr. İbrahim İLERİ, KBB Uzmanı Operatör Dr. Halil AKGÜN, Kardiyoloji Uzmanı Dr. Özkan AĞRALI ve İl Sağlık Müdürü Dr. Ferihsiz Ender GÜNGÖR'ün Başsavcılığımızca bu kurul raporunun işlenine konulup İl Sağlık Müdürlüğümüze ve Hastanemize ivedilikle bilgi verilmesi ayrı zamanda Keskin T tipi Cezaevi Müdürlüğüne ve Keskin T tipi Cezaevi Jandarma Bölük komutanlığına gönderilmesi hususunda;

Gereğini Arz Ederiz.

Göğüs Hastalıkları Uzmanı
Başhekim Uzm. Dr. Tekin AKÇA
Dip. No: 120440

KIRIKKALE YÜK İHTİSAS
Uzm. Dr. İsmet KARACAN
Dip. No: 120440

KBB Hastalıkları Uzmanı
Başhekim Uzm. Dr. Tekin AKÇA
Dip. No: 120440

Fizik Tedavi Uzmanı
Başhekim Uzm. Dr. Tekin AKÇA
Dip. No: 120440

Kalp Damar Cerrahisi Uzmanı
Başhekim Uzm. Dr. Tekin AKÇA
Dip. No: 120440

Dr. Sabür ZENGİN
Kalp ve Damar Cerrahisi Uzmanı
Dip. No: 120440

Kardiyoloji Uzmanı
Başhekim Uzm. Dr. Tekin AKÇA
Dip. No: 120440

KIRIKKALE YÜK İHTİSAS
HASTANESİ
Uzm. Dr. Özkan AĞRALI
Kardiyoloji Uzmanı
Dip. No: 120440

Alaettin Çakıcı için hazırlanan sağlık raporunda, "Yine de Allah bilir" denilerek Çakıcı'nın "8 ay ömrü kaldığı" yazıyordu. Sağlık Bakanlığı tarihinde ilk kez böyle bir rapor düzenlenmişti.

Çakıcı'nın sağlık raporunun özetini okuyalım

Emniyet Genel Müdürlüğü Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı'nın kayıtlarında Alaattin Çakıcı'nın dosya özetinde, "Trabzon-Arsin nüfusuna kayıtlı, Ali-Şakire oğlu, 1953 Trabzon doğumlu. İstanbul, Ankara, Bursa, Antalya, İzmir, Trabzon başta olmak üzere ülkemizin birçok şehrinde etkindir. 14 Temmuz 2004 tarihinde Başkanlığımızın koordinesinde yapılan planlı operasyon sonucu, firarı olarak aranmaktayken Avusturya'da yakalanarak tutuklandı" yazıyor. Çakıcı, Kandıra Cezaevi'nde kaldı. Kırıkkale-Keskin Cezaevi'ndeyken rahatsızlıkları arttı ve şimdi tedavi amacıyla hastanede tutuluyor.

Çakıcı, Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi'nde tedavi görüyor. Uzun süre kalacağı için odasını da kendi imkânlarıyla tefriş ettirmiş. Hastane raporuna dayanarak Cumhuriyet Savcılığı, Çakıcı'yı ziyaret etmek isteyenlere izin veriyor. Ancak, Çakıcı ile ilgili raporun, hastanenin özel odasının, ziyaretçiler konusunun ilde sorun olduğu anlaşılıyor. Bu olayla bağlantılı olarak görevden alınan alınana...

"Yine de Allah bilir ama Çakıcı'nın 8 ay ömrü kaldı" raporu

Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi tarafından Alaattin Çakıcı için çıkarılan ve Kırıkkale Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen 22 Haziran 2018 tarihli "Süresiz Sağlık Kurulu Raporu"nda, Çakıcı'nın sağlık durumu şöyle belirtiliyor:

"Hastanemizde yatarak tedavi gören mahkûm Alaattin Çakıcı'nın 16 tane değişik türde hastalığın 6 tanesi ölümcül düzeyde olup, ölümcül risk taşımaktadır. Zamanını koyamadığımız; '8 ay da olur, bir senenin üzerinde olur' her an ölüm riski taşıdığından hastalıklarından dolayı hayatını kaybetme olasılığı yüksektir.

Bu nedenle birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü derecedeki akrabaları ve yakın arkadaşları ile haftanın 7 günü saat 09.00 ile 20.00 arasında hem sağlığı hem morali açısından aynı zamanda helalleşme açısından sürekli bu zaman dilimleri arasında kendi istediği isimlerle kişi sayı adedi koymadan kendisi için bu ziyaretler hastalıklarının kontrol edilebilmesi ve morali açısından hastayı yeniden hayata bağlayabilir. Yine de her şeyi Allah bilir. Odasında her türlü açık görüş yapılabilir."

Böyle bir rapor, bugüne kadar ilk kez düzenleniyordu. Yani, Çakıcı için çıkarılan “çok özel” bir rapordu. Çakıcı’nın hastalıklarıyla ilgili bu raporda imzası bulunan başta Başhekim Uzman Dr. Tekin Akça, Kalp Damar Cerrahisi Operatör Dr. Sabür Zengin, Göğüs Hastalıkları Uzmanı Dr. İsmet Karacan, İç Hastalıkları Uzmanı Dr. İbrahim İleri, KBB Uzmanı Operatör Dr. Halil Akgün, Kardiyoloji Uzmanı Dr. Özkan Ağralı ve İl Sağlık Müdürü Dr. Feramiş Ender Güngüneş Başsavcılığa bu kurul raporunun işleme konulup İl Sağlık Müdürlüğü’ne, hastaneye ivedilikle bilgi verilmesini, aynı zamanda Keskin T Tipi Cezaevi Jandarma Bölük Komutanlığı’na gönderilmesini istiyorlardı.

Sağlık Bakanlığı yetkilisi de, böyle bir rapor düzenlendiğine inanmıyor

Kırıkkale Cumhuriyet Başsavcısı Erdoğan Bayraktar, Tokat’ta görev yaptığı dönemde mülki idarede FETÖ soruşturmasını yaptırmıştı. Bayraktar, Hâkimler ve Savcılar Kurulu (HSK) kararıyla 20 Haziran 2019’da düz savcı olarak Ankara’ya atandı.

Bitmedi; raporda imzası bulunan İl Sağlık Müdürü Feramiş Ender Güngüneş alındı, yerine Dr. Adem Yeni vekâlet etmeye başladı. İmzası olanlardan Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi Başhekimisi Dr. Tekin Akça görevden alındı ve yerine Dr. Sabür Zengin vekâlet etmeye başladı. (Zengin’in de imzası var.) Yani, olayın “seçim yenilgisi”yle ilgisinin olmadığı anlaşıyor. Böyle bir raporla ilk kez karşılaştığımız için gerçek olup olmadığı konusunda şüpheye düştüm. Durumu Çakıcı’nın avukatına ve Sağlık Bakanlığı yetkilisine sordum. “Rapor da, imzalar da gerçek!” dedi Çakıcı’nın avukatı. Ama Sağlık Bakanlığı yetkilisi de, “Ben de ilk kez böyle bir sağlık raporu görüyorum. İnanmakta zorluk çektim” diyerek şaşkınlığını dile getirdi.

Çakıcı’nın “örgüt liderliği”, “öldürmeye azmettirme” gibi suçlarından mahkûmiyeti 26 Mayıs 2018’de bitmişti. Avukatı Gökhan Kılıç; Çakıcı’nın, cumhurbaşkanına hakaret, cezaevinde basit yaralama, hakaret suçlarından mahkûm olduğu cezaları çektiğini belirtiyordu. Eğer, yeni bir mahkûmiyet gelmezse, Çakıcı 2022 yılının Haziran ayında tahliye edilecek.

Yeni bir mahkûmiyet değil ama yeni bir haber geldi. On altı yıldır cezaevinde tutulan Çakıcı'nın sağlık raporuna göre durumu çok ciddiydi. MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, Yardımcısı Feti Yıldız, "İnfaz Yasası'nda düzenlemeyi" yani "örtülü affı" gündeme getiriyordu. Artık Çakıcı için sürgülü, kilitli demir kapılar on altı yıl sonra açılacaktı. Işık görünmeye başlamıştı.

Bahçeli'nin, Çakıcı'yı ziyaretinin ilginç öyküsü

MHP'nin Ankara İl Başkanı Turgay Baştuğ, partide sevilen bir isim. Arkadaşı Ahmet Gündüz de MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye yakın isimlerden biri. Bahçeli, sevdiklerine armağan olarak köstekli saat ya da tespih armağan eder. Çakıcı, Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi'nde yattığı günlerde, ziyaretine gelen Ahmet Gündüz, Bahçeli'nin gönderdiğini söylediği köstekli saati getirdi. Çakıcı, çok memnun olmuştu. Ama Ahmet Gündüz'ü gözden düşürmek isteyenler, "O saati Devlet Bey göndermedi. Ahmet, Ankara Kalesi'nden aldı" söylentisini çıkarıyordu.

Oysa saati gerçekten Bahçeli göndermişti. Ahmet Gündüz, İl Başkanı Turgay Baştuğ ile birlikte olduğu bir saatte, o dönem Çakıcı'nın avukatlığını yapan Mehmet Sinan İnce'yi telefonla aradı. Ahmet Gündüz, "Genel Başkan, Alaattin Bey'i hastanede ziyaret edecek. Yasal işlemler neyse onun yapılmasını emrettiler" dedi. Bu önemli bir gelişmeydi. Avukat, önce söylenene inanamadı. Ama karşı taraftan, "Her şeyin prosedüre uygun olmasını istedikler" sözleri ulaştı.

Avukat, bir an önce Kırıkkale'ye gidebilmek için aracının gazi-na bastı. Cezaevinden sorumlu savcıyla, ardından da başsavcıyla görüştü. MHP genel başkanı ile birlikte iki genel başkan yardımcısının Çakıcı'yı ziyaret edeceğini belirtti. Ziyaret, Bahçeli'nin, İnfaz Yasası'nda düzenleme yapılması gerektiğine ilişkin açıklamasından kısa bir süre sonra gerçekleşiyordu. Savcı, "Devlet Bey gelecek doğru mu? Bir yanlışlık yok değil mi?" diye ısrarla soruyordu.

Bir yanlışlık yoktu. Gerekli izinler alınmıştı. Bahçeli, beraberinde Genel Başkan Yardımcıları Semih Yalçın ve Feti Yıldız'la

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye, Çakıcı'nın sağlık durumunun çok kötü olduğu söylendi. Bahçeli, hastanede ziyaret ettiği ve on beş dakika da baş başa sohbet ettiği Çakıcı'ya kıymetli bir tespih hediye etti.

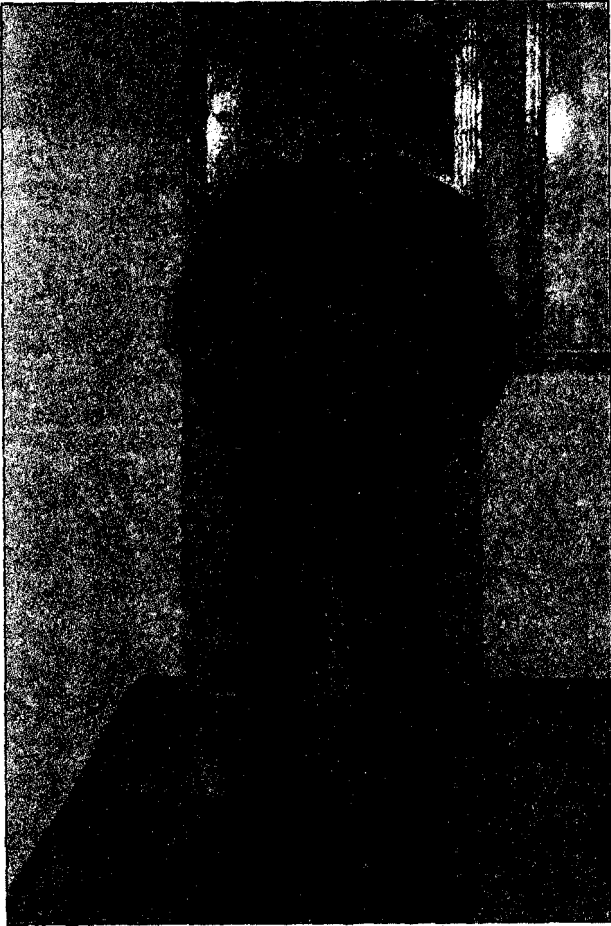
birlikte gelmişti. İl Başkanı Turgay Baştuğ ve Baştuğ'un arkadaşı Ahmet Gündüz de onlarla beraberdi. Oda küçük olduğu için, Çakıcı'nın ziyaretine Bahçeli, Yalçın, Yıldız ve Ahmet Gündüz girdi. Bahçeli, Çakıcı'ya bu kez çok özel bir tespih getirmişti. Çakıcı, tespihi aldığı anda duygulandı, teşekkür etti.

Ziyaretten basının haberi yoktu. Bu konuda açıklama ve fotoğraflar MHP Genel Sekreteri İsmet Büyükataman tarafından partinin resmi sosyal medya hesabından kamuoyuna şöyle duyuruluyordu:

Genel Başkanımız sayın Devlet Bahçeli, rahatsızlanan Alaattin Çakıcı'yı, tedavi gördüğü Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi'nde ziyaret etti.

Hastane odasında, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli ile Alaattin Çakıcı'nın yaklaşık on beş dakika yaptıkları baş başa görüşmede ise neler konuşulduğunu kimse bilmiyordu.

Çakıcı'nın cezaevi günleri

Alaattin Çakıcı'ya yurdun her yanından mektuplar geliyordu. Çakıcı odasında çektiirdiği bu fotoğrafın arkasına kişinin adını yazıp hatıra olarak gönderiyordu.

“Bugün havada kan kokusu var, birisi mermiyi yiyecek”

Alaattin Çakıcı'nın, kendi cezaevlerine gönderileceğini öğrenen cezaevi müdür ve yardımcılarını ile infaz koruma memurlarında bir telaş başlar. Hükümlü “zor” birisidir. Ne zaman öfkeleneyeceği, kırıp dökeceği belli değildir. Cezaevinde kendine göre kuralları, “Çakıcı kanunları” vardır.

Cezaevindeki kaldığı odanın sağında solunda kimse olmaz. Çakıcı hep tek başına tutulur. Ama o blokta, yardımcı olan mutlaka birileri çıkar. Bazen de, Çakıcı'nın kadrosunda bulunanlar aynı cezaevine kendilerini naklettirir, böylece Çakıcı daha güvende olur.

Alaattin Çakıcı'ya çok bağlı ekipler var. Bunlar, Çakıcı'ya “Abi” diye hitap eder. Çakıcı hangi cezaevine gönderilirse, bu ekipler o şehirde evler tutar, Çakıcı kaldığı sürece onlar da orada yaşarlar. Görevleri, cezaevinin çevresinde bulunmaktır. Genelde iki ekip olur. Dışarıda olup bitenler hakkında, Çakıcı'ya avukatı aracılığıyla günlük bilgi aktarılır. Kim bilgi aktaracaksa yazacaklarını yazar, zarfın ağzı kapatılır, avukata teslim edilir. Cezaevine giren her kapalı zarf Çakıcı tarafından açılır. Birkaç satır da olsa, hepsine mutlaka cevap yazılır. Yazılan kâğıt ise gönderilen mektubun arka sayfası oluyor. Çakıcı da, onu ayrı bir zarfa koyup avukatına teslim eder. Bu inanılmaz haberleşme sistemini Çakıcı'nın bir dostundan dinliyorum:

“Avukatı saat tam 12.30 civarında görüşe gider. Görüşe gitmeden önce mutlaka tıraş olması gerekir. Açıkçası, Çakıcı'nın karşısına tıraşsız çıkılamaz. Çıkanlar olursa, onlar da gerekli cezaya çarptırılırlar. Cezaevi kapısının dışında araç içinde bekleyenlere avukat uğrar, onların hazırladığı mektupları alır. Onlar her konuda Çakıcı'ya bilgi aktarır. Memleketin siyasi gidişinden tutun da, Çakıcı hakkında konuşulanlara kadar her şey bu mektuplara yazılır.

Yazılan ve avukata ağzı kapalı olarak teslim edilen zarflar, görüşe giden avukat tarafından götürülür. Ziyaretçi odasında Çakıcı'nın karşısında ceketimizin düğmesi mutlaka ilikli olur. Kendisine avukatlar da ‘Abi’ diye hitap eder. Avukat, gidip dosya içine getirdiği zarfları Çakıcı'nın karşısına geçer ve teslim eder.

Çakıcı'nın 'avukat mesaisi' 12.30'da başlar, 17.00'ye kadar devam eder. Açıkçası, hiçbir mahkûma tanınmayan bir ayrıcalıktır bu. Çakıcı, avukatının saygıyla sunduğu zarfı özenle açar. Onu ilk tanıdığınızda en çok, tiki dikkatinizi çeker. Sağ dişlerinin arasında bir şey varmış gibi ağzını eğer ve 'cıkk' diye bir ses duyarsınız. Bunu ziyaret boyunca sık sık tekrarlar. Oturduğu yerden kalkar, odada dolaşır. Gelen mektuplar bazen canını sıkır, öfkelenir. Bazen, hiç tepki vermeden okuduğu da olur.

"Görüş odasına takım elbiseli, kravatlı gelirdi"

Cezaevindeyken ziyaretçilerinin karşısına mutlaka takım elbiseli, kravatlı çıkardı. Sakal tıraşını asla ihmal etmezdi. Hatta rahatsızlığının arttığı dönemde bile sakal tıraşını olurdu. Tıraş olacak gücü bulamadığı zamanlar da yardımcısı tıraşını yapardı.

Avukatının ya da yanına sık gelen ziyaretçisinin en çok kilosuyla ilgilenir. Kilo alımını hemen alkol tüketimine bağlar. 'Kilo alıyorsun, demek ki çok içki içiyorsun' diye azarlar. İşte, o an korku başlar. Avukat, onu yatıştırmak için "Tamam abi, içmeyeceğim!" der, yoksa başına neler geleceğini bilir.

Kendisi gibi avukatının da 'sıfır tıraş' olmasını ister. Sakallıysa eğer 'Bir daha görmeyeceğim. Sen beni temsil ediyorsun. Jilet gibi olacaksın!' diye uyarır. Kendisi hiç eşofman giymez. Cezaevindeyken bile kılık kıyafetine büyük özen gösterirdi. Örneğin, cezaevinde giydiği palto 36 bin liraya alınmıştı. Giyim kuşam, bakım yönünden çok disiplinlidir. Kendisi gibi ziyaretçilerinin de titiz olmasını ister.

"İtalyan marka tişört giyer ve hepsi de lila renkli olurdu"

Çakıcı'nın giydiği tişörtler de hep İtalyan markası olurdu. Ama hangi marka olursa olsun mutlaka dikkat edilmesi gereken tişörtünün lila renkli olmasıydı. Aynı renkten değişik modellerde çok sayıda tişörtü bulunuyordu.

Yanına giden, yaşça kendisinden büyük olsa bile hemen elini öpmek ister. Kendisinden büyük olanlara elini öptürmediği gi-

bi küçük olanlara da öptürmez, hemen elini aşağıya indirir. Eğer keyfi yerindeyse, 'Bugün havada kan kokusu var; birisi mermi yiyecek. Onun için kimse hata yapmasın!' derdi. Avukattan alkol kokusu gelirse vay onun haline!

Dışarıdan gelen rapor niteliğindeki mektuplar, Çakıcı'nın o günkü ruh halini belirlerdi. Zarfları tek tek açardı. Bazılarını okur, bir daha okurdu. Gelen kâğıdın arkasına cevap yazar, bazı talimatlar verirdi. Onu da zarfa koyar, ağzını kapatır ve avukata teslim ederdi. Bir keresinde teslim ettiği zarflar arasında mektubu taşıyan avukatın vurulması emri de vardı. Avukat, kendisi hakkında verilen vurulma kararından habersiz olarak zarfı cezaevi dışında bekleyen ekibe teslim etmişti."

"Kusura bakma abi, seni vurmak zorundayım. Hakını helal et"

Çakıcı, avukatının kız arkadaşı tarafından yazılan mektubu okuduğunda öfkelenmişti. Avukatının bir an önce gelmesini bekliyordu. Avukatı her zamanki gibi Tekirdağ Cezaevi'nde saat 12.30'da görüş odasına girdi. Çakıcı, hiç konuşmadı. Çoğu zaman yaptığı gibi gözlerini kapattı. Odada büyük bir sessizlik vardı. Bu tür olayların ardı pek hayırlı olmazdı. Avukat da içinden, "İnşallah havada kan kokusu yok. Birisi mermi yemez!" dedi. Aradan yaklaşık on beş dakika geçti. Çakıcı gözlerini açtı. Kravatını düzelitti. Ceketinin cebinden çıkardığı zarfın içinden mektubu çıkardı. Mektubu sağ eline aldı, avukata dönüp, "Bu ne lan, bu ne?" diye bağırmaya başladı. Avukatı, kız arkadaşı içki içiyor, uyuşturucu kullanıyor diye şikâyet etmişti. Avukat, bir daha içmeyeceğini, sevgilisini üzmeyeceğini söyledi ama sözleri Çakıcı'yı bir türlü sakinleştirmiyordu.

Çakıcı'nın avukatları otelde kalıyor, diğer adamları için de git-tiği şehirde ev tutuluyordu. Avukatı otelden alıp cezaevine getiren, cezaevinden sonra otele götüren kişiye, Çakıcı yarım kâğıda bir not yazdı. Zarfın üzerine mektubun verileceği kişinin adını yazdı ve mektubu avukata teslim etti. Bunda yadırganacak bir durum yoktu. Avukat biraz rahatlamıştı ama zarfı götürecek ki-

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Tutuklama / İstina F Tipi Yürürlük Gözetimlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Mühürsüz

KARARİYAT MAKBUZU

Tarih ve Saat : 12/01/2015 13:12 Bakiye : 2015/3232
Blok/Oda : E2 BLOK - 7. KORIDOR - 36 Gözetil

HÜKÜMLÜ / TUTUKLU BİLGİLERİ

Adı ve Soyadı	ALAETTİN ÇAKICI
T.C. Kimlik No	281445
Cezası Kayıt No	5111/2014
Cezasına Giriş Tarihi	14/06/2014
Cezasındaki Durumu	İhtisap

ÇIKIŞI YAPILAN PARA BİLGİLERİ

Çıkış Yapılan Paranın Kuru	784 Lirası
Çıkış Yapılan Paranın Miktarı (Rakam)	784,00
Çıkış Yapılan Paranın Miktarı (Yazı ile)	Yüz Sekizyüz TL
Paranın Eksiklenen Çıkış Nedeni	Yaklaşık olarak Yurt Tutarı
Verilen Çıkış No	

Yaklaşık 3.500,00 TL Lirası ile tahsisat veya mahkûm Adliye Kurumunda bulunan tahsisatları
Görevlinin Sıfır No ve imzası : 10505

Hükümlü
ALAETTİN ÇAKICI

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Tutuklama / İstina F Tipi Yürürlük Gözetimlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Mühürsüz

KARARİYAT MAKBUZU

Tarih ve Saat : 11/01/2015 13:15 Bakiye : 2015/371
Blok/Oda : E2 BLOK - 7. KORIDOR - 36 Gözetil

HÜKÜMLÜ / TUTUKLU BİLGİLERİ

Adı ve Soyadı	ALAETTİN ÇAKICI
T.C. Kimlik No	281445
Cezası Kayıt No	5111/2014
Cezasına Giriş Tarihi	14/06/2014
Cezasındaki Durumu	İhtisap

ÇIKIŞI YAPILAN PARA BİLGİLERİ

Çıkış Yapılan Paranın Kuru	784 Lirası
Çıkış Yapılan Paranın Miktarı (Rakam)	784,00
Çıkış Yapılan Paranın Miktarı (Yazı ile)	Yüz Sekizyüz TL
Paranın Eksiklenen Çıkış Nedeni	Yaklaşık olarak Yurt Tutarı
Verilen Çıkış No	

Yaklaşık 3.500,00 TL Lirası ile tahsisat veya mahkûm Adliye Kurumunda bulunan tahsisatları
Görevlinin Sıfır No ve imzası : 10505

Hükümlü
AV. MEHMET SINAN İNCE

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Tutuklama / İstina F Tipi Yürürlük Gözetimlik Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Mühürsüz

KARARİYAT MAKBUZU

Tarih ve Saat : 22/01/2015 13:59 Bakiye : 2015/1662
Blok/Oda : E2 BLOK - 7. KORIDOR - 36 Gözetil

HÜKÜMLÜ / TUTUKLU BİLGİLERİ

Adı ve Soyadı	ALAETTİN ÇAKICI
T.C. Kimlik No	281445
Cezası Kayıt No	5111/2014
Cezasına Giriş Tarihi	14/06/2014
Cezasındaki Durumu	İhtisap

ÇIKIŞI YAPILAN PARA BİLGİLERİ

Çıkış Yapılan Paranın Kuru	784 Lirası
Çıkış Yapılan Paranın Miktarı (Rakam)	784,00
Çıkış Yapılan Paranın Miktarı (Yazı ile)	Yüz Sekizyüz TL
Paranın Eksiklenen Çıkış Nedeni	Yaklaşık olarak Yurt Tutarı
Verilen Çıkış No	

Yaklaşık 3.500,00 TL Lirası ile tahsisat veya mahkûm Adliye Kurumunda bulunan tahsisatları
Görevlinin Sıfır No ve imzası : 10505

Hükümlü
ALAETTİN ÇAKICI

Çakıcı'nın cezaevi hesabında para eksik olmazdı. Avukatları parayı çeker, onun istedikleri yerlere gönderirdi. Çakıcı, gönderdiği paranın yerine ulaşmış olmadığını da sıkı bir biçimde takip ederdi.

şeye ne yazdığını da merak ediyordu. Katı bir kural vardı. Zarf cezaevine gelirken de, cezaevinden çıkarılırken de asla açılmazdı. Bunun açılmasının ağır bir yaptırımını vardı. Bunu da avukat göze alamazdı.

Yine kural gereği, zarfın çıkar çıkmaz kişiye teslim edilmesi gerekiyordu. Otomobile binmişlerdi. Avukat zarfı uzattı. Şoför, “Önemli bir durum olabilir” diye aracı durdurdu. Gelen notu okudu. Avukata döndü, “Abi ben seni vurmak zorundayım. Üstelik de tabancanın sesini cezaevindeki abi, odasından duymak istiyor” dedi. Şoför anayoldan çıktı. Cezaevinde Çakıcı’nın kaldığı bloğa doğru yaklaşabildiği kadar yaklaştı. İki de otomobilden indi. Şoför tam karşısında duran genç avukata kıyamıyordu ama emri yerine getirmesi gerektiğini de biliyordu.

Şoför, mermiyi namluya sürdü, bacağına nişan aldı ve gözlerini yumarak ateş etti. Mermi, avukatın ayak bileğinin üzerine isabet etmişti. Şoför avukatı orada bırakmadı, hastanenin acil servisine götürdü. Yolda, kimin nasıl ifade vermesi gerektiğini bile konuşmuşlar. Tabancayı temizlerken tabanca ateş almış, avukat kendi kendini vurmuştu. Ama deneyimli polisler bunu pek yutmadı. Organize Suçlar Şubesi elemanları da gelip yaralanan avukatla konuştu. Onlar da ifadeyi çelişkili buluyor, “Tabanca ateş alsa tam bileğinin üzerine isabet etmez” diyorlardı. Ama avukatın söylediklerini aynen kayda geçirdiler. Olay kapanıp gitti. Ama avukatın yaraları uzun süre kapanmadı, acıları dinmedi ve bilekte derin bir iz bıraktı...

Çakıcı, Türkiye’nin değişik illerinde en az 100 kişiye para gönderiyordu

O günlerde Çakıcı yeni bir avukat tutmuştu. “Allah katında lakap takmak günahtır!” diyordu ama avukatına lakap da takmıştı. Ona nedense “Walt Disney’in faresi” diyordu.

Çakıcı, değişik illerin cezaevlerinde yatanlara para yardımı yapıyordu. Bunlar arasında cezaevinde olmayanlar da vardı. Bu yardımlar bazılarına elden, bazılarına ise cezaevi hesabına yapılıyordu. Para gönderme işlemlerini avukatlar gerçekleştiriyordu.

Cezaevinde bir mahkûma, daha önce haftada 300 lira harcamaya yetkisi tanınırken, miktar 500 liraya çıkmıştı. Parası olsa bile mahkûm kantinden bunun üzerinde herhangi bir şey alıramazdı. Cezaevinde Çakıcı'nın hesabı bulunuyordu. Çakıcı, para göndereceği kişilerin listesini tutuyor, avukatının cezaevi hesabındaki paradan çekip, adını verdiği kişilere göndermesini sağlıyordu. Parayı alan kişi de faks ya da mektupla, gönderilen para miktarını yazıyor, Çakıcı'ya teşekkürlerini iletiyordu.

Çakıcı para dağıtımı konusunda son derece titizdi. "Cezaevi reddiyat hesabı"ndan, Alaattin Çakıcı'nın isteği üzerine avukata makbuz karşılığında para veriliyordu. Paraların, verdiği isimler adına tam olarak yatırılıp yatırılmadığını da Çakıcı tek tek inceliyordu. Bolu Cezaevi'nde yattığı dönemde canı çok sıkılmıştı. Avukatının kendisine getirdiği makbuzları incelediğinde gönderilen para miktarı ile makbuzdaki miktarın birbirini tutmadığını anladı. Avukatı kendisine oyun oynuyor, parayı cebine atıyordu.

Makbuzları inceleyip bu sonuca vardığında avukatın geliş saatini adeta dört gözle bekledi. 12.30'da avukat yanındaydı. Para makbuzları üzerinde yapılan oynamaları belirtti ve avukata bağır-maya başladı. Bu durum, avukata pahalıya patlayacaktı.

Bolu'da, bu öyküyü anlatan avukata, "Bunu yapan kişiyi de bacağından vurdurmuştur" dediğimde, "Avukat, paraları tırtıkladığını itiraf ediyor. Keşke vurdurmuş olsa. Adamı yakalayıp öldürseye dövdüler. Sonra bir dereye atıldılar. Aylar süren tedavi sonucu adam ancak kendisine gelebildi" yanıtını aldım.

Çakıcı, yurt genelinde 100'ün üzerinde kişiye para göndermekle kalmıyor, her gittiği şehre gelen adamları için evler tutturuyor, araçlar aldırıyor, onların da ailelerine para göndermelerini sağlıyordu. Peki bu paralar nereden geliyordu? Çakıcı'nın cezaevinde adına yatırılan yüklü miktardaki paranın yanı sıra, cezaevine gelmeden doğrudan ödeme yapılan yerler de vardı. Çakıcı'ya en çok para gönderenler arasında ilk zamanlarda Erol Evcil geliyordu.

Cezaevinde saat takmıyor, tespih çekmiyor ama Bahçeli'nin tespihi hep cebinde

Cezaevinde bulunanların vazgeçilmezleri arasında tespih gelir. Hele tespihinin altın, saatiniz, içtiğiniz sigara ünlü marka olursa bu cezaevinde size özel bir statü kazandırır. Tüm bunların yanı sıra altın çakmağınız da varsa, pahalı takım elbise de giyiyorsanız cezaevinde havanız da ayrı olur. Özellikle ziyaret saatinde altın tespihi sallaya sallaya gidenler diğer mahkûmların gözünde farklıdır.

Cezaevinde yaklaşık otuz yılını geçiren ve şimdi ticaretle uğraşan bir şahıs, tespih, çakmak sohbeti yaparken şunları söyledi:

“Bir gün mafyacı cemaatiyle cezaevinde otururken, bana altın çakmak hediye ettiler. Ben, bu çakmağı eve göndereceğimi söyleyince, bu arkadaşlar, ‘Deli misin! Cezaevinde çakmağın hep elinde olsun. Altın çakmak olduğu görülsün. Pahalı sigaranın üzerine bu çakmağı koyduğunda, elinde altın tespihi alıp çekersen burada herkes seni dinler’ dediler. Yani, cezaevinde bunlar statü olarak görülüyor.”

Çakıcı'nın ne “altın tespihi”, ne “altın çakmağı” ne de “Rolex marka saati” vardı. Bunlara önem vermezdi. Konuştuğum deneyimli eski mahkûm da, “Çakıcı'nın bu tür gösterişlere ihtiyacı yok. Bu işleri aşmış bir kişi” dedi.

Bir dostu, Çakıcı'ya tespihle ilgili soru yönelttiğinde, “Beni hep tespihli olarak betimliyorlar. Oysa ben elime tespih bile almam” demişti.

Çakıcı'ya, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli tespih hediye etmişti. Çakıcı, o tespihi hep ceketinin cebinde taşıdı. O tespihe büyük önem veriyordu.

Hiç uyumadan günde beş paket sigara

Alaattin Çakıcı'nın Kırıkkale-Keskin Cezaevi'ndeyken odasının bulunduğu bölüme bakan infaz koruma memuru, “Sanki içerde yangın çıkmış gibi kapının üstündeki delikten koridora duman geliyordu. Sonra anladık ki Çakıcı çok sigara içiyor, sigara-

nın dumanı da yayılıyordu. Zaten bulunduğu koridora mecbur olmadıkça başka kimse verilmiyordu" diyor.

Değişik hastalıkları olmasına rağmen, Çakıcı sigaradan hiç vazgeçmedi. Günde tam beş paket sigara içiyordu. Bir dönem, uzun Maltepe sigarasının ucundan biraz kırıyor, filtre kısmına süzgeci takıyordu. Sonra sigarasını kırmaktan da, süzgeç kullanmaktan da vazgeçti. Açıkçası, bu kadar sigara içmeye insanın normal olarak dayanması mümkün değildi. Ama Çakıcı, onca rahatsızlığına rağmen yine de sigarasını içmeye devam ediyordu. İnfaz koruma memurları bu duruma hayret ediyordu.

Çakıcı'nın bir başka özelliği ise hemen hemen hiç uyumamasıydı. Odanın içinde sigara içerek dolaşıyordu. Gergin olduğu bazı günler aynı koridorda kimse olmadığı için kapısını açıyorlardı. Bu onu rahatlatıyor, sakinleştiriyordu. Saati olmadığı için bazen saatin kaç olduğunu nöbetçi memura soruyor, "Vakit geçmiyor!" diye yakınıyordu.

Bir avukatın cezadan kurtulduğu kritik an

Çakıcı'nın hep sinirli, öfkeli hali, bulunduğu cezaevlerindeki personeli de etkiliyordu. Keskin Cezaevi'ne konulduğunda, ziyarete gidişte ve ziyaretten dönüşte kimseyle karşılaşmasın diye önlem alınıyor, haberleşmede "A-2 geliyor!" deniliyordu.

Avukat ziyaretinden sonra odasına götürüleceği zaman, mahkûmun üzeri aranır. Çakıcı'nın üzerini bazı görevliler saygılarından ya da korkularından aramaya cesaret edemiyordu. İşte, o zaman Çakıcı hemen devreye giriyor, "Üzerimi arayın" diyor. Kendisinin, devlete karşı saygılı olduğunu da ekliyordu. Görevliler de kameraların göreceği bir açıdan üstünlükörü Çakıcı'nın üzerini arıyormuş gibi yapıyorlardı.

Avukatlarının kendisine karşı "yanlış" yapmasını asla affetmiyor, dışarıdaki adamları aracılığıyla kendine göre bir cezalandırma yöntemi uyguluyordu. Açıkçası, Çakıcı'nın adamları birbirlerini gözlüyorlardı. Sıkı bir denetim ve disiplin uygulanıyordu. Cezaevindeki bazı görevlilerden de, Çakıcı'ya olup bitenlerle ilgili "haber uçuranlar" oluyordu. Bu şekilde yaşanan bir olayı anlatalım:

Çakıcı, yanına gelen avukatına kapalı zarf içinde bir pusula verdi; bunun cezaevi dışında otomobil içinde bekleyen ve yıllardır Çakıcı'nın emrinde olan "Abi" pozisyonundaki Ü.'ye verilmesini, kimseyle konuşmadan tekrar yanına gelmesini istedi.

Avukat, cezaevi dışına çıktığında, emanete bıraktığı telefonu aldı, kendisini arayan olup olmadığına baktı. Annesi, birkaç kez avukat oğlunu aramıştı. Avukat, annesine cezaevinde müvekkil ziyaretinde olduğunu, o yüzden telefona cevap veremediğini, az sonra yine görüşe gireceğini bildirdi.

Döndüğünde, Çakıcı öfke içinde odanın içinde bir o yana bir bu yana gidiyordu. Avukat odaya girer girmez Çakıcı ona, "Ben sana söylemedim mi kimseyi aramayacaksın!" diye bağırdı. Avukat şaşırdı ve o an ne diyeceğini bile bilemedi. Cezaevi dışına çıktığında telefonla konuştuğunu kim görmüş, jet hızıyla Çakıcı'ya kim haber vermişti? Çakıcı'nın her yerde gözü kulağı olduğuna inanmaya başladı. Dışarıdan kilitlenmiş odada gergin bir ortam vardı. Aralarında şu konuşma geçti:

- Beni kime sattın? MİT'e mi, Organize Şube'ye mi sattın? Söyle lan!

- Ne satması Alaattin Abi, ben seni kimseyi satmam.

- Peki, kime telefon ettin? Ben sana kimseyi aramayacaksın, kimseyle konuşmayacaksın demedim mi?

- Dediniz ama annem aramış. Ben de anneme cezaevinde olduğumu bildirmek için aradım.

Çakıcı, söylenenlere inanmamıştı. Avukattan annesinin telefonunu yazmasını istedi. Avukat annesinin telefonunu yazdı. İçeride gürültüler azalınca görevli yine de çekinerek kapıyı araladı. Avukatın yazdığı telefon numarasını verdi ve "Bu numarayı ara. Annesine, oğlunun az önce kendisini arayıp aramadığını sor!" diye emretti. Çok geçmedi, görevli, "Evet, annesiyle az önce konuşmuş" dedi. Ama yine de kaygısı bitmemişti. Dışarıya çıktığında, avukatın aradığı son telefon numarasına da bakıldı, annesinin numarası olup olmadığı yine incelendi. Avukat, bu sıkıntılı durumdan hayli etkilenmişti. Dışarıya çıktığında ter içinde kalmıştı...

Avukatı, “Alaattin Bey’in selamı var” deyip Akın Öztürk’ün burnuna yumruk atıyor

15 Temmuz 2016 darbe girişiminin önde gelen isimlerinden olduğu gerekçesiyle eski Hava Kuvvetleri Komutanı ve Askeri Şûra Üyesi Orgeneral Akın Öztürk de tutuklanmıştı. Avukat görüş odasında, Çakıcı, tükenmez kalemle çizdiği bir resmi avukatı Mehmet Sinan İnce’ye gösterdi. “Kime benziyor?” diye sordu. Avukat kimseye benzetememişti. Aklına gelen bazı isimleri sıraladı. Çakıcı çizdiği resimdeki burnu gösterdi, “Akın Öztürk’e ve onun burnuna benzemiyor mu?” diye sordu. Avukatı, “Evet abi, tam olarak benzemiş valla” dedi.

Cezaevi avukat odası sıcaktı. Bunaltıcı bir hava vardı. Çakıcı, resim çizdiği kâğıdı sallayıp yüzünü serinletmeye çalışırken, diğer eliyle burnunu gösterdi, “Benim selamımı söyle, bunu yapmadan yanıma gelme” dedi. Avukattan, Akın Öztürk’ün burnuna yumruk atmasını istemişti.

Çakıcı’nın Avukatı Mehmet Sinan İnce, Sincan Cezaevi’ne gidip, darbe girişiminin önemli isimlerinden eski Hava Kuvvetleri Komutanı Akın Öztürk’e, “Alaattin Bey’in selamı var” deyip Öztürk’ün burnuna yumruk attı.

Avukat, o gün Sincan Cezaevi'ne gitti. Akın Öztürk, avukat odasına geldiğinde, avukat oturduğu yerden kalktı. "Alaattin Bey'in selamı var" der demez Akın Öztürk'ün burnuna yumruk attı. Akın Öztürk neye uğradığını şaşırmişti. İnfaz koruma memurları hemen avukatın etrafını sardı ve odadan çıkardı. Avukat gözaltına alınmıştı. Ama yarım saat sonra cumhuriyet savcısı, şüphelinin gidebileceğini bildirdi.

Çakıcı, Bolu Cezaevi'nde yatıyordu. Avukat, Bolu'da bulunan, Çakıcı'nın diğer avukatına telefon etti, "Abiye söyle, o iş tamam" dedi. Avukat ne olduğunu anlamadığını söyleyince, İnce, "Abi ne olduğunu biliyor. 'O iş tamam' dersen anlar" karşılığını verdi.

Avukat, o gün cezaevine gittiğinde, Çakıcı'ya "o işin tamam olduğunu" söyledi. Çakıcı, "Tamamsa niçin hiçbir televizyon kanalında bunu söylemediler? Madem o iş tamamsa niye hemen serbest bıraktılar?" diye kızdı. Avukat konunun ne olduğunu bilmeden, çıkışta, avukatı aradı. "Abi, o iş tamamsa niçin televizyonlarda haber olmadığını, niçin serbest kaldığını" sorduğunu belirtti. İnce, o gün hemen basın toplantısı yaptı, Akın Öztürk'e saldırıldığını açıkladı. Cezaevinde buna ilişkin düzenlenen tutanak da, Çakıcı'ya ulaştırılmak üzere avukata gönderildi. Çakıcı, televizyonda saldırıyı öğrendiğinde, avukatı da saldırıya ilişkin belgeyi getirdiğinde memnun olmuştu.

"Mafya ceketini bana uymaz. Görüyorsunuz içeride adamlarımla değil, tek başımayım"

Alaattin Çakıcı'nın hükümete yakın basın organları ile solcu olarak nitelediği gazetelerden yakınmaları da oluyordu. Erdoğan'ın aleyhinde konuştuğu zaman belli basının kendisi hakkında, "Kabadayı", "Alaattin Çakıcı" dediğini, iyi şeyler söylediğinde ise "suç örgütü lideri" tanımlamasının yapıldığını anlatıyor.

Çakıcı, kendisini "son kabadayı" olarak görüyor. "Mafya", "organize suç liderliği" suçlamalarını reddediyor. Hele "mafya lideri" olduğu iddiasına karşı, "Mafya; kadın, uyuşturucu satar. Mafya tanımı, o ceket bana uymuyor. Görüyorsunuz içeride adamlarımla değil, tek başıma yatıyorum" diyor.

Çakıcı'nın cezaevindeyken kendine özgü tavırları vardı. Örneğin, ziyarete gelirken, ziyaretten giderken sağ eli hep ceketinin dış cebinde oluyordu. Belli ki orada bir şey tutuyordu. Evet, tuttuğu özel olarak uçları sivriltilmiş tükenmezkalemlerdi. Bunları bu hale Çakıcı getiriyor, gerekirse bunu silah olarak kullanıyordu. Nitekim bir olayda yine cebinden çıkardığı kalemle bir kişiyi yaralamıştı. Kışın, avukat görüş odasına pahalı paltosunu ya da kabanını giyip geliyordu. Boynunda mutlaka kırmızı atkı oluyordu. Sağ eli yine cebindeydi. Çünkü, kışın ucu sivriltilmiş kalemlemini kaban ya da paltosunun cebinde taşıyordu. Cebinde yine onları sıkı sıkı tutuyordu.

Dışarıdaki adamlarına, avukat aracılığıyla kapalı zarf içinde pusula gönderiyordu. Bir notunda şunları yazmıştı: "Burada kimseye borcunuz olmayacak! Siz, beni temsil ediyorsunuz." Çakıcı, cezaevi değiştirdiğinde adamları da yeni cezaevinin bulunduğu şehre gidiyordu. Masrafları da ister istemez çok oluyordu. Çakıcı'nın cezaevindeki hesabına ayda 150 bin liradan fazla para girişi oluyordu. Kendisiyle, o şehre gelenlerin masrafları da gelen bu paradan karşılanıyordu.

Gözlerini saatlerce yumup sessizce beklediği günler oluyordu. Bu hali korkutuyordu

Müzik dünyasında yakın dostları vardı. Sevddiği şarkıları CD yaptırıp cezaevine getirtmişti. Bunlar, cezaevinde çalınıyordu. Hele Zeki Müren şarkıları mahkûmları alıp uzaklara götürüyordu. Çakıcı'nın en gözde şarkısı ise "Gitme sana muhtacım" idi. Bunu defalarca çaldırdığı da oluyordu. Yakın dostu Adnan Şenses'in şarkıları da koğuşlarda, odalarda yankılanıyordu. O sert anonslardan sonra o şarkılar cezaevindeki havayı değiştiriyordu. Çakıcı gençliğinde büyük acılar çekmişti. Babası, onun doğum gününde öldürülmüştü. Nüfus cüzdanında yazan doğum tarihi gerçeği yansıtmıyordu. Çakıcı, yaşadığı o acılar yüzünden bugüne kadar hiç doğum gününü kutlayamamıştı.

Bazı günlerde gözlerini yumup hiç hareket etmeden, konuşmadan saatlerce duruyordu. Bu durum, yanında olan avukatla-

rı korkutuyordu. En eski avukatı Halil İbrahim Bey'e, başka bir dünyaya gidip geldiğini, yoğunlaşma konusunda eğitim aldığını anlatmıştı.

Yine bir öğleden sonra avukatıyla görüşürken ona, bekledikleri avukatın uykudayken zıpladığını söylüyordu. Avukat bozuntuya vermeden, hatta hayret ettiğini belirterek dinlemişti. Az sonra, bekledikleri avukat geldiğinde Çakıcı sordu:

– Avukat Bey, dün gece yatağında uykudayken zıpladın mı, zıplamadın mı?

– Evet abi, nereden bildin? Zıpladım.

Çakıcı, diğer avukata döndü, “Gördün mü? Ben sana demedim mi?” dedi. Başta söylenene inanmayan avukat, bu kez hayret etmişti. Ama işin başka bir yönü vardı. Çakıcı'nın söylediğine karşı gelinmemesi gerekiyordu. Çakıcı, “Zıpladın” dediği için o da zıpladığını kabul etmiş ve sözde bildiği için de hayret etmişti. Kabadayının sözlerine karşı çıkmak kimin haddineydi?..

Aynı avukata başka bir gelişinde, “Uçakta kalbin sıkıştı, değil mi?” diye sorduğunda avukat, “Evet abi, nereden bildin? Uçakta kalbim sıkışmaya, terlemeye başladım. Sonra yavaş yavaş düzeldim” deyince Çakıcı, elini masaya vurarak, “Öldürmediğime dua et!” dedi.

Avukatlığını yapanlara, “Uyuşturucu, cinsel suçlar, kadına çocuğa şiddet, devlete karşı işlenen suçlarla ilgili davaları sakın almayın!” uyarısında bulunuyordu. Avukatlarından S.K. bir davayı aldığı anda Çakıcı kızdı ve ona şunları söyledi:

“Vatan haini insanların evrensel hukukta savunma hakkı vardır. ‘Devlet düşmanı’ yaftası yemiş birisinin avukatlığını almak, benim ölçülerime göre ihanete ortak olmak demektir. O nedenle seni azlediyorum!”

Avukatları da Çakıcı'nın adamlarının takibi altındaydı. Adamları, Çakıcı'ya mektupla onların ne içtiğini, nereye gittiğini, hatta kiminle görüştüğünü bile yazıyorlardı.

Çakıcı, hasımları hakkında konuşurken, onların isimlerini anmamaya özen gösteriyordu. Örneğin, hasım oldukları biri için “Ciguli” diyordu. Bursalı işadamı Erol Evcil'in adı da “Şeftali”ydi.

Pembe etek giydirdiler, eline tabancayı verdiler, kendini vurdurdular

T.Z., sağda solda kendisinin Alaattin Çakıcı'nın danışmanı olduğunu söylüyor ve onun adını kullanarak bazı işler yapıyordu. Bir dönem Çakıcı'nın cezaevi çevresinde nöbet tutan T.Z.'nin, zaman zaman Çakıcı'nın aleyhinde konuştuğu da rapor edilmişti. Çakıcı, kararını verdi: "Kendisini bacağından vursun, görüntülerini de bana ulaştırırlar."

T.Z., Çakıcı'nın "kendini vursun" talimatını almıştı ama bu âlemden kopmak, uzaklaşmak istiyordu. İzini kaybettirdi. Ancak onu aramaya devam ediyorlardı. Son olarak İzmir'de olduğunu öğrendiler. Artık görev Çakıcı'nın "İzmir temsilcisi" V.Ş.'ye düşüyordu.

T.Z.'yi yakaladılar, bir eve götürdüler. Çakıcı'nın istediği gibi pembe etek alıp, T.Z.'ye giydirdiler. Kendisini vurmasını istiyorlardı ama o vurmamak için direniyordu. Bu arada pembe etek giydirilmiş T.Z.'nin görüntüleri çekiliyor, odada bulunanlar onun bu haliyle alay ediyorlardı. Adam korku içindeydi. Görüntülerde birisi tabancayı uzatıyor, diğerleri, "Hadi vur kendini. Şerefsiz, alçak bir adam olduğunu söyle" diyorlardı. Söylenenleri tekrarlamaya çalışıyor, bir yandan da etek giydirilmiş görüntülerinin servis edileceğini düşünüyordu.

Odada bütün silahlar kendisine dönüktü. Birisi tabancasını uzatıyor, "Hadi hakkını ver" diyordu. Genç, tabancayı aldı, kendisini bacağından vurdu. Görüntülerdeki elebaşı olan kişi, "Tamam, hakkını verdin. Kalk! Hastaneye gidiyoruz" dedi. Ashında Çakıcı, ilk kez birisine etek giydirilmesini istemişti. Daha önce yanlış yapan için talimatı "Kendi kendini vursun!" oluyordu.

T.Z.'ye hem etek giydirilmiş, hem de kendisini vurmuştu. Etekli görüntülerini birkaç gün sonra internette görmüştü. Bu olayla ilgili dokuz kişi gözaltına alınmış, gözaltına alınanların evlerinde de Çakıcı'dan geldiği belirtilen, "10 bin lira gönderdim" pusulası bulunmuştu.

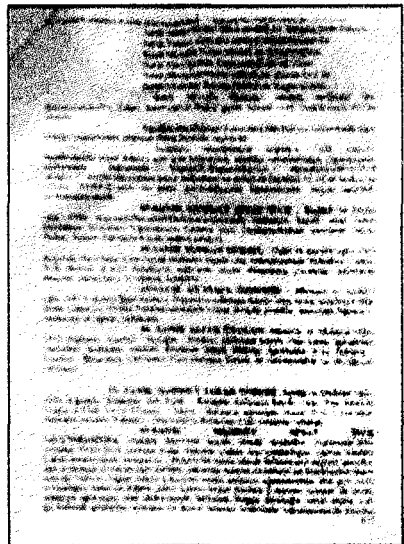
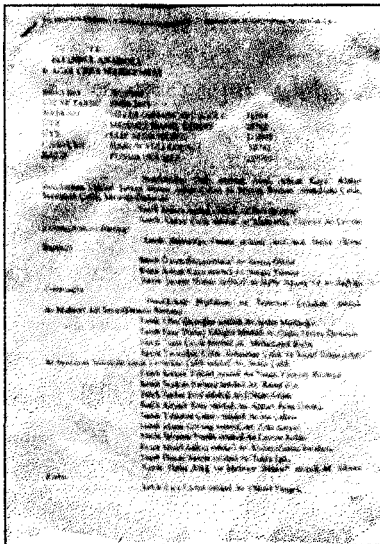
"Etek giydirme"yi Çakıcı ilk kez yaptırmıştı. "Hata yapan kendisini vursun. Böylece cezai yaptırımdan da kurtulur" diyordu.

Adamları da, kendini vuran için, “Silahla kendini vurdun. Şimdi hakkını verdin” diyorlardı.

Bu yapıda disiplinin bozulmamasına önem veriliyor. O yüzden yanlış yapan, kendisini cezalandırmak zorunda kalıyordu. Onlara cezaevinden gönderilen mesajlarda hep “Yumruk gibi olmalıyız. Kendi içimizde bile acımasızlığı muhafaza etmek zorundayız” deniliyordu.

“Pembe etek giydirilip vurdurma” olayına ilişkin İstanbul Anadolu 6. Ağır Ceza Mahkemesi’nde 19 Haziran 2019’da yapılan duruşmada, Avukat Mehmet Sinan İnce, bu olayı ifadesinde şöyle anlattı:

T.Z.’ye etek giydirilerek görüntüye alınması ve bunun internet sitelerinde yayınlanması da Alaattin Çakıcı’nın talimatı ile olmuş olup başlangıçta bunu Yavuzhan Çelik’e yaptırmak istemiş. Yavuzhan Çelik ise görüntüleri yayınlamayı kabul etmemiştir. Çakıcı’nın isteği üzerine İzmir grubu olarak bilinen V.Ş. ve birkaç kişiye T.Z.’ye etek giydirilerek kendini vurması için talimat vermiş-

Pembe etek giydirip T.Z.’nin kendisini vurmasıyla ilgili olarak yürütülen dava, organize suç örgütleriyle ilgili önemli bilgiler ortaya çıkıyor.

tir. T.Z.'nin kendisini vurma görüntülerini cezaevinde gören Alaettin Çakıcı, yanındaki gardiyanlara anlamlı bir biçimde gülererek görüntüleri cebine koyduğu, cezaevinde görüntülerinde de sabittir.

Görüş odasında parmaklarını tetik çeker gibi gösterince hücre cezası alıyor

Çakıcı, Tekirdağ, Bolu, Kırıkkale-Keskin derken hemen her cezaevinde başlı başına sorun oluyordu. Kırıkkale'nin Keskin ilçesindeki T Tipi Kapalı Cezaevi'nde hükümlü bulunan Alaettin Çakıcı'nın, hastaneye kaldırıldığında istediği saatte ziyaretçisiyle görüşebilmesi için çıkarttığı sağlık raporu olay olmuştu. Hatta raporun içeriğinin bizzat Çakıcı tarafından yazıldığı, doktorlar tarafından imzalandığı da konuşuluyordu. Ancak, rahatsızlıkları da yok değildi. Ciddi rahatsızlıkları bulunuyordu.

Çakıcı'nın, cezaevinden hastaneye gitmesine en çok Keskin Cezaevi yöneticileri ve infaz koruma memurları memnun olmuştu. Çünkü, Çakıcı zor bir mahkûmdu. İsteğinin hemen yerine getirilmesini talep ediyor, kuralları o koyuyordu. Cezaevinde, hastanede yaşananlar Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nü yeni önlemler almaya zorladı. Çakıcı'nın, yüksek güvenlikli Ankara Sincan F-1 Cezaevi'ne gönderilmesi kararlaştırıldı. Çakıcı, hiç beklemediği bir dönemde Sincan Cezaevi'nde idi.

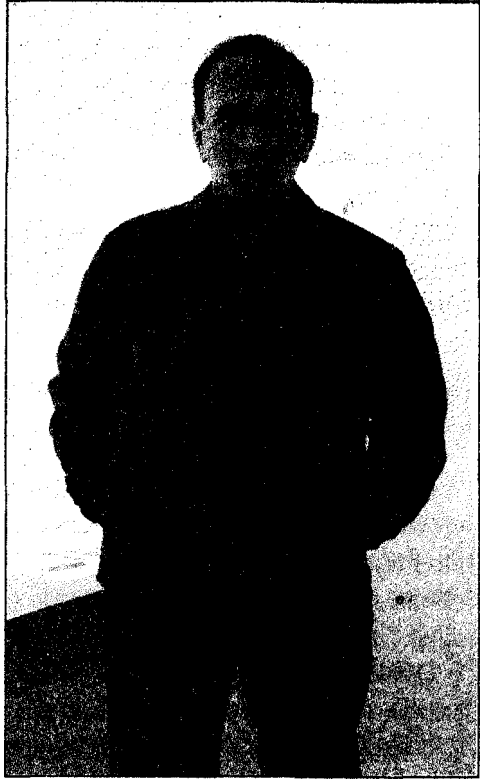
Türkiye'nin en disiplin cezaevlerinin belki de ilk sıralarında Ankara-Sincan Cezaevi geliyor. Buraya gelen organize suç örgütlerinin lider ve yöneticileri, diğer cezaevlerindeki gibi kolay hareket edemiyordu. Nitekim, Çakıcı, Sincan Cezaevi'ne konulduktan sonra, önceki cezaevlerinde hep dışarıda bekleyen ekipleri de o bölgeye yanaştırılmıyordu.

O gün avukat görüş odasına gergin gelmişti. Yine hiç konuşmadı. Diğer cezaevlerindeki rahatlığı burada yoktu. Odada sesli ve görüntülü kamera sistemi çalışıyordu. Çakıcı, parmaklarını diğer elinin altına koyup gizlese de, bu durum cezaevi yönetiminin dikkatinden kaçmamıştı. Çakıcı, avukatına, "Hasan'a söyle, bu cezaevi müdürüyle gelip konuşsun. Bir de Trabzonluymuş, Samsun'da ikamet ediyormuş" dedikten sonra sağ elini, sol elinin

altına koyup parmaklarıyla tetik işaretine benzer bir hareket yaptı. Bu durum, soruşturma konusu oldu. Çakıcı ifade-sinde şöyle dedi:

Benim değişik tıp fakültelerinden, araştırma hastanelerinden raporlarım vardır. Hastalığımla ilgili sağlık raporlarım mevcuttur. Birçok ilde birçok hastaneden aldığım raporlar var. Onları cezaevine izah ettim. "Burada böyle bir şey olmaz" dediler. Hastalıklarım-dan dolayı bugüne kadar böyle el egzersizi yaptığımı söyledim. Ben orada öyle bir hareket yaptım, ancak

yaptığım el egzersiziydi. İnsan vücudu sağa sola döndüğü zaman şekil alabilir, sert bakabilirim. Bu, yan döndüğümünden kaynaklıdır.

Çakıcı'nın cezaevi günlerinden bir fotoğrafı.

Disiplin Kurulu, Çakıcı'ya üç gün hücre cezası vermişti. Avukatı karara itiraz etti. Çakıcı, Ankara Batı İnfaz Hâkimliği'nde, "Benim sinirli ya da sert bakışım olmadı. Kesinlikle tehdit eyleminde de bulunmadım. Hakkımda verilen karar ne olursa olsun karara saygı duyuyorum" dedi.

İtiraza ilişkin kararda, Çakıcı'nın, el hareketlerinin sağlığı açısından yaptığı egzersiz olduğunu söylese de parmak hareketlerini sadece cezaevi müdürü hakkında konuşurken tetik çeker gibi yaptığının sabit olduğu sonucuna varıldı.

Hükümlünün el hareketinin şekli ve avukatının da bunu izleyen ve dikkat kesilen haline göre, kuşkusuz bir infaz emridir. Hükümlü, benzer infaz emirlerini önceden de vermiştir. Ayhan Çapacı kararı buna misaldir. Müdürün baskı altına alınması, devletin baskı altına alınmasıdır. Böyle bir cürete katiyen göz yumulamaz.

Yıllar sonra, ilk defa hücre cezası geliyordu. Bu da, cezaevinde Çakıcı'nın rahat edemediğini, istediğini yapamadığını gösteriyordu. Bir an önce infaz kanununun çıkmasını bekliyordu.

Üç oda, Çakıcı için kapatılıyor, karşı tarafı görmemesi için perde çekiliyor

Çakıcı'nın gelişiyile bazı güvenlik önlemleri alınması gerekiyordu. Cezaevinde, "Avukatımla görüşürken buralarda bir tane bile Fethullahçı görmek istemiyorum" diyordu. Bu mahkûmun isteğinin yerine getirilmemesi halinde nasıl bir sıkıntıyla karşılaşılacağı da tahmin ediliyordu.

Çakıcı'nın gelişiyile birlikte avukatlar müvekkillerini görmekte zorlanmaya başladı. Çünkü, avukat görüşü için altı oda vardı. Çakıcı'nın avukatı gelince görüş yapılan yan odanın sağındaki ve solundaki odalara da kimse alınmıyordu. Aynı cezaevinde müvekkilleriyle görüşmek isteyen avukatlar, Çakıcı için üç odanın tutulması nedeniyle görüşebilmek için saatlerce bekliyorlardı. Bir avukattan dinliyorum:

"Cezaevinde, haftanın en az bir günü avukat görüşüne gittiğim müvekkilim yaklaşık üç yıldır tutukluydu. Sincan F Tipi Cezaevi'nin özelliği, FETÖ davalarında üst düzey yönetici oldukları iddiasıyla tutuklanan asker ve sivillerin tamamının kaldığı cezaevi olmasıydı. Alaattin Çakıcı'nın Sincan F Tipi'ne gelmesiyle birlikte, cezaevinde avukat görüşlerinin düzen ve sisteminde değişikliğe gidildi.

Sincan F Tipi'nde, yan yana sıralanmış ve birbirlerinden cam bölmelerle ayrılan altı tane avukat görüş odası vardır. Yani, bir odadan baktığınızda, diğer tüm odaların içerisini, kimin kiminle görüştüğünü net olarak görebilirsiniz. Avukat görüş odası altı ile

sınırlı olduğundan, yedinci sıra ve devamındaki meslektaşlarımız mecburen dışarıda sıranın kendilerine gelmesini beklerler. Bu boşta bekleyiş, kimi zaman saatler alır. Çakıcı'nın Sincan F Tipi Cezaevi'nde avukatıyla görüştüğü günlerde, sıralanan avukat görüş odalarının üçü tamamen görüşlere kapatılırdı. Çakıcı'ya özel olarak kapatılan bu üç odanın dışarıdan görülmesinin engellenmesi için cam bölmeye ona özel stor perde takılmıştı. Görevlilere sorduğumuzda, Çakıcı'nın güvenliği için böyle bir sistem uygulamaya sokulduğunu söylediler. Oysaki bu çok mantıksız bir açıklamaydı. Zira adı üstünde orası 'Yüksek Güvenlikli F Tipi Cezaevi'ydi.'

Bir diğer söylentiye göre de Çakıcı, "FETÖ'cü hainleri kesinlikle görmek istemiyorum, avukat görüş odalarında ve cezaevi içinde beni sakın ha onlarla yan yana getirmeyin" demişti. Cezaevi yönetimi, Çakıcı'nın bu isteğini uymak isterken, aslında diğer mahkûmları ve avukatlarını da zora sokuyordu. Görüştüğüm avukat, "Çakıcı ile başlayan sistem biz avukatları fazlasıyla mağdur etti" diyor ve konuyu şöyle açıklıyordu:

"Zaten altı oda ile sınırlı olan görüş imkânımız, Çakıcı'nın avukatıyla görüştüğü günlerde üç odayla sınırlandırılıyordu. İki oda, sırf Çakıcı için boş bırakıldığından, dışarıda görüş sırası bekleyen avukatların zamanından çalınıyordu. Bu durumdan nasibini alan avukatlardan biriydim. Mevcut ayrıcalığa fazlasıyla sinirlenip, Adalet Bakanlığı'na, bu konu hakkında dilekçe yazacağımı ifade ettiğimde, 'Bir soruç alamazsınız boşu boşuna şimşekleri de üzerinize çekmiş olursunuz' nasihatıyla karşılaştım."

Çakıcı tahliye olana bu kadar bu uygulama sürdü. Çakıcı'nın infazdan yararlanıp tahliyesine, görüş için saatlerce beklemek zorunda kalan avukatlar sevindi.

Ve tahliye...

Tahliyesi muhteşem oluyor; önemli kararlar alıyor

İnfaz Yasası'nda yapılan değişiklik, tartışmalı bir biçimde TBMM Genel Kurulu'ndan geçti. Aralarında Alaattin Çakıcı'nın da bulunduğu kapalı cezaevlerinden 15 bin mahkûm tahliye edildi. Açık cezaevlerinde bulunan 30 bin kişi de evlerinin yolunu

Alaattin Çakıcı, infaz düzenlemesindeki çabası için MHP Genel Merkezi'ne gitti ve Genel Başkan Devlet Bahçeli'ye teşekkür etti.

tuttu. Çakıcı'nın tahliyesinden önce bulunduğu son cezaevi Sincan Ceza İnfaz Kurumu'ydu. Tahliyelerin başladığı gün, polis ve jandarma ekipleri, cezaevi önünde ve çevresinde geniş güvenlik önlemi almıştı.

Çakıcı, 15 Nisan 2020'de tahliye olduğunda, kendisini cezaevi dışında uzun konvoy oluşturup bekleyenler vardı. Çakıcı, tahliyesinden sonra Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye infaz düzenlemesi için teşekkür etti.

Çakıcı, Bodrum'a gitti. Kısa bir dinlenmenin ardından Ankara'ya geldi. MHP Genel Merkezi'ne uğradı ve Genel Başkan Devlet Bahçeli ile görüşti. Hatıra fotoğrafı da çektirildi. Çakıcı, Twitter hesabından paylaştığı fotoğrafın altına şu notu düştü:

Türk dünyasının ve Türk milletinin yaşayan efsanevi lideri, mensup olduğum camianın genel başkanı değerli ağabeyimi genel merkezimizde ziyaret ettim. Kendilerine ve Türk milletine saygılarımla arz ederim.

Bu ziyaret sırasında, Ankara'nın ünlü "baba"larından Kürt Ahmet'i de (Ahmet Turgut) ziyaret etti. Çakıcı'nın yanında bulunan yakın arkadaşlarından Selahattin Yılmaz, Ankara'nın tanınmış isimlerinden Fatih Bucak'la cezaevi arkadaşıydı. Yılmaz, Çakıcı ile birlikte, Bucak'ın Köroğlu Caddesi'nde bulunan ofisine gitti. O gün, Bucak Ankara'da olmadığı için görüşme sağlanamadı. Ankara ziyareti sırasında Çakıcı'nın, rahatsızlıkları nedeniyle bir hastanede muayene ve tedavi olduğu da herkesten gizlenen bir durumdu.

Alaattin Çakıcı-Sedat Peker ilişkisi

Alaattin Çakıcı'nın tahliyesinden yaklaşık sekiz ay önce, Sedat Peker, Karadağ'a gitmişti. Yolculuğunun başlangıcı da son derece sancılı olmuştu. Çünkü bir bakan, Peker'in gitmesini engellemek istiyordu. Peker'in yurtdışına çıkmasını bazıları, "Alaattin Çakıcı ile araları açık. Çakıcı cezaevinden çıkıyor. Peker de o yüzden yurtdışına kaçtı" diye yorumluyordu. Çakıcı ile Sedat Peker arasındaki sürpriz görüşme şöyle gerçekleşti:

Çakıcı, 2004 yılından bu yana cezaevindeydi. “Örgüt liderliği”, “öldürmeye azmettirme” gibi suçlardan mahkûmiyeti 26 Mayıs 2018’de bitti. “Cumhurbaşkanına hakaret”, “cezaevinde basit yaralama”, “hakaret” suçlarından mahkûm olduğu cezaları çekiyordu. Eğer İnfaz Yasası çıkarılmamış olsaydı Çakıcı’nın mahkûmiyeti 2022 yılının Haziran ayında bitecek ve Çakıcı tahliye edilecekti.

Sedat Peker hakkında, yakalama ve yurtdışına çıkış yasağı bulunmuyordu. Peker’in CHP’nin bazı yöneticilerini hedef alan açıklamaları da dikkat çekiyordu. Sekiz ay önce ayrıldığı ülkemize ne zaman döneceği konusunda yakın çevresinin de bilgisi yoktu.

Alaattin Çakıcı’nın cezaevinde bulunduğu dönemde, çok sevdiği arkadaşlarından bazıları cezaevinde öldürülmüştü. Bunun sorumlusu olarak da Sedat Peker gösteriliyordu. O yüzden, Çakıcı ile Peker’in aralarının açık olduğu belirtiliyordu. Çakıcı’nın

Çakıcı, Ankara’ya gidişinde Kürt Ahmet olarak bilinen kabadayılardan Ahmet Turgut’u da ziyaret etti. Ziyarette Selahattin Yılmaz ve Onur Turgut da vardı.

cezaevinden çıkmasından sonra büyük çatışmaların yaşanması bekleniyordu. Nitekim sosyal medyada her gün buna ilişkin videolar, açıklamalar paylaşıyordu.

Sedat Peker'in yurtdışında olmasını, "Çakıcı'dan kaçtı" diye yorumlayanlar oldu ama örtülü affın çıkarılıp çıkarılmayacağı sekiz ay önce belli değildi. Özellikle Peker'in yayınladığı bazı videolarında isim vermese de Çakıcı'yı hedef aldığı sosyal medyada konuşuluyordu. Bu durum, Çakıcı ile Peker grupları arasında her an silahlı çatışmanın çıkacağı biçiminde yorumlanıyordu.

"İki tarafın da dostu olan bir kişi" devreye giriyor

"Babalar"ın, sözlerine itibar ettiği dostları vardır. Bunlar en kritik dönemde devreye girer, taraflarla konuşur, onları bir araya getirir ya da telefonla konuşmalarını sağlar. O kişinin devreye girmesi, akacak kanı da durdurur, düşmanlığı da bitirir. Çakıcı ile Peker arasında çatışma çıkacağına ilişkin söylentiler devam ederken, "iki tarafın da dostu" olan ve ikisinin de saygı duyduğu bir isim devreye girdi. Taraflar arasında var olan anlaşmazlığı giderdi.

Aslen Yozgatlı olan A.Y., Trabzonlu olmamasına rağmen, Mehmet Ali Yılmaz'ın Trabzonspor başkanlığı döneminde Trabzonspor yönetiminde bulunmuştu. Bu gelişmeyi tarafların yakın çevreleriyle konuştuğunda da doğruladılar. Bu gelişme kuşkusuz polisi de rahatlattı. "Babalar dünyası" ilginçtir. Doğan Kitap'tan çıkan *Son Babalar* kitabında o dünyayı yazdım.

"Hatırlı dost"un devreye girmesiyle Çakıcı ile Peker, telefonla uzun uzun konuşup, söylentilere ve geçmişte yaşananlara açıklık getirdiler. Uzun süredir aralarında bir diyalog olmadığı için özellikle bu kişilerin etrafındakilerin sağda solda konuşmaları, büyük bir çatışma çıkacağıнын işareti olarak değerlendiriliyordu. Ama "hatırlı dost"un devreye girerek tarafları konuşturmasından sonra Çakıcı ile Peker arasında "abi-kardeş" ilişkisinin başladığını öğreniyorum. Kesin olan şu: Çakıcı ile Peker arasında o konuşmadan sonra bir sorun kalmadı.

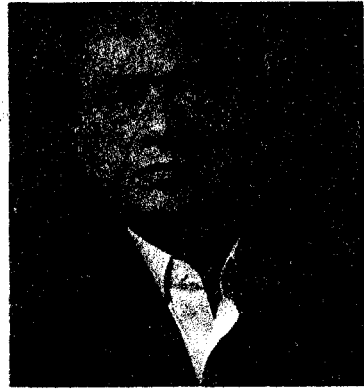
Sedat Peker, Çakıcı'yla barışma olayını bu kitap için anlattı

Bu barışma olayını araştırırken Sedat Peker'e ulaştım ve barışmanın gerçek olup olmadığını sordum. Peker, barışma olayını bu kitap için şöyle anlattı:

"Birileri tarafından son yıllarda istikrarlı bir şekilde sayın Alaattin Çakıcı'yla aramızı açmak ve aramızı gerginleştirmek için ciddi çalışmalar yapılmaktaydı. Tabii ki bunun yansıması da sokaklara farklı şekillerde tezahür ediyordu.

Bizleri seven bazı genç arkadaşların bu oyunlara gelerek söyledikleri sözler de sokaklarda bu gerilimin yükselmesine sebep oldu. Tabii ki bu planı yapanların bilmediği bir şey vardı: Biz Alaattin Abi'yle on yedi sene önce Kur'an-ı Kerim'e el basarak 'Yaşadığımız sürece birbirimize düşman olmayacağız' diye yemin etmiştik. Ben Alaattin Abi'yle tanıştığımda 19 yaşındaydım. O günden bugüne kadar dostluğumuzda hiçbir zaman kötü bir anımız olmadı.

Cezaevinden çıktığında kendisini arayıp geçmiş olsun dileklerini ilettim. Halini hatırlarını sordum. Kendisi de bana, 'Yaşça ben senin büyüğünüm. Yapabileceğim her ne olursa olsun lütfen bana söyle!' dedi. Ben de kendisine teşekkür ederek hiçbir sıkıntımın olmadığını söyledim. 'Uzun yıllar cezaevindesin. Biraz da sağlık problemlerinin olduğunu duyuyorum. İnşallah sağlığın nor-

Alaattin Çakıcı ile Sedat Peker'in arasının açık olduğu biliniyordu. Çakıcı tahliye olduktan sonra Sedat Peker yurtdışından aradı ve görüşmenin perde arkasını ilk kez bu kitap için anlattı.

male döner' diye iyi dileklerimi ilettim. Daha sonraki süreçte de hem oğlu Ali Çakıcı Bey'le, hem de kendisiyle tamamen dostane amaçlı telefon görüşmelerimiz oldu.

Bizler, yani Alaattin Abi ve ben aynı dünya görüşüne sahip insanlarız. Bu sebeple aramızda bir sorun olması mümkün değildir. Yaşanılan konuşmalar ve gelişmeler bunlardan ibarettir. Yüce Allah'a emanet olun."

Sonsöz

Yakalanmamak için hep yer değiştirdi, dünyayı dört kez dolaştı, 23 yıl cezaevinde yattı

Alaattin Çakıcı, arandığı dönemde, yerinin belli olmaması için sürekli ülke değiştiriyordu. Bu gidişlerinde bazen kendisine özel uçak da tahsis ediliyordu. Her gittiği yerde kendisine dört beş koruma eşlik ediyordu. Türkiye'den her türlü bilgiyi alıyordu. Bazen bilgi aktaran, "Oradan ayrılısın" diyenler arasında dönemin bakanı bile oluyordu.

O hep kaçtı, polis bazen hiç peşine düşmedi, ama bazen siyasetçiler, Çakıcı'nın yakalanması için sıkı talimat verdiğinde, yani polisin arkasında durduğunda işler değişti.

Çakıcı, 1998 yılında Fransa'da yakalanıp Türkiye'ye getirilmişti. Serbest kaldıktan sonra hakkında kesinleşen bir mahkûmiyet nedeniyle yurtdışına kaçtı. Polis yine peşindeydi.

Polis, kendi taktiğini kullanmıştı. "Sevgilisi nerede, baba orada" prensibiyle hareket edildi. Öyle de oldu. 2004 yılında, sevgilisiyle birlikte otelden ayrılırken yakalanmıştı. Ama bilmedikleri bir şey daha vardı: Kendisine en yakın isimlerden birisinin eşi Alman istihbarat servisinin görevlisiydi. Her gittiği ülkede etrafında o ülkenin istihbarat servisi görevlileri vardı.

Neredeyse gitmediği ülke kalmadı. Kendi anlatımına göre dünya etrafında dört tur atmuş oldu. O kaçtı, güvenlik güçleri kovaladı. Cezaevi hayatı tam 23 yıl sürdü. Bunun 17 yılı aralıksız cezaevinde geçti.

Bodrum'da hafif hafif sallanan yatta gözlerini yummuş geçmişini düşünürken, "Hey gidi günler hey" diyordu.

Saygı Öztürk ile iletişim
saygiozturk66@gmail.com
0312 426 99 00

- 2 Racon kesen, adalet dağıtan, haraç alan organizasyonlar nasıl oluştu?
- 2 Emniyet, Çakıcı'yı yakalayabilmek için neden örtülü ödenek sistemine geçti?
- 2 Mahkeme başkanının, "MİT mensubu musunuz?" sorusuna Çakıcı ne dedi?
- 2 Malki cinayetinin perde arkasında neler yaşandı? Cinayet Hizbullah'a nasıl uzandı?
- 2 Çakıcı, hangi bakanlarla, kamu görevlileriyle telefonla konuşuyordu?
- 2 "Beni yok etmeyi kafasına koymuştu" dediği kişi kimdi?
- 2 Ergenekon duruşmalarında neden alkışlar arasında salondan çıktı?

Alaattin Çakıcı, nefes kesen operasyonlarla yurtdışında yakalandı. Ona her gittiği yerde dört beş koruma eşlik ediyor, hatta yakalanmaması için özel uçak bile tahsis ediliyordu. Türkiye'den her türlü bilgiyi alıyordu. Bazen bilgi aktaran, "Oradan ayrılırsın" diyenler arasında siyasetçiler bile vardı. Gitmediği ülke kalmadı. Kendi anlatımına göre dünya etrafında dört tur attı. O kaçtı, güvenlik güçleri kovaladı. Cezaevi hayatı tam 23 yıl sürdü. Bunun 16 yılı aralıksız cezaevinde geçti.

Araştırmacı gazeteci-yazar Saygı Öztürk, mahkeme dosyalarında yer alan telefon konuşmalarını, ifadeleri, Meclis tutanaklarını inceledi; bu kitap için konuşan kişilerin anlatımlarıyla bir araya getirip siyasetteki, bürokrasideki, cezaevindeki Alaattin Çakıcı'nın portresini çizdi...

Emin Çölöşan'ın "araştırmacı gazeteciliğin günümüzdeki önderlerinden" dediği Saygı Öztürk, *Hürriyet*, *Sabah*, *Star* ve *Sözcü* gazetelerinde gündem yaratan haber ve röportajlarıyla Sedat Simavi, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği ödülleri dahil olmak üzere değişik meslek kuruluşlarının 30'dan fazla ödülünü aldı. Türkiye'nin yakın politik tarihini ve bugünüyle ilgili haberleriyle da ses getiren Öztürk, bilinen onyıllardaki "derin ilişkileri"ne ışık tutan haberleriyle bir marka haline gelmiş durumda.

